

СРЯДА, 24 ФЕВРУАРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 15,05 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 11 февруари 2010 г.

2. Изявления на председателя

Председател. – Позволете ми да приветствам с добре дошли за първи път председателя на Европейския съвет, г-н Херман ван Ромпюй, на пленарната сесия на Европейския парламент. Ние Ви приветстваме с добре дошли и Ви поздравяваме отново, г-н председател.

(Ръкопляскания)

Искам също така да приветствам с добре дошли председателя Барозу. През последните пет години беше всъщност обичайно да бъдете тук, така че при Вас изобщо не е за първи път.

С прискърбие трябва да ви съобща за кончината на г-жа Candea, колега от Генерална дирекция „Комуникация“, която загина в железопътна катастрофа близо до Брюксел. Г-жа Candea работи в Европейския парламент от декември 2008 г. Искам да изразя нашето съчувствие и подкрепа за семейството и приятелите ѝ от името на всички ни.

Друга трагедия, която се случи през последните дни, е наводнението на португалския остров Мадейра. Най-голямата буря от 1993 г. насам отне живота на най-малко 38 души. Мислим за семействата на жертвите на тези трагедии и отправяме молитви в този тъжен момент.

Сега моля всички да станем и да почетем паметта на жертвите на двете трагедии с едноминутно мълчание.

(Парламентът запазва едноминутно мълчание със ставане на крака)

Благодаря ви.

3. Приветствие с добре дошли

Председател. – Сега искам да приветствам сърдечно с добре дошли двама гости от Беларус, които са днес с нас: г-жа Борис, председател на Съюза на поляците в Беларус, и г-н Милинкевич, лауреат на нашата награда „Сахаров“ за 2006 г. и лидер на демократичната опозиция в Беларус.

(Продължителни ръкопляскания)

За съжаление, Беларус отново се оказва в заглавията във връзка с преследване на неправителствени организации. Европейският парламент поддържа и ще поддържа универсалните ценности като нещо, което ценим и в което вярваме. Ние ще осъждаме авторитарните режими, които използват сила и преследват демократичните организации само защото въпросните организации не споделят възгледите на режима.

4. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

5. Транспорт на коне, предназначени за клане в Европейския съюз (писмена декларация)

Председател. – Искам да ви информирам, че писмена декларация 0054/2009, внесена от г-жа Луппе, г-жа Jędrzejewska и г-н Schlyter, относно транспорта на коне, предназначени за клане в Европейския съюз, беше подписана днес, 24 февруари 2010 г., от мнозинството от членовете на Парламента. Следователно съгласно

член 124, параграф 4 от Правилника за дейността тя ще бъде предадена на съответните адресати и ще бъде публикувана в Приетите текстове на заседанието от 25 февруари 2010 г., като се посочат имената на подписалите.

Искаме да благодарим на авторите за внасянето на декларацията.

Elizabeth Lynne, автор. – (EN) Г-н председател, за нас е чудесна новина, че сме получили достатъчен брой подписи. Благодарим на всички за подписването на декларацията.

Председател. – Бих искал да Ви уведомя, че аз нямах възможност да подпиша декларацията, но съм готов да го направя веднага.

6. Състав на Парламента: вж. протокола

7. Мерки по прилагане (член 88 от Правилника за дейността): вж. протокола

8. Решения относно някои документи: вж. протокола

9. Внесени документи: вж. протокола

10. Писмени декларации (внасяне): вж. протокола

11. Отпаднали писмени декларации: вж. протокола

12. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет на неговото заседание в сряда, 10 февруари 2010 г., съгласно член 137 от Правилника за дейността, е раздаден.

По споразумение с политическите групи искам да предложа следните промени:

Четвъртък:

Във връзка със заседанието в четвъртък групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент е внесла искане да се отложи гласуването по доклада на г-н Lehne относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества във връзка с микросубектите.

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, нашата група проведе много оживено разискване по доклада Lehne тази сутрин. Не завършихме обсъждането му в групата. Това понякога се случва в групите. Молим г-н Lehne, като докладчик, да ни даде време до месечната сесия през март да обмислим още веднъж какво отношение да вземем по доклада и каква позиция искаме да заемем като социалдемократи по въпроса. В нашата група има различни мнения — открито го признавам.

Ще съм благодарен, ако можем да проведем разискването, но ако Вие, г-н Lehne, ни позволите да отложим гласуването до първата месечна сесия през март. Това ще даде поне на моята група — а и на другите групи според мен — малко повече време за задълбочено разискване и възможност да стигнем до становище.

Klaus-Heiner Lehne, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, според мен е добре, че групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент разглежда това подробно. Но искам да кажа, че Парламентът прие резолюция почти единодушно през декември 2008 г., с която призовахме Европейската комисия да внесе точно такова предложение, каквото обсъждаме в момента. Парламентът също трябва да се придържа към онова, което е решил, и към заявеното намерение на Парламента от години.

Тъй като е съвсем естествено да съществува загриженост за едно или друго нещо, във връзка с което и да е законодателно предложение, решихме стоящите въпроси чрез компромис в комисията по правни въпроси. Трябва да поясня, че този компромис е готов за одобрение. Независимо от това разбирам, че би имало смисъл да се разшири още малко групата на онези, които подкрепят доклада. Ако усилията на г-н Schulz са насочени към увеличаване на броя на поддръжниците, то аз нямам нищо против едно отлагане до следващото пленарно заседание през март. Това е мое лично мнение по въпроса. Това не е мнението на групата, която изрично реши

друго тази сутрин. Мисля, че трябва да дадем на социалистите възможност да стигнат до заключение, за да могат и те да направят нещо и да помогнат да бъде намалена бюрокрацията и бремето върху малките и средните предприятия.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Г-н председател, искам да благодаря на моя колега Lehne за това, което току-що каза, но въпреки това бих искал, предвид обстоятелствата, да получим възможност да внесем изменения и да ги разискваме. В момента имаме само планирано гласуване без възможност да внесем изменения към доклада на г-н Lehne.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, повтарям искането си. Няма съмнение, че подкрепяме едно разискване. Искаме само гласуването да бъде отложено. В интерес на справедливостта трябва да добавя, че колкото и да разбирам самозалъгването на г-н Lehne, нашата група се управлява демократично. Г-н Lehne, не мога да Ви дам никакви гаранции за резултата.

(Парламентът приема искането)

(Редът на работа е приет)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, ще бъда кратък. През последните няколко дни бяха направени две важни номинации: първата за представител на Европейската комисия във Вашингтон, САЩ, а втората за специален представител за Афганистан. И двете номинации са противоречиви, водят се различни обсъждания и за двете. Не искам точно сега да обсъждам доводите по същество. Просто бих искал, г-н председател, преди да встъпят в длъжност, и двамата да се явят пред комисията по външни работи, за да можем там да проведем задълбочено разискване и се надявам, че председателят на Комисията и председателят на Съвета ще окажат пълната си подкрепа за това заедно с Вас, г-н председател.

(Ръкопляскания)

13. „ЕС 2020“ — Последващи действия във връзка с неформалния Европейски съвет от 11 февруари 2010 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно изявленията на Съвета и на Комисията: „ЕС 2020“ — Последващи действия във връзка с неформалния Европейски съвет от 11 февруари 2010 г.

Председател. – Г-н Ван Ромпюй, тъй като това е първото Ви изказване на пленарна сесия на Европейския парламент, се съгласихме, че то би могло да бъде малко по-дълго. Г-н председател Ван Ромпюй желае да представи пред Парламента своите виждания по други, институционални въпроси, в началото на своя мандат. Вероятно 15 или 20 минути ще Ви бъдат достатъчни?

Херман ван Ромпюй, председател на Европейския съвет. – (EN) Г-н председател, за мен е удоволствие, че имам възможността да участвам в разискване с вас, не само за да докладвам за неформалната среща на държавните и правителствени ръководители преди две седмици — в края на краищата това беше неформална среща без официални заключения, за които да докладвам — но и за да използвам възможността да се срещна с вас в началото на моя мандат. Ако бях чакал първата официална възможност да докладвам за Европейски съвет, който ще се състои в края на март, нямаше да се явя пред Парламента преди края на април — около пет месеца след назначаването ми за председател на Европейския съвет. Затова позволете ми да използвам възможността да изложа пред вас как виждам моята роля и дейност. Ще отделя няколко минути за това, за да не се налага да се връщам на въпроса при бъдещи поводи.

Разбира се, винаги е съществувало председателство на Европейския съвет; не е същото като „президент на Европа“, както го представят някои медии. Така че какво се е променило? Три малки неща, които обаче заедно и с течение на времето имат потенциала да означават много.

Първо, това е елементът на приемствеността: председателите в миналото са се сменяли на всеки шест месеца; тоест след всяка втора или трета среща. Не е имало много възможности за разработване на дългосрочна стратегия. Нашите партньори от трети страни са били изумени от това, че се срещат с различен правителствен ръководител всеки път, когато са на среща на високо равнище с Европейския съюз. По-голямата приемственост е от фундаментално значение за изграждане на взаимоотношения и изпълнение на сериозна задача.

⁽¹⁾ Други промени в реда на работа: вж. протокола.

Второ, става въпрос за щатна длъжност, т.е. за пълна заетост; предишните председатели е трябвало същевременно да управляват и собствените си национални правителства. Това означава, че в най-добрия случай са могли да отделят само половината от времето си на европейските въпроси. Чрез създаване на длъжност на пълно работно време, посветена на воденето на Европейския съвет и последващите действия, включително и външно представителство, Европейският съвет сега има по-добра възможност да изпълнява функциите си в европейската институционална система.

Трето, това е фактът, че държавните и правителствени ръководители сега избират кой да заеме тази длъжност, вместо това да става на случаен принцип по произволна ротационна система. Надявам се, че това също е добро предназначение за подкрепата, на която може да разчита председателят.

Тези три промени са все прагматични подобрения на предишната институционална структура, но взети заедно с факта, че Европейският съвет сега става институция сам по себе си, те дават на Европейския съвет по-добра възможност да изпълни задачата си съгласно Договорите, за „[да дефинира] общите политически насоки и приоритети [на Съюза]“.

Някои тълкуватели виждат в тази роля много повече; други по-малко. От една страна, някои считат председателя на Европейския съвет за нещо като президент, като изпълнителен държавен глава, както е например във Франция. Други пък виждат длъжността просто като председателстване на заседанията на правителствените ръководители. В действителност не е нито едното, нито другото. Определено не е президент и няма изпълнителни правомощия сама по себе си. Заемащият тази длъжност трябва да изразява вижданията на държавните и правителствени ръководители като колектив. От друга страна, ролята не е просто на председателстващ, който дава думата на един или друг член на Европейския съвет за изказване по време на заседанията. Задачата за подготовка на заседанията и изпълнение на последващите действия, за външно представителство на Съюза — например заедно с председателя на Комисията на срещата на високо равнище на Г-20 — и ролята на мост между националните столици и институции очевидно надхвърля функцията просто да се председателстват заседанията.

Ролята на постоянния председател е да засили общото чувство за посока: нито повече, нито по-малко. Накъде отиваме? Какви да бъдат нашите отношения със съседите? Кои са нашите главни стратегически партньори по света? Къде искаме да бъдем след 10 или 20 години? Това са жизненоважни въпроси.

Що се отнася до отношенията ми с Европейския парламент, Договорът е доста кратък във връзка с това: той просто изисква да ви докладвам „след [...] заседания на Европейския съвет“. Това означава минимум четири пъти годишно, макар че през повечето години е по-вероятно да бъде пет или шест пъти, като може би в бъдеще този брой ще нарасне до 10. Не след дълго на мнозина от вас ще им омръзне да ме гледат. Ще продължа да увеличавам броя на други обичайни контакти с членове на Парламента, като някои от срещите, които започнах с лидерите на групи, и ежесечната среща, която имам с председателя на Парламента.

Всъщност ролята ми не бива да се бърка с тази на председателя на Комисията. Г-н Барозу председателства изпълнителен орган, който е избран от и се отчита пред Парламента. Той представя пред вас законодателни и бюджетни предложения, аз не правя това. Председателят на Комисията има близки ежедневни контакти с Европейския парламент, не на последно място във връзка с работата по тези законодателни и бюджетни предложения. Моята задача е по-скоро да осигурия държавните и правителствени ръководители да могат да постигнат колективно съгласие по някаква обща стратегия за Европейския съюз и по отношение на вътрешното развитие, и по външните отношения. Имам ежеседмични срещи с председателя Барозу. И двамата ясно осъзнаваме необходимостта да избягваме всякакъв конфликт на правомощия или неразбирателства относно това, кой за какво отговаря. За общественото мнение и трети страни може да е трудно да схванат разликата между председателя на Комисията и председателя на Европейския съвет; аз съм напълно уверен, че сме на прав път.

В този контекст е важно също да се помни, че аз съм председател на Европейския съвет, а не на Съвета на министрите; това са две отделни институции. Обикновеният Съвет, който е другият клон на законодателната власт с Европейския парламент, ще продължава да бъде ръководен от председателство, което ще продължава да се сменя на всеки шест месеца между държавите-членки. Само в конфигурацията на външните работи, където съгласува действията на изпълнителната власт, той има постоянен председател в лицето на Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията и върховен представител по въпросите на външните работи.

Тук искам да спра, за да отдам дължимото на работата, извършвана от Катрин Аштън. В работата си по множеството предизвикателства в областта на външните работи и сигурността и в подготовката на Службата за външна дейност, тя заслужава нашата подкрепа. За мен ще бъде привилегия да работя в тясна връзка с нея във външното представителство на Съюза.

Позволете ми да кажа няколко думи за самия Европейски съвет.

Първото официално заседание под мое председателство ще се проведе в края на следващия месец. Ние обаче проведохме полезна неформална среща на държавните и правителствени ръководители по-рано този месец в библиотеката „Солвей“, само на няколко метра от тук. Дали поради по-непосредствената обстановка в библиотеката или поради физическата близост на сградата на Парламента, нашите разговори бяха плодотворни.

Както казах, не мога да ви докладвам за никакви официални заключения от такава неформална среща. Мога да споделя с вас личните си заключения от обсъжданията, които изложих в писмо до членовете на Европейския съвет и което знам, че беше разпространено в Парламента. Целта ми с неформалния Съвет беше главно да подготвя бъдещите ни дебати по въпроса как да подобрим икономическите резултати в Европа при излизане от непосредствената икономическа криза. Това включва преглед на нашите цели и амбиции — за това имаме много полезен документ от председателя на Комисията, г-н Барозу — но също така и как да подобрим управлението във връзка с тези въпроси. Как ще управляваме нашата интегрирана европейска икономика — най-големият пазар в света — за да подобрим нашите икономически резултати, е един от централните въпроси, пред които е изправен Европейският съюз.

Нашият първоначален обмен на мнения по въпроса включваше преглед на методите за определяне на цели, как ги проследяваме, как оценяваме резултатите. Това до голяма степен е свързано със съгласуване на прилагането на националните правомощия, като същевременно се използват изцяло наличните правомощия и инструменти на Европейския съюз. Това е задача, за която Европейският съвет е крайно подходящ. На срещата в „Солвей“ всички членове на Европейския съвет се съгласиха, че ни е необходима по-добра, по-фокусирана икономическа координация в Съюза, и по отношение на главната икономическа политика — определено в еврозоната — и по отношение на микроикономическата политика. Много от тези неща са доста технически, но нека просто да възприемем идеята за намаляване на броя на общите икономически цели, за да се концентрираме върху четири или пет. Целите трябва да могат да бъдат определени количествено и да могат да се разделят на национално определени цели; няма смисъл да имаме класиране по резултати от, да речем, 65 различни множества данни.

Нещо повече, всички членове на Европейския съвет са готови да поемат повече отговорност в обща европейска стратегия за растеж и работни места. Такова лично участие е належащо; трябва да преминем от препоръки на хартия към действителни ангажименти. Доволен съм, че установих такова ниво на амбиция на срещата. Наречете го, ако искате, по-добра координация, по-добро управление, или дори икономическо правителство (*gouvernement économique*), основното е общият ангажимент за успех.

Обсъдихме накратко и как по-добре да реализираме действията на Европа във възстановяването на Хаити; искаме да продължим обсъждането с цел по-доброто приложение на член 214 от Договора относно координацията на хуманитарната помощ. На следващия Европейски съвет ще се проведе и обсъждане за това, как Европа следва да отговори стратегически на конференцията в Копенхаген относно изменението на климата. Неочаквано имаше и обсъждане на положението в Гърция. Поех задължението да гарантирам това да се разглежда в институционалната рамка на Европейския съюз, а не извън нея, и постигнатото споразумение да бъде одобрено от всичките 27 държавни и правителствени ръководители, както и от председателя на Комисията и от председателя на Европейската централна банка. Тази степен на консенсус беше послание за приемането от страна на Гърция на нейната отговорност да намали дефицита си по надежден начин и за нашата солидарност с нея, ако бъде необходимо. Очаквам с нетърпение да чуя вашите мнения по всички тези въпроси, не на последно място за това, как можем да посрещнем всички предизвикателства, пред които е изправен нашият Съюз.

Мога да ви уверя, че имам първостепенна цел за предстоящите години; да гарантирам, че нашият Съюз върви в правилната посока и е достатъчно силен вътрешно, за да поддържа нашия собствен социален модел, и външно, за да защитава нашите интереси и да разпространява нашите ценности. Считам, че европейските институции могат и трябва да работят заедно за тези цели.

(Ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете ми преди всичко да поздравя г-н председателя Ван Ромпбой за много добрата неофициална среща на Европейския съвет, за пръв път под негово председателство.

След като постигнахме съгласие помежду си за важно изявление относно Гърция, ние обсъдихме стратегията „ЕС 2020“ – стратегия за устойчив растеж и работни места. Имах възможност да се съсредоточа върху

съществените проблеми на политиката, пред които сме изправени, върху предизвикателствата и върху насоките, които Комисията ще предложи официално следващата сряда.

Преди кризата европейската икономика имаше напредък: видяхме 18 милиона нови работни места и по-динамична бизнес среда. Но тези постижения бяха заличени от финансовата криза и въздействието ѝ върху много от областите на нашата дейност: спад на БВП с 4% за една година, скок на безработицата до 10%, огромен удар върху нашия просперитет, истинска заплаха за нашите общества. Същевременно задачата става по-трудна: имаме застаряващо население, нарастваща разлика в производителността спрямо нашите конкуренти и неуспехи в образованието и научноизследователската дейност. Ние обаче имаме и много силни страни: имаме най-голямата пазарна икономика в света; имаме единен пазар; имаме еврозоната. Всичко това се оказва важно преимущество в кризата.

Но днес Европа е изправена пред важен – бих казал, определящ – избор за бъдещите поколения. Да се надяваме на връщане на доброто старо време, не е възможност за избор. Едната от възможностите е ограничена промяна – най-малкият общ знаменател, който води до някои промени и известен растеж. Никога обаче няма да можем да си върнем онова, което изгубихме в кризата. Тази възможност ще доведе до второкласна Европа в новия световен ред. Минимални промени, някакви приспособявания.

Считам, че ние можем и трябва да бъдем по-амбициозни. Можем да се стремим към икономическа стратегия, която поставя Европа на пътя към конкурентоспособността и която може да създаде милиони нови работни места. Но това не може да стане с полумерки и постепенни промени. Необходимо е да си внушим чувство на неотложност, признание, че нещата не са както обикновено и че така няма да защитим нашия европейски начин на живот и нашите социални модели. Напротив. Тези социални модели ще бъдат изложени на риск, ако не се приспособим към много по-предизвикателна глобална среда.

Това изисква съвместни усилия. Нужни са ни държавите-членки; нужни са ни европейските институции; нужни са ни заинтересованите страни и обществото като цяло; и ни е необходимо особено активното участие и подкрепа на Парламента, за да оформим тази стратегия и да я предадем на хората.

Следващата седмица Комисията ще определи ключовите елементи на стратегията, която тя ще предложи официално на европейските институции. Тя ще се съсредоточи върху три приоритета: интелигентен растеж, приобщаващ растеж, устойчив растеж.

Първо, основната движеща сила на растежа трябва да бъде знанието; знанието и иновациите, които поражда утрешните идеи, утрешните умения, утрешните технологии. Второ, за да запазим действащ нашия европейски модел на обществото, ние трябва да създадем повече работни места. Целта ни трябва да бъдат жизнеспособни, проспериращи, сигурни общества, в които всеки чувства, че може да играе своя роля. Това означава да се дадат на хората работни места и умения, и да се заемем направо с бича на бедността. Проблемът с бедността не е само национален проблем; това е проблем, за който ни е необходима обща европейска реакция.

Нашата социална пазарна икономика трябва да бъде готова да използва възможностите на бъдещето. Говоря за устойчив растеж, като признаваме колко е важно да се справим с изменението на климата, да признаем натиска върху ресурсите. При това имам предвид конкурентоспособна икономика, задълбочаване на вътрешния пазар, създаване на по-добри условия за инвестиции – особено за малките и средните предприятия – европейска икономика, способна да заеме своето място на глобализирания пазар.

Тези приоритети не са непознати. Но фактът, че още не сме успели да реализираме тези цели, ги прави повече, а не по-малко важни. Необходимо е да направим радикална промяна не в рецептата за това, от което се нуждае европейската икономика, а в нашия подход, за да я осъществим.

Какво ни е необходимо, за да успеем? Първо, стратегията трябва да бъде цялостна. Не може да имаме стратегия на свободен избор, която позволява всеки да върши лесните неща, нещата, които гарантират комфорт, и да остави реалните предизвикателства на другите. Все още има много въпроси: имам предвид завършването на единния пазар, качеството на нашите системи за данъчно облагане, начина, по който разходваме средствата в условия на силен натиск върху публичните финанси – това са само някои от тях.

Второ, нашата стратегия трябва да ангажира всички части на нашите общества. Няма да успеем да изведем европейското общество на правилния път към бъдещето, ако това стане за сметка на социален конфликт. Ето защо инициативният подход за създаване на работни места и справяне с бича на бедността са от съществено значение. Ето защо постъпихме мъдро, като реформирахме финансовите пазари. Искаме силен финансов сектор, способен да финансира иновациите и да помогне на бизнеса да расте; сектор, който признава своите по-големи отговорности към обществото и правителствата, които му се притекоха на помощ във време на нужда; сектор, който приема, че ефективният надзор на европейско равнище днес е необходим.

Трето, не бива да бъркаме нашата цялостна визия за европейската икономика с въпроса „кой за какво отговаря?“. Това не бива да бъде въпрос на дебат относно правомощията. Това, което трябва да видим, е добавената стойност на европейския подход. Съвсем ясно е, че във време на глобализация, когато е необходимо да обсъждаме с Америка, с Китай, с Русия, с други, че има добавена стойност в един общ подход; например в Г-20, инициатива, която беше започната всъщност от Европейския съюз по време на френското председателство от президента на Франция и от мен, когато предложихме на американския президент да приеме тези срещи на високо равнище. Наистина е необходимо да се признае, че имаме по-голямо влияние, когато действаме заедно. Няма смисъл да се признава глобалната взаимозависимост и да се отхвърля европейската взаимозависимост. Ето защо е необходимо да действаме заедно.

И все пак много от действията трябва да бъдат на национално равнище. Разбира се, има национални отговорности, които трябва да се решават главно от правителствата, но ние очакваме също така правителствата да се ангажират искрено с европейски подход. Европейският подход е необходим не за да се върнат правомощия в Брюксел – това изобщо не е намерението ни – а за да се помогне на наложителните промени в нашите общества, за да могат да постигнат повече просперитет, повече благосъстояние за нашите граждани.

Ще успеем само ако сме готови да работим заедно, а не един срещу друг, и затова ни е необходимо надеждно участие на всички нива. Необходима ни е силна и истинска координация в икономическата област. Договорът от Лисабон ни дава тези инструменти и ние ще ги използваме.

На този Европейски съвет видях осъзнаване на този проблем. Мога да сравня обсъжданията този път с обсъжданията преди пет години, когато те засягаха Лисабонската стратегия. Позволете да ви кажа съвсем откровено и съвсем открито, че видях сред държавните и правителствените ръководители много по-голямо осъзнаване на необходимостта да действаме заедно, а също така и на външните ограничения върху европейската икономика. Искрено се надявам, че този път тесните национални интереси няма отново да се противопоставят на необходимостта от по-тясна координация и ефективна система на европейско управление.

Необходими са ни също така значими водещи мерки на равнището на Европейския съюз, които да представят това, което се опитваме да постигнем: някакви конкретни планове. Ще представим някои от тях: проекти като план за иновации, програма за нови умения, правилна промишлена политика, програма в областта на цифровите технологии, зелени технологии и конкретен план за действия срещу бедността; проекти, които са ценни, оказват въздействие сами по себе си; проекти, които показват, че Европа осигурява част от решението и които показват, че Европейският съюз не само говори, но и действа.

Позволете ми да завърша, като призова вас, Европейския парламент, да покажете силна подкрепа за тези проекти като законодател, като бюджетен орган и като привърженици на европейските действия във всяко кътче на Европейския съюз.

Joseph Daul, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, г-н Ван Ромпъй, г-н Барозу, госпожи и господа, Европейският съвет от 11 февруари беше първият, свикан и председателстван от г-н Ван Ромпъй, когото бих искал да приветствам с добре дошли на първото му явяване на пленарна сесия на Европейския парламент.

Г-н Ван Ромпъй, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) очаква много от Вас. Приветствам позитивния и прагматичен дух на Вашите изказвания след номинацията Ви и оценявам тона, който искате да установите в Европейския съвет, но очаквам Вие и Съветът на министрите да осъзнаете, че след Договора от Лисабон вашите отношения с нас, членовете на Европейския парламент, са се променили. Ние сме равностойни по отношение на вземането на решения и това има не само правни последици, но и политически.

Сега искам да се спра на същината на разискванията от 11 февруари, която е, разбира се, Стратегия 2020, но също така и еврото, икономическата и бюджетната политика, тъй като спекулациите срещу гръцкия дълг и еврото определено не бяха сред очакваните теми в библиотеката „Солвей“.

Бих искал да задам следния въпрос: дали отслабването на нашата обща валута се дължи единствено на гръцката криза или еврото е цел на преки атаки от онези, които не са доволни от неговата сила и тази на съответните държави-членки?

Второ, ще чакаме ли, докато положението в определени държави от еврозоната се влоши, преди да действаме, както в случая с Гърция? Ако не, какви планове има за коригиране на нещата в държавите, които са най-силно изложени на риск? Въпрос към вас, г-н Ван Ромпъй.

Задавам тези въпроси, защото макар да съм доволен от мерките за солидарност, взети на 11 февруари, сериозно се съмнявам, че ние, европейците, контролираме положението. Какво е положението, като се има предвид, че гръцкото предупреждение показва в каква степен трябва да вземем смели решения, за да направим така, че най-после нашата валута, еврото, да отразява политическата сила зад нея?

Разбира се, ние говорим много, говорим за икономическо управление, говорим и за парично управление, но бихме могли да направим нещата много по-прости и определено по-ефективни, ако изработим и прилагаме реална бюджетна координация на членовете на еврозоната. Бившият френски министър-председател Едуар Баладюр сам призна неотдавна необходимостта да се откажем от суверенитета в някои области – нещо, което не е лесно за французин – и се изказа в полза на това националните бюджети на държавите от еврозоната да бъдат одобрявани от Еврогрупата още преди да бъдат внесени в националните парламенти.

Бих желал да възприемем тази смела идея и Европейският съвет да я разгледа и анализира сериозно. Като координират правилно своите бюджети, държавите от еврозоната ще придобият безпрецедентно влияние и възможности за маневриране. Подобна сила ще означава, че имат сериозно влияние върху разработването на нови световни норми, но също така ще изисква европейските сили да се обединят в рамките на международните финансови организации, където еврото трябва да демонстрира единомислие.

Позволете ми да цитирам един удивителен пример – мисля, че той беше споменат от г-н Барозу – за Международния валутен фонд (МВФ), където правото на глас се изчислява според икономическата тежест на държавите. При тези критерии Съединените американски щати ползват 16,7% право на глас, Япония 6%, Китай 3,6%, а шестте държави-членки основателки на Европейския съюз 18,49%. Ако обаче представят обединен фронт пред МВФ, държавите от еврозоната биха представлявали 23% от гласовете, а всички държави от Европейския съюз, пак обединени, биха представлявали 32% от гласовете, т.е. два пъти повече от Съединените американски щати.

Господа председатели, госпожи и господа, това е действителният баланс на силите в света. Тъй като все още е разделена обаче, Европа не може да наложи цялата си тежест. Можем ли да продължаваме да толерираме това? Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не мисли така. Време е, г-н Ван Ромпбой, държавите от еврозоната да отворят очите си за това състояние на нещата и да се поучат от него. Тогава ще бъдат подготвени за онова, което скоро ще трябва да направят по необходимост, а именно, да се обединят наистина, вместо да се придържат към тази фасада на икономически суверенитет, която не е нищо друго, освен опасна преструвка.

Stephen Hughes, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, от началото на икономическата и социалната криза повече от седем милиона души се присъединиха към редиците на безработните в Европа. Твърде вероятно е до края на тази година повече от 25 милиона души да останат без работа. Доброто състояние на нашите икономики и публични финанси, в които ние толкова се стремяхме да въведем ред от началото на 90-те години на XX век, беше съсипано за по-малко от две години. Въпреки скъпоструващите мерки за възстановяване, досега само успяхме да избегнем пълния срив на системата.

Икономическият растеж остава изключително слаб, а много хора са загубили вяра в идеята за скорошно възстановяване. Страхове за бъдещето тревожат нашите общества, увеличават се неравенствата от всякакъв вид и някои от нашите държави-членки се нуждаят отчаяно от солидарността и защитата на целия ЕС, след като са станали цели на безскрупулни и неконтролирани спекулации. Кризата е подкопала сериозно глобалната конкурентоспособност на Европа и е отслабила нейното политическо влияние.

Това е мрачния пейзаж, в който Европа сега е необходимо да преосмисли своето бъдеще, за да опази своя модел на икономическо и социално развитие.

Г-н Барозу, Вие ще питате пролетния Съвет къде искаме да бъде Европа през 2020 г. Това е много важен въпрос, но можем ли да си позволим да спорим за далечното бъдеще, без първо да дадем отговор на онези милиони европейци, които в момента усещат въздействието на кризата върху своя живот и които се тревожат какво ще стане с живота им утре – ще имат ли работа, ще имат ли перспектива да си намерят нова работа? Какви отговори можете да има дадете?

Не мога утре да се върна в моя регион и да кажа на хората там, че не бива да се тревожат, че имаме план за 2020 г. Трябва да отговоря на непосредствените им тревоги и страхове, и искам да мога да им кажа, че ще могат да запазят работата си, че скоро ще започнат да се създават нови работни места и че тези работни места ще бъдат достойни, с достойно заплащане.

В момента единственият дневен ред по отношение на средносрочната политика е този, определен от Европейския съвет през декември: консолидирането на публичните финанси. До 2011 г. от държавите-членки

се очаква да започнат консолидиране, за да доведат публичните си дефицити в рамките на лимита от 3% за две години. Същевременно безработицата ще продължи да нараства; растежът ще бъде твърде слаб, за да намали безработицата.

Има други начини за измъкване на Европа от кризата: да се поставят хората в центъра на нашата политическа програма, особено тези, които са най-засегнати от кризата. Бих призовал председателя Ван Ромпюй и председателя Барозу да преразгледат характера на така наречената стратегия за излизане от кризата. Европа следва да избере морално достоен начин за излизане от тази криза: хуманен начин, опиращ се на нашите основни ценности – което също е един по-разумен начин от икономическа гледна точка.

Няма да е така, ако макроикономическата политика е изцяло съсредоточена върху бърза консолидация. Това ще означава съкращения в областта на публичните инвестиции, на образованието и обучението, на социалните и здравните услуги. Консолидацията не може да се постигне само чрез увеличаване на данъците. Потенциалът за растеж на Европа ще пострада повече, отколкото досега, и в резултат възстановяването ще бъде изключително бавно и голяма част от безработните понастоящем ще станат трайно безработни.

Европейците заслужават по-балансиран и социално отговорен политически подход. Ние считаме, че този подход трябва да включва „стратегия за навлизане“ на пазара на труда, която трябва да представлява неразделна част от стратегията 2020 и да съставлява нейната пътна карта за годините до 2015 г.

Тя следва да съчетава програмата по отношение на макроикономическата политика със структурни политики в икономическата и социалната област, и в областта на околната среда, насочени към създаването на най-малко пет милиона нови работни места до 2015 г., особено в зелената икономика. Европейският съвет трябва ясно да заяви това намерение на срещата на високо равнище през март като ключова цел на новата стратегия.

Правилната координация на икономическата политика, достигаща далеч отвъд регулиращата роля на Пакта за стабилност, следва да гарантира, че постепенната фискална консолидация в различните държави-членки ще се съчетае със запазването на ключовите публични разходи в областите на растеж и основни социални политики.

Това ще изисква политически скок в мисленето по отношение на икономическото управление на Европа, и по-специално на еврозоната.

Срещата на високо равнище през март или юни трябва да даде мандат на своя председател, в тясно сътрудничество с Комисията, да внесе амбициозен план за укрепването на икономическото управление в ЕС, за който трябва да вземе решение Съветът през декември 2010 г.

Необходимо е да погледнем критично на стария начин на работа, ако искаме да извлечем поуки от сегашната криза и да я пратим в историята колкото е възможно по-бързо. Това е възможност да направим Европа значима за хората, а не само за пазарите. Това може да стане реалност само ако Стратегията 2020 наистина е за хората и за работните места – с други думи ако включва амбициозна програма по отношение на социалните въпроси и достойни работни места.

От името на моята група ви призовавам да направите всичко възможно, за да бъдат поставени хората, и не на последно място най-уязвимите хора, в центъра на европейския проект.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, преди всичко нека се спра на право на това, което бих нарекъл най-неотложния проблем днес. Можем да говорим за 2020 г., но сега имаме по-спешен проблем: еврозоната и Гърция. Трябва да намерим решение на това.

Считам, че ние, Европейският парламент, трябва да поемем инициативата в тази област. Важно е да се установи какво точно се е случило в Гърция. Към този момент получаваме противоречива информация. Гърция казва, че е дала цялата информация на Европейския съюз и институциите на ЕС. Същевременно Европейската комисия и Евростат казват, че не са получили цялата необходима информация. В същото време инвестиционните банки – Goldman Sachs, Morgan Stanley, Deutsche Bank – свеждат до минимум това, което са направили в случая с Гърция.

Затова считам, че задача на Парламента е да организира изслушвания при съответната комисия колкото е възможно по-скоро, за да можем да чуем всички страни, засегнати от този въпрос, и да открием точно какво става в случая с Гърция. Не можем да говорим за коригиращи мерки, за решения, за реформи в Европейския съюз, ако преди всичко не знаем какво точно се е случило с Гърция през 2008 г. и 2009 г. и преди това, и считам, че е абсолютно необходимо различните страни да бъдат изслушани от Парламента.

Втората точка също е свързана с това, че трябва да решим проблема с гръцкия дълг. Считам, че за това има само едно добро решение. Вчера прочетох статията на Джордж Сорос по въпроса във „Файненшъл Таймс“, а преди няколко дни – статията на Йошка Фишер в германската преса. Той казва това, което и много други хора: най-доброто решение на гръцкия дълг е европейско решение – еврооблигации или Европейски валутен фонд, без никакви разходи за европейския данъкоплатец, но с решение за бъдещето. Считам, че също така е задача на Парламента да поиска Комисията и Съветът да обмислят тази възможност и да я проучат, без да се ограничават до националните интереси на настоящите държави-членки на Европейския съюз.

Трето, считам, че най-важната част на настоящото разискване естествено е какво да се прави във връзка със Стратегията 2020. Мисля, че Гърция е много добър пример за проблемните моменти в Лисабонската стратегия. Лисабонската стратегия беше твърде слаба; разликата между германската и гръцката икономика се е увеличила през последните 10 години: станала е по-голяма, а не по-малка след Лисабонската стратегия. Това, което е необходимо – и то е първото решение, което трябва да бъде взето от Комисията и Европейския съвет – е да признаем, че методът на открита координация не беше добър; това беше един твърде слаб метод. Необходим ни е по-смел инструмент вътре в Европейския съюз. Този по-смел инструмент е икономическо управление в рамките на Европейския съюз.

Г-н Барозу, надявам се, че след няколко дни, в началото на март – мисля, че е 3 март – Вие ще представите документ относно това. Надявам се, че той ще включва по-смела стратегия в сравнение с нещата, за които бяха или не бяха направени заключения на неформалната среща на високо равнище. Това все пак е междуправителствен метод на открита координация. Нещата се правят малко по-добре, малко по-бързо, но в края на краищата той си остава метод на открита координация на базата на междуправителствено управление. От Вас искам да поемете водещата роля по отношение на тази икономическа политика и това икономическо управление и да представите, заедно с Оли Рен, смело предложение за икономическо управление в рамките на Европейския съюз. Безсмислено е да имаме паричен съюз, от една страна, а да нямаме икономически, социален и политически съюз, от друга. Проблемите с Гърция са доказателство за това.

(Ръкопляскания)

Считам, че сега е времето, когато можем да очакваме нещо смело от Комисията, и се надявам, че на 3 март Комисията ще предложи документ, който е много по-амбициозен, отколкото разочароващите – според мен – заключения на неформалната среща на високо равнище.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен с вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н председател, бих искал да задам на г-н Verhofstadt следния въпрос: твърдите ли, че държави, които не са в еврозоната, трябва да измъкват от трудно положение държави, които са в еврозоната? Това ли твърдите?

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (EN) Може би ще е необходимо в близко бъдеще да бъде измъквана Великобритания, защото знам, че нейният фискален дефицит е по-голям и от фискалния дефицит на Гърция.

(Ръкопляскания)

Фискалният дефицит, ако не бъркам, е 12,9% от БВП понастоящем. Затова считам, че най-важното в момента е да имаме надеждна стратегия за еврозоната, и съм съвсем сигурен, че ще дойде време – може да не е утре, да е вдругиден – когато Великобритания ще членува в еврозоната. Бъдете сигурен.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, надявам се, че британската детска градина ще бъде достатъчно любезна да послуша за малко.

(Реплики)

Възнамерявах да започна изказването си със стратегия „ЕС 2002“, но сега ще започна с Гърция, по-специално в светлината на намесата от дясната страна на Парламента. Считам, че това, което е най-малко полезно в спора за положението в Гърция и за перспективите по отношение на Гърция, е едно антигръцко, националистическо или антиевропейско отношение. Според мен грешките, които са били допускани в продължение на много време, сега се разкриват в Гърция – често пъти в кризисни условия излизат наяве повече неща, отколкото при благоприятна конюнктура.

Искам да продължа един въпрос, повдигнат от г-н Verhofstadt. Ако не искаме антиевропейско развитие на нещата, е необходимо да обсъдим кой в Брюксел носи отговорност за това, че се е допуснало тези неща да бъдат крити в Гърция в продължение на толкова много години – вероятно дори по време на целия подготвителен период за паричния съюз. Г-н Барозу, считам, че Вие носите решаващ дял от отговорността в това отношение. Това по-конкретно е нещо, което Вие трябва да разкриете, защото що се отнася до отговорността, засега сме видели само върха на айсберга, а не и систематичната безотговорност, която се крие под него.

Второ, много неща трябва да се променят и в Гърция. Необходимо е да проведем – за предпочитане приятелска – дискусия с Гърция за това в еврозоната. Ако тази помощ е необходима, а мисля, че ще бъде, и ако европейската солидарност отново трябва да влезе в действие – и не бих искала да я изключвам по никакъв начин в този момент – то е необходимо Гърция да направи някои реални промени. Съществува прекомерно голям публичен сектор, например. Ако се вярва на гърците, с които съм разговаряла, 25% от гръцките работници са заети в публичния сектор, а този публичен сектор дори не е добър. Определено има нужда от реформа.

Необходими са обаче промени не само по отношение на разходите, тъй като очевидно нещата никак не са наред и откъм страната на приходите. Считам, че идеята на г-н Папандреу да публикува данъчните декларации на хората с високи доходи в Гърция е правилна. Не е необходимо да се купуват компакт дискове от Швейцария; има и друг начин. Това много бързо ще хвърли светлина върху факта, че и в Гърция приходите могат значително да се подобрят, ако избягването на данъците бъде предотвратено в крайна сметка и хората в Гърция, които живеят в охолство, си плащат данъците като всички порядъчни граждани.

Моят колега, г-н Giegold, вероятно ще говори повече за еврооблигациите по-късно. Бих искала да кажа само едно изречение за стратегията „ЕС 2020“. Г-н Барозу, вие изобщо не споменахте провалите на Лисабонската стратегия. Считам, че липсата на оценка на Лисабонската стратегия не внася нищо добро за успеха, или възможния успех, на новата стратегия. Като интегрирана стратегия тя по принцип не е лоша, но...

(Председателят отнема думата на оратора)

Timothy Kirkhope, от името на групата ECR. – (EN) Г-н председател, бих искал да благодаря на г-н Verhofstadt, че напомни на всички ни за провала на лявата икономическа политика в Обединеното кралство. Ние сме много благодарни за съвета и се надявам моите колеги и аз да можем да коригираме това на предстоящите общи избори.

Още преди неотдавнашната криза икономиките на Европа отстъпваха пред нашите основни съперници и конкуренти. Темповете на растежа ни бяха по-малки, нашата безработица беше по-висока, относителната ни търговска позиция беше в упадък и делът ни в световното производство намаляваше. Стартирахме Лисабонската стратегия, но без достатъчно убеждение или ангажираност; не е изненадващо, че тя не успя. Стратегията „Европа 2020“ не бива да върви по същия път. Много съм доволен, че моята група беше една от първите, които внесоха предложения, за да помогнем за нейния напредък.

Необходимо е да зададем нов курс на нашите икономики. Трябва да признаем, че правителствата не създават производителни работни места и не повишават жизнения стандарт. Това могат да направят само конкурентоспособните предприятия и успешните предприемачи. Следователно нашите държави-членки и институциите на Европейския съюз трябва да ги подкрепят, като намалят бремето върху им. Не можем да очакваме да имаме динамични икономики, ако отправяме още по-големи изисквания към онези, които генерират растеж и работни места, като им налагаме тежки данъчни режими и бюрократични разпоредби. Необходимо е да насърчаваме повече научноизследователската и развойна дейност, по-добро висше образование и по-добра професионална подготовка, както току-що подчерта председателят Барозу. Вътрешният пазар трябва да бъде съживен и разширен в нови области.

Залогът не би могъл да бъде по-голям. В продължение на почти три века най-големите икономически сили в света са били тези с най-либерални и най-демократични конституции; каузата на свободата и икономическия просперитет са вървели заедно. Сега навлизаме в нова ера. До края на този век значителна икономическа мощ може да се е прехвърлила към държави с недемократични правителства. Този авторитарен капитализъм може да не еволюира спокойно в демократичен и отговорен капитализъм, на какъвто се радваме ние днес в Европа и Запада.

Надяваме се, че тези държави ще се либерализират. Ще им предложим приятелско насърчение да го направят, но знаем рисковете. В интерес на нашите граждани е програмата „ЕС 2020“ да успее да стимулира създаването на добри работни места и повишаването на жизнения стандарт, и в интерес на свободния свят е тази програма да посочи пътя към по-стабилно икономическо бъдеще за всички наши граждани.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, приятел в нужда се познава, както гласи поговорката. В Европейския съюз има 27 правителства, които се опитват – всяко по свой начин – да спаси собствените си банки и големи отрасли. Това досега доведе до по-голям дълг на всяка отделна държава и катастрофални проценти за спестяванията на гражданите. Евфемистичната политика за ограничаване на заплатите, намаляването на непреките разходи за труд, приватизацията на застраховането на рискове, свързани с живота, като възраст, семейство, заболяване и желано образование – всичко това беше споменато.

Банките сега използват пакетите държавна помощ, за да спекулират срещу националните бюджети. Банките вече имат повече напредък, отколкото държавите. Нуро Real Estate и Commerzbank, които в Германия бяха спасени с милиарди евро от парите на данъкоплатците, са на първа линия, когато става въпрос за прекомерно скъпите държавни облигации в Гърция. Парите на данъкоплатците се използват за спекула, а това са пари от нормални, честни работници на заплата без швейцарски банкови сметки като тези, с които се спасяват по-богатите хора.

(Реплики)

Повярвайте ми, не ми доставя удоволствие да използвам негативни примери от Германия. Но една управляваща партия в Германия непрекъснато призовава за данъчни облекчения, докато същевременно гръцкото правителство бива призовавано да увеличава данъците. Кой обаче ще трябва да намери тези пари? Страхувам се, че това ще бъдат главно онези, които вече едва свързват двата края. Не беше ли Германия, бивш най-голям износител в света, която преди години отдели увеличаването на заплатите от производителността, което доведе до социален дъмпинг?

В древногръцкия театър кризата е означавала възможност – да, предизвикателството на повратната точка. За да се стигне до такава повратна точка, трябва да поискаме най-после да бъде въведена законоустановена минимална заплата. За една и съща работа на едно и също място трябва да се получава една и съща заплата. Необходима ни е хармонизация на видовете данъци в Съюза, но преди всичко ни е необходима истинска европейска нормативна уредба и контрол на финансовите пазари, и истинска европейска икономическа и финансова политика, съгласувана на базата на солидарността, с обвързващи социални и екологични цели.

Nigel Farage, *от името на групата EFD*. – (EN) Председател на Европа – доживяхме този дългоочакван ден. Казваха ни, че когато имаме председател, това ще е една колосална, глобална политическа фигура: човекът, който ще бъде политически лидер на петстотин милиона души; човекът, който ще представлява всички нас на световната сцена; човекът, чиято работа е толкова важна, че е естествено да му плащат повече, отколкото на президента Обама. Е, страхувам се, че това, което получихме, сте Вие. И съжалявам, но след изпълнението Ви преди... Не искам да бъда груб, но знаете ли, наистина имате харизмата на мокър парцал и вида на дребен банков чиновник.

(Протести)

Въпросът, който искам да задам, и който всички ние ще зададем, е: кой сте Вие? Никога не съм чувал за Вас; никой в Европа никога не е чувал за Вас. Искам да Ви попитам, г-н председател: кой гласува за Вас?

(Шулни протести)

И с какъв механизъм – знам, че демокрацията не е популярна сред такива като Вас – с какъв механизъм разполагат народите на Европа, за да Ви отстранят? Това ли е европейска демокрация?

Усещам обаче, че сте компетентен и способен, и опасен, и не се съмнявам, че Вашето намерение е да бъдете тихият убиец на европейската демокрация и на европейските национални държави. Вие изглежда изпитвате отвращение от самата концепция за съществуването на национални държави; може би защото идвате от Белгия, която, разбира се, почти не е държава.

(Реакции)

Но след като поехте поста, видяхме как Гърция беше сведена до един протекторат и нищо повече. Вие, почитаеми, нямате никаква легитимност на тази длъжност и мога да кажа уверено, че говоря от името на мнозинството британци, като казвам: не Ви познаваме, не Ви искаме и колкото по-скоро Ви пратят в пенсия, толкова по-добре.

Председател. – Както казахте, г-н председател, не бихте желали да бъдете груб.

Предпочитам да продължим. Г-н председател, ще отговорите ли на въпрос, зададен с вдигане на синя карта?

Joseph Daul, *от името на групата PPE*. – (FR) Г-н Farage, готов ли сте да приложите член 9 от Договора, за да поискате просто да напуснете Европа? Така ще бъдете доволен.

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, много съм разочарован съм от Вас, г-н Buzek. Недопустимо е председател на група, вместо да изрази политическа критика, да нарича председателя на Европейския съвет „мокър парцал“ в Парламента.

(Ръкопляскания)

Г-н председател, очаквам в отговор на това да призовете за спазване на реда. Недопустимо е този човек своеволно да тъпче достойнството на Парламента. На г-н Daul бих искал да кажа, че не става въпрос Обединеното кралство да напусне ЕС. Може би било по-добре г-н Farage да се откаже от мандата си, ако счита Европейския съюз и Европейския парламент за толкова неприятни.

(Ръкопляскания)

Председател. – Това, което казах на г-н Farage преди два месеца, го казвам и днес отново: изказвания от този род, които отправят лични нападки срещу конкретни лица, не са допустими в Европейския парламент. Изтъкнах това пред г-н Farage, когато говорих с него. Бих искал да кажа, г-н Schulz, че съм правил и правя точно това, което Вие предлагате.

Nigel Farage (EFD). – (EN) Може и да не ви харесва това, което казвам, но помислете си за вашето поведение. След като ирландците гласуваха с „не“ в референдум, вие казахте, че като подкрепя отрицателния вот, нашата група е отворила вратата за фашизма, казахте, че като парламентарна група сме се държали като Хитлер и нацистите в Райхстага. Бяхме наречени слабоумни от Danny Cohn-Bendit. Знаете ли, трябва да е... Не може едностранно...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Г-н Farage, съжалявам, но не беше лично изявление. Трябва да спазваме реда и установените норми на нашия Парламент.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Преди всичко, позволете ми да заявя спокойно, че провеждаме настоящото разискване в тази пленарна зала, в Брюксел, в Белгия. В настоящата икономическа обстановка бихме могли да опишем държавата Белгия като Гърция на Северно море без каквото и да е преувеличение, защото тази държава, Белгия, след Гърция и Италия има най-голям държавен дълг в процентно изражение в цяла Европа. В основни линии ние сме една болна държава в Европа и ако мога така да се изразя, това в никакъв случай не говори в полза на един от предишните оратори, г-н Verhofstadt, бивш министър-председател на Белгия. Когато става въпрос за измама и изкуствено надуване на бюджета, той дори би могъл да научи гърците на едно-две неща!

Нека обаче не се ядосваме толкова много за това. По-специално да не претендираме, че ще можем да избегнем кризата, като натрупаме по-голям държавен дълг, прословутото предложение на Verhofstadt за европейски държавен заем – сметка, която рано или късно някой ще трябва да плати. Напротив, виждали сме това нееднократно – европейските решения ни доведоха до кризата, европейските решения изхвърлиха критериите от Маастрихт и Пакта за стабилност и растеж през прозореца заради приличието, защото трябваше да изглежда, че Европа се движи напред.

Това е същият този еврократски инат, който сега ни натиква стратегията за присъединяване на Турция в гърлото. Икономическата и географската реалност сега трябва да бъдат избутани настрана и на европейските граждани да им излезе през носа евентуалното присъединяване на една държава, която дори не е европейска. Решението не е „повече Европа“. Решението е национална отговорност и задължението на отделните държави-членки да се простират според чергата си.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Г-да председатели – г-н Buzek, г-н Барозу и, разбира се, г-н Ван Ромпюй – радваме се, че днес сте тук с нас. От Вашите коментари в началото на разискването стана ясно, че искате да се заемете с работа амбициозно, но също така искате да изпълнявате ролята си, както е предвидено в Договора от Лисабон. Бих искал да Ви поздравя за това предварително.

Важно е, че сте тук във връзка с предстоящата Стратегия 2020, защото тя е решаваща за възстановяването на ролята на Европа в света. Г-н председател – и тук се обръщам и към г-н Барозу – Вие знаете нашите приоритети. Те са съсредоточени върху една зелена, социална, пазарна икономика. Това означава, че първата ни задача следва да бъде да изправим отново на крака малките и средните предприятия, които са двигател за създаване

на работни места. Тук не говорим само за нашата търговия и услуги, но също и за европейската промишленост, които трябва да направим отново конкурентоспособни на световната сцена. Говорим също така за нашия селскостопански сектор и производството на висококачествени храни, които също са конкурентоспособни на световната сцена. Това означава, че са ни необходими малки и средни предприятия, в основата на които стоят знания, иновации и устойчиви технологии.

Стратегията 2020 трябва да бъде изградена на такава основа. Една такава основа означава стратегия за излизане от кризата, която върви ръка за ръка със силен Пакт за стабилност и растеж и с необходимата реформа в държавните разходи на държавите-членки. Г-н председател, старата Лисабонска стратегия съдържаеше твърде много мъгляви цели и демонстрира провала на метода на откритата координация. Затова въпросът ми към Вас е: какви конкретни цели ще поставите Вие, за да принудите държавите-членки в крайна сметка да покажат реален ангажимент спрямо тази нова стратегия, като същевременно не се прекратят рамките на Договора от Лисабон, когато става въпрос за субсидиарност?

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-н председател, според собствените данни на Комисията 80 милиона граждани на ЕС понастоящем живеят под прага на бедността. Това е недостойно и е пречка за всякакво по-нататъшно развитие. Същевременно човек като г-н Faage стои в Парламента и отправя обиди в момент, когато Европа е в криза и имаме много важни въпроси за разискване. Трябва да му се даде почивка, той не бива да бъде допускан да присъства на сесията следващата седмица в Страсбург. Това би било леко наказание за поведението, което демонстрира.

Нашата задача сега е да въведем нова Лисабонска стратегия, с други думи „ЕС 2020“. Във връзка с това е важно да се разбере, че социалното сближаване и устойчивото развитие са от съществено значение за икономическия растеж. Първото общество, което се освободи от зависимостта от изкопаеми горива например, ще поеме водещата роля в създаването на нови, „зелени“ работни места. Необходими са ни обаче ресурси, ако искаме да има успех. Необходимо е поне 50% от средствата, заделени от ЕС и държавите-членки за излизане от кризата, да бъдат инвестирани в „зелен нов курс“, способен да създаде такива нови, „зелени“ работни места. Седмата и Осмата рамкови програми трябва да се съсредоточат върху научноизследователската и развойна дейност, свързана с възобновяеми енергийни източници.

Комисията трябва също така да положи енергични усилия да предотврати социалното изключване, което понастоящем е налице в цяла Европа, и да подсили страните на пазара на труда. През последните години ЕС с право започва да се счита за заплаха за профсъюзното движение. Това трябва да се промени. Една първа стъпка би било преразглеждането на противоречивата Директива относно командироването на работници, или както е известна в Европа – „Директива за дъмпинга на заплатите“, която предизвиква толкова много гняв и толкова много конфликти. Стига ни това днес в Парламента.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Г-н председател, целта на „ЕС 2020“ следва да бъде да се освободи потенциалът на европейския гражданин. Твърде често забравяме, че нашите стратегии за растеж се въвеждат в полза на нашите граждани и на бъдещето на нашите деца.

Няма съмнение, че Лисабонската стратегия се провали, когато се опита да включи всичко. При един такъв широк дневен ред концентрацията се загуби, а също и възможностите за постигане на поставените амбициозни цели.

За да бъде Стратегията 2020 по-ефективна, е необходимо форматът изцяло да се промени. Работата следва да бъде насочена към няколко конкретни области, където трябва да се решават фундаментални проблеми на устойчивия растеж.

Като единствен пряко избран орган на ЕС и с пълни правомощия за съвместно вземане на решение, Парламентът ще каже своята дума по отношение на Стратегията 2020. За да се осигури легитимност и откритост, би било разумно Комисията и Съветът да включат Парламента в постоянната работа по Стратегията 2020.

Така както откритостта и прозрачността са от съществено значение за създаване на Европа на гражданите, те са и ключови инструменти, за да се избягват в публичните финанси кризи като тези, които в момента засягат държави в целия Съюз.

Всички сочат с пръст Гърция, но има и други държави-членки, които са избягнали сравнителния анализ, заблудили са Европа за своите дефицити и са лъгали в своите финансови статистики. Методът на откритата координация се превърна в скрито заговорничене и явно унижение.

Не забравяйте, че това, което е вярно за гражданите, е вярно и за правителствата. Свободите често пъти носят със себе си отговорности. Сега е време правителствата в цяла Европа да поемат отговорността сериозно, защото проблемите, пред които сме изправени, са сериозни.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, съгласен съм с идеята да бъдат намалени целите в стратегията „ЕС 2020“ до ограничен брой, при условие че поне са амбициозни. Амбициозни, първо, по отношение на намаляване на нашето въздействие върху околната среда. Следователно става въпрос не само за изменението на климата и от тази гледна точка връщането към целта за 20% според нас е далеч под действително необходимото. Дори 30% не са амбициозна цел.

След това, амбициозна цел по отношение на намаляването на неравенствата: например намаляване на нивото на бедността в Европа с 50% до 2020 г.; това определено няма да е максимумът, който да се постигне. Амбициозна цел по отношение на образованието, научноизследователската дейност, развитието и иновациите, и разбира се, амбициозна цел по отношение на създаването на работни места.

Тези цели, както вече беше споменато, трябва да бъдат измерими и трябва да бъдат обвързващи; дали ще бъде система бонус-малус или нещо друго, не е от голямо значение, но са ни необходими резултати. Тези резултати обаче няма да постигнем без два абсолютно необходими компонента.

Първият са силни пазарни регулации и, от тази гледна точка, г-н Ван Ромпюй, развитието по отношение на надзора на финансовите пазари и позициите, възприети от Съвета, силно ни тревожат.

Що се отнася до втория компонент, бих искал да подчертая това, което каза г-н Daul. Действително, г-н Daul, държавите-членки ще трябва да се откажат допълнително от своя суверенитет, по-специално във фискалната област. Питам се каква е позицията на Европейската народна партия (Християндемократи) по този въпрос. Без силно финансово сближаване няма да сме в състояние да върнем стабилността на нашите публични финанси и да изградим нашата данъчна система на устойчива основа. Имаме предвид енергетиката, имаме предвид, разбира се, данъчното облагане на финансовите трансакции.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Г-н председател, подкрепям насоката на стратегията „ЕС 2020“, особено в тези времена на икономическа криза, и бих призовала ЕС да се съсредоточи върху сравнителните икономически и конкурентни преимущества на Европа и да използва всички налични инструменти и ресурси, особено в областта на научноизследователската и развойна дейност (НИРД), за създаване на реална добавена стойност на ЕС.

Аз бих казала, че трябва да се стремим да дадем приоритет на завършването на единния пазар за стоки и услуги и да възприемем амбициозен подход в създаването на единен пазар за иновационни проучвания. Трябва да има широко насърчаване на научноизследователската и развойна дейност и в университетите, и в частните предприятия в Европа, за да бъдем в челото на новите устойчиви промишлени отрасли и технологии.

Трябва обаче да запазим бдителност по отношение на законодателството, което забавя тези процеси на развитие. Трябва да подобрим връзката между частния сектор и академичните проучвания и да работим за улесняване на трансфера на знания към предприятията, които създават работни места и благосъстояние. Освен че трябва да подобрим достъпа до финансиране за иновации, необходимо е също да намалим административното бреме, особено за малките и средните предприятия (МСП) и микро-предприятията. Началото ще бъде да следваме политика на възлагане на обществени поръчки, благоприятстваща МСП, и да допуснем МСП да участват в публично-частните партньорства.

Стратегията „ЕС 2020“, фокусирана върху иновациите в областта на съществуващия опит...

(Председателят отнема думата на оратора)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, днес в Гърция се провеждат огромни митинги срещу безработицата от работници от частния и публичния сектор.

Гневът се изля на улицата, работниците са възмутени от суровите мерки, предприемани от гръцкото правителство по настояване на Европейския съюз, особено на последния Европейски съвет, на който вместо да бъдат взети мерки в полза на слабите икономики, вместо да бъдат взети мерки да се сложи край на спекулата и да се създаде чадър от икономическа и социална солидарност, вместо да се приеме, че Пактът за стабилност не съществува и че връщането му ще задълбочи рецесията, и вместо да приеме, че Договорът от Лисабон се провали с гръм и трясък, Съветът подготвя стратегията на Европейската комисия за 2020 г. като разширение и продължение на Договора.

Вие се отнасяте с Гърция като с изкупителна жертва, диктувате мерки срещу работниците, които не са виновни за кризата, а те ще доведат до подобни мерки за други страни.

Народът на Гърция и народът на Европа скоро ще се отнесе с вас така, както народът на Аржентина се отнесе към Международния валутен фонд.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Има нещо знаково в това, че днес, 20 години след падането на стената, която разделяше Европа, говорим за „Европа 2020“. Първо, бих искал да одобря основните приоритети на стратегията „Европа 2020“: знания и иновации, общество с високо равнище на заетост и конкурентна и устойчива икономика. Предлагам да добавим още два приоритета – развитие на инфраструктурата и ефективна енергийна политика. Подчертавайки укрепването на енергийната сигурност като един от най-важните приоритети на европейската енергийна политика и стремейки се да осигурим разнообразяване на източниците на енергия и пътищата за доставка, не бива да забравяме важните проекти „Рейл Балтика“ и „Виа Балтика“, които са важни не само за Литва. Считаю, че докато подготвяме нова стратегия, трябва да направим преценка на причините, поради които не успяхме да постигнем целите, изложени в Лисабонската стратегия. Трябва не само да определим целите и задачите на нашата нова стратегия, но и да превърнем дискусиите, които понякога продължават твърде дълго, в конкретни действия с точни крайни срокове.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROTH-BEHRENDT

Заместник-председател

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Г-жо председател, считам, че тази криза е възможност да вървим напред твърдо и с увереност в създаването на силна Европа. В тази силна Европа вероятно ще трябва да се разделим с израза „подобряване на координацията“, тъй като той означава, че всичко зависи от въпросите, които трябва да бъдат координирани, и неизбежно води до парализа и липса на яснота.

Знаем, че финансите и публичните дефицити в европейските държави ще страдат, докато вървим към европейска финансова интеграция и бъдат издадени еврооблигации.

При всички случаи европейските институции вече могат да предприемат конкретни действия – няма да се концентрирам върху всички празни приказки, които се изговориха за координацията. От една страна, имаме Европейската централна банка за хармонизиране на финансовия надзор, а от...

(Останалата част от изказването липсва по технически причини)

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н Барозу, г-н Ван Ромпюй, ако искаме Стратегията 2020 да успее, тя трябва – за разлика от Лисабонската стратегия – наистина да бъде реализирана. Противно на това, което казаха предишните оратори, целите не бяха неправилни. Главната причина за неуспеха на стратегията беше фактът, че държавите-членки не се придържаха към правилата и не изпълниха задълженията си. Нещо повече, Комисията не беше достатъчно смела, г-н Барозу. Не беше достатъчно смела във връзка с реализацията, при изискването на реформи или изпълнението на собствената си стратегия.

С голямо мнозинство имате нова Комисия за Вашия втори мандат – надявам се, че ще подобрите всичко, че ще заредите отново с динамика Европа, че ще подкрепите технологиите и че ние не само ще говорим за преразпределение, а ще се конкурираме с другите икономически региони на света. Тези региони не питат дали европейците са съгласни помежду си или дали реализират нови програми за преразпределение. Те имат собствена динамика и ние трябва да реагираме на това. Това е задачата, която тази стратегия трябва да ни позволи да изпълним.

Все още са внесени само проекти и се надявам, че те ще бъдат подобрени, защото тези проекти изглежда носят още много от манталитета „да продължава, както си е било“. Няма наистина нови подходи. Няма дори нещо наистина ново от Съвета и новия председател на Европейския съвет. Тази стратегия обаче ни е необходима, за да можем да сме в крак с останалата част от света. Затова е необходимо да бъдат дефинирани нови рамкови условия. Необходимо е да мислим внимателно за целите в областта на климата в миналото. Необходимо е да подкрепим технологиите и да не продължаваме да поставяме пречки пред тях.

Като колективен орган Комисията се призовава не да представлява интересите на отделните членове, а да заеме водеща роля в Европа. Можете да сте сигурни в нашата безрезервна подкрепа. Само тогава ще успее Стратегията 2020 – не със страхливостта на правителствата и настояването някой да плати за това, с което съответните партньори в Европа не могат да се справят сами.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н Барозу, г-н Ван Ромпъй, бих искал преди всичко да кажа, че що се отнася до Стратегията 2020, всички са съгласни с нейните цели. Но проблемът на нашия континент днес е, че излиза от сериозна криза, което се характеризира с това, че имаме изключително слаб, или дори отрицателен глобален растеж.

Това следователно изисква политическо осъзнаване, и то за мен има две цели. Първо, да знаем как се организираме политически. На заеманите от вас длъжности вие имате две основни отговорности: да насърчите координацията на икономическите политики – това категорично е от жизненоважно значение – и да определите цели със средства за постигането им.

Това ме води до втората цел, която считам за съществена, и същевременно това ще е въпрос. За постигането на цел в обществената политика е необходим бюджет. Днес Европа е изправена пред следната дилема: държавите-членки имат значителни дефицити и колкото по-значими са техните дефицити, толкова по-малко ще внасят те в общата европейска „каса“. Така сме и по-малко способни да възстановим растежа си.

Как да решим тази дилема? Това е въпросът, който Ви задавам. Той зависи от два елемента. Първо, какви са насоките, които ще защитавате, когато обсъждате бюджетните перспективи с държавите-членки? Второ, можете ли да придвижите напред иновации, които ще позволят на Европейската инвестиционна банка, а също и на Европейската банка за възстановяване и развитие, да поемат много по-голяма отговорност и – защо не – да позволят на Европа да заема финансиране за тази потребност, а именно бъдещият растеж?

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Уважаеми председатели, след Лисабонската стратегия сега имаме Стратегията 2020. Това просто смяна на името ли е или смяна на посоката? Обръщам се с този въпрос конкретно към г-н Барозу. Докато четох за участието Ви в неформалния Съвет, докато Ви слушах тук днес как говорите съвсем правилно за броя на бедните в Европейския съюз и за необходимостта от развитие на финансовото регулиране, аз си казах, г-н Барозу, че е жалко, защото не подходихте така правилно като председател на Комисията през последните няколко години! Тогава бихте могли да направите всичко, което ни предлагате днес. Днес ни казвате, че кризата Ви е попречила да го направите, но лесно е да се хвърли вината върху кризата. В края на краищата всеки грях може да бъде простен, така че да не губим повече време.

Затова се обръщам с надежда към г-н Ван Ромпъй, първо, за да му отправя едно по-топло приветствие за добре дошли от това, което му беше предложено преди от един от другите членове на Парламента – не от всички други. На Вас разчитаме. Донякъде е парадоксално, г-н Ван Ромпъй, но ние разчитаме на Вас за възраждането на Европа, на една истинска Европейска общност; Вие идвате от страна, която знае значението на думата „общност“ от гледна точка на общия интерес.

Ако се заемете с това, ще имате подкрепата на Парламента и считам, че що се отнася до Стратегията 2020, не бива да се оставяме да бъдем заблудени от думи. Ако думите означават нещо, ние трябва да мислим преди всичко в средносрочен план, да мислим глобално и отвъд национализма. Съгласна съм с това, което каза г-н Lamberts: точно сега членовете на Съвета не ни предлагат голяма европейска перспектива по отношение на финансовия надзор. Стъпили са и с двата крака върху спирачките.

От своя страна, аз предлагам една цел, която всъщност Вие споменавате във вашия доклад пред Съвета, и тя е да имаме икономически и паричен съюз във всичките му форми, да консолидираме дисциплината и, разбира се, да консолидираме солидарността. Трябва да се напомни на Съвета и това, че макар в Гърция да има проблеми, те се дължат отчасти на гърците и отчасти на липсата на солидарност.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, лесно е да се определят хубави цели. Всички ние го правим в началото на всяка година, определяме хубави цели, но дали те остават мечта, наставления или се превръщат в програма, зависи от това, дали намираме конкретни отговори на въпросите: кой, какво, как, колко и кога. Това трябва да видим за програмата „Европа 2020“. Според мен г-н Daul свършено точно отбеляза в началото на настоящото разискване. Въпросът е готови ли сме да се откажем от националния суверенитет в областта на икономическата политика, или по-скоро ще минем без сближаване на Съюза, или без еврото, или без това, което сме изграждали в продължение на десетилетия? Алтернативата е наистина драматична. Бих искал също да чуя някои ясни изявления от представителите на германския Християндемократически съюз (ХДС), защото, както знаем, консерваторите в Германия твърде често са заставали на пътя на това.

Г-жо председател, г-н Ван Ромпъй, г-н Барозу, бих искал не само да чуя председателя на Европейския съвет да казва със спокойна увереност, че Съветът иска да определи насоки в тази област, но също така да видя, че Комисията, заедно с Парламента, се заема със задачата да работи активно и енергично за изготвяне на тези насоки за общо европейско икономическо управление. При това тя не бива просто да бъде водена за ръката

от г-жа Меркел и г-н Саркози, а трябва да положи искрени усилия да обедини Европа за обща икономическа политика.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, както всички добре знаете, докато ние разискваме резултатите от неформалния Европейски съвет, цялата гръцка работна сила, до последния човек, стачкува в протест срещу точно тези мерки, срещу точно тези резултати. Те протестира срещу самия Европейски съюз и политиката на лявоцентристки и дясноцентристки правителства, които единодушно възприемат мерки, насочени против обикновените хора и работниците, чисто и просто за да запазят печалбите на монополите.

Европейският съюз, правителствата и Комисията се опитват да тероризират работниците в целия Европейски съюз в стремеж да ги накарат да преклонят глава пред свирепите, насочени против обикновените хора мерки. В тази война обаче работниците отговарят с масови стачки, демонстрации и митинги, за които не чух да казвате нищо, г-н Барозу, с демонстрации и стачки, организирани от класово осъзнати профсъюзи в множество държави на Европейския съюз.

Има само един отговор, който работниците могат да дадат на фронта, изграден от партиите на капитала, на еднопосочната Европа, на компрометираните профсъюзни лидери, на мащабното нападение от страна на правителството срещу заплатите и пенсията: подобрение, което да е в техен интерес.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, беше показана формална солидарност с Гърция, но в действителност целта беше просто да се наложи твърда политика на строги мерки спрямо държавите-членки на Европейския съюз.

На заключителната пресконференция г-н Ван Ромпюй ясно заяви, че идеята е да се установи един вид диктатура на Европейския съюз, като се превърне Съветът в имперска хунта с още по-големи правомощия по отношение на държавите-членки.

Преди срещата на високо равнище – разкри „Индипендънт“ – той е изпратил писмо до държавните и правителствени ръководители, в едно от приложенията на което пише, че членовете на Съвета са отговорни за икономическата стратегия в техните правителства и че трябва да отговорят за нея и на равнището на ЕС. Независимо дали се нарича политическа координация или икономическо управление, само Съветът може да формулира и подкрепя европейска стратегия. Той добавя също, че Европейският съвет е много амбициозен, че иска контрол и иска да действа като лидер, макар и, разбира се, в обхвата на консултациите, и че затова е предложил Съветът да се среща всеки месец.

Това са имперски проекти на архитектите на Европейския съюз и те са включени и в един проект, който се разпространява в кулоарите на Комисията, който призовава 80% от дълга на държавите-членки на ЕС да стане дълг на Европейския съюз.

Кампанията за икономическа свръхдържава, стартирана през последните дни, ще превърне не само Гърция, но и всичките 27 държави-членки на Европейския съюз в протекторати.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, ЕС сега прие една пост-Лисабонска стратегия, в която внимава изобщо да не се ангажира с никакви осезаеми цели. Съсредоточаването върху зелената икономика само по себе си няма да бъде достатъчно да гарантира конкурентоспособността на Европа като център на производството. Според мен освен добре функциониращо снабдяване с енергия и инфраструктура, това ще изисква добре обучени работници, а не вълна след вълна мигриращи работници, наводняващи пазара на труда с евтина работна ръка.

Ако е необходимо е да се направят националните пазари на труда по-гъвкави, това не трябва да води до преходни периоди за новите държави-членки по задкулисен начин. Време на криза, в което все повече и повече хора остават без работа или трябва едва да свързват двата края с работни места на непълно работно време или така наречените „работни места за едно евро“, не е време ЕС да дава тласък на безмилостна конкуренция на пазара на труда.

Европейският съюз по правило не трябва да прилага деспотизъм. Не трябва незабавно да оттегля помощи от структурно слаби региони, защото не са проведени никакви реформи – дори да не заплашва с това. Определено не ни е необходим нов консултативен комитет да оценява целите, които вероятно пак ще останат само за архива. Вместо повече централизъм, е необходимо да върнем субсидиите отново на национално равнище. „Европа 2020“ не трябва да стартира нов конкурентен маратон и изход с приватизация. Вместо това тя трябва да гарантира просперитета на гражданите на Европа.

ЕС сега има възможност да придобие статут на бастион срещу глобализацията и това вероятно ще бъде единствената му възможност.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, г-н председател на Съвета, възможно е да не сте много известен, както твърди г-н Faage, но знам, че Вашите идеали са с дълбоки корени в европейската традиция и култура и за това Ви се възхищавам и Ви уважавам.

Именно по тази причина си позволявам свободата да коментирам Вашето много рационално изказване, като направя една аналогия със света на футбола. Визията, която имате за своята роля, ми прилича на тази на полузащитник, играч в средата на терена, чиято задача е да въвежда ред в играта на отбор, за който след промяната в правилата, въведена от Договора от Лисабон, може да е по-трудно да реализира голове, т.е. да постига своите цели.

В светлината на този пример считам, че от Парламента зависи да рискува повече от останалите играчи, да бъде нападател, който постоянно преоткрива играта, черпейки вдъхновение от новите правила, за да засили нападателната способност на отбора и да постави нашия хипотетичен централен нападател – Комисията Барозу – в позиция за реализиране на гол.

Какво ще стане, ако не следваме такъв подход, който подкрепям с цяло сърце? Ще се отдръпнем в защита и ще си вкарваме автогол срещу интересите на нашите съграждани.

Именно по тази причина, г-н Ван Ромпюй, искам от Вас да подкрепите новата водеща роля, изпълнявана от Парламента, и да я считате не за пречка, а за възможност. От всички нас се изисква да бъдем на равнището на тази историческа възможност, да изпълним историческа роля, историческа задача, и съм сигурен, че Вие сте точният човек, който да ни води.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) *(Началото на изказването липсва по технически причини)* ... Ако говорим за Стратегията 2020, говорим не само за пост-Лисабонска стратегия, но и за стратегия за признаване на неуспеха в изпълнението на Лисабонската стратегия, или за да го кажем направо и по-рязко, стратегия за признаване на провала на Лисабон. Това е стратегия, която беше предназначена да осигури растеж и устойчивост, но тя не беше изпълнена, защото не успя да осигури устойчивост от финансова, екологична или социална гледна точка.

От финансова гледна точка Европа е изградила паричния съюз, но е много далече не само от изграждането на икономически съюз, но дори от координиране на икономическата политика и фискалните стимули, които би трябвало да придружават паричния съюз.

От енергийна гледна точка общата европейска политика все още предстои да бъде изобретена. От социална гледна точка из цяла Европа съществува недоволство сред работниците, профсъюзите и класите в неравностойно положение, които са загрижени за устойчивостта на модела, който ни направи по-добри, когато ни направи европейци, същият модел, който успя да осигури благосъстояние и социално сближаване.

С оглед на неформалната среща на Съвета, проведена на 11 февруари, бих искал да попитам какви ангажименти Съветът, Комисията и всички институции на ЕС искат да поемат, за да засилят ангажимента към социалния пакт, споменат в изказването на ротационния председател на Съюза за следващите шест месеца, испанският министър-председател Хосе Луис Родригес Сапатеро?

Социален пакт, който може ясно да заяви, че този път Европа ще поеме ангажимент за финансова и екологична устойчивост, а също и да запази социалния модел, който ни направи по-добри, като ни направи европейци.

Jean Lambert (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, г-н Барозу говори по-рано, че иска амбициозна стратегия и е вярно, че има части от документа „ЕС 2020“, които са амбициозни, но определено цифрата за емисии на парникови газове не е амбициозна: тя е жалка и няма да ни отведе там, където искаме да отидем. Следва да се стремим към 40% до 2020 г. Разбира се, въпросът не е само за климата, но и за наличността и подобряването на ефективността на ресурсите.

Има също така много, което изглежда сме виждали и преди в тази стратегия, не на последно място това, че икономическият растеж се явява все повече и повече като цел, вместо като показател. Той не трябва да бъде цел в една стратегия. ЕС има много области, в които сме се опитвали да отделим растежа от транспорта, използването на енергията, каквото и да е, и отдавна е отделен от работните места. Затова може ли да не говорим така, като че ли по някакъв начин растежът ще донесе работни места?

Също така трябва да се стремим не просто да намалим бедността, а да намалим неравенствата, защото от това има известни видими ползи, и трябва да се уверим, че нашите финансови институции не подкопават амбициозните цели, които бихме поставили.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н Ван Ромпъой, преди всичко искам да Ви благодаря за писмото, което ни изпратихте. Мога да ви кажа, че изцяло подкрепям принципите, ценностите и посоката, в която трябва да тръгнем, които сте изложили в писмото. Радвам се на казаното от Вас днес, че искате да се срещаме почти ежесечно, защото Вашата работа е да върнете държавните и правителствените ръководители и държавите-членки обратно в Европа. Лисабонската стратегия сама по себе си не беше погрешна, но методите бяха погрешни и липсваше политическа воля за реализиране на целите в държавите-членки. Вашата работа трябва да бъде да координирате държавите-членки в области, в които правомощията на Европейската комисия и на Съюза са неадекватни.

Казахте съвсем ясно, че пазарът не е достатъчен. Да, наистина, ние искаме социална пазарна икономика. Паричният съюз не е достатъчен. Необходим ни е политически съюз. Първото изпитание за всички нас ще бъде бюджетът за 2011 г., който вече трябва да се основава на стратегията „Европа 2020“. „Европа 2020“ не е целта; тя е инструментът, с който ще направим каквото е необходимо в отговор на финансовата и икономическата криза. Необходима ни е повече координация в бюджетната политика, фискалната политика, икономическата политика, политиката за научни изследвания и образователната политика, защото не можем да повишим конкурентоспособността си само с икономически цели. Затова е необходимо Законодателният акт за малкия бизнес да бъде приложен в държавите-членки. Нашето мото трябва да бъде „Мисли първо за малките“, защото малките предприятия ще създадат работни места в регионите.

Има три неща, които бих искал да видя. Г-н Барозу, необходимо ни е проучване на въздействието на мерките на Комисията върху реалната икономика, а не само върху банковия сектор. Необходим ни е преглед на финансите ни, който взема предвид и демографските промени, и системите за социална сигурност, и пенсионните системи. Необходим ни е и общ пакет, който включва координация, процедурата за прекомерен дефицит, стратегията за излизане от кризата и „Европа 2020“, така че те да не си противоречат една на друга.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Г-н Ван Ромпъой, г-н Барозу, наистина ми хареса звученето на това, което чух днес. Надявам се, че текстът ще бъде същият следващата седмица, защото всички, както и вие, разбрахме какво означава – че ние можем и трябва сами да определяме целите си и че можем да изберем своето бъдеще.

Това би означавало, че няма икономически детерминизъм, че има глас за политика, глас за гражданите, глас за нашето бъдеще в нашите собствени ръце. Това би означавало, че икономиката ни определя граници и ни предоставя средствата, но че целите се определят от нас, и че икономиката следва да обслужва обществото, а не обратното.

Това би означавало, както беше казано днес следобед, че ни е необходима дългосрочна, а не краткосрочна стратегия, защото считам, че това е поуката, която можем да извлечем от миналото. Поуката, която можем да извлечем от миналото, е, че сме имали значителен икономически растеж, но на базата на спекула, която не е взела предвид справедливостта, честността, околната среда, бъдещето на идните поколения.

Затова наистина се надявам, г-н действащ председател на Съвета, че следващата седмица ще имаме документи, които съдържат амбициозен дневен ред – дневен ред, който е насочен към устойчивост, дневен ред, който съвместява икономическите, социалните и екологичните въпроси, защото те са взаимозависими.

Сега бих искал да кажа няколко думи за социалното измерение на дневния ред: онова, в което се проявяват исканията, мечтите и страховете на гражданите, мечтите и страховете на онези, които са на и извън пазара на труда, на жертвите на арогантността на финансовите пазари, които поеха контрола върху реалната икономика и я разрушиха.

Там е надеждата, че ще сложим край на всичко това, че ще разработим политика за пълна заетост, за качествени работни места, за работни места, които включват всички, и че най-после ще направим цел на Европа високите постижения, а не борбата за снижаване на социалните стандарти.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, г-н Барозу, г-н Ван Ромпъой, кризата в европейската икономика е толкова дълбока, че трябва да очакваме много конкретни предложения в това положение – конкретни предложения в посоката, предложена тук от различни оратори. Европейското икономическо управление е изисквано по много различни начини от Парламента.

Дайте предложение за това как да бъдат разпределени рисковете, свързани с високото равнище на дълга, така че Гърция и другите държави да не бъдат смазани от високите лихвени проценти. Дайте предложение – както

призова вчера комисията по икономически и парични въпроси – как да се справим с дисбалансите. Не само държавите с дефицит трябва да бъдат наказани и да направят промени. Реформи трябва да бъдат направени и в държавите, които имат прекомерен излишък. Необходима ни е европейска статистика, която е независима, и е необходимо да предприемем ефективни мерки, за да избегнем данъчна конкуренция. Такива предложения са правени в Парламента. Сега от вас зависи най-после да сложите тези неща на масата.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н Ван Ромпъй, г-н министър, г-н Барозу, госпожи и господа, най-после сте при нас, г-н председател на Европейския съвет, добри дошли! Все пак аз ще започна, като повторя голямото си разочарование, че първият Ви политически ход не беше да дойдете и да се представите на представителите на народите на Европа след 1 декември, датата, на която официално встъпихте в длъжност.

И Вие като нас, г-н Ван Ромпъй, сте политик, а политиките не могат да съществуват без демокрация. Демократичната поука от френския и нидерландския референдум от 2005 г. – и на много други народи, ако се бяха допитали до тях – е, че гражданите, както казват, не са против Европа, но имат чувството, че тя се изгражда без тях, а понякога и срещу тях.

Затова благодарение на г-жа Меркел, която беше на Вашето място през 2007 г., и на г-н Саркози, който току-що беше избран за президент на Френската република, гражданите отново бяха поставени в центъра на европейската интеграция с Договора от Лисабон, който създаде висшата длъжност, заемана от Вас.

Г-н Ван Ромпъй, трябва да разберете, че нищо не може да се направи без гражданите и техните представители, така както нашият Парламент трябва да разбере, че нищо не може да бъде направено без държавите-членки, и следователно без държавните и правителствените ръководители.

Да говорим по същество: народите на Европа страдат, защото вече не разбират огромния глобален разрыв, който се осъществява около тях. Вашето задължение е да му придадете смисъл, да зададете курса, да убедите Европейския съюз, че Европа не е проблем, а решение. Европа не излага на опасност, тя защитава. Европа не страда, тя действа.

Каква е Вашата визия за света и за мястото на Европейския съюз в него? Можете ли да ни кажете каква роля играе междуправителственото управление във Вашата европейска стратегия, по-специално с оглед на икономическото управление, което ни липсва, и създаването на Службата за външна дейност?

Г-н Ван Ромпъй, Европейският съюз се опира на два крака. Държавите-членки с техните правителства и народите. Търсим главата, а тази глава сте Вие! Нещо повече, Вие не трябва да бъдете на мястото на пътника, а на мястото на водача, и бъдещето на Европейския съюз ще зависи от способността да докарате държавите-членки до политически съюз. Благодаря ви, че сте тук, г-н Ван Ромпъй. Вие сте благороден човек. Не се страхувайте от народите и техните представители. Обичайте ги и те ще Ви отвърнат със същото.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, при определянето на средносрочната стратегия Съюзът ще трябва да вземе предвид въздействието на икономическата криза, която днес поставя в неизгодно положение тази част на света – и други части също – а без съмнение и недостатъците, които са причина за скромните резултати от предишната стратегия, Лисабонската стратегия от 2000 г.

Кризата ни предоставя някои конкретни указатели по отношение на развитието и пълната заетост, ако искаме да включим – а аз считам, че е необходимо – тази цел в нашите действия.

Първо, необходими са регулаторни инструменти и надзор върху финансовата система и банките, за да се гарантира, че негативните условия, които жестоко ни наказват днес, няма да се повторят.

Второ, ще е необходимо да инвестираме много в иновации, научни изследвания и обучение, особено ако искаме да вървим към зелена икономика. За да бъдат възможни значителни инвестиции обаче, Европа трябва да се снабди с еврооблигации и система от възнаграждения и санкции, за да може да постигне икономическите си цели. Това са основните недостатъци на Лисабон I.

Ще трябва да въведем унифицирани политики за преразпределение по отношение и на данъчното облагане, и на заплащането. Освен това е необходима координирана промишлена политика по сектори, за да бъде защитена историческата производствена структура на нашия регион в света. Накрая, необходимо е да променим формата и да възобновим социалния диалог като сила за сближаване и за ограничаване на опасностите от дълготрайната безработица, с която трябва да се справим.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Г-жо председател, г-н Ван Ромпъй, обръщам се и към г-н председателя Барозу, макар че той не е тук, истината е, че е много добре да ви видим заедно и по мое мнение това е защото

сме свидетели, че има движение към и съсредоточаване върху нещо, което следва да бъде основата на общата стратегия през следващите десет години – нещо изключително важно според мен.

Това, което ме интересува най-много от предложението, което видяхме в писмен вид, и от това, което вие казахте, е, че е необходимо да има само няколко цели; че те трябва да бъдат осезаеми, че е необходимо да можем да ги измерим и че трябва постоянно да ги оценяваме, за да видим дали имаме напредък в тази посока или не.

Считам, че това е от основно значение и това е съществена промяна в сравнение с Лисабонската стратегия.

Аз ще подчертая една цел: вътрешния пазар. Европейският вътрешен пазар беше създаден преди повече от 20 години. Двадесет години по-късно предстои дълъг път, преди да имаме наистина вътрешен европейски пазар в повечето сектори. В някои случаи това е така, защото има съвсем нови сектори, като цифровия пазар, но в други случаи има толкова голямо фрагментиране и толкова бариери, че лишаваме европейската икономика от мащабната рамка, от която се нуждае, за да може наистина да развие цялата ѝ необходима конкурентоспособност, която ще доведе до растеж, а той на свой ред до заетост.

Г-н Ван Ромпъй, г-н Барозу, необходим ни е голям политически стимул: инерционният бизнес модел вече не действа. Необходими са ни лидери, а вие имате голяма отговорност. Вие, разбира се, имате моята пълна подкрепа, за да направите това възможно.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Г-жо председател, г-н председател на Европейския съвет, г-н член на Комисията, госпожи и господа, бих искал да се спра накратко на два въпроса. Първо, имаме ли вече стратегия „Европа 2020“, която ни обещава успех? Не, все още не. Ще ви кажа защо. Ако в Комисията и държавите-членки кажете, че първо ще извършим бързо консолидиране на бюджетите и след това ще се занимаваме с икономиката и заетостта, значи сте направили погрешни разчети. Ако не ни вярвате, прочетете изявлението на Международния валутен фонд от вчера. Търсенето в частния сектор е далече от възстановяване. Загрижени сме за публичните инвестиции. Ако не следвате интегрирана стратегия с конкретни цели за заетост в основата ѝ, нямаме никакъв шанс да се справим с кризата.

Второ, имаме ли отговор на дълговата криза в държавите, които са подложени на най-голям натиск? Не, още не. Направени са грешки не само в една държава. Но ако четете внимателно данните и слушате анализаторите, тогава знаете, че извънредните събития в Гърция поне наполовина са по вина на спекуланти – спекулантите, които в продължение на пет години Комисията не искаше да регулира – хеджировите фондове. Сега най-после правим това, но какво всъщност означава то на практика? Необходим ни е Европейски валутен фонд, фонд, който да помогне на тези държави. Трябва да можем да предложим кредит при разумни лихвени проценти не само извън еврозоната, но и в нея, при съответните условия. Необходимо е обаче да установим европейска политика за решаване на кризата – и трябва да направим това веднага.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Госпожи и господа, като член на тройното председателство и член на Парламента от Унгария следя дейността на г- председателя Ван Ромпъй, като оценявам европейската ангажираност и вярата, с които той пое своите нови задължения. Абсолютно вярно е, че сега е времето да бъде определено как ще действа председателството на Европейския съвет. Убедена съм, че Европа, обхваната от кризата, има нужда от силна ръка и водач на кормилото. Въпрос за доверие е също новата програма да избегне съдбата на предходната, на Лисабонската стратегия. Казвам това също като член на Парламента от бивша комунистическа държава. В този край на Европа има – може би разбираемо – естествено отвращение от бомбастични дългосрочни планове.

Имам една институционална забележка и една забележка по същество. По отношение на институцията: трябва да решим към кого е насочена тази стратегия. Ако е адресирана до лидерите на ЕС, то направеното досега е адекватно и стриктният график е положителен. Ако считахме обаче, че е адресирана до гражданите на ЕС, които искат да спечелим на наша страна, с които искат да работим заедно, а не срещу тях, за оформяне на по-силен, по-конкурентен Съюз, който предоставя повече ползи за своите граждани, отколкото сега, тогава трябва да действаме в съответствие с Договора от Лисабон и честно да ангажираме Европейския парламент, дори нещо повече – и националните парламенти. Днешното разискване не замества разглеждането на темата в Парламента по обичайния начин, с изявление на докладчика, в комисиите и политическите групи.

Що се отнася до забележката по същество, най-важната цел трябва да бъде създаването на работни места. Това трябва да бъде отправната точка за всяка нова стратегия. Как да се постигне това? Знаем много малко по въпроса на този етап. Това, което знаем, е: по-малко приоритети, посочване на проблемните места, по-стриктна координация на икономическата политика. Всичко това е добре, но моля ви, имайте предвид следното: първо, нека не изхвърляме онова, което работеше добре. ЕС беше укрепен със съществуващите политики на Общността,

освен това би било против учредителните договори да се отхвърлят политиката на сближаване и селскостопанската политика, които служат добре на интересите на гражданите на ЕС. Второ, новата стратегия трябва да служи на интересите на всички региони, а не само на тези на определени дружества или държави. Чрез сближаването ще нараства и конкурентоспособността на ЕС. Трето, нека пригодим стратегията към държавите. Това ще придаде една цялостна надеждност.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-жо председател, днес тук се провежда много интересно разискване по Стратегията 2020, но всички ние знаем много добре, че неформалният Европейски съвет от 11 февруари беше доминиран от така наречения гръцки въпрос. Знаем, че неформалната среща завърши с декларация на държавните и правителствените ръководители, в която се дава политическа подкрепа на Гърция, изразява се готовност за предприемане на действия за стабилизиране на еврото и се изтъква, че Гърция не е поискала никаква финансова подкрепа от Европейския съюз.

Бих искала да използвам тази възможност да напомня на Парламента, че гръцкото правителство и гръцкият министър-председател многократно са подчертавали, че не искат пари, не искат германски, австрийски, шведски или каквито и да са други европейски данъкоплатци да плащат неговите дългове, с които то ще се справи, които ще ограничи със собствени усилия въз основа на мерките, които вече бяха обявени.

Докато сме на темата, г-н Verhofstadt, не е вярно, че Гърция е казала, че е предоставила цялата информация за облигациите на Goldman Sachs; казала е, че ще я предостави скоро. Освен това – не виждам тук председателя на Европейската комисия; бих искала да изразя учудването си защо бяха поискани обяснения само от гръцките органи и от Гърция за практика, която е била прилагана с максимален капацитет от множество държави-членки в еврозоната през десетте години от 1998 г. до 2008 г., както беше съобщено в много статии в чуждестранната преса наскоро.

Гърция не иска пари. Тя иска нещо друго. Нещо, което следва да бъде очевидно не само по причина на нейното участие в еврозоната, но и поради това, че, по-общо казано, тя участва в Европейския съюз: израз на политическа подкрепа, солидарност и елементарно доверие. Подкрепа не само на думи; подкрепа със същност и съдържание, която няма да бъде оттеглена и подкопана веднага щом вече не сме при закрити врата.

Гърция иска от своите партньори да не правят нищо или да не казват нищо, което би подхранило спекулациите, и да спрат да показват съмнение за това дали Гърция ще успее да постигне резултати с мерките, които е обявила, защото при окончателния анализ това би подкопало усилията, които страната прави.

Не бива да си заравяме главите в пясъка. Всички знаем, че чрез Гърция спекулантите са се насочили към еврозоната и еврото. Затова нека вземем всички необходими мерки да защитим еврозоната и еврото.

(Ръкопляскания)

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, трябва да изразя искреното си съжаление и това на цялата комисия по земеделие и развитие на селските райони, която имам честта да председателствам, че в Стратегията 2020 не се споменава изобщо сектора на селскостопанските и хранителните продукти.

Абсурдно е, че предложената от Комисията стратегия за следващите 10 години не включва централния въпрос на предизвикателството във връзка със сигурността на хранителните доставки, растежа и запазването на работните места в селските райони.

Г-жо председател, как може човек да мисли за зелена и устойчива Европа, без да се взема предвид, че 45% от цялата европейска територия се управлява от земеделски стопани? Как може да не бъдат взети предвид почти 30 милиона души, които работят на тази територия? Това са работници, които трябва да бъдат закриляни и защитавани. Тъй като се съсредоточаваме върху нови работни места, трябва да пазим съществуващите.

Бих искал да ви напомня, че селското стопанство осигурява цяло множество важни услуги, свързани, наред с други неща, с храните, биоразнообразието, ландшафта и околната среда, и това са задачи, които се изпълняват заради социалния и икономическия живот на селскостопанските райони.

Испанското председателство също силно настояваше за необходимостта от силна Обща селскостопанска политика. Затова съм загрижен за този много сериозен пропуск, който, надявам се, Парламентът ще може да коригира.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-жо председател, това е годината на тигъра, а Китай е един икономически тигър.

В момента Индия е колосална строителна площадка и считам, че развитието на Индия ще има огромно въздействие върху Европа. Именно по тази причина ни е необходим нов ритъм, новото начало, което символизира „ЕС 2020“. Необходима ни е Обща селскостопанска политика, интелигентна данъчна политика и смелост да признаем нашите конструктивни слабости: научноизследователската дейност и разработването на продукти. Тези въпроси бяха представени много добре тук.

Имам два въпроса. Как в бъдеще ще наблюдаваме прилагането на Пакта за стабилност и растеж на базата на тази гръцка трагедия и поука, която ни даде тя? Другият ми въпрос е следният: какви „моркови и тояги“ трябва да използваме, за да направим така, че стратегията „ЕС 2020“ да бъде по-успешна от Лисабонската трагедия, тъй като държавите-членки ни най-малко не се интересуваха от нея?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, радвам се, че сте тук при нас. Не разбирам защо Съветът се опитва да вземе решение толкова бързо, без никакви сериозни консултации с Европейския парламент. Стратегията 2020 ни е необходима, тъй като Лисабонската стратегия не се оказа ефективна. Обаче документите, които се разпространяват, са от общ характер и не съдържат никакви ясни изявления по отношение на бъдещите предизвикателства.

Един пример е социалният аспект. Главните социални проблеми в Европа са застаряването на населението и липсата на високи квалификации за работници.

При тези обстоятелства определянето на по-малко от 2% от БВП за научноизследователска и развойна дейност и иновации е първа грешка, която трябва да бъде бързо поправена. Научноизследователската и развойна дейност може да се основава на публично-частни партньорства и насърчаване на предприемачите да инвестират в изследователски лаборатории и институти, за да се попречи на изтичането на мозъци към Съединените американски щати или Япония.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ще се опитам да бъда кратка, за да спазя ограничението. Разочарована съм, че председателят на Комисията вече не седи тук, но мисля, че човекът, отговарящ за междуинституционалното сътрудничество, е тук.

Като важна стъпка за успеха на Стратегията 2020 бих искала да говоря по-конкретно за това колко важно е различните институции на ЕС да спрат да се конкурират помежду си и за нас да си сътрудничим сериозно във връзка с инструментите, без които би било невъзможно да се постигнат целите на Стратегия 2020.

Затова е много важно националният егоизъм да бъде наистина превърнат в чувство за национална отговорност, а също така и чувство за отговорност на европейско равнище, защото ако не се заемем с въпроса за хармонизиране на социалната политика и хармонизиране на данъчната политика колкото е възможно по-скоро, няма да е възможно да бъдат постигнати целите на икономическата политика или на нашата обща европейска икономика, която на свой ред ще ни превърне в наистина конкурентен регион в глобализирания свят.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз съм изключително благодарен на председателя Ван Ромпъй за описанието на неговата длъжностна характеристика, но все още не разбирам съвсем защо отказва да отговори на моя парламентарен въпрос. Бих искал да го помоля да преразгледа своя подход по отношение на парламентарните въпроси.

Мога ли също така да се извиня на председателя Ван Ромпъй за срамното изпълнение на Nigel Farage. Гарантирам пред г-н Ван Ромпъй, че голямото мнозинство от британските членове на Парламента ще се отнасят към него с голямо уважение.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, погледите на цяла Европа – и не само на Европа – са върху Гърция напоследък, както казаха много оратори.

На фона на глобалната икономическа криза, разбира се, не само Гърция има сериозни икономически проблеми. Има и други държави, както всички знаем.

Свидетели сме на безпрецедентна спекулативна атака, която – съжалявам, че го казвам – напоследък възприе формата на клевета от най-лошия вид, разпространявана от някои медии.

Но както и да е, можете всички да бъдете сигурни, че Гърция не е фалирала, Гърция не се срива. Освен това нашата страна никога не е искала финансова подкрепа. Това, което е искала и което иска, е политическа подкрепа. Това, което е искала и иска, е реално доказателство за солидарност от другите държави-членки в рамките на европейския паричен съюз, защото в крайна сметка това е залогът.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) В началото на годината темпът на безработицата достигна 10%, а дефицитът нарасна в множество държави-членки. Гражданите на Европа очакват незабавни решения на текущите основни предизвикателства: демографски промени и изменение на климата, както и икономическата и финансовата криза.

Европейският съюз трябва да инвестира приоритетно в създаване и запазване на работни места в образованието, здравеопазването, селското стопанство и транспортната и енергийната инфраструктура. Европейският съюз има нужда от устойчива енергийна стратегия и съвременна, безопасна и ефективна транспортна инфраструктура. Трябва да инвестираме в мерки за енергийна ефективност в полза и на жилищата, и за модернизиране на промишлените съоръжения, което ще ни позволи да създадем повече от два милиона нови работни места до 2020 г.

Освен това намаляването на замърсяващи емисии означава модернизиране на промишлените съоръжения в целия Европейски съюз, а не само преместване на европейската промишленост в трети страни. И не на последно място, застаряващото население и спадът на раждаемостта пораждат необходимост от реформи в социалните системи, за да може на всеки гражданин на Европейския съюз да бъде гарантиран достоен начин на живот.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на Европейския парламент, сесията продължи малко повече от определеното време и председателят на Комисията трябваше да напусне поради други задължения, но за мен е чест да отговоря от името на г-н Барозу и от името на Комисията.

Бих искал най-напред да благодаря на всички ви за чудесното разискване, за многото интересни идеи и за ентузиазма и подкрепата, които проявявате за стратегията „ЕС 2020“. Без вашата подкрепа „ЕС 2020“ не може и няма да успее. Мога да ви уверя, че Комисията ще бъде много смела; „ЕС 2020“ ще постави гражданите, заетостта и намаляването на бедността в своята основа, в самия си център. Мога също така да ви уверя, че сме си извлекли поуки от Лисабонската стратегия и затова ще се съсредоточим върху по-малък брой цели и определено ще подобрим управлението.

В Комисията сме много окуражени от силния интерес, и надяваме се, силната подкрепа от страна на Европейския парламент. Също така сме много окуражени от чувството за неотложност в Европейския съвет, където е много ясно, че атмосферата днес е много различна от тази преди пет години, когато обсъждахме параметрите на Лисабонската стратегия.

Но е необходимо да направим повече; необходимо е да получим местна и регионална подкрепа за тази стратегия и най-важното – необходимо е да накараме хората да застанат зад нея. Трябва да се уверим, че за тях това не е поредно административно упражнение, а че ще я считат за нов подход към подобряване на живота в Европа и в техните държави и региони. Бих искал да ви помоля, уважаеми членове на Парламента, да ни помогнете с тази задача. Нека не се конкурираме между институциите, нека си сътрудничим, нека се съсредоточим върху приоритетите и да постигнем конкретни резултати.

В стратегията „ЕС 2020“ бихме искали да въведем система от три взаимно свързани стълба на базата на разумна, по-зелена и приобщаваща икономика, и бихме искали да изградим върху тези стълбове гъвкави инициативи, които ще бъдат насочени към тесните места, към проблемите, които забавят европейската икономика, които й пречат да използва пълния си потенциал. Бихме искали да се съсредоточим повече върху образованието и обучението, така че работната сила в Европа да запази конкурентното предимство, което Европа заслужава. Ще поддържаме стратегията „ЕС 2020“ свързана с Пакта за стабилност и растеж, защото стабилната фискална позиция е ключ към икономическата стабилност.

Днес говорихме много за Гърция и бих искал да ви уверя, че имаше консенсус, че държавите-членки от еврозоната ще предприемат решителни и координирани действия, ако е необходимо да се защити финансовата стабилност в еврозоната. Комисията ще работи в тясна връзка с Гърция и ще наблюдава как тя прилага препоръките. Мисия, ръководена от Комисията заедно с ЕЦБ и с техническата подкрепа от МВФ, в момента е в Атина, за да прецени необходимостта Гърция да предприеме допълнителни мерки.

Нека бъде съвсем ясен; ние разполагаме с инструментите за защита на финансовата стабилност в еврозоната, ако е необходимо; това включва по-специално членовете на еврозоната, Комисията и Европейската централна банка, и сме готови да създадем европейска рамка за координиране на действията. Но всеки етап от този процес трябва да бъде изпълнен и сега Гърция трябва да продължи с реформите и да въведе необходимите мерки.

Считам, че сме готови да предприемем смели действия, било то по стратегията „ЕС 2020“ или по отношение на положението в Гърция.

Херман Ван Ромпюй, председател на Европейския съвет. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, радвам се, че проведохме това разискване; радвам се, че приех поканата ви да дойда тук в самото начало на процеса, свързан със Стратегията 2020, защото разискването едва започва. Проведохме разискване неотдавна, на 11 февруари, ще имаме пролетен Съвет в края на март и ще финализираме Стратегията 2020, или стратегията за заетост и икономически растеж, в края на юни. Следователно разполагаме със значително време да разменим виждания и да определим насоката на действие веднъж завинаги.

Затова приветствам тази европейска амбиция, която видях днес тук, и приветствам разбирането за неотложния характер на въпроса, което беше демонстрирано. Имаше едно изказване, за което мога да изразя само презрение, но няма да коментирам повече това.

Що се отнася до икономическата стратегия, ще направя разграничение между три периода. Първият период е периодът, в който все още сме понастоящем, с други думи финансовата криза и всички нейни последици. Позволете ми да се изразя по начин, различен от този по време на цялото разискване днес следобед. Ще обясня. Бих искал да се изразя по начин, който отразява и положителното във връзка с Европейския съюз, защото колкото и да изглежда изненадващо, има и положителни неща, случили се напоследък. Ние сме си направили изводи и сме извели поуки от кризата през 30-те години на XX век. Сега сме една година след голямата криза и всъщност през 2010 г. вече имаме отново положителен растеж в повечето държави. Това не се случи през 30-те години на XX век. Кризата всъщност продължи до края на въпросното десетилетие.

Защо имаме положителен растеж сега? Защото взехме мерки. Взехме мерки да спасим финансовите институции – не защото ги харесваме особено като такива, а защото без тях няма икономика. Проведохме интелигентна парична политика. Инжектирахме ликвидност в икономиката, нещо, което никой не направи преди 70 години. За поне 16 държави сме създали зона на валутна стабилност въпреки всичките проблеми. През 30-те години на миналия век имаше конкурентни девалвации. Днес такива нямаше. Проведохме рискова бюджетна политика, като използвахме бюджетните дефицити, за да стимулираме икономиката. Не направихме онова, което беше направено през 30-те години, а именно да възстановим бюджетното равновесие колкото е възможно по-скоро. Следователно защитихме нашия вътрешен пазар, който не е идеален. Трябва да го подобрим и г-н Monti ще ни предостави някои конкретни предложения. Ние обаче не сме се върнали към протекционизма на 30-те години. Следователно сме извели някои поуки от сериозната криза, която преживяхме.

Ще отида дори крачка по-нататък. Благодарение на Европейския съюз се роди Г-20; ние поехме инициативата за създаването на тази начална форма на световно управление. За първи път големите сили, стари и нови, се събират, за да се борят с кризата – може да не е по идеалния начин, но ще продължим да работим в тази насока. Така че Европа, Европейският съюз, не бива винаги да се оказва в защита. Постигнати са и някои много положителни неща.

Сега трябва да оставим тази стратегия, така наречената стратегия за излизане от кризата, зад гърба си. Трябва да намерим баланса между твърде бързото изоставяне на бюджетните стимули и връщането, в средносрочна перспектива, към бюджетното равновесие, което е абсолютно необходимо за финансиране на нашата пенсионна система, нашата система за социална сигурност и нашата система за здравеопазване. Така че това ще е труден за намиране баланс, а Пактът за стабилност и растеж ни предоставя средствата да го направим, защото той не изисква незабавно връщане към бюджетно равновесие. Той изисква подход „стъпка по стъпка“, при което първо ще достигнем етап от 3%, а след това, в средносрочна перспектива, бюджетно равновесие. Считам, че проведохме и продължаваме да провеждаме мъдра политика.

Що се отнася до Лисабонската стратегия, ние познаваме нейните недостатъци, но не бива да забравяме също така, че финансовата и икономическата криза нарушиха изцяло реализирането на програмата от Лисабон. Разбира се, имаше пропуски; няма да ги изброявам тук, те са добре известни. Ще кажа обаче следното: необходими са ни някои основни реформи, или важни реформи, и тези важни реформи ще изискват бюджетен избор на европейско и на национално равнище. Не е случайно – и аз съм повторил това в писмените заключения, които сте чели – че искаме да свържем бюджетната дискусия, по същество в своята правна рамка на Пакта за стабилност и растеж, с икономически реформи. Защото ако кажем, че искаме да извършваме повече научноизследователска и развойна дейност например, трябва да предвидим това в националните бюджети и във финансовата перспектива на Европейския съюз. Това означава, че ще е необходимо да бъде направен някакъв избор във връзка с бюджета.

Друго следствие от избора, който правим за Лисабонската стратегия, е, че целите, които предлагаме, няма винаги да са „меки“ цели. Възможно е да се определят и „твърди“ цели. И тук става трудно. От една страна,

има искане за реформи, а от друга е реализирането на реформите. Не казвам, че съм го чул тук, но извън Парламента, на европейско равнище, хората искат твърди мерки, основни реформи, трудни реформи, а когато се върнат в държавите си, виждам малко резултати от това. Затова ни е необходима последователна позиция. Не само Европейският съюз ще реализира реформи. Ние можем да ги насърчим, да ги стимулираме и да им осигурим правилната рамка, но голяма част от реформите трябва да се извършат на национално равнище и затова става въпрос за демонстриране на значителна политическа воля, а политическият ангажимент е най-важното нещо.

Често се казва, че са ни необходими повече обвързващи мерки. Трябва обаче да се замислим върху това. Направил съм доста предложения, които считам, че са по-интелигентни от обвързващите мерки. Но дори Пактът за стабилност и растеж, който съдържа много обвързващи мерки, не успя да възстанови положението в някои от държавите. Следователно методът не е всичко, методът не решава всичко; без политическа ангажираност, без ангажимент методът не струва нищо.

Що се отнася до икономическата стратегия, много е добре за някои да казват, че са ни необходими повече ограничения. Все пак по отношение на икономическите насоки Договорът от Лисабон не предвижда това. Аз самият не съм изготвял Договора от Лисабон, други са го изготвяли, но той не предвижда санкции, наказания или негативни мерки във връзка с прилагането на икономическите насоки. Погледнете внимателно член 121, за да осъзнаете напълно това. Политическият ангажимент и на европейско, и на национално равнище следователно е от решаващо значение и без този политически ангажимент нищо не може да бъде направено.

В заключение, съвсем накратко за Гърция. Считам, че изпратихме правилно послание. Предадохме посланието за отговорността на гръцкото правителство, което трябва да се справи с изключително трудна ситуация, ситуация, която е наследило. То предприема някои смели мерки. На 11 февруари то ни каза, че ако сегашните мерки не са достатъчни за намаляване на дефицита с 4% от БВП през 2010 г., ще предприеме допълнителни мерки. Поехме ангажимент да продължим мониторинга – не само по инициатива на Европейската комисия, но и с помощта на Европейската централна банка и дори експерти от Международния валутен фонд. Затова считам, че наистина очертахме и определихме много ясно аспекта на отговорността. Ако е необходимо, налице е несъмнено елемент на солидарност. Гърция каза, че не иска да използва това, но ние предвидихме две послания: послание за отговорност и послание за солидарност, ако е необходимо.

Естествено, трябва да си направим изводи от това, което се е случило в Гърция през последните години. В еврозоната също трябва да бъдем по-инициативни по отношение както на събирането на данни, така и по отношение на самата политика. Тази криза беше и предизвикателство, предизвикателство в такъв смисъл, че трябва повече да практикуваме политиката на координиране. Всъщност всяка криза е предизвикателство. Трябва да си вадим поуки от всяка криза. Е, ще го правим. По същия начин, както извадихме поуки от кризата през 30-те години на миналия век, трябва да извлечем поуки и от финансовата криза: повече регулиране, повече мониторинг на премиите, по-влиятелна политика по отношение на банките. Трябва обаче да извлечем и всички поуки от опита на Гърция и други държави.

Госпожи и господа, считам, че почувствах същата амбиция в Парламента; почувствах същата политическа воля за следване на икономическа политика и стратегия, които могат да се справят с трудностите, пред които сме изправени днес. Както казаха мнозина от вас, това не е просто отговорността на един или двама души; всички европейски институции и всички държави-членки трябва да поемат колективна отговорност. В противен случай няма да спасим нашия социален модел; в противен случай ще загубим нашата позиция в света. С такава нагласа дойдох да се срещна с вас днес и с такава нагласа ще продължа работата си.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря ви много, г-н председател. Наистина беше голямо удоволствие да бъдете тук при нас за първото Ви явяване в пленарната зала. В Гърция за човек, който поема тежки нови служебни задължения, имаме един израз: *σκληρόκεφαλος*; това означава „дано имате желязна глава, за да издържи на всичко, което пада върху нея в трудния път“. Мисля, че показвахте такива качества; ако нямате, сте на път да развиете. Благодаря Ви много, че бяхте тук с нас.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Икономическата криза остави дълбок негативен отпечатък върху потенциала за икономически растеж на държавите от ЕС. Ние следихме разискването по тази тема и видяхме, че вниманието беше съсредоточено върху мерки за излизане от кризата и съживяване на

икономическия растеж във финансово отношение. Несъмнено е добра идея да се решават проблемите по реда на тяхната тежест. За нас обаче е важно да разберем, че положението вече не е същото, както преди кризата. Всъщност икономическият модел трябва да се смени. Той трябва да се основава повече на иновации и енергийни източници, които не замърсяват околната среда, и да се съсредоточи върху здравословното състояние на хората. Не можем да имаме динамична икономика, ако нямаме мотивирани работници. Не можем да имаме и устойчива икономика, ако подкрепяме опазването на околната среда само с полумерки. Считам, че за да възстановим потенциала за икономически растеж, трябва да започнем с промяна на самия икономически модел, който трябва да се съсредоточи върху онова, което генерира иновации и личностна мотивация. Излизането от кризата в основни линии не е проблем на икономическа или фискална политика.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Европа вече си извече поука, като не можа да реализира целите, заложи в Лисабонската стратегия, и се надявам, че ще се поучи от грешките, които породиха икономическата и финансовата криза. Затова в бъдеще ви призовавам да обръщате повече внимание, първо, на създаването на работни места – и да създавате не просто каквито и да е работни места, а да се опитате да осигурите висококачествена пълна заетост, като вземате предвид потребностите на пазара на труда и осигуряване на социално приобщаване. Второ, много е важно да се борим за равенство между жените и мъжете и за премахване на бедността, особено по отношение на хора от най-уязвимите групи, тъй като те са най-засегнати от бедността в тези трудни времена. Бих искала също така да привлече вниманието върху образователните системи и значението на придобиването на нови умения. Тъй като пазарите на труда в държавите-членки на ЕС претърпяват динамични промени, необходимо е да се гарантира, че работниците имат уменията, изисквани за бъдещите пазари на труда. Затова е наложително да се инвестира във вътрешно обучение на персонала и обучение през целия живот. Длъжни сме да обръщаме повече внимание на един от най-острите проблеми на обществото, нарастващата безработица сред младежта. Ако младите хора не получат възможност да навлязат на пазара на труда, съществува опасност Европа да загуби цяло поколение млади хора. На неформалната среща на държавните и правителствените ръководители от ЕС относно стратегията „Европа 2020“ на 11 февруари беше повдигнат много важният въпрос за управлението. Въпреки че Европейският съвет е много амбициозен в това отношение, бих ви призовала да осигурите още по-активно участие на Европейския парламент, националните парламенти и различните секторни Съвети.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) В настоящото разискване онези, които носят отговорността в Европейския съюз, остават далече от реалните проблеми на гражданите. Примерите, които продължаваме да откриваме при нашите посещения и при нашите контакти с работници, селскостопански производители, рибари и собственици на микро- и малки предприятия показват, че подходите и политиките на Европейския съюз служат само да направят заетостта по-несигурна и да задълбочат безработицата и експлоатацията.

В момент, когато цифрите за безработицата надхвърлиха 23 милиона и бедността засяга повече от 85 милиона души, е недопустимо да се продължават политики, които са предизвикали това положение.

Затова настояваме за необходимостта от прекратяване на Пакта за стабилност и заменянето му с Пакт за развитие и заетост, в който се дава приоритет на създаването на работни места с права и повишаване на производителността.

Необходимо е да се скъса с така наречената Лисабонска стратегия и вместо нея да се подкрепи Стратегия за социален напредък, която дава приоритет на борбата срещу бедността, подкрепя качествените обществени услуги и социални ресурси, и подкрепя равенството и правата на жените. Това означава разработване на бюджетна политика, която ускорява разпределението на фондовете за подкрепа на Общността и ги прехвърля по-бързо и по-лесно към държавите-членки...

(Обяснение на вот, съкратено съгласно член 170 от Правилника за дейността)

Kinga Göncz (S&D), *в писмена форма*. – (HU) Стратегията „ЕС 2020“ може да успее само ако държавите-членки демонстрират достатъчно ангажираност да я изпълнят. Освен безусловното приемане на националните отговорности, ключът към успеха се крие в прилагането на политиките на Общността със съпътстващите ги ресурси за догонване, регионално развитие и селско стопанство, като всички те ще допринесат за икономически растеж и създаване на работни места. Оформящият се в момента модел на работа отгоре надолу, базиран на увеличената политическа отговорност на министър-председателите, също предоставя по-силни гаранции за успешно изпълнение в сравнение с Лисабонската стратегия. Стратегията 2020 определя също така приоритетите за следващия бюджетен период, без да предвижда понастоящем подробни дискусии. Затова трябва да се подчертае точно сега значението на Общата селскостопанска политика и политиката на сближаване за следващия седемгодишен бюджетен период, започващ през 2014 г. Без икономическо, социално

и териториално сближаване няма силна и конкурентна Европа. Конвергенцията на регионите засилва конкурентоспособността на Европа.

Livia Járóka (PPE), в писмена форма. – (HU) Госпожи и господа, едно от най-важните предизвикателства пред ЕС е преоценката на Лисабонската стратегия във връзка с борбата срещу бедността и изключването, и засилването на социалното сближаване. Инициативата 2020, която представлява един от основните стълбове на тройното председателство на Испания, Белгия и Унгария, трябва да отговори на дългосрочните демографски и социални предизвикателства пред континента. Това означава ни повече, ни по-малко преосмисляне на европейския пазар на труда и образователната система. Предвид неуспеха на сегашната Европейска стратегия за заетост, програмата 2020 трябва наистина да създаде повече и по-добри работни места, като се обърне внимание главно на повишеното участие на жените и групите в неравностойно положение на пазара на труда. Похвално е, че и дневният ред на Европейската комисия, и планът за действие на предстоящото тройно председателство поставят ударение върху фактори, които са задължителни за успеха на програмата, като мерки срещу недекларирания труд, черната икономика и преждевременно напускащите училище, както и подобряване на условията за самонаетите лица. Тъй като социално-икономическото изключване е резултат от множество взаимозависими фактори, решенията могат да дойдат само от по-обхванат план за действие, насочен към всички области заедно, а не от концепции, основаващи се на отделни проекти, каквито преобладаваха досега. За да се постигне успех, приоритет трябва да се отдаде не на изолирани инициативи, а на мерки, въткани в балансиран пакет от политики, който е насочен към ранната намеса и който може да осигури истинско подобрене на всяка от мерките срещу социалното изключване, отразени в показателите от Лаакен.

Iosif Matula (PPE), в писмена форма. – (RO) Сегашната икономическа криза е най-тежката през последните десетилетия, като нейното въздействие се отразява в намаляването наполовина на потенциала за растеж в ЕС. Този икономически спад върви ръка за ръка и със застаряването на населението, което пречи на усилията в помощ на възстановяването на икономиките в ЕС. На този фон Стратегията 2020, която е предназначена да бъде продължение на Лисабонската стратегия, трябва да създаде необходимите условия за устойчив растеж и фискална консолидация. Всъщност обучението през целия живот трябва да бъде много по-достъпно, като университетите следва да са много по-отворени за обучаващи се извън основната система на образованието. По-доброто съотношение между търсенето и предлагането и по-голямата мобилност на работната ръка ще предоставят на работниците повече възможности на места, където има най-голямо търсене за техните умения. Необходими са съвременни системи за социална сигурност и пенсионни системи, за да се намали бедността и изключването. Политиката за заетост трябва да се съсредоточи върху гъвкавостта на пазара на труда, където служителите поемат отговорност за своя трудов живот чрез постоянно обучение, адаптиране към промените и мобилност. Жизненоважно е да се приспособим към сегашната обстановка на икономическа криза и застаряващо европейско население, за да можем да осигурим достатъчно ниво на подкрепа за хората, които са временно безработни.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Споделям чувствата на уважаемите членове на ЕП, които повдигнаха въпроса за отсъствието на селското стопанство от стратегията „ЕС 2020“. Считам, че селското стопанство е област, която може да допринесе за развитието на Европейския съюз и която същевременно е важен сектор, защото е в основата на европейския начин на живот. Не на последно място специално внимание трябва да се обърне на селското стопанство, защото то беше засегнато изключително силно от икономическата криза. За да се установи степента на въздействието, достатъчно е само да погледнем намаляването на реалните доходи на един селскостопански работник, което достига 35% в някои държави-членки на Европейския съюз.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), в писмена форма. – (EN) В съответствие с встъпителното изказване на г-н председателя Ван Ромпюй, моето изказване е посветено на прилагането на Договора от Лисабон. Докато на теория създаването на двойно-подчинената длъжност на върховния представител изглежда добре, на практика, предвид нейната „уникалност“, тя създава проблеми, непредвидени от авторите на Договора. При отсъствието на заместник със също такава двойно-подчинена функция, на върховния представител ще му се налага все по-често да избира между това да остане в Брюксел и да присъства например в Европейския парламент, и това да лети до чуждестранна столица, където ЕС се нуждае от също такова върховно представителство. Разбира се, лейди Аштън може да делегира, но ако го прави, то ще трябва да е на „ad hoc“ принцип, за сметка или на Съвета, или на Комисията. И ако „ротационното председателство“ се намеси, за да възстанови баланса, ще се окажем с повече бюрокрация, вместо с по-малко.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) „Европа 2020“ не трябва да повтаря неуспехите на предшестващата Лисабонска стратегия. Новата стратегия е оформена в значителна степен от икономическата криза, с въздействието от която тя ще трябва да се справи. Същевременно ние трябва да компенсираме своята небрежност. Щом разпоредбите на Пакта за стабилност и растеж са толкова строги, как стана така, че ЕС има дефицит от 7% и дълг в размер на 80% от БВП? Кой е отговорен за това? Това, което искаме най-много за ЕС,

е връщане към пътя на бърз растеж и това е главното, за постигането на което трябва да помогне стратегията. Сегашните предвиждания на стратегията не показват как да се постигне това, нито как да се съвместят социалните постижения на Европа с демографските проблеми, със слабите резултати на системата за здравно осигуряване или с неуспехите на системата за пенсии и добавки. Освен това какво да кажем за работното време? Накрая, какво става със създаването на система за надзор и мониторинг на банките и другите финансови институции? Или как искаме да увеличим производителността? Необходим ни е нов подход към тези нови предизвикателства.

Bogusław Sonik (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Приоритетът на новата стратегия „Евро 2020“ следва да е по-интелигентна и екологична пазарна икономика, основана на знания. За да постигнем тази цел, трябва преди всичко да се съсредоточим върху укрепването на единния пазар и увеличаването на свободното движение на услугите. Ролята на Европейската общност следва да бъде да подкрепя предприемачеството, а също така и да опрости регистрирането на предприятия, като премахне правните и икономическите бариери. Подкрепата, особено за малките и средните предприятия, е важен въпрос. Премахването на изискването за микро предприятията да представят годишни финансови отчети и подобряването на достъпа до кредити могат да бъдат важни стъпки в тази посока. Резултатите от проучването на Евробарометър за предприемаческата нагласа на хората показва, че Европейският съюз все още изостава от Съединените американски щати, но също така и че повече от половината млади жители на ЕС биха искали да станат предприемачи през следващите пет години. Считам също така, че е важно да се съсредоточим върху създаване на икономически растеж на базата на знания и върху създаване на конкурентна, съгласувана и по-екологосъобразна икономика. Ето защо трябва също така да обръщаме внимание на и да увеличаваме средствата за развитието и подготовката на младите хора за предизвикателствата в дългосрочна перспектива.

ЕС трябва да реализира европейска програма в областта на цифровите технологии колкото е възможно по-бързо, за да допринесе за установяването на наистина единен пазар с търговия чрез интернет, за да могат потребителите да се възползват от конкурентните ценови предложения в други държави-членки, а малките и средните предприятия да могат да извършват дейността си безпрепятствено на европейския пазар.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *в писмена форма*. – (HU) Стратегията „ЕС 2020“ трябва да се опира на два стълба. От една страна, солидарност между държавите-членки, която гарантира, че нито една държава-членка няма да бъде изоставена в кризата. От друга страна, държавите-членки трябва също така да покажат солидарност с Общността, като честно изпълняват задължения, за които заедно са взели решения. По време на разискването за бъдещето на ЕС не бива да губим от поглед вече действащите политики. Общата селскостопанска политика и политиката на сближаване са истинските резултати от европейската интеграция и са символи на солидарността между държавите-членки и нациите. Като унгарски член на ЕП и политик от нова държава-членка аз считам, че новите приоритети, формулирани от Европейската комисия, са еднакво важни: изграждане на общество, основано на знания, утвърждаване на иновациите, засилване на социалното включване, създаване на нови работни места и по-решителна позиция по отношение на изменението на климата в рамките на устойчивото развитие.

Отслабването на предишните общи политики не може да се допусне да бъде цена, платена за по-силно сътрудничество в горните области. Безопасността на храните, гарантирана от Общата селскостопанска политика, става още по-важна през XXI век, когато храните и питейната вода придобиват същото стратегическо значение като на нефта през XX век. Ако наистина искаме да укрепим глобалната конкурентна позиция на ЕС, ние не може да допуснем определени региони да изостанат поради остаряла инфраструктура и лоши образователни, социални и здравни услуги. Следователно продължава да съществува необходимост от силна политика на сближаване, основана на солидарност.

Traian Ungureanu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Стратегията „ЕС 2020“ трябва да отбележи пробив. В противен случай „ЕС 2020“ ще стане Лисабон 2, стратегия, която ще трябва да бъде сменена след 10 години от друга нова стратегия. „ЕС 2020“ трябва ясно да отбележи началото на фазата след Лисабон. Трябва да определим приоритетите за стратегията, която стартираме, така че реформите, които ще бъдат генерирани от „ЕС 2020“, да оцелеят в средносрочен и дългосрочен план.

Има три приоритетни области, които трябва непременно да бъдат включени в „ЕС 2020“. Първата е активна подкрепа за малките и средните предприятия на базата на съгласуване на програмите на Общността с макроекономическите политики. Този подход ще гарантира здравословна икономическа среда за частните предприятия. Втората е образователна система, която подготвя работна сила въз основа на търсенето на пазара. Този процес ще осигури по-добро равнище на заетост в държавите-членки. Накрая, Европейският парламент трябва да има все по-голяма роля. Това ще позволи да се използва реална информация от държавите-членки и ще предотврати увеличаването на различията между икономиките на държавите-членки. Стратегия „ЕС 2020“,

организирана съобразно ясни приоритети, бързо ще съживи икономическия растеж в ЕС, особено в контекста на сегашните трудни финансови и икономически условия.

14. Приоритети на ЕП с оглед заседанието на Съвета на ООН по правата на човека (Женева, 1-26 март 2010 г.) (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно приоритетите на ЕП с оглед заседанието на Съвета на ООН по правата на човека (Женева, 1–26 март 2010 г.).

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, Европейският съюз се подготвя за първата сесия на Съвета на ООН по правата на човека през тази година в Женева (Брюксел) и в столиците на трети държави.

Съветът по правата на човека е форум за обсъждане на положението с правата на човека във всички региони на света и на усилията на международната общност за подобряване на положението с правата на човека, което е един от принципите, един от елементите, една от основните характеристики на духа на Европейския съюз — това, което му дава неговата истинска идентичност в света.

Председателството на Съвета е поело ролята, която трябва да играе много сериозно в този момент. Приело е предизвикателствата, с които Европейският съюз много сериозно трябва да се справи по време на сесиите на Съвета по правата на човека. Доказателство за това е, че първият заместник министър-председател на испанското правителство Мария Тереза Фернандес де ла Вега — в настоящия случай действаща като представител на председателството на Съвета на Европейския съюз — ще посети заседанието на високо равнище от предстоящата 13-а сесия на Съвета по правата на човека.

Затова председателството ще има активно присъствие в работата на Съвета.

Ние ще защитим позициите на Европейския съюз по въпросите със специални последствия за многобройните държави-членки и, освен националните инициативи, Европейският съюз ще внесе резолюции за отделните държави.

Продължаваме да считаме, че Съветът трябва да разполага с инструменти, за да може да защитава правата на човека, да може да реагира при случаи на сериозни нарушения на правата на човека съответно или чрез мандат от отделните държави — какъвто е случаят с Бирма или с Корейската народнодемократична република — или чрез конкретни мандати в дадена държава, както се надяваме да бъде с Демократична република Конго.

Такива случаи трябва да бъдат наблюдавани от международната общност и от Съвета по правата на човека, ако искаме Съветът да запази своя авторитет.

Една от точките от дневния ред на предстоящите сесии на Съвета засяга въпрос, който ще обсъдим по-късно следобед в друга точка, а именно специалните сесии относно Газа и доклада „Голдстоун“. Европейският съюз счита — както ще заявим още веднъж по-късно — че докладът представлява надежден анализ. Европейският съюз подчерта значението на провеждането на адекватни, надеждни изследвания за възможни нарушения на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право.

Накрая, искам да се спра на въпроса за прегледа на Съвета на ООН по правата на човека.

Тази година ще бъде решаваща за преговорите относно прегледа на работата на Съвета на ООН по правата на човека, който ще се реализира по-конкретно през 2011 г.

Европейският съюз започва да работи по изготвянето на ясно становище, което възнамерява да утвърди, на ясна стратегия за Съюза с оглед да можем да запазим активната роля и ангажимента за закрила и зачитане на правата на човека.

Във всеки случай е ясно, че Европейският съюз ще продължи да защитава независимостта на Службата на върховния комисар на ООН по правата на човека, както винаги е правил, заедно с независимостта на специалните процедури, участието на неправителствени организации в Съвета по правата на човека, възможността на Съвета да се занимава със сериозни нарушения на правата на човека от ключова важност и с въвеждането на мандати по държави.

Испания и испанското председателство знаят, че са поели ротационното председателство в изключително важен момент за Съюза и за ООН по отношение на закрилата и насърчаването на правата на човека в света.

Договорът от Лисабон също откри нов етап по отношение на външните действия на Съюза, както и в много други области, и ние се надяваме, че нашата съвместна работа под ръководството на върховния представител ще направи позицията на Европейския съюз още по-ясна при защита на основните принципи на работата на Съвета по правата на човека. Също така се надяваме, че в етапа на работа за постигане на по-активен, прозрачен и ефективен Съвет ще се използват предимствата от преходния етап, през който Съюзът преминава под ръководството на председателство — понастоящем представлявано от мен — което ще направи всичко по силите си, за да гарантира, че отсега нататък пътят, поет от Съюза и от Съвета, ще води към една и съща цел — насърчаването и закрилата на правата на човека в света.

Кристалина Георгиева, член на *Комисията*. – (EN) Г-н председател, считам, че първата ми поява в Парламента днес логично се свързва с въпросите относно правата на човека, тъй като това изцяло съответства на приоритетите на моя ресор.

Комисията категорично се присъединява към виждането на испанското председателство, като искам да добавя две групи забележки към това, което беше представено по отношение на приоритетите на предстоящата сесия и на начина, по който ЕС ще приведе своята дейност в съответствие с тези приоритети.

Първата се отнася до тематични въпроси. Европейският съюз и държавите от Латинска Америка работят съвместно по проекторезолюция относно правата на детето с конкретно подчертаване на борбата срещу сексуалното насилие над деца. Комисията е силно разтревожена от увеличаването на сексуалното насилие в зони на конфликт и в кризисни ситуации и от разрастването му по отношение на най-уязвимите, особено децата. В съответствие с Европейския консенсус относно хуманитарната помощ ЕС ще гарантира, че въпросът е разгледан надлежно в резолюцията.

ЕС също така ще участва активно в група по правата на лицата с увреждания. Съществува много ясна връзка с вътрешните политики на ЕС, тъй като скоро ще приключим процеса на присъединяване към Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания.

Друга тематична област от специален интерес е правото на прехрана, което е в съгласие с постигането на Целите на хилядолетието за развитие, а така също и с правата на вътрешно разселените лица, които за разлика от бежанците не са достатъчно защитени от международните конвенции. Ще бъдем настойчиви, що се отнася до този проблем.

Втората забележка, която искам да направя, се отнася до подкрепата на ЕС за приемането в пленарна зала на докладите от общите периодични прегледи на държавите, преминали през този процес през декември. Това е много важен момент, при който държавите, преминали през прегледа, могат да дадат гласност на ангажиментите, които поемат за подобряване на положението с правата на човека. Същевременно държавите може да решат да поискат международна помощ за изпълнението на тези ангажименти. Комисията оставя изцяло открита възможността за обсъждане с партньорите на начините и средствата за подпомагане на изпълнението на препоръките от прегледите.

От първостепенно значение, както вече беше подчертано от испанското председателство, е фактът, че въздействието на този процес зависи преди всичко от прозрачността и откритостта, показани от държавите-членки на ЕС, защото ние можем да бъдем ефективни единствено като водим и даваме личен пример.

Laima Liucija Andrikienė, от *името на групата PPE*. – (EN) Г-н председател, приветствам факта, че Европейският парламент ще приеме резолюция относно предстоящата сесия на Съвета по правата на човека. Също така приветствам факта, че Европейският парламент ще изпрати делегация в Съвета по правата на човека, тъй като в нашите препоръки до Съвета на Европейския съюз обикновено се поставя на обсъждане начинът, по който да се подобри работата на Съвета по правата на човека и да се засили ролята на Европейския съюз в него.

Тринадесетата сесия е най-важната, която ще се проведе през 2010 г., като тя ще включва срещи на високо равнище и разговори с министри от правителствата по редица важни въпроси, които вече бяха споменати от члена на Комисията и от министъра, например въздействието на световната финансова криза върху положението с правата на човека навсякъде по света.

Приветстваме факта, че нашите американски партньори са силно ангажирани в работата на Съвета по правата на човека. Въпреки това трябва да отбележим със загриженост, че някои държави се опитват да вземат под контрол целия процес и да подкопаят авторитета на Съвета по правата на човека. Иран предупреди, че може да се кандидатира в изборите за място в Съвета по правата на човека. Ще е много жалко, ако Иран бъде избрана,

тъй като това всъщност ще увеличи броя на държавите в Съвета по правата на човека с проблемна репутация по отношение на правата на човека. В такъв случай Съветът по правата на човека би рискувал да стане толкова неактивен и неефективен, колкото и неговият предшественик — Комисията по правата на човека. С други думи, авторитетът на Съвета по правата на човека като такъв е изложен на риск и затова трябва да направим всичко по силите си, за да запазим този авторитет.

Richard Howitt, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, искам да започна с това, че поздравявам Парламента за участието му в инициативите на ООН. През есента лобирахме в Ню Йорк за назначаването на нов заместник-генерален секретар с оглед издигане на приоритета за правата на човека в ООН, а следващия месец ще бъдем отново в самия Съвет по правата на човека — не само за провеждане на диалог с представителите на ЕС, но също така за работа с трети държави като част от общоевропейските усилия да се насърчи зачитането на правата на човека в останалата част на света. Гордея се с това, че в Женева виждаме как Европа е застъпник на правата на човека и при работата, която се очаква да започне през юни тази година, в нашата резолюция днес се заявява, че трябва да бъдем застъпници на по-нататъшната реформа на самия Съвет по правата на човека.

Съветът остава прекалено политизиран и нашият текст днес с право съдържа критика към онези делегати, които цинично се наредиха с колите си пред сградата на ООН в Женева в 6 часа сутринта, за да влязат първи и да запълнят списъка на ораторите, за да помогнат на Шри Ланка с предложение за „непредприемане на действия“, за да се избегнат критиките за нарушенията, извършвани в тази държава, и да се избегне общото настроение за обсъждане на Съвета по правата на човека — че той трябва да работи през цялата година, за да разглежда тежките нарушения на правата на човека, когато и където и да бъдат извършени. В Парламента ние сме съгласни с много от принципите, изложени от испанското председателство по отношение на бъдещата реформа, и искам да се присъединя към моята приятелка г-жа Andrikiienė, като кажа, че Съветът ще получи още един смъртоносен удар, ако следващия път Иран, с нейната ужасна репутация по отношение на правата на човека, бъде избрана без никаква съпротива, както някои се страхуват, че ще стане.

Най-трудният тест по правата на човека за дадена държава е когато я обвиняват за нарушения на тези права. Ето защо съм изключително доволен, че на организационната среща в Женева, проведена на 18 февруари, и Европейският съюз, и САЩ се изказаха в подкрепа на съвместното изследване на практиките по отношение на тайното задържане, този път представено на Съвета по правата на човека. Ние не винаги сме съгласни с критиките, но винаги трябва да бъдем отворени за тях, ако очакваме и другите да направят същото.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Г-жо върховен представител, г-жо член на Комисията, ние от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа (ALDE) искаме Европейският съюз да има видимо присъствие на предстоящата 13-а сесия на Съвета на ООН по правата на човека. Като съавтор на настоящата резолюция искам да обърна специално внимание на параграфи 9 и 13 от резолюцията, в които се разглеждат въпроси относно Иран.

За нас, групата ALDE, е неприемливо, че Съветът на ООН по правата на човека не може — за да не казвам, че не иска — да реагира с необходимата бързина на кризите в областта на правата на човека в Афганистан, Гвинея, Иран, Йемен и Ирак. Същността на Съвета по правата на човека, който обединява всички държави в света, се състои в постоянно наблюдаване на положението с правата на човека на територията на всички държави-членки и незабавно реагиране при всяко влошаване на положението.

Сегашното вяло разглеждане на положението дава ясен знак за слабостта и неспособността на организацията да изпълни задоволително целите, които сама си е поставила. Слабостта на организацията се вижда още от кандидатурата на Иран в изборите за Съвета на ООН по правата на човека през май 2010 г., което е доста комично. Самата мисъл за това е абсурдна, като се имат предвид безпомощните опити на теократичния режим в Иран да потуши гражданските въннения, обхванали цялата държава, използвайки репресивния апарат. Единствената възможност е да се обвини цялата международна общност.

Ние зачитаме избора на иранския народ, но целта на нашата критика е постигането на по-добро бъдеще за него. Призоваваме върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председателя на Комисията към заемане на твърда позиция по въпроса и упражняване на силен натиск върху ООН.

Heidi Hautala, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-н председател, Европейският съюз има голяма възможност да одобри мярка за укрепване на международното право при следващия Съвет по правата на човека.

Чухме дълги списъци с важни въпроси от страна на Съвета и на Комисията, но имаме ли някакви гаранции, че Европейският съюз наистина ще настоява те да бъдат разглеждани? Например мога да кажа, че докладът „Голдстоун“ относно нарушенията в областта на хуманитарното право по време на войната в Газа беше приет по много спорен начин в държавите-членки. Според мен имаме право да получим отчет от представителя на Съвета за това, как различните държави-членки приемат този важен доклад. Докладът е от първостепенна важност в момент, когато се опитваме да сложим край на това, да гледаме как всички онези, които са виновни за извършване на нарушения в областта на международното хуманитарно право и на военни престъпления, остават безнаказани, вместо да ги привлечем под отговорност.

Второ, подобно на моя колега г-н Howitt, искам да спомена за новия доклад относно центровете за тайно задържане. Европейският съюз трябва да предприеме по-решителни действия относно изтезанията и нечовешкото третиране в затворите, като някои от тях са тайни. Също така трябва да можем да посрещнем факта, че самите държави-членки на Европейския съюз са виновни за това. Не може да продължава така. Трябва още да проучим тези въпроси, тъй като ни засягат.

Имаме възможност да засилим правомощията на Международния наказателен съд, като приемем твърда позиция относно това, как трябва да бъде изменен кодексът за поведение на съда тази пролет.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, Съветът по правата на човека без съмнение има похвални цели, но е сериозно компрометиран от някои от неговите членове. Много от тях съвсем слабо зачитат правата на човека и демокрацията, включително – да спомена само няколко от тях – Куба, Китай, Пакистан, Саудитска Арабия, Никарагуа, Габон и Иран като потенциален кандидат. Затова е очевидно, че този орган има съвсем незначителен морален авторитет. Това е всичко, с което ЕС трябва да се ангажира на равнището на ООН, и все пак той върши някаква добра работа по отношение на продоволствената сигурност и правата на детето. Въпреки това те вмяниачено атакуват репутацията на Израел по отношение на правата на човека, но тяхното собствено презрение към правата на човека често се изплъзва от критичния поглед.

Настоящата резолюция на Парламента правилно подчертава, че 13-ата сесия пропуска да спомене сериозните проблеми с правата на човека, свързани с режими като тези в Гвинея-Конакри, Афганистан, Иран и Йемен. На второ място, в резолюцията се споменава за ЦРУ и за извънредно предаване. Трябва добре да обмислим всичко, преди да атакуваме нашите американски съюзници, когато те все още носят прекомерния товар на отговорността за нашата сигурност в Европейския съюз.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Г-н председател, докато Комисията има силната амбиция да защитава нашите човешки права, ние, британците, имаме съвсем определено мнение по въпроса още от тринадесети век. Боя се, че Договорът от Лисабон е само бледа сянка на нашата Магна харта.

На Комисията ѝ харесва да се вижда като световен деятел в областта на правата на човека и изглежда обича да съди другите и да предлага помощ и съвети. Тя обаче ще трябва да погледне на себе си с критично око. Считам за дълбоко ироничен факта, че докато ЕС с основание подкрепя правата на жителите на Кашмир, които търпеливо чакат провеждането на референдум за правото им на самоопределение, обещан им от Организацията на обединените нации през 1947 г., Комисията активно се стреми да лиши своите собствени държави-членки от компетентност във важните области на висшата политика чрез договора от Лисабон. Всъщност това ми напомня за един референдум, който беше обещан на британските избиратели, но не беше проведен. Ето защо моите избиратели, също както жителите на Кашмир, очакват възможността за самоопределение.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Г-н председател, аз считам, че това е отлична възможност да се потвърди всеобщия характер, неделимостта и взаимната зависимост на правата на човека – и това именно върши настоящото предложение за обща резолюция, която ще бъде приета утре.

Парламентът в няколко случая е изразявал своето становище, обикновено чрез Годишния доклад на Европейския съюз за правата на човека и чрез различни резолюции, както направихме наскоро в случая с Иран.

Някои мои колеги се позоваха на парадокса – те използваха тази дума – с определени държави, които се ползват с изключително лошо име по отношение на правата на човека, а са част от органа, който е отговорен да ги наблюдава, и аз намирам случая с Иран за един от най-очевидните. Това не е единственият пример и аз считам, че Организацията на обединените нации ще стане неефективна, ако наистина получава ресурси от тези държави, и че ще загуби цялата си политическа легитимност и морален авторитет да осъжда тези събития.

Докато говоря за това, г-н председател, тази седмица друг от органите на Парламента обмисля изключването на член на този Парламент, изключването на Куба. Освен това днес ние трябва да почетем паметта на Орландо Сапата Тамайо, 42-годишен строител и политически затворник, който почина вследствие на гладна стачка и своеволно, нечовешко и жестоко лишаване от свобода.

Председателят на Кубинската комисия за правата на човека и националното помирение Елизардо Санчес – човек, който е много близо до духа на социалната демокрация, каза, че е било напълно възможно тази смърт да бъде избегната и че я счита за убийство под маската на справедливост. Г-жо член на Комисията, бих искал да попитам Вас – тъй като вече знаем становището на действащия председател – дали Вие считате, от етична и демократична гледна точка, в отговор на съкрушителни събития като смъртта на г-н Сапата, и дали Комисията счита, че отношенията между Европейския съюз и Куба трябва да бъдат издигнати на по-високо равнище и да им бъде даден приоритет?

15. Приветствие с добре дошли

Председател. – Бих искал да приветствам с добре дошли Негово високопреосвещенство Хорге Ортига, архиепископ на Брага, заедно с епископите и придружаващата ги португалска епископска делегация.

Ваша светлост, мога ли да се възползвам от възможността да изразя нашата солидарност и нашите съболезнования на португалския народ, и особено на хората в Мадейра, които пострадаха много през последните няколко дни. Нашите мисли и молитви са с тях.

16. Приоритети на ЕП с оглед заседанието на Съвета на ООН по правата на човека (Женева, 1-26 март 2010 г.) (продължение на разискването)

Председател. – Следващата точка са декларациите на Съвета и на Комисията относно приоритетите на Европейския парламент с оглед на заседанието на Съвета на ООН по правата на човека (Женева, 1-26 март 2010 г.).

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, 13-та сесия на Съвета на ООН по правата на човека е изключително важно събитие.

Аз само бих искал да спомена един или два случая, които не се разглеждат много често. По-конкретно по въпроса за затворите, но не тези за терористи, искам да посоча наистина нечовешките условия на затворите в Руанда и в Либия, в които напълно невинни хора са задържани и осъждани на смърт.

Освен това бих искал да спомена за населението сахрани – въпрос, който стои нерешен досега, и искам също така да спомена за правата на „климатичните бежанци“, които са прогонени от своите държави от резките климатични промени. Всичко това са фактори, които трябва да бъдат взети под внимание, именно защото те също са в основата на нашето общество.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, за своя 60-и рожден ден през 2005 г. Организацията на обединените нации си създаде две нови структури. Първата беше Комисията за миротворчество, а втората – Съветът по правата на човека. Докато Комисията за миротворчество върши своята работа доста ефективно и до голяма степен отговори на очакванията, за Съвета по правата на човека и при най-добро желание не може да се каже същото. Тук беше посочено – и формулирано в резолюция – че е крайно наложително да се извърши реформа. Работата на Съвета по правата на човека е прекалено едностранчива и моите колеги от Парламента споменаха това – Израел например се обсъжда от едностранчива гледна точка. Честно казано, не съм доволен от факта, че единственият основен въпрос, на който председателството наблегна в Парламента, е докладът „Голдстоун“. Той наистина заслужава да се обсъжда, но не е главният въпрос.

Ако г-н Howitt твърди, че избирането на Иран, в случай че е успешно, би било смъртен удар за Съвета по правата на човека, то аз бих искал да зная какво означава това. Аз искам нашите държави-членки, а така също и Европейската служба за външна дейност, да приемат единна позиция, защото считам, че ако нещата продължават по този начин, ще трябва сериозно да размислим относно насочване на нашата работа в областта на правата на човека в Организацията на обединените нации отново към Трети комитет, който поне е универсално представен и има по-голяма легитимност.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Вие знаете това, ние го знаем – Съветът на ООН по правата на човека е един голям фарс. Този Съвет е под натиска на Организацията на Ислямска конференция, състояща се от държави,

които се защитават една друга и които се стремят да провокират стабилната държава Израел и да сипят лъжливи обвинения срещу нея.

Г-н председател, този така наречен Съвет по правата на човека се противопоставя на всичко, което се отнася до правата на човека, и по-специално свободата на изразяване на мнение. Възмутително е и е жалко, че Парламентът трябва да приема сериозно този ужасен Съвет. Г-н председател, ако Парламентът наистина вярва в правата на човека, той трябва да осъди постоянния поток от резолюции, които се опитват да задушат свободата на изразяване, а така също и очевидните нарушения на правата на човека, извършени от държавите, членуващи в Съвета по правата на човека. Г-н председател, освен Саудитска Арабия, Пакистан, Индонезия и Египет, които са сред най-сериозните нарушители на правата на човека в света, сега Иран също иска да стане член на Съвета по правата на човека. Трябва ни още само Северна Корея да се присъедини към клуба и тогава почти всички скандални държави ще се наредят благополучно една до друга.

Г-н председател, за мен едно нещо е ясно: Съветът на ООН по правата на човека е едно безобразно формирование, което не може да се приема сериозно. Парламентът незабавно и директно трябва да се дистанцира от Съвета по правата на човека и да откаже категорично всякакъв диалог с тази банда злодеи.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Искам най-напред да ви припомня, че когато беше създаден като единствен орган, посветен на правата на човека, като част от системата на Организацията на обединените нации, Съветът по правата на човека вдъхна надежда, а именно надежда за засилване на защитата на основните права в световен мащаб.

Въвеждането на механизма на общия периодичен преглед, който е най-важното нововъведение във връзка със сега вече несъществуващата Комисия на ООН по правата на човека, беше предназначено за решаване на съответните проблеми, на прекомерната политизация и селективния подход при работа със случаи на сериозни нарушения на правата на човека. Този механизъм действа и затова Съветът по правата на човека може да изпълни своя мандат по един или друг възможен начин. Необходимо е обаче да се подчертае, че старите демони не са изчезнали напълно и че прекалената политизация продължава да разстройва работата на този орган. От друга страна, трябва да се каже, че механизмът на общия периодичен преглед не е достатъчен, за да гарантира ефективна защита на правата на човека.

Когато Съветът не реагира с достатъчна готовност, както стана в случая с Гвинея – за да дам само един пример – последиците са изключително сериозни. Това може да накара извършителите на нарушения на правата на човека просто да решат, че няма за какво да се притесняват. Ето защо авторитетът на Съвета по правата на човека зависи от способността му да предприема решителни и бързи действия в случаи на сериозни нарушения на правата на човека.

В това отношение за Европейския съюз е важно да насърчава създаването на механизми на равнището на Съвета по правата на човека, които са конкретно предназначени за реагиране при кризи като тези в Афганистан, Гвинея Конакри, Иран, Йемен или Ирак, ако вземем най-скорошните примери. Аз считам, че в интерес на Европейския парламент е този орган – Съветът по правата на човека – да бъде възможно най-силен и ефективен, защото се нуждаем от надежден партньор в диалога за правата на човека.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Аз бих искала да говоря за положението в ивицата Газа, което, както знаете, е постоянен източник на тревога по отношение на правата на човека, особено след влошаване на условията в резултат на конфликтите миналата зима. Считам, че не можем да измерим кой е страдал повече в конфликта. Военните действия и от двете страни означават, че в конфликта е пострадало главно цивилното население, за съжаление. Въпреки това, в контекста на реалната ситуация разграничаването между войниците и цивилните сред палестинското население е изключително трудно. От друга страна, ракетните нападения от страна на Хамас измъчваха цивилното население в Израел.

Аз посетих района по време на конфликта и видях проблемите и страховете, пред които са изправени и двете страни в конфликта. Считам, че всякакъв опит да се обвинява само едната страна за случилите се събития противоречи на истинското положение. Кървавите сблъсъци в ивицата Газа и трагичните хуманитарни последици са тежък довод за съсредоточени действия във всички горещи точки по света, и по-специално срещу причините, които карат беззащитното цивилно население да страда, и за по-широко и ефективно участие от страна на международните организации, с оглед да се даде тласък на диалога за мир. Това е област, в която Европейският съюз не само има необходимия капацитет и авторитет, но така също и моралния дълг да предприема по-енергични действия в световен мащаб.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, приоритет на Парламента също така е да се обръща внимание на тревожни ситуации, в които дейността на Съвета по правата на човека е довела до изключителна

политизация. Ето защо от първостепенно значение е делегации на държавите-членки на ЕС да подкрепят установяването на критерии за членство в Съвета по правата на човека. Това се отнася особено за минималните изисквания за сътрудничество при специалните процедури и противопоставяне на използването на „предложения за непредприемане на действия“, които попречиха за приемането на резолюции относно някои държави, в чийто интерес е да избегнат критиките срещу техните политики в областта на правата на човека.

Бих искал да се позова на други два приоритета на Парламента. На първо място, Беларус. Обратно на очакванията, положението с правата на човека не се подобри, а се влошава. Тук искам да подчертая посланието на г-н Милинкевич. Сега ЕС разполага с реално средство за упражняване на натиск върху режима на Лукашенко, за да го накара да осъществи истински подобрения като условие за по-нататъшна икономическа помощ и сътрудничество от страна на ЕС.

Второ, искам да призова за подкрепа на обръщението към обществеността, направено миналата седмица от 18 активисти за правата на човека, включително лауреата на наградата „Сахаров“ Ковальов, които са изключително разтревожени във връзка с продължаващите ограничения върху независимата информация на руски език, излъчвана от сателит, поставени от Кремъл чрез натиск.

Ценностите на ЕС наистина се дискредитират, ако докато се отдава дължимото на защитници на правата на човека като Ковальов, същевременно се отстъпва пред твърденията на Путин, че излъчването на алтернативна информация на руски език от европейски сателити било враждебен акт.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) По време на днешното разискване бих искала да ви обърна внимание на случая с едва деветнадесетгодишния израелски войник Гилад Шалит, който беше отвлечен през контролно-пропускателния пункт Керем Шалом през юни 2006 г. Миналата седмица участвах в официална делегация на Европейския парламент в Израел и една от срещите беше с Ноам Шалит – бащата на Гилад Шалит. Независимо от членове 13, 23 и 126 от Женевската конвенция относно третирането на военнопленниците, правата на Гилад, който има и френско гражданство, не са били зачетени, що се отнася до посещения от членове на неговото семейство и на Международния червен кръст, хуманно отношение и разкриване на точното място, където е държан в плен. Трябва да подчертая, че дори член 77 от доклада на комисията „Голдстоун“, който в други отношения е критичен към Израел, препоръчва Гилад Шалит да се ползва с правата, гарантирани от Женевската конвенция. От друга страна, Израел зачита правата на затворниците.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) На мартенската сесия на Съвета на ООН по правата на човека Европейският съюз трябва категорично да заяви, че международната общност не може да продължава да мълчи относно нарушенията на правата на човека – не само тези, които се случват в развиващите се държави, но така също и нарушенията, които могат да се наблюдават в развитите държави. Декларацията за правата на лицата, принадлежащи към национални или етнически, религиозни и езикови малцинства, приета от Общото събрание на ООН с резолюция A/RES/47/135 на 18 декември 1992 г., е еднакво задължителна за развиващите се и развитите държави, включително държавите-членки на ЕС. В първия параграф от член 2 от декларацията се посочва, че лицата, принадлежащи към национални малцинства, имат право да използват техния собствен език в личния си живот и на обществено място, без намеса или каквато и да било форма на дискриминация. Понастоящем и в държавите-членки на ЕС този член също по-често се нарушава, отколкото се спазва. Европейският съюз може да бъде достоен за доверие само ако намери решение за справяне с нарушенията на правата на човека на територията си по начин, който да даде пример на целия свят.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, следващите две години ще бъдат решаващи за изясняване на ролята на ООН в областта на правата на човека, защото, както знаете, междуправителственият общ периодичен преглед на Съвета на ООН по правата на човека ще бъде извършен и резултатите от него публикувани през 2011 г.

По време на този период съществува опасност държавите, които бяха споменати от моите колеги и които не отдават особено значение на тази област, да се опитат да ограничат ролята на ООН.

Аз бих искал да добавя следното към това, което вече беше казано: първо, тъй като Европейският съюз е един от най-важните фактори по отношение на защитата на правата на човека – и аз се надявам, че ще продължи да бъде такъв – един от приоритетите ни трябва да бъде нашето единодушие в международен план, когато е възможно, за да се избегнат разногласията.

Второ, ние се нуждаем от ускоряване на нашето сътрудничество със Съединените американски щати в областта на защитата на правата на човека.

Трето и последно, Европейският съвет трябва и може да наблюдава специфичните процедури на общия периодичен преглед на Съвета на ООН по правата на човека, така че ние да имаме реален и съществен принос към насърчаване на правата на човека във всички държави-членки на ООН.

Мария Неделчева (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо Георгиева, г-н Лопес Гаридо, аз бих искала да насоча вниманието ви към параграф 13 от настоящата резолюция относно кандидатурата на Иран в изборите за Съвет на ООН по правата на човека.

На 15 февруари на Иран беше извършен общ периодичен преглед, който обхваща положението със закрилата и насърчаването на правата на човека в държавата. Иранският режим заяви, че там зачитането на правата на човека е гарантирано. Аз искам да представя различни факти относно тези твърдения на настоящия режим.

Вчера в Парламента г-жа Radjavi ни представи обзорен преглед на произволните задържания и изтезанията, на които са подлагани ирански жени и противници на режима. Ние също така осъждаме условията, които трябва да изтърпят политическите затворници, а лагерът Ашраф се е превърнал в символ на незачитане на правата на човека. По време на пленарната сесия през януари мои колеги от Парламента представиха няколко описания на очевидци.

Днес ние не можем да приемем Иран да стане член на най-авторитетния орган за защита на правата на човека. Затова се питам какво послание ще изпратим на другите държави, които наистина зачитат правата на човека. Европа трябва да бъде единодушна, да демонстрира своята последователност и, както баронеса Аштън посочи в своята декларация, нека да кажем, че на този етап кандидатурата на Иран е немислима.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Г-н председател, що се отнася до предложението за обща резолюция на нашата група относно Съвета на ООН по правата на човека, аз съм особено удовлетворен от параграфи 6 и 25, в които ние отново изразяваме решителната подкрепа на ЕС за резолюциите по отношение на отделни държави. В случаите, в които правата на човека системно се нарушават, специфичните за съответните държави резолюции са изключително важен инструмент както в Съвета на ООН по правата на човека, така и в Общото събрание на ООН. В много случаи, когато правителството на дадена държава не е участвало в диалог или в програми за подобряване на споменатото положение, резолюцията за съответната държава остава единственото действие, което международната общност може да предприеме срещу тези престъпления.

Тук не става въпрос за назоваване и порицаване, както считат някои критици, нито пък за това, че ние в Европа обичаме да си врем носа във вътрешните работи на другите държави. Това е просто предупреждение от наша страна, че няма да приемем системните нарушения и потисничеството над собствения народ. Въпросът е да покажем, че поддържаме свободата, а не потисничеството. Ето защо е важно лагерът на ЕС да продължи да защитава съществуването на специфични за съответните държави резолюции в системата на ООН.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, държавите-членки на Европейския съюз трябва да сложат в ред собствения си дом, преди да започнат да сочат с пръст другите. Много държави-членки на Европейския съюз преследват и хвърлят в затвора хора за ненасилствени действия за отстояване на свободата на словото. По-специално те се опитват да представят всяко противопоставяне на имиграцията за престъпление. Все още се изгарят книги. Политически партии се забраняват, както в Белгия, или се прави опит за забраняването им въз основа на измислени доказателства, както в Германия, или пък се търси задкулисен начин за забраняването им, както в Обединеното кралство, където на моята собствена партия е забранено със съдебно решение да приема нови членове за неопределен период от време.

Не е достатъчно държавите да наричат себе си демократични. Те също така трябва да зачитат свободата на словото, свободата на събранията и сдруженията, както и правото на гражданите да избират и да бъдат избирани.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, аз съм благодарен за изказванията на членовете на Парламента относно този изключително съществен и важен въпрос, който, както казах в първото си изказване, е един от основополагащите елементи на Европейския съюз – защитата на правата на човека.

В това отношение ние считаме, че участието в Съвета на ООН по правата на човека, включително подкрепата за съществуването на този Съвет, е позиция, която Европейският съюз трябва да поддържа. Както казах и преди, Европейският съюз винаги е твърдял, че е необходимо да се създаде Съвет по правата на човека, който да замести бившата Комисия на ООН по правата на човека. Освен това той счита, че въпросният Съвет следва да бъде инструмент, който да може да се справя задоволително с проблеми, свързани с правата на човека по

целия свят, проблеми, които изискват предприемане на действие от страна на Организацията на обединените нации и нейните членове, приемане на позиция или съставяне на съответната декларация.

Всъщност председателството на Европейския съюз, председателството на Съвета винаги е вземало системно участие в обсъжданията на различните месечни сесии на Съвета по правата на човека от името на Европейския съюз и ще продължи да го прави. Председателството на Съвета ще участва в следващата месечна сесия на Съвета по правата на човека от името на Съвета на Европейския съюз. Разбира се, това напълно съответства на декларациите и позициите на всяка от държавите-членки на Съюза и на Европейската комисия, като друга институция на Съюза.

Затова искам да изразя нашата подкрепа за съществуването на този орган и за това да се ползваме от целия му потенциал, което в някои случаи се постига, а в други – не. Очевидно има определени ситуации, в които в резултат на проведените гласувания Европейският съюз и неговите държави-членки не постигат всички свои цели. Наистина съществуват положителни примери, като например позицията относно Сомалия – в този регион са налице нарушения на правата на човека. Има други случаи, в които целите не са постигнати, но положителните страни винаги надделяват над отрицателните.

Бих искал да кажа, че ние ще разговаряме относно някои от случаите с държави, които бяха споменати в различни изказвания.

Аз наистина искам да се спра на случая с Иран, защото кандидатурата на Иран беше спомената многократно. Както знаете, по този въпрос постоянно се съставят декларации. Тук пред мен има три декларации, които са съставени тази година само от върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Катрин Аштън относно положението в Иран, които изразяват нейната загриженост относно случаите на нарушения на правата на човека и екзекуциите, извършени в Иран, и които ги осъждат.

Относно въпроса за кандидатурата трябва първо да се каже, че в момента той все още е в рамките на националната компетентност (позицията относно кандидатурите на държавите за членство в Съвета по правата на човека). Във всеки случай по въпроса с положението с правата на човека в Иран и за нарушенията на правата на човека – и следователно дали кандидатурата на Иран за членство в Съвета по правата на човека ще бъде приета или не – трябва да се действа внимателно, за да не се предизвика ефект, който е противоположен на желания. Затова ние разбираме, че Европейският съюз трябва да има възможно най-съгласувана позиция (което именно се случва в момента), като същевременно зачита националната компетентност и, както казах, проявява предпазливост.

Накратко, г-н председател, ние считаме, че Съветът по правата на човека е мястото, където трябва да защитим позицията на Европейския съюз и също така считаме, че това е точното място, където да го направим. Освен това нашият ангажимент към него винаги е бил да гарантираме, че всеобщото движение в защита на правата на човека няма да отстъпи, да поеме в обратна посока, особено по отношение на завоюваното от човечеството постижение правата на човека да се разглеждат като всеобща ценност, която трябва да бъде защитавана отвъд всякакви граници, традиции и разнообразие, защото тя е свързана със самата същност на човека.

Кристалина Георгиева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря много на всички членове на Парламента за направените препоръки. Ние ще се погрижим да ги споделим с върховния представител.

Нека да отбележа четири неща в отговор на конкретни въпроси и коментари.

Първо, относно кандидатурата на Иран. Аз напълно споделям виждането на испанското председателство. Мога само да подчертая, че от всеки избран член на Съвета по правата на човека се очаква да покаже на практика най-голяма ангажираност по отношение на закрилата и насърчаването на правата на човека.

Относно изключително тъжния случай със загуба на човешки живот в Куба – смъртта на г-н Орландо Сапата, бих искала да изкажа съболезнования на неговото семейство от името на Комисията и решително да осъдя продължителното лишаване от свобода на повече от 200 политически дисиденти в Куба, както и другите начини на незачитане на основните права на човека. Комисията призовава Куба да промени своята политика и да спазва задълженията си по силата на международното право. Ние ще продължим да се ангажираме с въпроса за правата на човека в диалога с Куба, с органите в тази държава и ще използваме диалога като средство за постигане на напредък във връзка с въпроса за правата на човека.

Относно призивите за единодушие на ЕС по въпросите за правата на човека, отправени от много членове на Парламента, Комисията силно ги подкрепя.

Четвъртата забележка е относно Газа. Считам за по-уместно да се заемем с този въпрос на следващото разискване относно доклада „Голдстоун“.

Председател. – Внесени са шест предложения за резолюции⁽²⁾, на основание член 110, параграф 4 от Правилника за дейността, в заключение на разискванията.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Mara Bizzotto (EFD), в писмена форма. – (IT) Аз имам много резерви по отношение на общото доверие във Върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН). Във всеки случай се надявам, че присъствието на делегация на подкомисията по правата на човека на следващата сесия на Съвета по правата на човека ще предостави на европейските институции възможност да повдигнат неотложните въпроси относно християнофобията. Ние добре знаем, че не е нужно да се опитваме да върнем колелото на историята, за да открием сериозни случаи на преследвания срещу християните, но сега не разговаряме за миналото, а за настоящето и – за съжаление – по всяка вероятност и за бъдещето, защото всекидневно, от всички краища на света получаваме тревожни, трагични новини за вярващи християни, които са подлагани на нападения, дискриминация, и са убивани. Ние също така знаем, че въпросът е чувствителен и въпреки че досега не му е било отделено подобаващо внимание, това се случва не само поради необходимостта от поддържане на дипломатическо равновесие от страна на участниците на срещи като тези с ВКБООН, но очевидно и поради антихристиянската политика, следвана от държави, които толерират антихристиянски действия, макар всъщност да не са врагове на християнството.

Следователно при случай, който привлече вниманието на световната политика, ЕС и Парламентът следва да насърчат в рамките на международната общност нов подход към християнофобията, за да може тя да бъде напълно и незабавно призната за сериозно нарушение на правата на човека и на религиозната свобода, така че общността да предприеме действия за спиране на обезпокояващото ѝ разпространение.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Аз подкрепям настоящата резолюция, която призовава, *inter alia*, върховния представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, и държавите-членки да работят за изграждане на твърда обща позиция на ЕС относно доразвиване на доклада „Голдстоун“, и изисква изпълнение на препоръките и търсене на отговорност за всички нарушения на международното право, включително предполагаеми военни престъпления, и настоятелно призовава страните да проведат разследвания, които съответстват на международните стандарти за независимост, безпристрастност, прозрачност, бързина и ефективност, в съответствие с Резолюция A/64/L.11 на Общото събрание на ООН. В нея още се подчертава, че спазването на международното право в областта на правата на човека от всички държави и при всякакви обстоятелства е основна предпоставка за постигане на справедлив и траен мир в Близкия изток. Резолюцията също така призовава върховния представител на ЕС и държавите-членки да наблюдават активно изпълнението на препоръките, включени в доклада „Голдстоун“, чрез консултации на външните мисии на ЕС и неправителствените организации в тази област, и призовава препоръките и съответните наблюдения да бъдат включени в диалозите на ЕС с всички държави, както и позициите на ЕС на военните форуми.

17. Прилагане на препоръките от доклада „Голдстоун“ относно Израел и Палестина (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно прилагането на препоръките от доклада „Голдстоун“ относно Израел и Палестина.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, бих искал да благодаря на Европейския парламент за възможността да говоря по въпроса за проучвателната мисия – мисия, подкрепена от Организацията на обединените нации (ООН), относно конфликта в ивицата Газа в периода между края на 2008 г. и началото на 2009 г.; докладът на тази мисия е известен още като доклада „Голдстоун“.

ООН взе под внимание изявлението на генералния секретар Бан Ки Мун пред Съвета за сигурност на 21 януари 2009 г., в което той представи своите впечатления си след посещенията си в ивицата Газа и южната част на Израел скоро след приключване на военните действия.

(2) Вж. протокола.

Също така докладът, който вече беше споменат в някои от изказванията по предишната точка, докладът „Голдстоун“, който беше публикуван в средата на септември миналата година, беше обсъден на 12-ата сесия на Съвета по правата на човека, в периода между 14 септември и 2 октомври.

От самото начало на този конфликт Европейският съюз настоява страните да зачитат напълно правата на човека и да спазват задълженията си по силата на международното хуманитарно право.

Европейският съюз паде да се разбере, че ще наблюдава отблизо разследванията на обвиненията и нарушенията на правата на човека.

В Женева шведското председателство на Съвета определи позицията на Европейския съюз по следния начин: първо, Европейският съюз гледа сериозно на доклада, защото в него се съдържа информация за сериозни нарушения на международното хуманитарно право, включително умишлени нападения срещу цивилни граждани. Второ, Европейският съюз подчертава значението на провеждането на адекватни и надеждни разследвания на възможните нарушения на международното право, извършени от страните в конфликта, в съответствие с международното законодателство, като по този начин се гарантира, че мисията отправя препоръките си както към израелците, така и към палестинците.

Европейският съюз потвърди конструктивната си позиция по отношение на доклада „Голдстоун“, когато само преди един месец, по време на разискването на Съвета за сигурност на ООН на 27 януари, беше подчертано колко е важно да се проведат адекватни и надеждни разследвания на възможните нарушения на международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право. Мога да ви уведомя, че впоследствие, на 4 февруари 2010 г., преди няколко дни, генералният секретар на ООН публикува доклад за прилагането на резолюцията „Голдстоун“ на Общото събрание на ООН.

Генералният секретар предаде отговора на Израел, окупираните палестински територии и Швейцария, като заяви, че в момента протичат процесите, започнати от трите страни, и че не може да бъде дадено становище относно прилагането на резолюцията от засегнатите страни.

Предстои да видим как ще бъде разгледан този въпрос в Общото събрание на ООН.

Приоритетът на испанското председателство в това отношение е да се постигне консенсус по отношение на позицията на Съюза по проекта на резолюция, който палестинските власти понастоящем искат да представят на Общото събрание на ООН.

Имаме две цели: първо, искаме резолюцията да бъде приета с консенсус, а ако това не стане, искаме Европейският съюз да излезе с възможно най-единна позиция.

Във всеки случай повтарям, че председателството на Съвета подкрепя искането на доклада „Голдстоун“ за провеждане на надеждни, независими от страните разследвания.

Кристалина Георгиева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам само да подкрепя казаното от испанското председателство. Въпреки че Европейският съюз не одобри всички препоръки, той паде да се разбере, че гледа на доклада „Голдстоун“ много сериозно. Той прикани всички страни по конфликта да започнат разследване на предполагаемите нарушения – извършени от страните по конфликта – на международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека. Това разследване трябва да бъде в съответствие с международните стандарти.

Мерките, предприети от Израел, палестинските власти и „Хамас“, досега не дават осезаеми резултати, но все пак трябва да бъде установена отговорност. Затова Европейският съюз продължава да повтаря основното си послание, че страните по конфликта полагат значителни усилия за провеждане на независими и надеждни разследвания на предполагаемите нарушения. Тъй като това се отнася пряко до моите задължения, уместно е да се припомни, че Комисията предоставя значително финансиране на хуманитарните организации, чиито проекти имат за цел да предоставят жизненоважна помощ и защита на палестинските цивилни граждани.

Европейският съюз ще се стреми да гарантира необходимите последващи действия на заседанието на Съвета по правата на човека през март, както и да се включи на по-ранен етап в подготовката на консенсусна резолюция. Във връзка с това бих искала да заявя тук, че на 18 февруари палестинската делегация внесе проект на резолюция на Общото събрание в допълнение към доклада на генералния секретар на ООН като продължение на доклада „Голдстоун“. Палестинската страна посочи, че възнамерява да поиска от Общото събрание действия по резолюцията в петък, 26 февруари, за да повтори основните моменти от Резолюция 64/10 на Общото събрание от 5 ноември 2009 г. и да изиска от генералния секретар на ООН да докладва

отново след пет месеца. Докато седим в залата, държавите-членки и Комисията провеждат интензивни преговори по въпроса с цел да се постигне обща позиция по резолюцията.

Ще ми позволите – в подкрепа на испанското председателство – да завърша с това, че е важно да се постигне обща позиция на Европейския съюз и да се избегне предишното тристранно разделение.

Elmar Brok, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-жо член на Комисията, считам, че едно надеждно разследване на нарушенията на международното хуманитарно право е важно и че това е нещо, върху което трябва да се съсредоточим. Заключение то трябва да се провери, но това се отнася в еднаква степен и за двете страни, включително тези, които водят асиметрична война, като стрелят по Сдерот и други градове от един гъсто населен район, като по този начин определят бойното поле. Това се разследва коректно и в това отношение няма да бъдат направени едностранчиви заключения.

Това показва, че в Близкия изток, но също и в други подобни региони, единствено мирните решения ще доведат до трайни резултати. Докато не може да се намери мирно решение и трайно разбирателство, тези проблеми никога няма да бъдат решени. В такива случаи трябва да се вземат предвид всички аспекти на сигурността на Държавата Израел и тези аспекти трябва да бъдат разглеждани сериозно, включително предвид факта, че се разработват нови ракети, което също представлява проблем.

Бих искал обаче и да изтъкна, че призивът за международно разследване е уместен, въпреки че не всичко може да бъде разследвано в рамките на доклада „Голдстоун“. Докладът има за цел да разгледа единствено окупираните територии. Беше посочено, че нито една държава-членка на Европейския съюз не гласува в подкрепа на доклада в Съвета по правата на човека. Някои се въздържаха, други гласуваха против, а трети – като Обединеното кралство и Франция – изобщо отказаха да участват в гласуването. Трябва да вземем и това под внимание, защото резолюцията беше осъществена от такива „образцови представители на правата на човека и демокрацията“ като Куба, Нигерия и Китай. Трябва да вземем това предвид при разглеждането на този въпрос. Трябва да се застъпим за правата на човека, но не въз основа на този доклад, за да се води политическа война срещу една от страните.

Véronique De Keyser, *от името на групата S&D.* – (FR) През декември 2008 г. операция „Лято олово“ в Газа доведе до смъртта на близо 1 500 души, по-голямата част от които бяха жени, деца и други цивилни граждани. Бяха унищожени семейства, бяха бомбардирани училища. Населението беше хвърлено в паника, беше поставено в капан, от който няма как да избяга.

Бях в Газа по време на военната операция с някои от присъстващите тук мои колеги и бяхме шокирани, че такава трагедия може да се случи пред очите на международната общност, без това да доведе до огромна вълна от протести. Оттогава Газа не се е променила. Разрушенията остават, а обсадата продължава.

Налице е обаче докладът „Голдстоун“. Г-н Брок, каква е разликата между доклада „Голдстоун“ и последвалата го резолюция? Докладът „Голдстоун“ е един смел доклад, който изисква само правосъдие – толкова ли е много? Натискът днес за свалянето на доклада и дискредитирането на съдия Голдстоун е невероятен. Името му се опозорява; той е наричан антисемит, въпреки че в доклада „Голдстоун“ не се критикува единствено Израел. Критики са отправени и към „Фатах“ и „Хамас“.

Днес обаче ще кажа съвсем ясно – и се извинявам на уважаемите колеги за това – че израелското правителство е единственото, което е установило режим на терор и осъществява цензура за блокиране на последващи действия във връзка с доклада. Г-н Либерман, Вие не сте в залата, но бяхте тук вчера и аз бих искала да Ви кажа: няма да има заплахи в този Парламент!

Искаме независими разследвания, които са в съответствие с международните стандарти, а не военни трибунали, които осъждат собствените си войници. Г-н Либерман, ще кажа също, че не сте добре дошли – не защото представлявате Израел, а защото Вашите расистки и ксенофобски позиции са несъвместими с европейските ценности. Нито една демократична държава не може да се осмели да наруши международното право, без да трябва да обоснове своите действия. Парламентът няма да позволи да бъде сплашван. Той просто ще продължи да изисква справедливост и яснота за трагедията в Газа по един не емоционален, а решителен начин. Днес искам от Съвета и Комисията само да се придържат към това. Яснота и справедливост, нищо друго.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, докладът „Голдстоун“ се опитва да изпълни дадения му мандат. Този мандат е, или беше, следният: „да разследва всички нарушения на международното право в сферата на правата на човека и в хуманитарната сфера, които може да са били извършени по всяко време в контекста на военните операции, проведени в Газа през периода от 27 декември

2008 г. до 18 януари 2009 г., независимо дали преди тях, по време на тях или след тях“. И именно това е направил докладът „Голдстоун“ – въпреки че не е бил само г-н Голдстоун, а и две негови колеги.

Те проведоха разследвания на случилото се в Газа и излязоха със заключения, които са най-малкото тревожни. Крайно тревожни, защото в повечето разглеждани случаи те откриват нарушения на международното право и международното хуманитарно право, а нарушения на Женевската конвенция наистина са били извършени от въоръжените сили на една държава, която твърди, че е единствената демократична държава в региона. Това е наистина много обезпокоително.

Не трябва да си затваряме очите. Затова, когато бъдем призовани да заемем позиция по доклада, въпросът не е дали сме за или против Израел, за или против палестинците, за или против „Хамас“; въпросът е дали одобряваме нарушенията на международното право, на международното хуманитарно право и на Женевската конвенция, без значение от кого са били извършени те. Това е въпросът, на който трябва да намерим отговор.

Caroline Lucas, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, позволете да кажа колко се радвам, че най-накрая обсъждаме доклада „Голдстоун“ в пленарната зала, защото това е един много важен въпрос, а към днешна дата Европейският съюз не го е разглеждал, за съжаление. Напълно неприемливо е, че Съветът все още не е одобрил препоръките на доклада „Голдстоун“. Комисията заявява, че гледа на него много сериозно, но това не е достатъчно: ние искаме изрично одобрение. Председателството заявява, че го подкрепя: е, трябва да го подкрепи публично и недвусмислено и да се увери, че и останалата част от Съвета ще направи същото.

Във връзка с това трябва да изразя своето задоволство, че в предложението за резолюция на Парламента относно Съвета за права на човека, което ще гласуваме утре, има два силни параграфа, които призовават върховния представител и държавите-членки публично да поискат изпълнението на препоръките в доклада.

Резолюцията ги призовава освен това активно да наблюдават изпълнението на препоръките за консултации на външните мисии на Европейския съюз и с неправителствените организации в тази област на място, защото доказателствата, с които разполагаме досега, сочат, че нито израелските власти, нито „Хамас“ гледат на отговорностите си достатъчно сериозно. В Израел разследванията на целите и тактиките, използвани по време на операция „Лято олово“, са били извършени от командири на войски или военна полиция, като по този начин сериозно се компрометира независимостта на констатациите, а от страна на „Хамас“ все още липсва адекватно обяснение за изстрелването на ракети в южната част на Израел. С оглед на това е ясно, че Европейският съюз трябва да окаже натиск върху генералния секретар на ООН за изготвяне на една истински независима оценка.

И накрая, предвид продължаващата хуманитарна криза в Газа, отново призовавам Съвета и върховния представител да окажат по-голям натиск върху Израел за вдигане на обсадата, която не позволява възстановяването и увеличава страданията.

Michał Tomasz Kamiński, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, докладът „Голдстоун“ е изключително небалансиран и несправедлив. Той е изготвен от Съвета на ООН по правата на човека, чиито членове включват държави като Иран, Никарагуа, Сомалия и Либия. Какво право имат тези държави, които изобщо не зачитат правата на човека, да правят оценка на Израел, единствената демокрация в Близкия изток?

Докладът идва от един много съмнителен източник, който проявява отявлена враждебност спрямо Израел. От 25-те резолюции по правата на човека, приети от Съвета на ООН за правата на човека, близо 20 се отнасят до Израел. Нито една от тях не е за държавите, които са членове на Съвета, държави, които – искам да подчертая това – имат изключително лоша история в областта на правата на човека, от правата на жените до правата на избирателите.

Искам да подчертая, че докладът е напълно небалансиран. В действителност той се опитва да освободи „Хамас“ от отговорност за терористичната му дейност. Докладът не посочва основния факт, че осем години преди Израел да предприеме действия в ивицата Газа в своя защита, хиляди ракети бяха изстреляни по невинни израелски граждани. Всяка държава има право да се защитава срещу терористи. Израел също има това право. Трябва да се каже също, че понастоящем в Израел се провеждат 150 наказателни разследвания на действията на отделни израелски войници. В Израел има свободен парламент, както и свободен печат, който често критикува собственото си правителство и въоръжени сили. За съжаление, нито едно от тези неща не са налице от страната на терористите.

Затова смятам, че този небалансиран и несправедлив доклад, който според мен напада основния ни съюзник в Близкия изток по един безобразен начин, не трябва да бъде разглеждан сериозно.

Kyriacos Triantaphyllides, от името на групата GUE/NGL. – (EL) Г-н председател, докладът на съдия Голдстоун предоставя най-явните доказателства за престъпленията и нарушенията на международното право и международното хуманитарно право, извършени от Израел срещу палестинския народ. Разследването доведе до неоспорими доказателства, че израелските войски са извършили сериозни нарушения на Четвъртата Женевска конвенция. Трябва да се отбележи, че докато палестинската страна, въпреки че се критикува в доклада, приема международното право и призовава за прилагането му, Израел, от друга страна, отказва да направи това.

Докато някои страни се опитват да подкопаят доклада, ние призоваваме държавите-членки на Европейския съюз да се застъпят за принципите, които ръководят международното право и Европейския съюз, и да подкрепят разследването на доклада в Общото събрание на ООН и уведомяването на Съвета за сигурност за него с оглед на крайното му ратифициране и предприемането на мерки. Докладът трябва да бъде изпратен за разглеждане в Международния наказателен съд в Хага. Ако Европейският съюз наистина иска да реши палестинския проблем, то той трябва да спре да търпи тези престъпления, защото търпимостта се изразява в насърчаване и съучастие.

Освен това, въз основа на заключенията на доклада трябва да се разгледа спирането на действията за подобряване на отношенията между Европейския съюз и Израел и прилагането на разпоредбите на споразумението за асоцииране.

Жителите на Палестина и на Израел имат пълното право на бъдеще и живот. Имаме задължение да окажем натиск за постигане на справедливо решение и мир. Докладът „Голдстоун“ трябва да се използва, за да се даде нов тласък за постигане на справедливо решение.

Bastiaan Belder, от името на групата EFD. – (NL) Докладът „Голдстоун“ беше в центъра на вниманието миналата седмица, по време на работното посещение в еврейската държава на делегацията за връзки с Израел. Делегацията получи подробна информация за съдебното разследване на Израел по време на и след военната операция в Газа както от военни, така и от цивилни представители. Това задълбочено разследване на собствените им действия предоставя подробно опровержение на уличаващите обвинения срещу израелските власти, включени в доклада „Голдстоун“.

Освен това, съвсем независимо от доклада „Голдстоун“, Израелските отбранителни сили (ИОС) разглеждат сериозно отправените към тях обвинения и провеждат задълбочено разследване. Налице е ярък контраст между ИОС и „Хамас“, терористичното движение, което е виновно за операцията в Газа. Кога сме ставали свидетели „Хамас“ да разследва собствените си действия?

Г-н председател, наличната документация за операцията в Газа не оставя никакви съмнения в отговор на това. „Хамас“ умишлено изложи палестински граждани на остра заплаха от война, дори в джамии. От друга страна, разгледайте само намеренията и действията на израелците, разгледайте защитата на живота и собствеността на еврейските граждани срещу терористичните ракетни нападения на „Хамас“, които продължаваха в продължение на години, както и реалната загриженост на Израел за живота на палестинците. Погледнете всички предпазни мерки, които бяха предприети по време на операцията.

Г-н председател, въпреки намеренията на доклада „Голдстоун“ това предубедено разследване води до основания за оправдаване по две точки от обвинението: за военната операция на Израел срещу „Хамас“ и за Израел като демократична държава, която се управлява въз основа на принципите на правовата държава. Трябва само да посетите Близкия изток!

Louis Bontes (NI). – (NL) От самото начало стана ясно, че Израел ще бъде окачествен като виновник и агресор в конфликта в ивицата Газа. Голдстоун и методите му на работа са одобрени от държави като Египет и Пакистан, а ние сме наясно със състоянието на правата на човека в тези държави. То е под всякакви приемливи стандарти.

В доклада не се споменава за дванадесетте хиляди ракети, изстреляни по Израел от Газа, което представляваше сериозна заплаха за местното население. Израел упражни правото си да се отбранява. В доклада няма и дума за „Хамас“, нито за факта, че те използваша гражданите си като човешки щит или че използваша цивилни сгради, в които се съхраняваха оръжия и от които се изстрелваха ракети. Нито дума за това. Нито дума за факта, че полицейските части на „Хамас“ в миналото са били част от военна организация, която е водила въоръжена борба срещу Израел.

Г-н председател, има само едно нещо, което можем да направим с доклада „Голдстоун“ – да го хвърлим на боклука, и то незабавно. Не трябва да губим повече време с него. Това е част от политическия процес. Това не може да продължава. Прекратете политическото преследване на Държавата Израел.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, общественото мнение е разделено по отношение на доклада „Голдстоун“.

По-конкретно израелските въоръжени сили са обвинени, че умишлено са причинили смъртта на голям брой цивилни граждани по време на градските партизански операции. Това е едно много сериозно обвинение, което изглежда не взема под внимание някои неоспорими факти, като разпространението на листовки в цялата зона на сражения, в които се обяснява, че къщи, в които има оръжия и муниции, могат да бъдат засегнати, както и предупреждения по телефона и радиото, включително на честотите на „Хамас“, преди започване на нападения върху сгради, определени като складове на оръжия.

Предупредителната стрелба – чрез т.нар. техника „roof knocking“ – също беше използвана: ако след всички предупреждения въоръжените сили установят, че все още има сгради, пълни с хора, за бързо евакуиране на сградите се изстрелват ракети с малък експлозивен заряд, които са много шумни.

Израелската войска въведе предупредителни сигнали за цивилните в Газа, които преди това никой друг не е използвал. Всеки, който използва всички тези предпазни мерки, при никакви обстоятелства не може да бъде обвиняван, че умишлено напада цивилни граждани.

В рамките на един ден вчера се срещнах с две основни политически фигури – сутринта с израелския министър на външните работи, Авигдор Либерман, а вечерта с президента на Палестинската автономна власт, Абу Мазен. И двете срещи протекоха в спокойна и дружелюбна атмосфера, като беше изразена надежда, че след толкова десетилетия на борба оръжията най-сетне ще бъдат оставени в полза на мирния процес.

Както поискаха и двете правителства, Европа трябва да запази балансираната си роля на безпристрастен съдия, освободен от идеологически позиции, които биха могли единствено да провокират емоционални реакции и от двете страни.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н SCHMITT

Заместник-председател

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-н председател, в края на миналата година Вие и върховният комисар по правата на човека, г-жа Пилей, дойдохте в Парламента и ни казахте, че докладът „Голдстоун“ относно нарушенията на правата на човека от двете страни на конфликта в Газа е задълбочен, обективен и съответства на международните стандарти.

Затова нека не се опитваме да критикуваме доклада. Нека действаме по него. Заедно с други участници в разискването лично говорих с представители на израелското правителство, представители на Палестинската автономна власт и, в самата ивица Газа, с представители на комисията, създадена от фактическата власт, и отправих искане към тях да си сътрудничат с Голдстоун и да предприемат собствени надеждни и независими разследвания, за да потърсят сметка от тези, които са отговорни за нарушенията. Говорих с помощник-държавния секретар на САЩ Майкъл Поснър, когато той беше тук, да се насърчи Израел да направи същото.

Ще кажа на колегата ни от испанското председателство, който се подготвя за гласуването на ООН в петък: не се стремете към консенсус на Европейския съюз на всяка цена. Идеята, изложена от някои, за единодушно въздържане от гласуване от страна на Европейския съюз би била подигравка с всички жертви на този ужасен конфликт. Трябва да договорим най-добрия възможен текст, но се надявам, че освен петте държави-членки на Европейския съюз, които гласуваха „за“ последния път, ще има и други, които ще дадат положителния си вот за продължаване на усилията.

Това разследване на предполагаемите нарушения на международното хуманитарно право от Съвета за правата на човека – както и постановлението от 2004 г. на Международния съд относно разделянето – следва да се третираат подобаващо, като съдебни решения на международни договорни органи, каквито те представляват.

Осъждам лидера на групата на консерваторите в това разискване, който нарече Организацията на обединените нации „съмнителен източник“. Тя възплачва най-високите стремления на всички хора по света и заслужава подкрепата ни.

Бих искал да кажа, че за нас – в един Европейски съюз, създаден в резултат от война – трябва да се търси отговорност на военните престъпления. Затова когато генералният секретар на ООН докладва пред Съвета за сигурност по отношение на действията на Израел и палестинците, че „решение не може да бъде взето“, това

не може да е достатъчно. Тези обвинения трябва да бъдат установени, а Европа трябва да покаже решителност в тази насока.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Г-н председател, целта на разискването е не да се правим на прокурори и да съдим за неща, които не притежаваме необходимата компетентност. Нашата цел – в случая двойна цел – е да помогнем да се изясни отговорността на различните страни във войната в Газа, а освен това, ориентирайки се повече към бъдещето, бих казала, че трябва да се запитае какво можем да кажем и направим днес, за да помогнем за възобновяването на диалога.

В случая не считам, че докладът „Голдстоун“ е конструктивен в това отношение. Освен това – и е уместно да се припомни, защото е рядкост – това беше изводът, направен от всички европейски държави, нито една от които не го подкрепи пред достойните обвинители и големи защитници на свободите и правата на човека, като Китай, Пакистан, Саудитска Арабия, Русия и Куба – да цитирам само няколко примера. Докладът е много споен, тенденциозен и независимо дали ни харесва или не, той няма да ни помогне да продължим напред.

От друга страна, от Израел зависи да реши да поеме отговорностите си на демократична държава и да хвърли светлина върху войната в Газа. Става дума за военните, дипломатическите и медийните ѝ интереси – интересите, които еврейската държава беше в състояние да определя в миналото.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, доволен съм, че Европейският парламент успя да изготви резолюция по доклада „Голдстоун“, която има доста широка подкрепа, без просто да прехвърля близоизточния конфликт в Брюксел. Ако искаме да запазим шанса за траен мир, трябва да разгледаме това, което обединява всички заинтересовани страни, вместо – както някои правят тук – да подчертаем източниците на разделение. Източникът на обединение е приложимостта на международното право, най-вече по отношение на правата на човека, в цял свят.

Както страните по конфликта обаче трябва да позволят и подкрепят едно независимо разследване, международната общност трябва да избегне вземането на едностранно решение. Затова е необходимо да дадем да се разбере, че едностранното демонизиране на Израел е неуместно не само в настоящото разискване, но и по принцип. Силите, които се опитват да поставят под съмнение легитимността на Държавата Израел, трябва да бъдат ясно отхвърлени от нас в Европа. Вместо това силите в Израел, които се борят заедно с нас за мир, търпимост и права на човека в Близкия изток, трябва да станат по-стабилни. Затова трябва да стане ясно, тук и сега, че намираме за неприемливо възпрепятстването на неправителствените организации в Израел от страна на представители на правителството, като министъра на външните работи Авигдор Либерман. Тази политика вреди на израелския народ, а следователно и на мира в Близкия изток.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, докладът „Голдстоун“ беше поръчан от Съвета на ООН за правата на човека, който гъмжи от врагове на Израел, и затова едва ли може да се очаква един балансиран анализ. Конгресът на САЩ окачестви доклада „Голдстоун“ като непоправимо пристрастен и незаслужаващ по-нататъшно внимание или легитимност. В него не се споменава за терористичната дейност на „Хамас“, игнорира се фактът, че Израел разследва 1 50 твърдения за нарушения от страна на израелските отбранителни сили (ИОС) и ще започне наказателно преследване срещу нарушителите.

Но зад полемиката около доклада стои една човешка трагедия, трагедията на палестинците, които искат умерени и некорумпирани лидери, които ще им донесат мир, сигурност и просперитет чрез постигане на споразумение с Израел. Не трябва да забравяме и трагедията на цивилните в южната част на Израел, безмилостно нападени от джихадски фанатици на „Хамас“, които се укриваха в училищата си или изстрелваха смъртоносни ракети.

Групата на Европейските консерватори и реформисти продължава да настоява за двудържавно решение като единствен начин да се постигне дългосрочно устойчиво решение на конфликта в Близкия изток, но докладът „Голдстоун“ не ни доближава ни най-малко до тази цел.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, за мен като германец и политик от левията правото на съществуване на Израел, защитата на народа му и усилията за насърчаване на възможно най-гласно сътрудничество с Израел са политически дадености. Според мен обаче е неприемливо, че в продължение на години милион и половина палестинци са поставени в най-големия открит затвор в света като заложници на една погрешна политика. Всеки, който е наясно, че над 44% от децата под 14-годишна възраст живеят в ивицата Газа, ще осъзнае какво опасно наследство е създала тази политика за бъдещето. Очевидно намерението е войната от 2008 г. и нехуманната политика срещу цивилни граждани да бъдат забравени. Поради тази причина призоваваме за разследване и изкупление.

Възприемането на един релятивистичен подход към нарушаването на хуманитарното и международното право и освобождаването на нарушителите от отговорност ще доведе единствено до нови самоубийствени нападения и войни, и спиралата на насилието ще продължи. Европа не трябва да продължава да пренебрегва положението. Следователно прилагането на доклада „Голдстоун“, включително в Общото събрание на Организацията на обединените нации, трябва да остане отговорност на Европейския съюз.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, Съветът на ООН за правата на човека прие доклада „Голдстоун“ с огромно мнозинство.

Независимо от това имената на твърде голям брой от държавите, които съставляват това огромно мнозинство – Китай, Саудитска Арабия, Пакистан – ни дават повод за размисъл и водят до опасения относно неговия състав. Изненадващо е да прочетем, че точно тези държави, които изобщо не са пример по отношение на правата на човека, призовават Израел и „Хамас“ да проведат задълбочени разследвания на нарушенията на правата на човека, извършени по време на операция „Лято олово“.

Не възнамерявам да застанем на страната на нито една от воюващите страни, като предпочитаме да запазим балансирана преценка и да изразим необходимостта от гарантиране на сигурността на Израел в собствените ѝ граници, както и правото на съществуване на Израел и на палестинската държава, а също да изразим неодобрението си по отношение на използването на насилие, тероризъм и война за решаване на конфликти.

Християнската ни култура и представата ни за човечеството и историята ни дават повод да се надяваме, че всички извършени нарушения ще бъдат наказани по един строг и балансиран начин.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Вече неколкратно заявих, че ако човек не знае или не познава миналото си, той никога не може да изгради бъдещето си. Това със сигурност важи за конфликта в Близкия изток.

Чух много критики тук за доклада на г-н Голдстоун. Познавам г-н Голдстоун от времето, когато извършваше значителна дейност като помирител, оглавявайки голям брой разследвания в Южна Африка. Според мен г-н Голдстоун е отличен пример за човек, който може да изложи фактите за постигане на помирение. За съжаление начинът, по който докладът беше посрещнат, показва, че той не доведе до помирение, а до още по-голяма поляризация. Ето защо докладът просто беше пренебрегнат.

Г-н председател, Израел пренебрегна заключенията на доклада, но в същото време фактически призна, че са извършени нарушения, като плати компенсации на ООН за нанесените щети и започна съдебно преследване срещу представители на въоръжените си сили. Палестинската страна не е предприела подобни стъпки. Чудя се дали комисията за разследване, създадена в Рамала, изобщо е в състояние да проведе задълбочено разследване в Газа.

Г-н председател, този петък ще се проведе среща в ООН и аз силно се надявам, че нашият нов представител по въпросите на външните работи ще бъде в състояние да внесе единство и яснота по отношение на европейската позиция. Трябва да зачитаме правата на човека и правата на двете страни при всякакви обстоятелства. Г-н председател, ако можем да постигнем това единство в петък, ще бъде изключително удовлетворена; може би тогава ще може да бъде постигнато решение на конфликта в Близкия изток.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Винаги е измамно да се сравняват цифри, зад които се крият съдбите на отделни хора. Операция „Лято олово“ доведе до смъртта на повече от хиляда жители на Газа, в сравнение с тринадесет жертви от страна на израелските въоръжени сили. Трябва ли да знаем повече, за да достигнем до извода кой е виновникът и кой е жертвата в тази война? Смятам, че определено трябва. Например фактът, че след 2006 г. бяха изстреляни хиляди ракети срещу цивилното население в израелските градове от ивицата Газа, както и че те бяха изстреляни от гъсто населени райони, както очевидно и от обществени сгради. Трябва да зададем допълнителни въпроси. Как може една държава да защитава гражданите си в подобно положение? Възможно ли е с войска да се бори срещу терористи, които използват цивилни като жив щит? Ако това е така, възможно ли е да се избегнат цивилните жертви? Какво направи международната общност, за да предотврати тази форма на тероризъм? Не са ли налице умишлено различни стандарти в областта на спазването на правата на човека? Намирането на отговор на тези сериозни въпроси е предизвикателство за общата външна политика на Европейския съюз. Целта на политиката трябва да бъде подпомагане на диалога, изграждане на доверие и търпеливо търсене на устойчиво мирно решение за Близкия изток като цяло. Едно непредубедено разследване на всички обстоятелства, придружаващи и предшествващи конфликта в Газа, може да бъде стъпка в правилната посока.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, докладът „Голдстоун“ е предопределен да остане крайъгълен камък, чиито цялостни възможни бъдещи последици вероятно още не са отчетени,

включително и по отношение на утвърждаването на международното право, към което ние, либералните демократи, сме особено привързани.

Приветстваме искането, отправено в доклада, за изплащане на компенсации на цивилните жертви на един неравностоен конфликт и за сезиране на Международния наказателен съд относно всички случаи, в които страните не са провели наистина независими и безпристрастни разследвания, както беше поискано миналия януари от редица израелски организации за правата на човека. Това са факти, които могат да навредят дори на държава като Израел, която изглежда е престанала да черпи вдъхновение от изключителния хуманизъм на великата еврейска култура, от която произлизаме всички.

Истината е, че насилието си остава катастрофална политика. „Хизбула“ е по-силна след нападението срещу Ливан, а „Хамас“ днес е по-силна в Газа. Всеки, който е бил в Газа след конфликта, може да свидетелства за огромното страдание на народа. Ние, европейците, също трябва да кажем днес, особено на Газа: нека останем хора!

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Считам, че докладът „Голдстоун“ показва ясно, че и Израел, и „Хамас“ са извършили нарушения на правата на човека по време на войната в Газа. ООН вече два пъти призова и двете страни да извършат независими разследвания, но четиринадесет месеца по-късно те все още не обръщат внимание на този призив.

Също така се питам защо Европейският съюз не се застъпи за международното право. Защо позволява безнаказаността да властва в този регион? Цялото доверие в нашето зачитане на международното право ще бъде изгубено, ако Европейският съюз остави тези военни престъпления ненаказани. Този доклад не се отнася до сигурността на Израел. Докладът се отнася за големи нарушения на правата на човека. Следователно не съществуват смислени доводи да не се прилагат препоръките на доклада.

Затова призовавам не само върховния представител, но и държавите-членки да положат всички усилия за гарантиране на подходящ контрол на практика. В крайна сметка това е единственият начин, по който можем да дадем някакъв шанс за успешно възобновяване на мирните преговори.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Докладът е едностранчив. Той отправя редица критики срещу Израел, защото, наред с други причини, стрелбата е била насочвана по стопански обекти и цивилни цели. „Хамас“ обаче злоупотреби с тези съоръжения. За съжаление, г-н Голдстоун не е сметнал за необходимо да разследва дали това действително е била така. Поради това г-н Голдстоун не разследва извършеното от „Хамас“ и затова обвини Израел. Това не вдъхва доверие в доклада, защото според други източници „Хамас“ действително е използвал болници, линейки и цивилни сгради за своите операции.

Г-н председател, ще завърша с нещо положително. Докладът „Голдстоун“ отправя много обвинения и те трябва да бъдат разследвани. Израелското правителство с право поема инициативата в това отношение и започна наказателни разследвания. Това трябва да бъде приветствано. Все пак се опасявам, че ще трябва да чакаме дълго време, преди „Хамас“ да покаже същото ниво на самокритика.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Независимо дали ни харесва или не, докладът „Голдстоун“ е одобрен от Общото събрание на ООН и не разбирам защо трябва да има двойни стандарти по отношение на международното право. Международното право е международно право, а докладът „Голдстоун“ използва определението „военно престъпление“, нещо, което всички можеха да видят на телевизионните си екрани. Дори израелските войници свидетелстваха, че са получили заповеди да стрелят по цивилни граждани.

При тези обстоятелства Европейският съюз и нашият Парламент трябва да създадат условия, за да се гарантира, че израелското правителство спазва международното право, като при необходимост се използва отмяната на член 2 от споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Израел като санкция. Този член предвижда, че отношенията между двете страни трябва да се основават на зачитане на правата на човека и зачитане на демокрацията. Толкова е просто, трябва само да бъде приложено.

Затова Европейският съюз трябва недвусмислено да покаже решимостта си да отнесе въпроса до Международния наказателен съд, ако не се направи нищо, в съответствие с препоръките в доклада „Голдстоун“. И накрая, Парламентът трябва да вземе решение по един основен въпрос: искаме ли един хармоничен свят, в който царуват справедливостта и мирът, или искаме закона на джунглата, който представлява политиката на силата? Трябва да поемем отговорността си за народите на Европа и народите на целия свят.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Г-н председател, този въпрос – с доклада – представлява една изключително неудобна глава в историята на ООН. Кой би могъл изобщо да обсъжда въпроса за войната в Газа, без да включва хилядите ракети „Касам“, които се изсипаха върху мирните граждани на Израел в

продължение на осем години? Кой би могъл да обсъжда въпроса, без да спомене стотиците тунели, които съществуват между Египет и Газа и други области, през които контрабандно се пренасят оръжия, за да навредят на еврейските интереси в Израел? Кой би могъл да изготви такъв доклад, без да включи факта, че Израел разполага с добре работеща съдебна система, докато нито един убиец и нито един терорист в Палестина не са подведени под отговорност за деянията си? Отговорът и на трите въпроса е: съдия Голдстоун. Това е скандално! Това е срам за системата на ООН, а чрез това разискване в Парламента посрамваме и Европейския съюз.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, като слушам разискването, е трудно да разбера кой доклад са прочели някои от ораторите. Със сигурност не е този, който прочетох аз.

Израел отрича демократичното право на Парламента да се срещне с членовете на Палестинския законодателен съвет в Газа и отказва достъп на нашите министри на външните работи. Боец на „Хамас“ е бил убит, най-вероятно от израелски агенти, които са използвали фалшиви европейски паспорти, като по този начин са нарушили суверенитета на Ирландия, Обединеното кралство, Франция, Германия и Дубай. Израел ни заплашва с неуважение, което не е учудващо, като се има предвид безнаказаността, с която продължава да нарушава правата на милиони палестинци.

Лакмусовият тест за нашата ангажираност към правата на човека и принципите на правовата държава е отговорът ни на доклада „Голдстоун“, който установи, че обсадата на Газа е колективно наказание на населението, както и че операция „Лято олово“ подпомага тази политика. Докладът установи доказателства за умишлени мъчения, нехуманно отношение и умишлено причиняване на големи човешки страдания. Докладът препоръчва да се сезира Международния наказателен съд, както и че Четворката трябва да настоява за спазването на принципите на правовата държава.

Подкрепям призива на Голдстоун към държавите-членки, страни по Женевската конвенция, включително Ирландия, трябва да кажа, за започване на наказателни производства в националните съдебни органи срещу предполагаемите извършители на военни престъпления.

Може ли само да направя една корекция, преди да завърша, а именно че многократно беше заявено, че докладът не разглежда изстрелването на ракети в Израел от страна на „Хамас“. На страница 31 обаче докладът споменава въздействието върху цивилните граждани на нападенията с ракети и минохвъргачки от палестински въоръжени групи в южната част на Израел.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, като членове на Европейския съюз не трябва да забравяме какви са ценностите на Европа. Те са демокрация, права на човека и свобода на мнение, и ние трябва да се придържаме към тях навсякъде.

Целта на доклада „Голдстоун“ беше да се извърши едно непредубедено изследване, но, за съжаление, това не се случи. Това се признава от всички страни, които се запознаха с него, а е видно и от изходния материал на доклада.

Не трябва и да забравяме, че всичко започна от държави като Куба, Пакистан, Египет и Саудитска Арабия, които не изповядват едни и същи ценности с Европейския съюз и Израел.

Аз съм доста шокиран от забележките, направени от г-н De Rossa и г-жа De Keyser. Чудя се какъв точно доклад сте прочели. Ако знаете – а вие знаете – нещо за гражданската война между „Хамас“ и „Фатах“, и колко души са загубили живота си в нея, тогава ще се съгласите, че трябва да се намесим в процеса, посредством който палестинците ще намерят ръководители, ще постигнат единство и ще започнат да градят собствената си държава, а не само да унищожават нея и израелското демократично общество, като изстрелват ракети по тях.

Бих искал да кажа, че докладът, за съжаление, е едно петно в историята на ООН. Ние, европейците, не трябва да забравяме, че Гилад Шалит, французин и израелски войник, е все още пленник на „Хамас“ и ние трябва да настояваме за неговото освобождаване. Това е първата стъпка, която трябва да предприемем.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Г-н председател, тези от нас, които са приятели на Израел, може и да са поставили под съмнение много аспекти от начина, по който Израел се намеси в Газа, но не и правото на Израел да се отбранява и да предприеме ефективни действия срещу онези, които планират и извършват актове на тероризъм срещу държавата.

Изпитвам голяма симпатия към обикновените палестинци, но в продължение на 60 години те са били предадени от онези, които твърдят, че ги ръководят, и от онези, чиято професия е тероризмът.

От самото начало стана ясно, че доклад, изготвен от съмнителния Съвет на ООН по правата на човека – и именно това, а не ООН, г-н Howitt, критикува лидерът на нашата група, затова се боя, че дребната Ви забележка беше унизителна – ще представлява едностранчиво осъждане на Израел. Въпреки че има огромни изисквания към Израел, в него почти не се споменава „Хамас“. Той не призовава за прекратяване на тероризма и нападенията срещу Израел, а само отправя молба към така наречените палестински въоръжени групировки да се откажат от нападенията срещу израелски цивилни граждани и да се опитат да избегнат жертви сред палестинските цивилни граждани.

В доклада от 554 страници не виждам нищо, което прави конструктивни, положителни предложения за траен мир и стабилност. Вместо това виждаме, че реториката за правата на човека и инструментите на Международния наказателен съд се използват срещу Израел и аз трябва да кажа, че такова изкривяване не прави чест на Организацията на обединените нации.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Г-н председател, нито една от страните в конфликта досега не е отговорила на изискванията на ООН за надеждно и независимо разследване на обвиненията в доклада „Голдстоун“. Това е достойно за съжаление, особено от страна на Израел, защото колкото и спорен да е докладът „Голдстоун“, всяка държава, което се смята за демократична и основана на принципите на правовата държава, е задължена да позволи такива сериозни обвинения да бъдат предмет на независимо разследване. Едно вътрешно военно разследване от израелската войска, която самата е под подозрение, не е достатъчно.

Ако Европейският съюз гледа сериозно на собствените си принципи на зачитане на правата на човека и международното право, той трябва да увеличи натиска върху двете страни, включително в рамките на двустранните си отношения, и да настоява за извършване на предложеното разследване на възможните нарушения на международното и хуманитарното право съобразно принципите на правовата държава. Военните престъпления трябва да бъдат наказани съгласно международното право, както многократно беше казано тук. Ако е необходимо, главният прокурор на Международния наказателен съд ще трябва да извърши разследванията въз основа на член 12, параграф 3 от Римския статут. Независимо от доклада „Голдстоун“ обаче, понастоящем няма причина за продължаване на обсадата на Газа.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Докладът „Голдстоун“, чиито заключения и препоръки разискваме в момента, пренебрегва правото на Израел на самоотбрана. Миналогодишната интервенция на Израел в ивицата Газа беше сурова мярка и лично аз съжалявам за жертвите и техните семейства. Не трябва да забравяме обаче, че това беше краен отговор на многогодишни палестински нападения срещу една гъсто населена област в Израел.

„Хамас“ неотдавна обяви, че е готов на диалог с международната общност, включително Европейския съюз и САЩ. Бих искал да отправя решителен призив да не се съгласяваме с това, докато „Хамас“ недвусмислено не признае правото на съществуване на Израел и не се откаже от насилието. Изпитваме съжаление за жертвите на този дългогодишен конфликт, но е от съществено значение да имаме един надежден палестински партньор за мирните преговори, а това означава легитимен, надежден и отговорен представител на палестинския народ. Докато това не се случи, изготвянето на още стотици страници с международни препоръки би било загуба на време.

Бих искал да подчертая и ролята на Египет, който трябва да действа убедително, за да предотврати подпомагането на терористите под формата на контрабандно пренесени оръжия през подземни тунели в ивицата Газа.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Г-н председател, докладът „Голдстоун“ е особено сполучлив. Политиката на равно третиране на двете страни не помага. Редица престъпления са били извършени и продължават да се извършват в Газа. Налице са бедност, мизерия и явно незачитане на правата на човека на палестинския народ. Има свидетели на това. Има доклади на Червения кръст, Международната банка и Съвета на Европа за престъпления срещу палестинците, за финансово обедняване и за нечовешки условия на живот в Газа.

Не трябва да си затваряме очите. Човечеството е свидетел на актове на насилие срещу палестинците от дълги години. Израелската военна машина извършва безмилостни нападения под претекста на самоотбраната. Палестинският народ страда.

Ние осъждаме и убийството на цивилни в Израел с цялото си сърце и душа. Това обаче не означава, че Израел има право при самоотбрана да продължава да извършва какви ли не престъпления срещу палестинците. Това не дава на Израел извинение за участие в такива престъпни действия.

Разбира се, ние не сме прокурори, но и ролята на Пилат Понтийски не ни отива. Не можем да си измием ръцете и да позволим на кръвопролитията да продължат, а престъпленията на Израел да останат ненаказани. В желанието си да не обидим никого и като не действаме, позволяваме да се възцари безнаказаност. Позволяваме на извършителя да остане ненаказан и не обръщаме достатъчно внимание на жертвата. Позволяваме на правото на силата да победи.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Г-н председател, докладът „Голдстоун“ описва нарушенията на правата на човека и от двете страни. Над 1 400 жертви в ивицата Газа очевидно са твърде много. Убеден съм обаче, че без ракетните нападения срещу Израел нямаше да се стигне до военна намеса. По време на едно посещение на делегацията в Израел разбрахме, че Израел не предприема военни действия с лека ръка. Основното обвинение на доклада „Голдстоун“, че Израел умишлено и постоянно напада цивилни граждани, просто не отговаря на истината. Въпросът за степента, в която „Хамас“ използва цивилни като щитове, не е разследван достатъчно. В доклада обаче се посочва, че израелската войска е отправяла предупреждения чрез телефонни обаждания и листовки. „Хамас“ не е правил нищо подобно при ракетните нападения срещу Израел.

Трябва обаче да се запитаме дали самата Организация на обединените нации е направила достатъчно в Газа, например за предотвратяване на изстрелването на ракети на „Хамас“ в близост до съоръжения на ООН. Не смятам, че докладът „Голдстоун“ е основа за по-нататъшни терористични нападения срещу Израел – той не оправдава тези действия. Той вероятно и не помага с нищо. Ясно е обаче, че тук, в Европейския парламент, трябва да отправим искане за зачитане на правата на човека и да призовем и двете страни да възобновят мирния процес.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, в Израел работата на съдия Голдстоун е демонизирана и напълно дискредитирана в очите на обществеността. В същото време се провежда интензивна клеветническа кампания срещу защитниците на правата на човека, най-вече „New Israel Fund“ – фондация, която финансира основните израелски организации за защита на правата на човека, и най-вече срещу нейния председател, Наоми Хазан, бивш член на Кнесета, научен и интелектуален деец, известна със своята дейност за защитата на правата на жените и мира.

Тринадесет пацифистки групи, като „Bethlehem“ и „Breaking the Silence“, са жертви на истински лов на вещици. Европейският съюз трябва безрезервно да подкрепи защитниците на правата на човека във всички държави, включително, разбира се, Израел, чиято безнаказаност е обида за демократичните ценности. Европейският съюз трябва да защити Израел от собствените му демони.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Г-н председател, и двете страни имат вина, но е налице една прекомерна реакция от страна на Израел във връзка с доклада и с операция „Лято олово“. Голдстоун е уважаван съдия със сериозна репутация и е еврейин. Несъмнено докладът има недостатъци, но Израел трябва да признае, че в основата си критиките се основават на факти. Трябва само да изслушате израелските войници, които в отделни случаи признават съмнителните си действия в организацията „Breaking the Silence“.

Израел беше принуден да признае употребата на бял фосфор вследствие на разследването, така че защо няма едно истинско разследване на действията на някои техни войници, които са участвали във възможни, ако не действителни, военни престъпления? Палестинският законодателен съвет призна престъпленията си, но по този въпрос и във връзка с неотдавнашното убийство в Дубай Израел трябва да престане да бъде толкова арогантен и да признае оправданото безпокойство на разумните, достойни хора в цял свят.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, струва ми се, че трите ключови думи в това разискване са „независим“, „еднакъв“ и „безпристрастен“. Трябва да се проведе независимо разследване на предполагаемите нарушения на правата на човека. Трябва да има еднакво осъждане на нарушенията, и преди всичко е налице необходимост от силен и безпристрастен посредник в този зловещ конфликт, нещо, което за съжаление липсва в момента, защото позицията на по-голямата част от силните държави е доста добре известна.

Считам, че е налице една чудесна възможност за върховния представител и новоназначения председател на Съвета да осигурят този безпристрастен посредник, подобно на направеното от Джордж Мичъл в Северна Ирландия, вследствие на което сега имаме мир, а хората, които стреляха и се избиваха в продължение на години, сега са заедно в правителството. Върховният представител има същата възможност да осигури този безпристрастен, независим и справедлив посредник, който за съжаление липсва в момента.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, мога ли да помоля г-н Kelly – сигурна съм, че той ще се радва да го направи – да даде пояснения. Въпреки че партията, която представлявам в Северна Ирландия, е със сигурност в правителството, партията ми винаги е била една изцяло мирна партия и не е стреляла и убивала никого.

Това по-скоро е била ИРА и политическите им представители.

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-н председател, проведе се разискване, което според мен показва доста различни мнения по отношение не само на самия доклад „Голдстоун“, но и на ситуацията преди него, която го предизвика.

Считам, че можем да кажем още веднъж от името на председателството, че докладът „Голдстоун“ е отправна точка, както заяви Съветът и както заяви г-жа Георгиева от името на Комисията, и аз ѝ благодаря за изказването. Това е един надежден доклад, който изглежда обективен и изразява съществуването или възможното съществуване на изключително сериозни нарушения на правата на човека, произхождащи от различни страни на конфликта.

Европейският съюз не може да остане безучастен в отговор на съдържанието на доклада „Голдстоун“. Европейският съюз не може да остане безучастен в отговор на един доклад, който обективно и надеждно посочва възможността за някои много сериозни нарушения на правата на човека.

Затова считаме, че предложението, произтичащо от доклада – което е за провеждане на независими, надеждни разследвания – е най-подходящият начин да се отговори на доклада, а това е един важен доклад, който следва да засегне всички нас. Той следва да предизвика реакция у тези от нас, които, както Европейският съюз и Парламентът, вярват в съществуването на правата на човека и в защитаването им. Затова той трябва да ни предизвика да реагираме на изключително сериозните нарушения на правата на човека, извършени в този случай.

Разискването по доклада ще се проведе и ние считаме, че разискването в ООН трябва да бъде подкрепено. Въпросът ще бъде обсъден и в Съвета по правата на човека. Можем да ви кажем, че Международният наказателен съд работи върху това и провежда разследване, и аз считам, че затова Европейският съюз трябва да поддържа една конструктивна, координирана позиция във връзка с изключително сериозните проблеми, повдигнати в доклада „Голдстоун“; точно това ще направи и председателството на Съвета.

Кристинина Георгиева, *член на Комисията*. – (EN) Г-н председател, нека първо ясно заявя, че Комисията последователно и настоятелно изрази огромната си загриженост за хуманитарното положение в Газа. Моят предшественик, Луи Мишел, замина за Газа веднага след операция „Лято олово“. Той стана свидетел на нарушения и от двете страни и се изказа против тях.

В Комисията сме много сигурни, че два въпроса трябва винаги да бъдат на преден план в дневния ни ред. Първо: необходимостта от спазване на международното хуманитарно право от всички страни; второ: необходимостта от гарантиране, че хуманитарните помощи могат действително да достигнат до хората в Газа.

След конфликта през януари миналата година Европейският съюз даде да се разбере, че ще следим отблизо разследванията на предполагаемите нарушения на международното хуманитарно право, а Комисията подчерта и продължава да изтъква значението на отговорността и противодействието на безнаказаността за нарушенията на международното право.

В контекста на близоизточния мирен процес, зачитането на правата на човека и международното хуманитарно право е също толкова важно днес, колкото е било винаги – и може би дори по-важно от всякога.

За да бъде Европейският съюз надежден участник в мирния процес, е необходимо да покаже, че прилага основните ценности на Европейския съюз при всякакви обстоятелства и че спазва достиженията на международното право навсякъде и по всички въпроси. Нека отново подчертая в подкрепа на председателството, че една обща позиция на Европейския съюз по отношение на доклада „Голдстоун“ би била много важна стъпка в тази насока.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на следващото заседание.

Писмени изявления (член 149)

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Докладът „Голдстоун“, свързан с една изключително спорна ситуация, която буди силни страсти, трудно получава съгласието на страните, участвали в сблъсъците през декември 2008 г. и януари 2009 г. между израелската войска и палестинските бойци в Газа – една територия, контролирана от „Хамас“, които доведоха до страдания и от двете страни. Независимо от позицията на страните относно доклада „Голдстоун“, аз се надявам, че той няма да бъде използван като претекст за спиране на обсъжданията, които имат за цел веднъж завинаги да се намери решение на палестинския проблем по един

мирен начин. В действителност приоритетът в региона е възобновяването на мирните преговори, което ще включва, както и досега, и Европейския съюз, и Съединените американски щати. Решенията, които ще бъдат постигнати, трябва да гарантират, че Държавата Израел ще продължи да съществува в региона и да предостави гаранция на палестинците, че ще могат да живеят с достойнство в собствената си жизнеспособна, демократична и независима държава. Европейският съюз трябва да бъде готов да поеме по-голяма отговорност в процеса, за да установи нормални отношения между Израел и Палестина. Смятам, че не трябва да забравяме най-важната точка от доклада „Голдстоун“: нищо не може да оправдае страданията на беззащитни хора, а за да се сложи край на тази ситуация, за предпочитане е това да стане чрез диалог, а не чрез конфронтация и използване на сила.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) На 5 ноември 2009 г. Общото събрание на ООН прие доклада „Голдстоун“ и прие Резолюция 64/10. Документите призоваха Израел и палестинците да разследват в рамките на три месеца възможни нарушения на правата на човека по време на конфликта в ивицата Газа. За съжаление нито Израел, нито палестинците са изпълнили това искане. Това е много жалко, защото докладът „Голдстоун“ включва много подробен списък със злодеянията и престъпленията и на двете страни. Според доклада по време на триседмичните нападения Израел е извършил големи нарушения на международното право. Били са нападения безразборно цивилни и са били бомбардирани къщи. Споменава се също и използване на фосфорни бомби, заклепени от международната общност. Според доклада палестинците, от своя страна, са използвали ракети и минохвъргачки за умишлено убиване на цивилни. Обвиненията са толкова сериозни, че е задължително да бъдат разследвани, и то бързо. Тъй като Съветът за сигурност на ООН отхвърли доклада „Голдстоун“, не може да се очаква, че съдържащата се в него препоръка за отнасяне на въпроса до Международния наказателен съд (МНС) в Хага ще бъде изпълнена. Затова призовавам новия върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, баронеса Ашгън, от името на Европейския съюз да окаже сериозен натиск върху двете страни по конфликта и да поиска от тях да разследват престъпленията.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Г-н председател, докладът на съдия Голдстоун се представя на международната сцена като обективен документ за операцията в ивицата Газа през зимата на 2009 г. В същото време, според различни източници той не е изготвен по начин, който би ни позволил да го разгледаме с чиста съвест. Бих искала да спомена няколко особености, които посланик Дорет Голд представи по време на едно разискване с г-н Голдстоун в университета „Брандейс“ и които бяха изтъкнати от израелското министерство на външните работи.

Изглежда, че членовете на мисията са изразявали убежденията си във връзка с конфликта още преди започването на мисията и когато са били в ивицата Газа, те са били придружавани от представители на „Хамас“, а свидетелите са били интервюирани в тяхно присъствие. Съдия Голдстоун не е показал достатъчно внимание при разглеждане на доказателствата. Също така изглежда несправедливо думите на израелските власти, цитирани в доклада, да се считат за ненадеждни, докато позицията на властите в Газа, като „Хамас“, да не дават основание за съмнение сред членовете на мисията.

Предвид горепосочените критики на доклада „Голдстоун“ призовавам Комисията и Европейския парламент да гарантират, че европейското обществено мнение е в състояние да се запознае с аргументите на двете страни по отношение на положението в ивицата Газа. Европейският съюз се грижи икономическите отношения с Израел да са възможно най-добри. Затова е още по-важно да сме в състояние да изградим отношенията си на взаимно доверие. Опирането единствено на доклада на съдия Голдстоун с нищо няма да допринесе за това.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

18. Положението на гражданското общество и националните малцинства в Беларус (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискване по изявленията на Съвета и на Комисията относно положението на гражданското общество и националните малцинства в Беларус.

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета.* – (ES) Г-н председател, благодаря Ви за предоставената възможност да говоря по точката относно положението на гражданското общество и националните малцинства в Беларус.

Европейският съюз действително е много разтревожен от влошаването на положението в Беларус, особено по отношение на правата на човека.

Липсата на свобода на изразяване и на събиране, постоянно увеличаващият се натиск върху медиите, законите, ограничаващи използването на интернет, и действията срещу активисти от опозицията са причина за нарушаването и влошаването на положението на правата на човека в Беларус.

В изявлението си от 16 февруари, миналия месец, г-жа Аштън, върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, също изрази загрижеността си по отношение на положението на полското малцинство в Беларус и на задържането на някои представители на малцинството от страна на полицията. Изявлението, официалното становище на върховния представител, беше изпратено и на органите в Беларус чрез официалните дипломатически средства.

В понеделник обсъдихме темата на Съвета по външни работи и проведохме задълбочено разискване, което съм сигурен, че ще се повтори в бъдеще. Освен това се изказа полският министър, който изрази загрижеността си и мнението си, че е необходимо да се реагира и да се възприеме позиция относно систематичния тормоз над членове на полското малцинство. Трябва да се отбележи също, че различните страни в Европейския съюз без съмнение са много загрижени и наблюдават положението пряко и отблизо.

Мисля, че е много важно да предадем на органите в Беларус, че трябва да спазват ангажиментите, поети в рамките на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), да зачитат правата на човека и да защитават малцинствата като важна част от зачитането на правата на човека. На Съвета по външни работи, за който споменах, беше отправено категорично искане към европейските министри да привлекат вниманието на органите в Беларус към това положение чрез подходящите средства и на подходящите форуми.

Мисля, че е в общ интерес на Беларус, на Европейския съюз и на всички европейци да успеем да окажем влияние за прекратяване на тези действия, противоречащи на правата на човека и правата на малцинствата, които са значителни и показателни в Беларус. Същевременно считам, че е важно Беларус да работи в правилната посока и че всички измерения на Източното партньорство са възможности да се окаже влияние върху Беларус в правилната посока, включително многостранния аспект.

Кристалина Георгиева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, във връзка с изявлението на председателството на ЕС, в което всъщност се спомена позицията, изразена много ясно и категорично от върховния представител баронеса Аштън, по отношение на въпроса, позволете ми само да добавя загрижеността от влошаването се положение на правата на човека в Беларус по-специално по отношение на полското малцинство.

Изключително неблагоприятният обрат в напредъка на демокрацията в Беларус през последните години е много сериозен проблем, но като казваме това, трябва също да продължим да бъдем ангажирани с Беларус и да оставим каналите за комуникация отворени, колкото и трудно да е това, не непременно чрез държавни средства — разбира се, можем да разчитаме и да използваме Източното партньорство — но също и чрез преки контакти между хората. Тези контакти могат да бъдат най-важното нещо, към което да се стремим в Беларус, чрез студентски обмен, чрез бизнес възможности и чрез осигуряване на културен обмен като платформа на ангажираност с хората в Беларус и като начин за запазване на възможността за развитие на демокрацията в Беларус.

Позволете ми в заключение да отбележа, че въпреки обрата през последните две години Комисията иска да остане ангажирана и да се стреми чрез взаимодействието си с Беларус към ускоряване на положителното развитие, което да възстанови процеса на ангажиране в правилната посока, както преди две години.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-н председател, благодаря на испанското председателство и на Комисията за изказванията им относно това положение.

Мисля, че трябва да бъдем ясни за едно нещо: това, за което говорим сега, не е отделен случай — то е действие на диктатурата и на бруталния режим, който отрича правата на малцинствата, както и правата на отделните граждани. Такова е положението в Беларус и считам, че това трябва да бъде отправната точка при обсъжданията на диалога с режима.

Диалогът трябва да бъде взаимен. Като показваме откритост, трябва да изискаме от режима в Беларус резултати, а те не са постигнали промените и реформите, които трябва да постигнат. Искам да отбележа и да подчертая категорично, че това не е полски въпрос. Беларус е съседна държава на Европейския съюз. Тя е включена в Източно партньорство. Това е европейски въпрос и със сегашните си действия режимът в Беларус се отдалечава от открит диалог и сътрудничество с Европейския съюз.

На първо място ще изискаме категорично зачитане на малцинствата, зачитане на правата на човека, прекратяване на полицейската бруталност и готовност за конструктивен диалог с Европейския съюз. Мисля, че трябва да отправим ясно това послание към режима. Диалогът ни трябва да бъде диалог за демокрация и права на човека и, разбира се, е необходимо да обърнем внимание на гражданското общество, тъй като Беларус означава повече от режима. Това са хората, които живеят в Беларус — студентите, мъжете и жените, обществото. Мисля, че това, което видяхме напоследък, доказва, че трябва да продължим с диалог, насочен към гражданското общество, с цел укрепване на свободата и демокрацията и зачитането на правата на човека.

Кристиан Вигенин (S&D). – (EN) Г-н председател, позволете ми да изразя от името на групата на социалистите и демократите нашата загриженост относно положението на правата на човека в Беларус, и по-специално по отношение на неотдавнашните събития със Съюза на поляците. Искामе също да изразим нашата солидарност с всички граждани на Беларус, които не могат да се ползват от своите основни граждански права и права на човека. Това се случва в европейска държава в 21-и век. Считам, че това е неприемлив проблем и всички можем да се съгласим с това.

Това е отправната точка. Основните въпроси, които трябва да зададем сега, са, първо, какво искаме да постигнем с Беларус и, второ, как можем да го направим. Мисля, че всички можем да се съгласим по първия въпрос: искаме да видим Беларус като демократична държава; искаме да видим демократично избрани органи в Беларус — парламент, президент, правителство и представители на местните органи; искаме да видим как тези органи създават свободна и творческа среда в Беларус и естествено искаме да видим страната да се доближава до Европейския съюз.

Вторият въпрос е как можем да го постигнем. Европейският съюз промени политиката си към Беларус от изолация към ангажираност и изглежда тази политика води до известни резултати. Разбира се, това не е достатъчно, то не става достатъчно бързо и събитията, които виждаме например през последните две седмици, показват, че трябва да бъдем много по-ангажирани.

Това, което установих като председател на делегацията на Евронест и председател на делегацията, която заминава за Беларус утре, за да види положението на място, е, че ни липсва обща стратегия на трите основни институции: Съвет, Комисия и Парламент. Нуждаем се от такава стратегия, за да подкрепим взаимно усилията си и действително ни е необходим политически диалог; необходима ни е пътна карта за Беларус, която да е много конкретна, не просто общи препоръки, а план за действие — пътна карта — който да следва Беларус. Това е начинът да се продължи и не е достатъчно да го правим само в рамките на икономическото сътрудничество и на Източно партньорство.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Аз също считам разискването тази вечер за нещо повече от регионален проблем. Видяхме, че в Украйна беше избран г-н Янукович. Той очевидно е президент, който е ориентиран повече към Москва, отколкото към Брюксел. Не трябва да позволяваме посещението му следващата седмица да ни заблуди.

Според мен това, което се случва в Беларус, и действията, които г-н Лукашенко си позволи да предприеме по отношение на полското малцинство в тази държава, са признаци, че той също е ориентиран повече към Москва, отколкото към Запада. Така той очевидно смята, че може да лиши малцинство на държава-членка на ЕС от неговите основни права на човека. Как е възможно това? Това е следствие — Европа сериозно обърна гръб на Изтока. Не бяхме достатъчно отворени за идеята за истински достъп до тези държави. Разбира се, трябва твърдо да осъдим това, което Беларус прави със своето полско малцинство, но трябва също да направим политиката ни малко по-свободна и да прилагаме по-малко ограничителен визов режим. Да погледнем към нашата енергийна политика и да я насочим в по-голяма степен към държави като Беларус и Украйна.

Това е призивът, който отправям: Европа отново да насочи вниманието си в по-голяма степен към тези държави. Това ще има много по-добро въздействие върху тяхното вътрешно политическо развитие, отколкото ако ги съдим прекалено строго сега и оставим нещата на Москва.

Heidi Hautala, от името на групата Verts/ALE. – (FI) Г-н председател, основната причина темата да бъде в дневния ред е несъмнено мирната демонстрация, на която бяха арестувани 40 представители на Съюза на поляците, което естествено трябва да осъдим.

Друга причина от текущ интерес е нещо, което моят колега г-н Вигенин вече спомена: след дълъг, много дълъг период утре Парламентът изпраща в Минск делегация за установяване на фактите. Аз представлявам подкомисията за правата на човека и съм един от четиримата членове на групата.

Трябва да бъдем загрижени относно положението с правата на човека в Беларус. Там има проблеми, свързани със свободата на словото, свободата на медиите и свободата на събиране и спружаване.

Трябва да настояваме Беларус да премахне смъртното наказание и ако искаме отношенията между Беларус и Европейския съюз да се развиват, държавата ще трябва да подобри положението с правата на човека във всички негови аспекти. Като други мои колеги съм съгласна, че гражданското общество ще играе жизненоважна роля в това развитие.

Ryszard Czarnecki, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, липсата на решение също е решение. Резолюция на Европейския парламент относно Беларус, приета през март, ще бъде необходима, но тя е още по-необходима сега. Преследването на поляците в Беларус не е проблем само на поляците, както подчертаха ораторите преди мен, то е показателно за отношението към европейските стандарти, включително стандартите, отнасящи се до националните малцинства.

Европа трябва да изведе Беларус извън сферата на руското влияние, но трябва да изиска и зачитане на ценностите, които представляват същността на Съюза, като гражданските свободи, свободата на печата, правата на националните и религиозни малцинства и правото на сдружаване. Ако г-н Лукашенко не разбира езика на европейските ценности, той сигурно ще разбере езика на санкциите. Но не санкции, които ще засегнат беларуското общество — не искаме подобни санкции — а санкции, които затрудняват положението на политическите и длъжностните лица, отговорни за дискриминацията срещу поляците и демократичната опозиция.

Липсва баланс в отношенията между ЕС и Беларус: Съюзът предоставя възможности на Минск, но на практика не получава нищо в замяна. Тези еднопосочни отношения не водят до никъде. Време е за санкции от политическо естество, макар и временни, дори и да са под формата на отсъствие на представители на беларуския парламент на Парламентарната асамблея Евронест и възстановяване на черния списък на длъжностни лица от режима в Минск, които няма да бъдат допускани на територията на Европейския съюз.

Kinga Gál (PPE). – (EN) Г-н председател, като съпредседател на Смесената група „Традиционни малцинства, национални общности и езици“ категорично осъждам действията, предприети от беларуските органи срещу най-голямата организация на полското малцинство и срещу членовете на малцинствената общност. Както разбираме днес, това са били предимно възрастни хора.

Фактите показват явно нарушаване не само на правата на малцинствата, но и на основните права на човека. Действията доказват недемократичния характер на политическата система и ние, членовете на Европейския парламент, които сме преживели комунистическите режими, ясно разпознаваме методите.

От създаването си смесената група последователно защитава правата на националните малцинства и счита за неприемливо всяко нарушаване на правата на малцинствата.

Изискваме Комисията, върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, да предприеме конкретни стъпки, за да се изпрати ясно послание на беларуското правителство, че не може да се очаква стимулиране на отношенията между ЕС и Беларус без ангажираност към зачитането на правата на човека, включително правата на малцинствата.

Правата на малцинствата като част от правата на човека не може да се считат за вътрешен проблем. Този въпрос не може да се счита за полско-беларуски вътрешен проблем. Той е проблем на ЕС, тъй като, както вече се спомена, става въпрос за нашата политика на съседство, за нашето Източно партньорство. Поради това изискваме от Комисията да изпрати ясно послание и да предприеме конкретни стъпки.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Г-н председател, благодаря на Съвета, както и на Комисията за бързата реакция. Това действително е много добър пример за нашите европейски стандарти.

Първо, позволете ми да отбележа, че там действително няма етнически конфликт. Това не е полско-беларуски или беларуско-полски конфликт. Това просто е незачитане на правата на човека и принципите на свободата на словото и нарушаване на правата на националните малцинства. Това би могло да се случи на всяко друго малцинство. Защо се случи на полското малцинство? Защото е голямо, организирано и демократично и защото, между другото, негов представител е г-н Милинкевич, носител на наградата на Европейския парламент? Поради това се започна с нас.

Искам да попитам какво трябва да направим. Досега имах възможността да разговарям с г-н Милинкевич и с г-жа Борис два пъти. Те заявиха: ние сме лоялни граждани на Беларус и не искаме икономически санкции. Не искаме политически санкции, искаме възстановяване на приятелските отношения между Беларус и Европейския съюз. Искаме равновесие и искаме сътрудничеството да зависи от напредъка в процеса на

демократизация на страната. Необходимо е и да продължим по този начин. Ето защо трябва да бъдем отворени за гражданите на Беларус и да направим получаването на визи по-лесно. Необходими ли са изобщо таксите за визи и политиката за визов режим? Добре е, че нашата мисия за установяване на факти заминава за Беларус утре. Нека да изчакаме нейния доклад и едва тогава да вземем решение за бъдещи действия.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-н председател, с Договора от Лисабон на всички ни беше обещана много по-голяма ефективност на външната политика на Европейския съюз. Бързо се оказа, че ролята ни в Хаити беше закъсняла и незабелязана, срещата на върха между Европейския съюз и САЩ беше неуспешна, а създаването на дипломатическия корпус се осъществи в атмосфера на неразбирателство между институциите на ЕС, което се отрази изключително неблагоприятно на качеството на корпуса. Днес имаме друга възможност да покажем, че Европейският съюз може да действа. За съжаление, Съветът отложи решението си, а Парламентът не е в състояние да реагира на очевидни случаи на нарушения на правата на човека в държава, чиято роля в политиката на ЕС се очакваше да се засили.

Г-жо Георгиева, политиката на отворените врати и студентския обмен по отношение на Беларус не беше успешна, провали се и днес, затова, моля Ви, не повтаряйте същите неща за студентския обмен, които слушахме в продължение на пет години. Това е неуспех, който засегна надеждността на Съюза. Понастоящем Европейският съюз е слаб и нерешителен играч. Вашингтон знае това, Москва го знае, а поради неясните реакции по отношение на кризата в Беларус Минск също го знае.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Г-н председател, като председател на делегацията на Европейския парламент за отношения с Беларус често контактувам не само с представители на опозицията, гражданското общество и неправителствени организации, но също и с представители на официалните органи. Чувам аргументите, които използват, как Беларус има правото да приеме някои международни стандарти с определен от нея темп.

Теоретично Европейският съюз не трябва да оказва натиск над тази отговорна суверена държава, тъй като нейните органи носят отговорността за вътрешното положение в държавата. Теоретично би било възможно да се приеме подобна насока на действие, ако не съществуваше фактът, че в тези международни стандарти, които самата Беларус прие, когато се присъедини към ОССЕ, правата на човека не са вътрешен въпрос.

Както се случи наскоро в Ивенец, малък град в централен Беларус, когато органите използваха, и бих казал злоупотребиха, с полицейската сила срещу група възрастни хора, пенсионери, водени от Тереза Собол, която по своя инициатива беше събрала значителни средства, предимно от чужбина. Тя използва средствата за обновяване на разрушена сграда в центъра на града. След това преустрои сградата в активен културен и социален център на полското малцинство. При тези хора беше изпратена полиция преди да има произнесено съдебно решение относно правния статут на сградата. Освен това на хората, призовани от активистите като свидетели, не се позволява да присъстват в съда, за да дадат показания и да допринесат за честен процес.

Това не е стъпка за приемане на международните стандарти. Това е отклоняване от международните стандарти, стандарти, с които Беларус се е ангажирала и които ни обещава да спазва като част от диалога с Европейския съюз. Ето защо искам да кажа още нещо. Можем да говорим за санкции — времето за това ще дойде. Но е много по-важно икономическата помощ, която се обмисля, да зависи от прекратяването на този вид практики и от истинската, действителна либерализация и демократизация в Беларус.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Държавните институции трябва незабавно да решат конфликтите и противоречията по отношение на организациите на полското малцинство в Беларус и това да стане по демократичен начин без използването на сила или насилие. Също така искам да подкрепя становището на члена на Комисията, че трябва да продължаваме сътрудничеството и да поддържаме контактите между хората. Утре първата от много години насам официална делегация на Европейския парламент заминава за Беларус. Да се надяваме на открити разисквания както с опозицията, така и с правителството. Впечатленията, получени след връщането от Минск по отношение на обсъждания конфликт, както и на участието на Беларус в Парламентарната асамблея Евронест, могат да променят отношенията на ЕС и Беларус в по-добра посока. Местните избори, които ще се проведат след два месеца, са дори още по-добър показател, който ще осигури перспектива за отношенията. Този път това не трябва да бъдат избори без избор, в които медиите изразяват еднакво мнение, а опозицията не може да изрази мнение и е пренебрегвана, в които, след ненаблюдавано преброяване на гласовете, почти 100% от гласоподавателите подкрепиха една политическа партия и в крайна сметка депутатите съвсем съзнателно бяха назначени, а не избрани.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-н председател, г-н Liberadzki от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент започна с похвала на органите на Европейския съюз за тяхната реакция. Заради Вашата група, г-н Liberadzki, не приемаме резолюцията днес, така че може би наистина сте удовлетворен. Ако обаче г-жа Георгиева, която всъщност се занимава с въпросите на развитието

ежедневно, ни казва днес какво е предложено, аз не зная кого би могло да удовлетвори това. Това може да удовлетвори Вас, г-н Liberadzki, то може да удовлетвори и Вашата група, но със сигурност няма да удовлетвори беларуския народ, нито хората, които желаят добро на беларуския народ. Дори това, че г-жа Георгиева, членът на Комисията, която има на разположение пет минути за изявлението си, а използва само две минути от това ценно време, означава не само, че казаното от Вас, г-жо Георгиева, не е особено удовлетворяващо, но че не използвате възможността да изразите ясно становище по темата. Поради това призовавам Вас, г-жо Георгиева, както и органите на Европейския съюз, да използвате инструментите, с които разполагате, за да се противопоставите на нарушаването на правата на човека. Не говорим само за нарушаването на правата на граждани от полски произход, говорим за нарушаване на правата на човека.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Това, на което бяхме свидетели през последните няколко дни в Беларус, е ужасен пример за политическа репресия на демократичната опозиция и на полското малцинство. Лишаването от свобода на политическите противници и заплашването на представители на малцинството са добре известни практики, използвани от авторитарните режими. Като гражданин на Словакия и представител на малцинство разбирам положението на полското малцинство, както и трудностите на г-жа Борис в Беларус. Отношението към малцинствата като към врагове и заложници на съседна държава е регресивен политически ход, който обикновено се използва от политически ръководители в затруднено положение. Тормозът над националните малцинства е част от политическата практика в недемократични режими. Правата на малцинствата обаче са неразделна част от всеобщите права на човека, както се потвърждава в Рамковата конвенция на Съвета на Европа. Следователно нарушаването на правата на малцинствата, тормозът, сплашването и дискриминацията срещу лица, принадлежащи към малцинства, не може да се считат за вътрешен проблем на дадена държава. Поради това заплашителното, изнудващо съобщение на беларуското правителство, предадено на членовете на Европейския парламент от посланика на Беларус, е напълно неприемливо. Г-н председател, има само едно съобщение, което Европейският парламент може да изпрати на правителството на Беларус, а именно, че репресирането от негова страна на демократичната опозиция и политиката на заплахи срещу малцинствата са просто неприемливи.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Г-н председател, с голямо внимание слушах казаното от члена на Комисията Георгиева и искам да кажа, че очаквам малко по-енергично поведение. Предполагам, че изявлението на г-жа Георгиева щеше да бъде същото преди две седмици, преди настоящите събития. Това със сигурност не е приемливо.

Има обаче нещо, с което съм съгласен, само че очаквам наличие на по-ясни резултати и малко по-различен акцент. Действително е вярно, че тези, които днес защитават санкциите, понякога забравят, че санкции вече бяха приложени и че беларуската политика не се промени изобщо въпреки санкциите.

Сега не трябва да казваме, че ще подкрепяме гражданското общество в Беларус, тъй като който е бил там знае, че всъщност гражданското общество може би тепърва започва да се формира. Сега очаквам от европейските институции задълженията, които държавата има към гражданите и които не се изпълняват в Беларус, да бъдат изпълнени от страна на Европейския съюз по отношение на тази държава. Очаквам да помогнем за установяването на независими медии там, да подкрепим първия свободен телевизионен канал, който съществува там и който мисля, че досега беше финансиран от правителствата на две европейски държави. Очаквам, че ще можем да създадем реална възможност за това голям брой беларуски граждани да учат в Европа, тъй като те образуват гражданското общество.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, в предишния мандат Европейският парламент прие няколко резолюции относно Беларус, в които след точно определяне на положението призова режима на г-н Лукашенко да спре нарушаването на правата на човека.

Европейският съюз показва добра воля, като премахна частично визовите санкции срещу длъжностни лица от Беларус. С изненада и тревога разбрахме за агресивната политика на беларуските органи напоследък по отношение на националните малцинства, особено на полската общност. Тази политика трябва да се разглежда в контекста на подготовката за изборите, които ще се проведат в Беларус следващата година.

Нелегалното конфискуване на имущество, принадлежащо на полското малцинство, и показното репресиране на опозиционни лидери, които, трябва да се отбележи, бяха удостоени с наградата „Сахаров“ от Европейския парламент, представлява явно провокиране на нашите институции. Парламентът не само трябва да реагира по традиционния начин със съответната резолюция, но трябва да предприеме конкретни действия за дисциплиниране на беларуските органи и да отправи призив към г-жа Аштън да назначи въз основа на член 33 от Договора от Лисабон специален представител за наблюдение на нарушенията на правата на човека в Беларус.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Г-н председател, г-жо Георгиева, много е хубаво, че разговаряме за Беларус в Европейския парламент, но разговорите не са достатъчни. Сега Европейският съюз — и това е, което очаквам от Европейската комисия — трябва да изготви стратегически план за подкрепа на демократичната опозиция, за подкрепа на гражданското общество и неправителствените организации, както и за подкрепа на свободните медии. Днес разговаряме по въпроси като демокрацията и правата на човека, които са нещо естествено за нас и са основата, върху която е изградена Европа. Беларуското общество е съставено предимно от хора, които могат само да мечтаят за ценности като тези. Поради това очакваме Европейската комисия да разработи стратегически план в помощ на гражданското общество.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, след тези изказвания мога само да се съглася с осъдителното становище, изразено от колегите по отношение на извършващите се в Беларус нарушения на правата на човека, които в конкретния случай засягат малцинство, полското малцинство в тази държава. Поради това те засягат и Европейския съюз — не само защото имат отношение към малцинство, което има национална връзка с държава-членка на Европейския съюз, но също защото това, което обсъждаме, е сериозно нарушаване на правата на човека на малцинствата и поради това нашето отношение ще бъде съвсем същото независимо дали става въпрос за полско малцинство или друго малцинство.

Говорим за нарушаване на правата на човека, които отбелязахме, че са всеобща права и следователно това не е проблем, който изисква непременно реакция от страна на Европейския съюз, просто защото в настоящия случай той засяга полско малцинство. Трябва да заявим съвсем същото, ако беше засегнато друго малцинство, тъй като всички права на човека са неразделни и всеобща.

Искам да отбележа, че фактът, че един режим допуска грешки и нарушава правата на човека, не трябва да означава, че неговите граждани са наказани.

Поради това считаме, че е важно Беларус да участва в Източното партньорство. Това, което ни каза членът на Комисията Георгиева за преките контакти между хората, е важно. Всичко това е важно и естествено еднакво важно е, както много от вас отбелязаха, постоянно, ясно и пряко да съобщаваме на беларуските органи нашето абсолютно критично и осъдително отношение към нарушенията на правата на човека.

Точно това е решена да направи и г-жа Аштън, върховният представител, тъй като наблюдава проблема от близо с председателя Вушек, който председателства разискването в момента. Тя ще използва и възможността да присъства на предстоящото въстъпване в длъжност на г-н Янукович в Киев, което вероятно ще бъде посетено от г-н Лукашенко, за да вземе отношение по проблема, който ще продължи да бъде обсъждан в бъдеще от Съвета на Европейския съюз по външни работи, тъй като това е много важна тема. Поради това съм изключително доволен, че днес можахме веднага да я обсъдим в Парламента.

Кристалина Георгиева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете ми първо да благодаря на колегите за разискването в Парламента и да коментирам четири точки.

Първо искам да отбележа, че зачитането на правата на човека категорично е съществен елемент на външните отношения на Европейския съюз и е основата, на която се гради ангажираността с всяка държава, включително Беларус.

Второ, неотдавна влошаването на демокрацията в Беларус се засили изключително много, но то не започна миналата седмица. То започна около средата на 2009 г. и това накара Съвета на министрите на ЕС да поиска през ноември 2009 г. от Комисията да формулира предложение за така наречения „съвместен междинен план“ в подкрепа на реформите, които да се осъществят в Беларус. Службите на Комисията изготвиха предложение за този съвместен междинен план за реформи. Понастоящем той е при върховния представител, а върховният представител със сигурност с готовност ще вземе под внимание препоръките на мисията за установяване на факти, която Парламентът започва утре.

Трето, съвместният междинен план ще бъде завършен, когато върховният представител представи на службите обратна информация за него, съобразена с посоченото събитие.

По четвъртия и последен въпрос. През втората половина на 80-те години на 20-и век перестройката започна в бившия Съветски съюз и за първи път в живота на много хора, включително в моя, създаде възможност за студентски и професионален обмен. В моя случай тя ме отведе в Лондонския университет по икономика. Това промени коренно професионалния ми живот и със сигурност ме направи много по-ценна, по-полезна за моята държава.

С твърдата увереност, че чрез отварянето на демократичните канали за държави с потиснически режими ние като европейци можем да помогнем на тези държави, отбелязах — и отново ще повторя — важността и

ползата от преките контакти между хората, ползата от подкрепата на стопанските субекти, ползата — въпреки огромните трудности, много жалкото незачитане на малцинствата, което осъждаме — от това да останем ангажирани по начин, който ще увеличи възможностите на беларуския народ да поеме посоката към свободния свят и да бъде свързан със Съюза, като ще повтори призива да останем ангажирани по този начин.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на следващата месечна сесия.

Писмени изявления (член 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Република Беларус е една от европейските държави, за които участието в инициативата на Европейския съюз Източно партньорство представлява важна стъпка напред в развитието на двустранните отношения, както и в отношенията между Беларус и всяка държава-членка на ЕС. Разглеждайки това партньорство като положителен инструмент, който да допринесе за промяна в Република Беларус, в рамките на механизма трябва да се обърне внимание и на положението на гражданското общество в тази държава поради важната роля, която играе гражданското общество във функционирането на принципите на правовата държава. По-конкретно гражданското общество поддържа прозрачността на механизма за партньорство, като подпомага разширяването на сътрудничеството между Беларус и ЕС. Освен това на гражданското общество трябва да се гарантира участие във всички важни процеси като част от партньорството (платформи, комитети и т.н.), както и обществен контрол на тези процеси. Беларуското гражданско общество трябва да може да участва в съставянето на обществената програма, която ще доведе до социален, икономически и демократичен напредък в Беларус. Ето защо честите срещи между представители на гражданското общество и правителството трябва да бъдат насърчавани.

Filip Kaczmarek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Репресиите, които се извършиха напоследък срещу активисти от полското малцинство в Беларус, са част от много по-обширен проблем. Беларуските органи не са толерантни към независимостта. Те не искат и не приемат идеята за гражданско общество. Всяко демонстриране на независимост се третира като политическа опозиция. Следователно това не е вътрешен конфликт в неправителствена организация, нито полско-беларуски конфликт. Това е по-скоро израз на твърдата позиция на беларуските органи, които правят опити да предотвратят либерализацията и демократизацията. Жалко е, че в Полша има политически сили, които се опитват да използват положението, за да постигнат собствените си конкретни цели и използват събитията в Беларус, за да дискредитират политиката на полското правителство. Политици, които се държат по този начин, със сигурност не разбират, че правят точно това, което очаква г-н Лукашенко. В негов интерес е да се поляризира и разделя общественото мнение в Полша и в Европа. Отхвърлянето на полската и европейската политика по отношение на Беларус представлява нарушаване на свободата и застрашава ефективността на съвместните действия за свобода и демокрация в Беларус. Много ви благодаря.

19. „Пекин +15“ — Платформа на ООН за действия с цел постигане на равенство между половете (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно следното:

– въпрос, изискващ устен отговор (О-0006/2010), зададен от г-жа Svensson, от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, към Съвета: „Пекин +15“ — Програма за действие на ООН за равенство между половете (В7-0007/2010), и

– въпрос, изискващ устен отговор (О-0007/2010), зададен от г-жа Svensson, от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, към Комисията: „Пекин +15“ — Програма за действие на ООН за равенство между половете (В7-0008/2010).

Eva-Britt Svensson, *автор.* – (SV) Въпросът за правата на жените винаги заема приоритетно място в собствената ми програма за действие и затова съм особено доволна, когато тези права са също така в центъра на наши обсъждания тук, в пленарна зала, както днес. Комисията по правата на жените и равенството между половете прие резолюция, която представлява позицията на Парламента относно Програмата от Пекин. Искам да изразя голямата си благодарност към нашите колеги от комисията за доброто сътрудничество.

Програмата, приета през 1995 г. в рамките на ООН, беше стъпка от историческо значение. Одобрената Програма за действие беше първият документ от този тип на световно ниво. В него се прави общ преглед на

положението и правата на жените. ООН има дългогодишна, бъдеща гордост традиция в областта на правата на човека – организацията е приела декларация още в 1948 г.

Всеобщата декларация съдържа 30 члена и те често се цитират. Декларацията посочва също — в член 2 — че всеки човек има право на всички права и свободи без никакви различия, като изрично се упоменава пола. В рамките на ЕС конкретна основа на въпроса за равенството между жените и мъжете се съдържа както в Договорите, така и в Хартата на основните права.

Комисията демонстрира единодушие относно значението на Програмата от Пекин и необходимостта да се работи по-конкретно в рамките на ЕС по систематичното наблюдение на тенденциите и гарантиране на напредъка ни към по-висока степен на равенство във всяка област. Новият Европейски институт за равенство между половете със седалище във Вилнюс ще бъде средство, чрез което ще получаваме помощ в тази си дейност, като той също така ще може да предоставя проучвания, показващи кои политически мерки са най-ефективни, тъй като има много области, в които не разполагаме с необходимите факти или знания.

Поддържам предложението за европейска заповед за защита и съм много доволна, че испанското председателство го внесе. Програмата от Пекин съдържа редица области, които са изключително важни, ако искаме да постигнем напредък. Това са области като бедността, която засяга преди всичко жените, недостатъчния достъп до здравни грижи за жените, насилието над жените във всичките му проявления и неравенството в икономическите структури и в икономическата политика.

Както знаете, предстои пътуване до Ню Йорк на делегация от осем члена на Европейския парламент, която ще го представлява. Ще следим дискусиите и преговорите, които съставляват част от оценката на това докъде е стигнал светът за 15 години по отношение на постигането на целите на програмата. Ще вземем резолюцията, която ще приемем утре, в Ню Йорк. За нас е важно да я носим със себе си.

Комисията одобри един параграф, в който се посочва, че сексуалното и репродуктивно здраве и сексуалните и репродуктивни права са част от правата на жените и че те трябва да се подобряват в Европа и в световен мащаб. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) поиска този параграф да се гласува отделно. Всички знаем, че когато хората искат даден параграф да се гласува отделно, то е, защото той е особено важен и поради това те не желаят той да се гласува заедно с останалата част от резолюцията.

Напълно съм съгласна с групата PPE, че параграф 9 е най-важният. Боя се обаче, че тя иска той да бъде отхвърлен при гласуването, което според мен ще е много жалко. Напълно съзнавам, че възгледите и ценностите на членовете на Парламента се различават и това е съвсем правилно. Именно затова водим разисквания и обсъждания. Формулировката обаче е минимална и би трябвало всеки да може да я подкрепи. Не е предложен друг текст, с който да бъде заменен параграф 9. Би било много жалко, ако отидем в Ню Йорк с резолюция, която не съдържа дори минимума по този основен въпрос, който все пак е изключително важен в световен мащаб.

Надявам се и вярвам, че всеки може да приеме текста така, както е формулиран, тъй като в него се посочва единствено онова, което е само по себе си очевидно за всички ни. По време на изготвянето му работихме в тясно сътрудничество и с хиляди различни жени и женски организации, поради което основата на документа е уникална.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо Svensson, много Ви благодаря за въпроса, тъй като знаете, че един от ключовите и водещи приоритетни въпроси за испанското председателство на Съвета на Европейския съюз е този за равенството между половете. Председателството има редица цели, в които тази идея за равенството намира израз от гледна точка на значимостта на директивата за недопускане на дискриминация, а също така и във връзка с нещо, което Ви споменахте, а именно борбата против насилието, свързано с пола, и голямото значение на това да има заповед за защита на жертвите на насилие, основаващо се на пола.

В тази връзка много съм доволен, че виждам тук члена на Комисията Рединг, която отговаря за прилагането на всичко, свързано с равенството между мъжете и жените от съдебна гледна точка. Искам също така в началото да се извиня за това, че испанският министър на равните възможности не е тук, тъй като до преди малко присъства на гласуване в испанския Сенат за реформирането на испанския закон за аборт — между другото резултатът от него е добър — днес следобед законът беше приет от испанския парламент.

Съветът на ЕС винаги е одобрявал и винаги е подкрепял Съюза и ООН в областта на равенството между половете. Шведското председателство изготви доклада „Пекин + 15“, който испанското председателство ще представи на 54-та сесия на Комисията на ООН за статута на жените, и трябва да се отбележи, че въпреки постигнатия голям напредък в тази област, все още има много, което предстои да се свърши.

В това отношение председателството акцентира например на необходимостта от усъвършенстване на данните и по-добро използване на показателите, които създадохме във връзка с Програмата от Пекин. Както знаете, има 12 показателя, разработени в рамките на Европейския съюз, за наблюдение, анализ и оценка на действителното равенство между половете, въпреки че в някои отношения все още не сме успели да съставим такива — например в областта на правата на човека, медиите и околната среда.

Искам да обявя, че през май испанското председателство ще проведе техническа среща за обсъждане на жените, медиите и стереотипите като тема, свързана със средствата за осведомяване, което също попада в сферата на компетентност на члена на Комисията Рединг.

В заключение искам да посоча, че, както е известно на всички, в момента е налице много важен проблем, а именно икономическата криза. Освен вредите, които нанася, тя би могла също така да затрудни напредъка в областта на равенството между мъжете и жените. Но вярно е също така, че макар и парадоксално, равенството между половете може да ни помогне да преодолеем и да се преборим с кризата — чрез равенство между половете и еднакъв достъп до работни места за мъжете и жените.

Говоря съвсем конкретно за стратегията „Европа 2020“. Институциите на Европейския съюз ясно демонстрираха, че желаят стратегията „Европа 2020“ да съдържа аспект, отнасящ се до равенството между половете, който да се долавя в цялата стратегия, така че въпросът за равенството между мъжете и жените също да бъде част от нея.

В доклада си от миналата година Европейският парламент отправи искане към Съвета и Комисията за включване на глава относно интегрирането на аспекта, отнасящ се до половете, в стратегията за периода до 2020 г. Съветът по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (ЗСПЗПВ) от 30 ноември миналата година, неформалният Съвет по ЗСПЗПВ — този, който се състоя наскоро в Барселона — също посочи, че държавите-членки и Комисията трябва да работят за това да се гарантира, че аспектът на половете, който е в сферата на тяхната компетентност, ще бъде укрепен в стратегията за периода до 2020 г. и че ще бъдат взети предвид всички сфери на политиката, свързани с него. Ето защо съм сигурен, че това, заедно с работната програма на Комисията — важна работна програма, която винаги е била основен инструмент за определяне на насоките в стратегията — подсказва, че този аспект ще бъде включен в документа относно стратегията за периода до 2020 г., обещан ни от Комисията за 3 март (който беше споменат от председателя Ван Ромпой и от председателя на Комисията Жозе Мануел Барозу).

Нужно е да продължим да работим, нужно е все така настойчиво да развиваме политиките за равенство между половете. Това е не само въпрос на справедливост, но и на придържане към духа на Европейския съюз, така че той да продължи да е ориентиран за света по отношение на равенството между мъжете и жените.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-н председател, за мен е чест, че първото ми изказване в Парламента в рамките на времето за въпроси е отговор на запитвания, свързани с жените. Действително като член на Комисията, отговарящ за основните права, считам, че темата за основните права, свързана с равното третиране на мъжете и жените, е една от най-важните и най-старите теми. Освен това с голямо вълнение си спомням как преди повече от 15 години, като млад член на Парламента от Люксембург, изготвих Програмата за действие от Пекин в Люксембург; и ето ни сега тук, в Европейския парламент, за да изготвим продължението на Програмата за действие от Пекин. Затворихме кръга.

Не е необходимо да го подчертавам; както знаете, равенството между мъжете и жените е една от основните ценности на Европейския съюз и можете да разчитате на неизменната ангажираност на Комисията в тази област.

В рамките на тази година ще представя нова стратегия на Комисията за равенство между половете, която ще е продължение на съществуващата „Пътна карта за равенство между жените и мъжете 2006-2010 г.“. След няколко дни, когато започва работата на 54-та сесия на Комисията за статута на жените към ООН, която ще отбележи началото на 15-годишнината от Пекин, Европейският парламент ще изпрати много важна делегация. Самата аз също ще присъствам там заедно с председателя на Съвета — това ще се случи за пръв път. И двамата ще вземем думата по време на пленарната сесия. Считам, че това също е много ярък символ.

Това ще бъде и възможност да оценим на международно ниво напредъка, постигнат в 12-те области на действие, определени в Пекин, както и да видим кои неравенства упорито продължават да съществуват, защото, въпреки постигнатите успехи, все още има предизвикателства, които трябва да бъдат посрещнати. Освен това трябва да отбележа, че Европейският съюз е и ще остане важен поддръжник на работата на ООН по отношение както на продължаващата реформа на институционалните механизми, така и на създаването на органа за равенство между половете в рамките на ООН.

Европейският съюз е и влиятелен привърженик на развитието по-специално от гледна точка на Целите на хилядолетието за развитие, които гарантират важно място на 50% от гражданите, които допринасят за това развитие в световен мащаб. Действително много добре знаем, че без приноса на жените, няма да има развитие. Ето защо равното третиране на мъжете и жените е хоризонтална политика в Комисията, провеждана не само от члена на Комисията, отговарящ за тази област, но и от други членове на Комисията в техните сфери на отговорност, а именно тези, касаещи политиките в рамките на Европейския съюз, както и външните му политики, и по-специално тези за сътрудничество и развитие.

Всички знаем, че създаването на Програмата за действие от Пекин беше голяма стъпка напред. След приемането ѝ интегрирането на принципа на равенство между половете придоби широко разпространение в целия Европейски съюз. Това беше сигналът, изпратен от Пекин. Въздействието е наистина забележително, като се има предвид, че политиките за равенство във всичките ни държави-членки вече не се свеждат до целенасочени действия, а от сега нататък ще бъдат интегрирани във всички съответни политики.

Програмата за действие от Пекин също така ни даде възможност да следим напредъка, постигнат във връзка с равенството, въз основа на разработени от Съвета показатели за повечето области на действие. Има 12 области на действие и девет показатели. Много сме горди от резултатите, но все още има три вида показатели, които предстои да бъдат създадени, което мисля, че Съветът се е ангажирал да стори, като приеме заключения за настойчиво постъпателно движение и за разработка на тези забележителни показатели.

Петнадесетата годишнина от Програмата за действие от Пекин. Шведското председателство направи равностойна на направеното в ЕС по отношение на равенството. Съветът прие редица заключения, а Парламентът ще представи тези документи, които, разбира се, също ще намерят място във всички други политики, които Европейският съюз ще разработи.

Преди малко и двете председателства изразиха становищата си за „Европа 2020“. Съвсем естествено е в тази система, която отново ще задвижи Европа, жените да играят специална роля — особено в период, в който броят на наетите лица все повече намалява. Всъщност вече дори нямаме избор — жените са ни необходими за постигане на икономическо развитие. Вече дори не става въпрос само за равенство между половете; става въпрос за икономическа политика и за нищо друго. Следователно нямаме друг избор по въпроса. Жените са ни нужни, ако искаме Европа да преодолее своите трудности и тези нови показатели, разбира се, ще ни помогнат в това отношение. В групата на високо равнище изготвихме работна програма, която ще ни даде възможност да следим съществуващите показатели и да създаваме такива, които тепърва трябва да бъдат въвеждани. Естествено ще бъдем подпомогнати в тази задача от Европейския институт за равенство между половете, който от следващата седмица — и това е друго символично събитие, което настъпва точно в момента, в който се провежда срещата в Ню Йорк — ще бъде с постоянно седалище във Вилнюс.

Г-н председател, когато се завърна от Ню Йорк, ще ви посетя, за да обсъдим стратегията на Комисията за равенството. Ще я изготвим заедно. Ще го направим за 50% от населението ни, за 50% от гражданите ни и ще постигнем успех.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

Christa Klafz, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, Световната конференция на жените през следващата седмица в Ню Йорк ще ни даде възможност да насочим вниманието на световната общественост към равенството между мъжете и жените. По този начин определено ще подложим на обстоен критичен преглед настоящата си позиция относно постигнатото от нас и онова, което все още желаем да постигнем. Призивът за равенство, развитие и мир, отправен на Световната конференция на жените, състояла се на 15 юни 1995 г. в Пекин, е все още конкретен израз на нашите днешни цели, включително в Европа.

Поели сме по пътя си с твърда и ясна цел. Трябва да признаем обаче, че пътят не е лесен, че по него има задръствания, прегради, а понякога дори еднопосочни улици. Налага се непрестанно да променяме маршрута, като винаги твърдо се придържаме към крайната цел. Има една стара немска поговорка: „Всички пътища водят към Рим“. Така че приканвам, когато търсим правилния общ път, всички ние да открием повече аспекти, по които имаме сходства в мненията.

Политиката за равенство между половете не може и не бива да бъде предмет на гласуване и да зависи от незначителни и изкуствено формирани мнозинства. Моята група предоставя свобода при взимането на решение по въпроса и затова, г-жо Svensson, желаем разделно гласуване. Равенството трябва да стане начин

на мислене. За това е нужна чувствителност, нужна е и силата на убеждението. В своята резолюция г-жа Svensson се докосва до много отворени рани. Все още има множество недовършени въпроси, по които следва да се предприемат мерки и те бяха споменати: преодоляване на стереотипното мислене, равно заплащане за равен труд, бедността сред жените, насилието срещу жените и застаряването на обществото, което засяга по-специално жените. За нас това са въпроси от първостепенно значение в резолюцията, с които искаме да се заемем.

Малка е ползата само от декларации за намеренията. Само списъкът с многобройните резолюции, стратегии и договори заема две страници от доклада на г-жа Svensson. За моята група е много важно, когато говорим за равенство, да бъдат споменавани и мъжете, и жените — на равни начала така да се каже — и се надяваме, че конференцията, последваща тази от Пекин, също ще доведе до нова наша стъпка напред към по-висока степен на равенство.

Zita Gurmai, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, през 2010 г. отбелязваме 15-годишнината от въвеждането на Програма за действие от Пекин. Това е момент на размисъл, в който трябва не само да направим оценка на постигнатото от нас до сега, но и да помислим за нови способности за изпълнение на целите, определени през 1995 г.

Началото беше насърчително — в 1995 г. беше постигнат консенсус в световен мащаб, съгласно който жените и мъжете са равни от всички гледни точки, включително политическа, икономическа, правна и социална. Но въпреки този консенсус продължението е по-малко вълнуващо. Все още сме далеч от постигането на много от целите на Програма за действие от Пекин. В много страни жените все още не са достатъчно овластени и бедността има женски лик.

Нещо повече, забелязваме, че дори в 21 век, дори в развитите страни отново се води дебат по някои основни въпроси, като се поставят под съмнение вече утвърдени права като тези на сексуално и репродуктивно здраве. Много съм доволна, че Европейският парламент не следва такива тенденции, а, точно обратното, се ангажира с основните права. Въпреки това политическите дебати, консервативните нападки срещу правата на човека са тревожни и ясно открояват факта, че борбата за правата на жените далеч не е приключила.

Не считам, че могат да се правят компромиси с правата на човека. Не трябва да се примиряваме с най-малкото общо кратно. Затова, когато отидем в Ню Йорк след няколко дни, трябва да положим усилия да направим така, че всички жени да имат еднакви права и тези права да са защитени. Лично аз ще сторя това под мотото „Моето тяло, мое право“, което трябва да предадем на всички жени по света.

Антония Първанова, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, когато обърнем поглед назад към постигнатото след приемането на декларацията и Програмата за действие преди 15 години в Пекин, не можем да отречем, че остава да се свърши много. Все още сме далеч от стратегическите цели от Пекин. Неравенството и стереотипите, свързани с пола, продължават да съществуват във всички райони на света, включително в Европейския съюз. Ако искаме да постигнем напредък относно програмата, от решаващо значение е да разполагаме, на национално равнище и на ниво Европейски съюз, с надеждни и сравними данни по показателите от Пекин. Трябва също така да направим нужното за своевременното следене на тези показатели, за да можем съответно да актуализираме нашата стратегия на ЕС относно равенството между половете.

Тук, в Европа все още ни предстои решаването на много въпроси.

Да се спрем на положението на пазара на труда: трябва да премахнем неравнопоставеността в заплащането между половете, като същевременно разгледаме въпроса за мястото и представителството на жените сред заемащите ръководни постове както в публични, така и в частни организации.

По-задълбоченото разглеждане на социалните фактори показва, че неравенствата и дискриминацията, засягаща жените, в повечето случаи водят до изключване и бедност. Бедността е единственият фактор, който в най-голяма степен определя здравето. Феминизацията на бедността оказва реално въздействие върху физическото и психическо здраве на жените.

Жените от малцинствата са подложени на бедност, изключване и дискриминация. Техните потребности са в голяма степен неизвестни и пренебрегвани, а гласовете им не се чуват. Очакваната продължителност на живота на жените от ромски произход може да е до 10 години по-малка от тази на мнозинството. Детската смъртност е три-четири пъти по-голяма от тази сред преобладаващото население.

Дискриминацията, изключването и бедността следва да се разглеждат и в светлината на застаряването на населението. Разликите в очакваната продължителност на живота на мъжете и жените ще доведе до по-големи

икономически и социални трудности за самотните възрастни жени. Това е ново, и то сериозно, разрастващо се явление, което трябва да се проучи щателно и да получи необходимото внимание.

Накрая, г-жо член на Комисията, искам настоятелно да Ви насърча да предложите директива относно насилието спрямо жените. Всички ние ще застанем зад вас.

Nicole Kiil-Nielsen, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Още през 2006 г. ООН потвърди, че най-уязвимите и бедни групи от населението са основните жертви на изменението на климата. В действителност жените съставляват болшинството и в двете категории.

В Африка на юг от пустинята Сахара например, въпреки че жените вече са обект на дискриминация по отношение на достъпа до земя и контрола върху нея, растящият недостиг на обработваема земя поради засушаванията още повече намалява средствата им за съществуване.

В един неотдавнашен доклад се прогнозира, че към 2050 г. един милиард души ще са напуснали районите с неблагоприятни условия. Загубата на сигурност при тези преселници поради климатични причини, които са принудени да търсят убежище в импровизирани лагери, повишава нивото на заплахата за жените.

Трябва да признаем обаче, че през последните 15 години в нито един европейски законодателен текст относно околната среда не е включен аспектът на пола.

Ето защо, от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, призовавам Европейския съюз и неговите държави-членки да интегрират перспективата за равенство между жените и мъжете във всички оценки на въздействието, законодателни актове и политики, свързани с околната среда.

Marina Yannakoudakis, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, изминаха почти 100 години откакто на всички жени в Обединеното кралство беше предоставено правото да гласуват. Борбата за правата на жените не е ново явление и аз искам да отдам дължимото на всички женски организации по света, които все още се борят за равенство между мъжете и жените.

Жените искат да имат възможност за независим избор относно кариерата си и семейните си стремежи: изборът да практикуват традиционно мъжко занятие или на равни начала, изборът да се грижат за децата си и да работят от дома. Онова, което действително трябва да направим, е да овластим жените. Ние, като консерватори, вярваме в избора, а заедно с избора и в гъвкавостта по отношение на жените и впоследствие в равенството.

Дали неволно правим жените по-малко пригодни за наемане на работа като изискваме от стопанските субекти да предлагат права, които не могат да предоставят в днешния икономически климат? Съответно дали отстраняваме жените, като ги караме да стоят у дома с децата, защото ние, като общество, ценим това по-малко от работното място?

Членът на Комисията правилно посочи, че трябва да изведем жените от рецесията и да ги върнем на работа. Заявявам, че е необходимо също така да осигурим работни места в малки стопански субекти и че това ще ни помогне да постигнем тази цел. При свръхрегламентиране рискуваме да погубим малките фирми, с което на свой ред ще ограничим същите възможности за избор, които се борим да предоставим на жените, а оттук и равенството, което заслужават.

Mara Bizzotto, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, в доклада на шведското председателство относно Пекин изобщо не се споменава за положението на европейските жени извън западните страни. Следователно или проблемът не съществува, или ние не желаем да го проумеем. Независимо от това положението на мюсюлманските жени в днешния свят, включително в Европа, е трагично.

Ако западният феминизъм преживява криза на идентичността, то е, защото поради модата на мултикултурализма мнозина от нас избягват да се занимават с тези въпроси, които са в центъра на битките, пред които са изправени толкова много мюсюлмански жени в Европа и по света.

До оставим мултикултурализма и политическата коректност там, където сме ги намерили, и да се издигнем до висотата на новото предизвикателство — европейските мъже и жени трябва сега, а не по-късно, да подкрепят мюсюлманските жени в Европа в битката им за еманципация и по този начин да помогнат и на онези движения по света, които открито надигат глас срещу ислямския фундаментализъм.

Готови ли сме да се борим, за да осигурим освобождаването на жените в Европа от символа на духовната смърт — бурката? Готови ли сме да обсъждаме влошаващите се условия, в които се намират жените в мюсюлманските общности в Европа?

Ако духът на разискване на тези въпроси вземе връх над мълчанието, то тогава ще имаме и силата да подкрепим каузата за освобождаване на жените по света от ислямското потисничество.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Очевидно е, че 15 години след приемането на Програмата от Пекин можем и трябва да говорим за много неща. Аз обаче предпочитам да говоря за това в какво се състои нашата задача. Разполагаме с един инструмент и той е законотворчеството. Много неща се случиха през тези 15 години както в държавите-членки, така и на ниво ЕС; предприети бяха важни стъпки главно в резултат на приемането на антидискриминационни закони. Това беше значителна крачка напред към създаването на равни възможности. По общо признание не можем да сме удовлетворени от законодателството на Общността, а често дори от това на държавите-членки, тъй като не рядко се натъкваме на доказателства за това колко неефективни остават тези разпоредби. Често, след влизането в сила на законите, положението се променя съвсем малко. Като пример можем да посочим неравнопоставеността в заплащането на жените и мъжете. В продължение на повече от 30 години законът забранява дискриминацията по полов признак, но тези различия почти не са се променили през последните 10 години, като понякога дори бележат възходяща тенденция.

Достъпът до тези права е специфичен проблем, тъй като обезщетяването по юридически път често е изключително скъпо и сложно. Органите, отговарящи за правоприлагането в областта на равното третиране, на които е поверен надзора над антидискриминационното законодателство в държавите-членки, са като цяло зле оборудвани и поради липсата на ресурси компетентците им често се свеждат до предоставяне на информация и съвети. Да се надяваме, че тази година ще имаме възможност също така да разгледаме ефективността на законите, които формулираме и приемаме тук. Очевидно е, че не всичко може да се реши със законодателни средства. Трудно е да се променят стереотипите, но трябва да признаем, че ефективността на законите ни зависи от това дали успяваме да го сторим. Едно изречение в заключение: определено си заслужава от време на време да хвърлим поглед назад към пътя, който сме изминали, но трябва също така ясно да съзнаваме накъде вървим. Възлагаме големи надежди на преформулираната стратегия за периода до 2020 г., както и на преформулирането на стратегията за равните възможности.

Edite Estrela (S&D). – (PT) С удоволствие изслушах изказването Ви. Отправихте към нас положителни послания и потвърдихте готовността си за действие. Действително са необходими множество действия, тъй като виждаме, че 15 години след Пекин, за съжаление, резултатите са все още незначителни. Не само ликът на бедността все още има женски образ, но и този на неграмотността, безработицата и ниското ниво на заплатите. Все още е налице дискриминация по отношение на достъпа до образование и здравеопазване. Жените са главните жертви на трафика на хора, както и на физическото, сексуално и психическо насилие. Жените са по-слабо представени в политиката и в управителните съвети на дружествата или, казано с други думи, те са изключени от процеса на вземане на решения в политиката и икономиката.

Знаем също така, че за да бъдат адекватни и ефективни политиките за равенство, класифицирането трябва да е надеждно, основано на сравними статистически данни, представени в разбивка по пол. Това ни е нужно, за да можем да направим правилно класифициране и да прилагаме правилни мерки.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Г-н председател, искам да заявя, че не съм дошла в Парламента, за да аплодирам съвсем новия испански закон за аборта.

Това, за което съм загрижена, е човешкият живот, като по-специално се тревожа за жените — поради които съм тук да ги защитавам — чийто живот е в опасност поради насилието, основано на пола, и аз съм тук, за да им предложа пространство, в което могат да живеят свободно и в безопасност.

В резолюцията на Парламента от 2 февруари 2006 г. се препоръчва държавите-членки да проявяват нулева толерантност към всички форми на насилие спрямо жените, както и да приемат необходимите мерки за осигуряване на по-добра закрила на жертвите.

С Програмата от Стокхолм, която беше приета в Парламента, беше утвърдено пространство на свобода, правосъдие и сигурност за всички европейски граждани, като борбата срещу насилието, свързано с пола, се считаше за приоритет в програмата. Това намери отражение в искането ми, отправено към испанското председателство, да насърчи по време на мандата си приемането на европейска заповед за защита на жертвите от насилие, свързано с пола, за да се гарантира, че на жертвите на тези престъпления ще се предоставя същата степен на закрила във всички държави-членки.

В една Европа без граници борбата срещу насилието, свързано с пола, също трябва да е безгранична и държавите-членки трябва да се потрудат да хармонизират законодателствата си така, че да се преодолеят законовите пречки в борбата против малтретирането на жените и ние най-сетне да сме в състояние да защитим живота на жените и на децата им, най-малкото в рамките на Европейския съюз.

Затова призовавам Комисията и Съветът да направят всичко необходимо и всичко, което е по силите им за постигане на напредък относно европейската заповед за защита на жертвите — един много ефективен инструмент, с който се гарантира, че онези, които не зачитат достойнството на жените и правото им на свободен и безопасен живот, няма да останат ненаказани.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Г-н председател, ... (началото на изказването липсва поради технически причини) ... 30 000 жени обединиха гласовете, идеите и планове си за напредък в едно по-справедливо и по-равнопоставено общество. Те бяха от различни географски точки и представляваха огромен брой идеологии и култури, но се обединиха около целта да се борят за признаването на правата на равенство и правосъдие, за участие на жените в социалния и политически живот, за споделяне на отговорностите, за права на сексуално и репродуктивно здраве.

Днес тези цели са по-актуални от когато и да било и затова ни предстои още дълъг път. Така че резолюцията поставя основни въпроси като необходимостта Европейската комисия да разработи своя стратегия за наблюдение на работната програма, нуждата от стабилни връзки с Програмата от Пекин и от насърчаване на политиките за равенство между половете, без да забравяме аспекта на пола в законодателните процедури.

Важно е да не забравяме, че днес Европа може да служи като ориентир за останалата част от света, що се отнася до политиките за равенството, но когато работим и полагаме усилия трябва също така да имаме предвид всички жени извън Европа, които нямат абсолютно никакви основни права.

Заради тях и заради жените в Европа трябва да работим здраво.

Мария Неделчева (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, искам да поздравя г-жа Svensson за изготвянето на резолюцията относно Програмата за действие на ООН за равенство между половете.

До ден днешен битуват неравенства между мъжете и жените в много области. Тук визирам заетостта, където неравнопоставеността в заплащането е крещяща и където все още е трудно да се съвмести личния и професионалния живот. Мога да изброя много други примери.

Въпреки усилията, положени в борбата срещу неравенството между мъжете и жените, никоя от целите на Програмата за действие „Пекин + 15“ не е изцяло осъществена. Тук не става въпрос вечно да предефинираме целите си, тъй като те са ни добре известни. По-скоро трябва да преразгледаме въведените мерки за тяхното постигане.

Ето защо ми се струва, че е от съществено значение Европейският съюз ясно да формулира стратегията си в рамките на целите на Програмата за действие на ООН, като наблегне на три основни направления. В нашата стратегия трябва да се разгледа краткосрочната, средносрочната и дългосрочната перспектива.

В краткосрочен план трябва да се проучат подробно всички чувствителни области във връзка с икономическата и финансова криза. Става въпрос за дефиниране на точни показатели, които ще ни позволят да оценим и измерим въздействието на кризата върху заетостта и икономическото положение на жените. Тези показатели трябва да се съсредоточат върху икономическите, социални и екологични аспекти.

В средносрочен план става въпрос за регулаторен мониторинг на национално ниво и за актуализиране на статистическите данни, с които разполагаме. Ето защо следва да се извършва редовно преразглеждане на вече разработения набор от показатели в рамките на Програмата за действие от Пекин като функция от обществената значимост на политическите, икономическите и социални въпроси. Отчитането на тези два аспекта ще ни осигури последователността на европейско ниво, от която се нуждаем, за постигането на общите ни цели.

Накрая, в дългосрочен план трябва да се погрижим да бъдат интегрирани политиките за равенство между половете, но също така да насърчим обмена на добри практики между държавите-членки и, разбира се, да направим нужното пътна карта на Европейската комисия да съответства на постигнатия напредък.

С възприемането на тази структура на три равнища значително ще увеличим шансовете си най-накрая да осъществим основните си цели.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, тази година „Пекин + 15“ е изправена пред финансова и икономическа криза, както и пред криза в заетостта, които оказват отрицателно въздействие върху условията на живот и труд на милиони жени в цяла Европа и по света, но които могат да бъдат и възможност за преразглеждане на моделите за развитие, на организацията на пазара на труда и на социалните политики.

С утвърждаването на целите на „Пекин +15“ Европейският съюз трябва да приоритизира, от името на жените, политиките за осигуряване на достъп до екологосъобразни ресурси и кредити, включително чрез микрофинансиране; съвместяването на семейния и професионалния живот, включително чрез приемане на директива относно родителския отпуск; политиките за обучение и стимулирането на стопанските субекти да назначават млади хора и жени; и борбата срещу трафика на хора с помощта на нова директива, която, надяваме се, ще се основава на резолюцията, одобрена по време на последната месечна сесия в Страсбург.

Преди всичко трябва да насочим подкрепата си в областта на сътрудничеството за развитие към овластяването на жените в най-бедните страни, и по-специално в африканските страни, и към евентуалното изграждане на евро-африкански съюз с жените.

Би било добре — тук се обръщам към члена на Комисията и към председателя — ако европейската делегация в Ню Йорк популяризира и получи подкрепа за кампанията за присъждането на Нобеловата награда за мир на жените от Африка, представлявани символично от ръководителите на сдружения, осъществяващи дейност в страните, които са най-тежко засегнати от конфликтите и бедността.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Днес разискваме равенството между мъжете и жените 15 години след Четвъртата световна конференция за жените, която се състоя в Пекин, а също така честваме Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване.

Искам да направя връзка между тези две неща, тъй като определено е ясно, че жените си остават основните жертви на липсата на гаранции за запазване на работното място. Във Франция например те съставляват 80% от работещите на непълно работно време на нископлатени работни места. Също така осемдесет процента от жените печелят по-малко от минималната работна заплата, което означава, че накрая те получават пенсии, които граничат с прага на оцеляването. Към това се добавя фактът, че средната разлика в заплащането на жените и мъжете продължава да поддържа много високи стойности.

Следователно до известна степен равенството между половете съществува само на теория и жените, които освен това имат и множество семейни задължения, понякога са принудени да работят на няколко места, за няколко работодатели и въпреки това в крайна сметка печелят по-малко от мъжете.

Ето защо е абсолютно задължително да въведем държавни политики, насочени конкретно към тези неравенства, както на пазара на труда, така и у дома, както и системи за социална сигурност, които активно откликват на потребностите на жените. Без такива мерки целите от Пекин вероятно ще си останат в сферата на утопичното.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Принципът на равенството между половете е много важен за Европейския съюз в стремежа му към постигане на целите за растеж, заетост и социално сближаване. Европейският съюз постигна голям напредък в изпълнението на Програмата от Пекин, но не можем да сме изцяло удовлетворени с настоящото положение. Докладът за изпълнението на Програмата от Пекин показва, че в Европейския съюз все още не са постигнати целите, заложи в нея. Много е важно да се използват показателите от Пекин, за да се разгърне аспектът на равенството между половете в националните програми за реформи, както и в националните доклади за социална сигурност и социално включване. Все още липсват достатъчно надеждни и сравними данни както на национално равнище, така и на ниво ЕС, определящи социалните показатели, включително бедността сред жените, насилието спрямо жените и институционните механизми. Една от задачите на Европейския институт за равенство между половете е да обработва сравними данни. Целите, заложи в работната програма на института, трябва да спомогнат по-специално за прилагането на показателите, определени в Пекин. Убедена съм, че в период на икономическа рецесия е от съществено значение да се укрепят институционните механизми за равенство между половете.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, благодаря на колегите за приноса им за настоящото разискване.

Неотдавна говорих пред една група на високо равнище, състояща се от държавни служители — жени, достигнали най-високото ниво в професията си — и те бяха загрижени за това как могат да постигнат по-голям напредък. Искам малко да променя посоката на настоящото разискване, защото считам, че изразходваме твърде много време в опит да лансираме жените в професии, без да обръщаме внимание на причината, поради която има професии, с които мъжете не се ангажират. Главната причина е, че те не са достатъчно добре платени и ще дам един съвсем прост пример в това отношение — ние не плащаме достатъчно на хората, за да вършат

работата по почистването — работа, която никой не иска да върши. Може би ако се вгледаме в начина, по който разпределяме възнагражденията в този вид професии, ще постигнем равенство на това ниво, както и на противоположния край. Считам, че трябва да разгледаме тези въпроси, ако искаме да имаме истинско равенство между половете.

Мисля, че испанското председателство е много загрижено например за ролята на жените в селското стопанство. И тук тяхната роля е много съществена, но тя не се признава и определено не се зачита, а това отново е важен аспект от предстоящите ни реформи в селскостопанската политика.

Има два други въпроса, които искам да спомена. Много жени се изказват в рамките на това разискване, но считам, че трябва да сме честни относно това колко от нас имат деца, които издържат. Можем ли да сме тук, ако имаме такива? Да, но само защото печелим много повече пари, отколкото други хора, които не могат да последват примера ни.

Накрая, нека да приветстваме жените на Иран. Вчера ги изслушахме и считам, че Парламентът и участниците в разискването трябва да признаят борбата им и да им пожелаят успех.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Принципът на равните възможности за мъжете и жените е основен за Европейския съюз и се съдържа в законодателството на Общността. През 2009 г. жените са съставлявали 24% от членовете на националните парламенти, 26% от членовете на националните правителства и 33% от главните изпълнителни директори на европейските дружества, както и 18% от професорите в европейски държавни университети. Искam също така да спомена, че 81,3% от младите жени са завършили най-малко средно образование, докато 59% от завършилите висше образование в Европейския съюз са жени.

Целта на стратегията на Европейския съюз за растеж и заетост е да се гарантира 60% заетост сред жените през 2010 г. Рискът от бедност сред жените обаче се дължи главно на положението на семействата с един родител, които се оглавяват от жени. Считам, че е важно да гарантираме на жените равни възможности за развитие и за планиране на кариерата им, както и условия за поддържане на баланса между личния, професионалния и семейния живот. По този въпрос искам да наблегна на значението на детските заведения. Целта ни е да осигурим възможност на 30% от децата на възраст под три години да бъдат записани и да се възползват от услугите по полагане на грижи за деца от тази възрастова група.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) С наближаването на честванията на Международния ден на жените, на стогодишнината и на 15-годишнината от приемането на Програмата за действие от Пекин обръщаме внимание на факта, че продължават да съществуват сериозни проблеми в живота на жените, тъй като те са жертва на несигурна заетост, на безработица, на все повече неравенства, на кризата в капитализма и на насилието в обществото, на работното място и в семейството. Бедността има женски образ, включително тук, в Европейския съюз, където жените съставляват болшинството от 85-те милиона души, които живеят в бедност. Поради тези причини, ние не просто подкрепяме резолюцията, която беше одобрена в комисията по правата на жените и равенството между половете, но също така се надяваме тя да бъде одобрена от болшинството от членовете на Парламента, включително параграфа, в който се подчертава, че сексуалното и репродуктивно здраве и права са неделима част от програмата за правата на жените и че увеличаването на усилията за подобряване на репродуктивното здраве и правата на жените е от изключително значение както в Европа, така и в световен мащаб.

Време е да се сложи край на неравенството и стереотипите и да се изведе като приоритет насърчаването на равните права за жените и мъжете в социалния прогрес.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Едно от направленията на дейността, определени в Програмата за действие от Пекин през 1995 г., беше насочено към борбата срещу насилието спрямо жените. Петнадесет години след тази историческа конференция на ООН оценката на усилията, положени за подобряване на положението на жените по света, е разочароваща. За съжаление, многобройните програми, приети през годините, останаха далеч от действителността, без да споменаваме Целите на хилядолетието за развитие, които включват насърчаване на равенството между половете. За съжаление, домашното насилие, употребата на изнасилването като оръжие по време на война, гениталното осакатяване, принудителните бракове, трафика на хора и сексуалното робство продължават да бъдат кошмарът, който разрушава живота на милиони жени по целия свят.

Считам, че не можем да говорим за успех, ако Европейският съюз не се ангажира още повече в тази област. Необходима ни е всеобхватна стратегия, целяща справяне с бедността, с липсата на образование и информация, с безнаказаността, с въоръжените конфликти и трафика на хора с цел проституция. Мисля, че е важно да не

забравяме, че преди да стане причина за зло, насилието спрямо жените е следствие, породено от цял набор фактори, за чието изкореняване трябва да предприемем по-твърди и единни действия.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, има една червена нишка, която преминава през цялата Програма за действие от Пекин, а именно недопускането на дискриминация. Това е добре. Жените не трябва да се поставят в по-неизгодно положение от мъжете без основателни и солидни причини.

Не считам обаче, че квотите за жените — така наречената „положителна“ дискриминация — е разумен подход в това отношение. Ключовият критерий трябва да са уменията, а не полът. Затова силно се противопоставям на женската квота при определянето на състава на Европейската комисия. Вместо да се занимаваме с квоти, следва действително да съсредоточим вниманието си върху жените, които са потиснати и подложени на дискриминация.

В Европа позволяваме на мюсюлманските жени да продължават да живеят в един вид паралелно общество, където насилието над жените и други форми на потисничество са част от ежедневието. Позволяваме мюсюлманските жени в Европа да са лишени от свободата да вземат решения относно много аспекти на своя живот. Това започва с начина им на обличане, продължава с образованието им, с избора на професия, както и с избора им на съпруг. Активисти за правата на жените от ислямските страни се обръщат към нас с надеждата, че тук ще направим нещо по този въпрос. Къде е Европа на правата на човека, когато имаме нужда от нея?

Затова считам, че трябва да прекратим тези изкуствени обсъждания относно квотите и вместо това да работим и да се борим срещу масовата дискриминация, която се практикува ежедневно в Европа под прикритието на свободата на религията — тя действително няма място в просветената ни общност на ценности.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ако предишният оратор, Вие и министърът не бяхте се изказали, щяхме да сме група жени, които обсъждат как да се подобри равенството между половете. Това е несъмнено един от най-важните въпроси в съвременното общество и в съвременната ера и аз съм съгласна с г-жа Svensson, че има съществена необходимост да се координират дейностите на всички нива.

Освен конкретния проблем с продължаващото неравенство между половете, на ниво Европейски съюз липсва и висококачествена разбивка по полов признак на приетите показатели например в областта на бедността сред жените, насилието спрямо жените и човешките права на жените. Затова Комисията трябва да възложи на Евростат задачата да установи връзки за координиране събирането на сравнителни данни или на данни от държавите-членки, като в същото време Комисията трябва да упражни натиск върху държавите-членки за оказване на активно съдействие на Евростат.

Въпреки това Европейският съюз е все още световен лидер в областта на равенството между половете и считам, че трябва да споделим с останалата част от света примерите за добра практика, с които вече разполагаме в ЕС. По време на следващия кръг от преговори трябва да поговорим и за добрите неща, които сме успели да постигнем. Считам, че след пет години, когато ще отбележим 20-годишнината от Пекин, трябва най-сетне да можем да честваме по-голям напредък в преодоляването на неравенството между половете по целия свят.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, равенството между половете е основен принцип на ЕС. Този принцип е формулиран в Договорите и на уебсайтовете и често с радост се цитира на много места. Следователно би било оправдано да попитаме защо постоянно говорим за него. Отговорът е: просто защото равенството не се прилага в много области. С нетърпение очаквам деня, в който вече няма да е необходимо да говорим за проблема и принципът на равенството между половете най-сетне ще е реализиран в социалната сфера.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, съгласен съм с всички направени изказвания — с всички, с изключение на това на г-н Obermaier, с което, между другото, съм съгласен само частично.

Трябва да кажа, че изказванията на членове на Парламента, представители на женския пол, са показателни за началото на нова фаза в Европейския съюз, а също и в областта на равенството между половете.

Равенството между половете е от полза не само за жените; то е от полза и за мъжете. Равенството между половете е важен принцип за съвместно съществуване. Затова си мислех, че днес ще се изказват както жени, така и мъже, защото то е от полза за всички нас, не само за жените, и считам, че Европейският съюз се е ангажирал с равенството между половете по един много интелигентен начин.

Сторил го е в член 2 от Договора за Европейския съюз, в който принципът на равенството между мъжете и жените се споменава за пръв път в първичното право; в член 3 от Договора; в член 8 от Договора за

функционирането на Европейския съюз, в който се посочва, че във всички политики на Съюза трябва да се зачита принципът на равенството между половете. Това се отнася за всички политики: с други думи, чрез Договорите принципът на равенството между половете се поставя в центъра на европейските политики и той става основен принцип в политическия дневен ред на Европейския съюз. Това, което трябва да направим, е да реализираме на практика това задължение, вменено ни от Договора за Европейския съюз.

Именно това иска да направи испанското председателство и това иска да стори Съветът на Съюза. Убедени сме, че ще получим съдействие от Комисията.

Вчера вече се срещнахме с Комисията в Мадрид. Членът на Комисията Рединг беше там и сме сигурни, че Комисията ще си сътрудничи много тясно с нас, за да спомогне амбициите ни относно равенството между половете да станат реалност по време на настоящото председателство.

Като начало ще спомена нещо, което ще се случи скоро — 8 март ще е важен ден, тъй като е Международният ден на жените, когато Парламентът в Страсбург ще обсъжда Хартата за жените. В същия ден Съветът по ЗСПЗПВ ще обсъжда идеята това равенството да се обвърже със социалното сближаване, което е друг принцип на Съюза — равенството между половете да бъде обвързано със социалното сближаване и изкореняване на насилието.

Темата, която се споменаваше най-често във вашите изказвания, беше тази за необходимостта от изкореняване на насилието, основано на пола, което е най-големият бич в обществата ни, най-лошото в обществата ни — насилието спрямо жените.

Сигурен съм, че заповедта за защита срещу насилието, основано на пола, ще е едно от постиженията, защото трябва да гледаме на онова, което ще се случи през идните месеци като на постижения. Още веднъж ще отбележа, че ще разчитаме на сътрудничеството на Комисията и на Европейския парламент в тази област.

Вивиан Рединг, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, директивите относно равенството водят началото си от 70-те години на XX в. и оттогава насам множество директиви не само предизвикаха промени в закони на държавите-членки — по това време в държавите-членки нямаше закони — но и доведоха до създаването на законите в държавите-членки, тези за равенство между мъжете и жените на всички нива на нашето общество. Въпреки всичко, и в това отношение сте прави, имаме добри закони, но практиката изостава. Считаю, че първото нещо, което ще трябва да направим, е не да създаваме нови закони, а да се погрижим законите да се прилагат де факто в обществото.

Мечтая си за време, когато ще можем да проведем разискване в Парламента, при което 50% от ораторите ще са мъже и 50% — жени. Имам една мечта, в която вече нямаме нужда от Международен ден на жените, тъй като повече няма да съществува никакъв проблем. Хубаво е да се мечтае, практиката е налице и ние трябва да вземем нещата в ръцете си. Затова съм много благодарна на испанското председателство, което постави въпроса за жените начело в списъка с приоритетите.

Силно съм се ангажирала, заедно с моите колеги в Комисията, интегрирането на принципа на равенство между половете да бъде включено във всичките политики, които ще представим. Заедно с моя колега г-н Андор, който отговаря за заетостта, ще се погрижим това да се приложи на практика в програмата за периода до 2020 г.

По отношение на другите елементи ще работя, както вече казах, заедно с комисията по правата на жените и равенството между половете по новата стратегия за равенство, в която въпроси като неравнопоставеността в заплащането, както и жените в процеса за вземане на решения ще бъдат начело в дневния ред, защото това са реални структурни проблеми, които трябва да решим. Но има и въпроси, свързани с обществото, които са много сериозни и с които трябва да се заемем с помощта на женските организации, на министрите на държавите-членки, на националните закони, на европейските закони, а налице е, разбира се, и ужасният въпрос за насилието спрямо жените. Считаю, че това ще е в центъра на дейността, която ще ръководим.

Въпреки всичко, госпожи, мисля, че когато вашата решителна делегация замине за Ню Йорк за честванията на петнадесетата годишнина на Програмата от Пекин, ние трябва да се гордеем, защото, ако погледнем постигнатото от нас през последните 15 години, то не е никак малко. Е, все още не сме стигнали там, където ще ни отведат мечтите ни, но сме постигнали много и с този си опит можем да помогнем много на жените от други континенти. Това ще е темата на срещата в Ню Йорк. На нея ще се обсъжда не само това, което правят европейските жени, но и онова, което европейските жени, европейските политики и политиките за развитие могат да сторят за жените от други континенти.

В този смисъл също така считам, че Хартата на основните права, която е един прекрасен текст, който трябва да се чете от всяко дете в европейските училища и върху който трябва да работи всеки студент в нашите университети, действително съдържа правилната гледна точка: няма разлика между мъжете и жените. Те са равни и наше задължение е да се погрижим да говорим ясно и открито, когато тези основни аспекти не се реализират на практика, когато прилагаме законите в държавите-членки. Това не е единственото място, където трябва да говорим ясно и открито; така трябва да говорим и в нашите държави-членки, като посочваме проблемите, които възникват и които не са решени, а не да си мълчим, докато решим проблема.

Отправлям призив към всички мъже в Парламента. Моля, присъединете вашите гласове към гласовете на жените.

Председател. – Внесено е предложение за резолюция⁽³⁾ съгласно член 115, параграф 5 от Правилника за дейността в заключение на разискването.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре от 11,30 ч.

Писмени изявления (член 149)

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Организацията на обединените нации въведе Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените, който целият свят празнува на 25 ноември всяка година. Това явление е много широко разпространено, тъй като 45% от жените в Европа са жертва на различни форми на насилие. В световен мащаб една от всеки три жени е била бита, принуждавана да осъществява сексуален контакт или малтретирана по някакъв друг начин. Това явление се проявява не само в насилието спрямо жените и момичетата в семейството, но и в експлоатацията, в актовете на сексуално насилие, в трафика на хора, в престъпленията на честта, в опасните традиционни практики като изгарянето на младоженки или ранните бракове и в другите форми на насилие спрямо телата, умовете и достойнството на жените. В повечето случаи насилникът е съпругът, партньорът или познат. Считам, че насилието спрямо жените е едно от най-тежките нарушения на правата на човека. То е дори още по-сериозен проблем, тъй като присъства на всеки континент, във всяка страна и култура независимо от равнището на икономическо развитие. Извършителите на тези актове трябва да бъдат сурово наказвани. В случай на по-машабни престъпления важна роля трябва да играе Международният наказателен съд, като се установява тясна връзка с решенията, постановени от националните съдилища.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Г-н председател, госпожи и господа, приближава петнадесетата годишнина от известната Световна конференция за равнопоставяне на жените, организирана от ООН в Пекин. През тези 15 години 189-те страни, които подписаха Програмата за действие на ООН за равенство между половете, успяха да отбележат известен напредък във всичките 12 проблемни области, определени в документа. Но повечето от проблемите, идентифицирани тогава, са все още актуални и днес, и по-специално проблемът за домашното насилие спрямо жените и въвличането на жени във въоръжени конфликти. Не е необходимо тези теми да се представят в Европейския парламент — ние ги обсъждаме по време на разискванията относно случаи на нарушения на правата на човека почти на всяко пленарно заседание. Затова искам да изразя уважението си към инициативата на ООН. На всеки пет години се извършва подробен преглед на Програмата за действие в голям брой страни (последният път беше през 2005 г.) и се акцентира върху най-неотложните въпроси. Преди пет години, по време на конференцията в Ню Йорк, вниманието на страните, подписали Програмата за действие, беше насочено към големия брой изнасилвания, извършени срещу жени, към нарастването на броя на заразените с ХИВ/СПИН сред жените и към съществуващата дискриминация спрямо наетите жени. За съжаление, тези изказвания биха могли да се направят и днес. Необходим е много конкретен план за действие, съчетан с реалната подкрепа на всички субекти, подписали Програмата, и с участието на Европейския съюз, така че при следващия преглед на Програмата след пет години да е очевидно, че има видим напредък.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Твърдо считам, че равенството между половете трябва да е сред основните цели на всяка демокрация. Въпреки че в Европейския съюз бяха положени значителни усилия за изпълнение на целите на Програмата за действие от Пекин, се оказва невъзможно всички те да бъдат постигнати. В Европа все още се сблъскваме със силни стереотипи, свързани с жените, както и с големи разлики в заплащането между половете, като напредъкът, постигнат по отношение на привличането на повече жени на ръководни постове, е изключително бавен. Като цяло обаче, за съжаление, равните възможности си остават само стремеж, особено в страните от Източна Европа — новите членки на ЕС. За да

⁽³⁾ Вж. протокола.

се постигнат по-добри резултати в държавите-членки по отношение на изпълнението на целите на Програмата за действие от Пекин, е крайно необходимо да разполагаме с надеждни, сравними данни за положението на жените както на европейско, така и национално ниво. Необходимо е също така да се прави редовен преглед на напредъка, постигнат в най-важните области, идентифицирани в Програмата. Доволна съм обаче, че испанското председателство включи проблемите на равенството между половете в списъка на приоритетите си и че обръща специално внимание на жените, работещи в селскостопанския сектор. Затова искам да се възползвам от възможността и да поздравя испанското председателство за инициативата.

Joanna Senyszyn (S&D), в писмена форма. – (PL) Една от стратегическите области, определени в Програмата за действие от Пекин, е тази за правата на жените като неотменима, неделима и неразделна част от всеобщите права на човека. Целта е изцяло да се въведат международни инструменти за защитата на тези права, включително Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените. Една от формите на дискриминация е нарушаването на репродуктивните права на жените. Един доклад за зачитането на репродуктивните права в Полша през 2007 г. и препоръките на Комисията на ООН по правата на човека, които се основават на този доклад, ясно показват, че жените в Полша трудно получават достъп до противозачатъчни средства с възстановими разходи, до медицинска помощ по време на бременност, до пренатални изследвания и дори до безболезнено раждане. На практика във всички случаи им се отказва възможността да направят законен аборт, дори когато законът го позволява. В резултат на това всяка година в Полша се извършват между 200 и 400 законни прекратявания на бременност, в сравнение със 100 000 незаконни аборта.

Предлагам да се приеме законова честота на абортите, която се изчислява на броя на случаите на законно прекратена бременност на 1000 живородени деца годишно, като измерител за равенството на жените в държавите-членки на ЕС. В страни, в които жените имат правото да изберат аборта, тази честота се колебае около 200. В Полша тя е 1. Това е обективна мярка за нарушаването на репродуктивните права на жените в Полша. Призовавам за по-ефективно сътрудничество между ЕС и ООН при съблюдаването на правата на жените и въвеждането на измервания за количествено изразяване на нарушенията на правата на жените.

Anna Záborská (PPE), в писмена форма. – (FR) В резолюцията не е отразена цялата Програма за действие от Пекин. Както винаги, по-лесно е да се говори за сексуални стереотипи, за „репродуктивно здраве“, без да споменавам аборта, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, насилието и квотите. Нима преобладаващото болшинство от жените и майките в Европа и по света нямат други проблеми? Не е ли време да се заемем и с други проблеми? В точка 9 от Програмата за действие от Пекин обаче се обявява като нейна цел овластяването на всички жени. От съществено значение е всички жени да могат да се идентифицират с държавни политики за равни възможности, в които се зачита естественото им различие и необходимата им допълнителна природа, и в които не се пренебрегва значението на националните и регионални идентичности или историческото, културно и религиозно разнообразие. Изпълнението на Програмата за действие е част от суверенните задължения на всяка държава-членка и се извършва при отчитане и стриктно зачитане на разнообразните религиозни и етнически ценности, както и на културното наследство и философските убеждения на отделните лица и на техните общности. Ако тези предварителни условия се зачитаха при изпълнението на Програмата от Пекин, нямаше да наблюдаваме само слабо подобрене на положението на жените. С тази резолюция се изпраща сигнал за предубеденост, който разделя вместо да обединява.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Напълно подкрепям дейността на г-жа Svensson във връзка с проблема за равенството между половете и съм съгласен, че въпросите, които тя повдигна, оказват значително влияние върху процеса за постигане на равнопоставе между жените и мъжете. В същото време искам да отбележа, че много жени съзнателно и свободно избират да работят от дома заради семейството си. Понякога са принудени да се откажат от кариерата си поради непредвидени обстоятелства, като например необходимостта да се грижат за болно дете или за дете с увреждания. Сериозен проблем в този случай е липсата на подходящи решения относно правото на пенсия за тези жени. В много страни няма никакви решения в тази област или ако има такива, те не са достатъчни, за да се осигури на жените достойно съществуване. Ето защо от съществено значение е също така разискването за равенството между половете да включва и въпроса за правото на обезщетения за жени, които се грижат за дома и за децата.

20. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост съгласно член 150.

Ще дадем предимство на онези членове на Европейския парламент, които не са взимали думата по време на последните едноминутни изказвания съгласно член 150, пред изказвалите се миналия път.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) На 4 февруари 2010 г. президентът на Румъния Траян Бъсеску обяви решението за потвърждаване на даденото от Върховния съвет по национална безопасност одобрение за участието на Румъния в противоракетната система на САЩ. Следва споразумението да се представи пред румънския парламент за одобрение. В същото време президентът заяви, че споразумението не е насочено срещу Русия. Смятам, че това дава възможност на Румъния да покаже своята способност да действа като стратегически партньор на САЩ в региона на Черно море и да осигурява сигурност за Европа.

В настоящия контекст на сериозни глобални промени споразумението Румъния-САЩ ще укрепи съществено системата на сигурност за европейските съюзници. Вярвам, че Европейският съюз ще приветства това значимо споразумение.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Г-н председател, искам да изразя дълбоката си тревога от бързо влошаващото се положение на селяните ни поляци в Литва. Литва е член на Европейския съюз. Независимо от това основните права на полското национално малцинство се нарушават в Литва. В страната живеят близо 300 000 поляци в области, където представляват 60-80% от населението, но нямат право да използват майчиния си език като допълнителен език в официални ситуации. Издадено е нареждане на съда за премахване на табелите с имена на улици на двата езика. Изпратени са служители на съда за привеждане в действие на това нареждане. Полските имена се литовизират. Поляците понасят дискриминация в рамките на реституцията на земи. Правата на полските деца да получават образование чрез използване на полски език в обучението намаляват. Избирателните права на техните родители се ограничават.

Бъдещето на Европейския съюз е понастоящем в хармонизацията. В каква Европа искаме да живеем — на илюзорните или на истинските ценности? Накъде ще поеме Съюзът зависи отчасти и от нас. Ще пренебрегнем ли откритата дискриминация на малцинство или действително ще изградим една сигурна Европа в дух на зачитане на правата на човека?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Г-н председател, искам да направя съобщение пред Парламента и да поискам неговата подкрепа. Искам да съобщя, че в южната част на ЕС, в трудолюбивия и предприемчив град Валенсия съществува исторически моряшки квартал, наречен *Sabañal*, застрашен от разрушаване вследствие на план, който съветът възнамерява да изпълни, след като близо 20 години не проявяваше интерес към това място.

Местните жители протестираха срещу този план. По искане на Върховния съд министерството на културата обяви, че същият ще доведе до оскверняване на наследството, а Конституционният съд също неотдавна се опита да го спре или поне постанови, че той трябва да бъде спрял.

В отговор публичните органи отказаха да се подчинят на институциите, заедно със съпътстващите рискове, опасности и липса на политическа загриженост.

Молбата за подкрепа, която отправих, е за местните жители, за да получат помощта, която изискват от Парламента във връзка с това оскверняване на наследството, и за да се гарантира, че не може такова огромно и варварско нарушение да се случи в място като *Sabañal* в южната част на Европейския съюз.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Миналата седмица присъствах на заседанието на Комитета за парламентарно сътрудничество Европейски съюз-Молдова. Резултатите от това заседание са изключително насърчителни по отношение на двустранните отношения и на доближаването на Република Молдова до Европейския съюз.

Проевропейското правителство в Кишинев е постигнало видим напредък за няколко месеца, откакто е на власт. Смятам, че този напредък е ясен знак за искреното желание за поемане по еднопосочния път към Европа. Политическата воля на настоящото правителство на Република Молдова да насърчава реформи, насочени към изграждането на здрава демокрация и просперираща икономика, стана очевидна в дискусиите от миналата седмица. Приветствам започването на преговорите по ново споразумение за асоцииране през януари тази година. Смятам, че Европейският парламент трябва да се ангажира активно в този процес и да подкрепи сключването на такова споразумение и на схема за отмяна на визовия режим.

Република Молдова споделя ценностите на Европейския съюз. Затова смятам, че и Европейската комисия, и Европейският парламент трябва да подкрепят това правителство с финансова помощ, която да бъде отпусната възможно най-скоро, както и с експертни знания, които Европейският съюз може да предложи в различните предвидени за реформа области, като например правосъдие или икономика.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, за съжаление, трябва за пореден път да говоря за положението на полското малцинство в една държава-членка на Европейския съюз — Литва. В случаите, когато една държава е членка на Европейския съюз, тя трябва да спазва всички европейски стандарти. Вилнюс обаче не прави това.

Продължава да липсва съгласие в Литва за двуезичните табели с имената на улиците по местата, където полското население не е малцинствено, а е истинско мнозинство. Налице са значителни проблеми във връзка с използването на полския език като средство в училищното обучение. В резултат на предприетите от литовските образователни органи действия близо 100 полски училищни класове ще трябва да бъдат закрити. Наскоро бяха наложени и съществени ограничения за художествените групи, разпространяващи полската култура.

Налице е странен дисбаланс, тъй като литовците в Полша разполагат с всичките си права и получават значителни субсидии от полския държавен бюджет. Време е за елементарен и цивилизован отговор. Време е международните организации, включително нашия Европейски парламент, да се заемат с въпроса за дискриминацията на поляците в Литва.

Gerard Batten (EFD). — (EN) Г-н председател, тази вечер посетих прием в чест на групата „Shen Yun Performing Arts“ в салона на парламентаристите. Миналата година имах удоволствието да видя представлението на „Shen Yun“ в Лондон. Неговата цел е да възроди интереса и да покаже традиционната китайска култура, една култура, която китайската комунистическа партия и правителство положили всички усилия да унищожат през последните 60 години.

Бях ужасен, когато научих тази вечер, че планирано представление в Румъния през април е отменено под натиска на китайското правителство. Напълно неприемливо е Румъния, страна, която се представя като демократична, да позволява да ѝ бъде оказван натиск по този начин от комунистически деспотизъм. Трябва също така да кажа, че „Shen Yun“ отстоява философията на правдивост, толерантност и съчувствие, а значи не е учудващо, че китайското правителство и комунистическата партия се боят от тази противна на тях идеология.

Искам да предложа на председателя Buzek да компенсираме тази ситуация, като поканим „Shen Yun“ да изнесе показно представление в Парламента на най-ранната възможна дата. Това би било ясен жест на подкрепа за тези невероятно смели китайски активисти на демокрацията.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да се възползвам от възможността даzakлеймя тук използването на фалшиви ирландски, британски, френски и германски паспорти при неотдавнашното убийство на лидера на Хамас. Началникът на полицията в Дубай заяви, че е 99% сигурен, че Мосад стои зад убийството.

Ако това е така, става въпрос за явна злоупотреба с паспорти на ЕС за извършване на престъпление в трета държава, и по-специално злоупотреба с доверие, която се отнася до Ирландия, защото от провъзгласяването на нашата независимост през 1922 г. насам ние винаги сме били неутрална и приятелска държава, като по този начин осигуряваме възможност на нашите граждани да пътуват може би по-свободно на места, където на други хора няма да им е позволено да пътуват.

Използването на фалшиви паспорти в конкретната ситуация застраши тази позиция, особено в Дубай. Искам да призова по-специално върховния представител да разследва въпроса и ако правителството или Мосад стоят зад случая, ние и другите засегнати страни трябва да получим обезщетение.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, ние постепенно ще се справим с това объркване. Картата за регионални помощи в изпълнение на правилата за държавни помощи в Европа се нуждае от сериозно преработване. Съществен повод за загриженост е, че когато писах до предишната Комисия по въпроса, те основаваха политиката си на данни от Евростат за 2006 г. Днес, когато се разглежда картата за регионални помощи, е изключително важно да се признае, че европейската икономика е в съвсем по-различно състояние. Нека дам само един пример от моята страна: равнището на безработицата в централната западна част на страната се е повишило с над 40% през последната година, и то без да споменаваме предишните години, през които стойностите също вече се увеличаваха. Области в централната западна част на страната като Лимерик, Клеър и Типъри се нуждаят от широкомащабно държавно финансиране за стимулиране на първоначалното създаване на работни места, като там нещата достигат до критични равнища.

Като се има предвид драматичният обрат в ирландската икономика, както и в други икономики, изглежда сякаш 2006 г. и 2007 г. са били много отдавна. Макар и да признавам, че отчасти е задача на държавите-членки да уведомяват Комисията за всички промени в техния икономически статус, независимо от това подходът на Комисията не бива да остава непроменен.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Госпожи и господа, мисля, че най-значимият дар, който Бог е дал на човека, е кучето. Сигурно сте чували изказването на г-жа Roland, гилотинирана по време на Френската революция, която казва, че колкото повече опознава хората, толкова повече се възхищава от кучетата, а лорд Байрон пише, че кучетата притежават всички добродетели на човека без пороците му.

Аз представявам пред Парламента няколко милиона любители на животните от моята страна, възмутени от жестокостта към бездомните кучета, които са безмилостно убивани. Чуждестранните посетители в Румъния с ужас гледат трупове на кучета край пътищата, една варварска гледка, на която дори и децата стават свидетели. Понастоящем префектът на Букурещ иска изменение на закон, изменен от румънския парламент, в който се призовава за премахването на бездомните кучета. Кучетата обаче са ангели хранители. Също така е добре известно, че в миналото те са допринасяли за защитата на здравето на жителите в укрепените градове, защото там където има кучета, няма плъхове или змии.

Призовавам Европейският парламент да поиска от румънското правителство да се съобразява с Всеобщата декларация за правата на животните, приета в Париж през 1978 г. Трябва да се прекрати избиването на бездомните кучета в Румъния. Който не обича животните, не обича и хората. За Бога, все пак живеем в третото хилядолетие от новата ера!

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да осъдя положението в каталонския и европейския сектор на свиневъдството. Цената на свинското месо продължава да намалява все повече в продължение на година и от няколко месеца насам е видимо по-ниска от производствените разходи. Една от причините, поради които това се случва, е вносът на свинско месо от държави с бързо развиваща се икономика. В прекалено много случаи този внос влиза в Европейския съюз без достатъчно контрол на европейските митници.

В прекалено много случаи вносът на свинско месо не отговаря на редица европейски регламенти относно качеството и продоволствената сигурност, които Европейският съюз налага само на европейските производители. Изглежда, че същото ще се случва и през идните години: увеличаване на изискванията за хуманно отношение към животните от страна на европейските производители, но без проверки на вноса от държави с бързо развиваща се икономика.

Това е безспорен случай на неопойна конкуренция. По този начин Европа ще загуби своите селски стопани и свиневъди, а с тях ще загуби и важна част от своята селскостопанска и хранително-вкусова промишленост. Тези притеснения пожелах да споделя с вас.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Г-н председател, искам да говоря за положението на националните малцинства в Литва, където техните права постоянно биват ограничавани.

В Литва, в области, където са съсредоточени много представители на националните малцинства, е наложена обща забрана за използването на информационни табели на два езика, каквито са се използвали в продължение на 20 години. Субсидиите за училищата за националните малцинства са намалени и се подготвя затваряне на училищата в рамките на това, което се нарича „реформа“. Оригинално изписване на чужди имена не може да се използва в документите за самоличност. Освен това се създават затруднения за поляците в Литва, които се опитват да си върнат конфискуваните от комунистическата система земи, а наскоро беше атакуван дори и културният живот на малцинствата. Държавното финансиране за най-старата група за традиционни полски песни и танци в Литва „Wilia“ беше намалено до една четвърт от предишните си размери и бяха съкратени три работни места на пълен работен ден, като остана само едно.

Правата на националните малцинства в Литва трябва да се зачитат, както изисква и ЕС в своето мото: „Единство в многообразието“.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, г-н Tremosa i Balcells постави проблема за производството с ниски производствени разходи в селското стопанство и това е въпрос, във връзка с който съм изключително загрижена, както и много други в залата. Въпреки това аз съм загрижена повече във връзка с Комисията и начина, по който тя гледа на селското стопанство, селските райони и дори хранително-вкусовата промишленост, тъй като в стратегията „ЕС 2020“ тя сякаш почти е забравила за този жизненоважен сектор на Европейския съюз. Настоятелно призовавам Комисията да не пренебрегва тази важна област. Надявам се, че това не е израз на схващане, според което този сектор вече не е важен, особено с оглед на реформирането на бюджета на Европейския съюз.

Ще напомня на Комисията, че секторът на селското стопанство и храните е от жизненоважно значение поради основания, свързани с продоволствената сигурност, опазването на околната среда и на работните места в селските райони. Мисля, че тази гледна точка трябва да намери отражение в стратегията „ЕС 2020“.

Благодаря на организацията на младите селски стопани в Ирландия „Masra HC Feirme“, която представлява мъже и жени, за това, че привлякоха вниманието ми към този въпрос, като се надявам, че Комисията ни слуша.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Равнището на безработицата достигна до 10% в еврозоната в началото на годината спрямо 9,6% в ЕС-27. За младите хора равнището е над 21%. Около 20 милиона дружества функционират в Европейския съюз, с изключение на финансовия сектор, като 99% от тях са малки и средни предприятия. Две трети от общата работна сила в частния сектор са заети в малки и средни предприятия (МСП).

Призовавам Комисията и държавите-членки да изготвят пакет от мерки, насочени конкретно към подпомагане на МСП, за да им се помогне да излязат от икономическата и финансова криза. Този пакет от мерки трябва също така да бъде насочен към тези, които предлагат да създадат малки и средни предприятия. Мерките могат да включват например подходящото адаптиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията и на Седмата рамкова програма за изследвания, както и опростяването на административните критерии и процедури за улесняване на достъпа на МСП до проекти, изпълнявани посредством европейски фондове.

И не на последно място, както и в случая със селските стопани, предлагам да се отпуснат правителствени гаранции за заеми, взети от МСП, за да им се окаже помощ за излизане от кризата, като това очевидно ще е валидно за определен период от време и ще бъдат ограничени до определен таван.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, проблемът с незаконната имиграция в Гърция е много по-тежък, отколкото в останалата част от Европейския съюз, както всички знаем. Причините за това са различни, като се започне от географското ѝ разположение и се свърши с дългата ѝ брегова граница.

При тези обстоятелства инициативата на гръцкото правителство, която улеснява по безпрецедентен начин придобиването на гръцко гражданство от имигранти, в най-добрия случай е импровизация във времена като днешните и стана повод за възникването на следния парадокс: предложението, идващо от правителството на държавата, в която проблемът е най-тежък, съдържа най-смекчената във всяко отношение правна уредба в целия Европейски съюз.

Това по-скоро насърчава, отколкото да разубеждава незаконната имиграция, което е в ущърб на законната такава. То подкопава социалното сближаване и чрез фрагментарен подход към въпроса, разглеждайки само последната брънка в една верига, която включва незаконно влизане в страната, убежище, депортиране и разрешение за пребиваване и работа в Европейския съюз. Така се дава възможност за придобиване на европейско гражданство от неопределен брой незаконни имигранти.

От тази гледна точка това е европейски въпрос, който трябва да разгледаме много внимателно в най-близко бъдеще.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Зачитането на правото на неприкосновеност на личния живот се превърна в особено актуален въпрос напоследък с въвеждането на новите информационни технологии. В добавка към полезното въздействие на тези технологии в множество области въпросът за намесата в личния живот на гражданите също беше поставен и оттук, и този за необходимостта от регулиране на достъпа до лични данни. Имам предвид факта, че на гражданите трябва да бъде гарантирано правото да проверяват събирането, съхраняването, използването и разпространяването на техните лични данни.

Сегашното законодателство за защита на личните данни изостава и вече не е способно да решава всички възникнали проблеми. Огромните количества обратна връзка от обществеността категорично подкрепя необходимостта от строго регулиране на правото на неприкосновеност на личния живот. Усилията на Европейския съюз за създаване на задоволителна правна база данни в тази област се приветстват, но според мен те все още са недостатъчни, за да посрещнат новите предизвикателства.

(Ръкопляскания)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Минаха повече от шест месеца, откакто Канада предприе безпрецедентната стъпка да върне изискванията за визи за една от държавите-членки на ЕС, в случая за граждани на Чешката република. Канада обоснова решението си с аргумента, че от другата страна на океана чешки граждани, по-специално роми, масово подават молби за убежище. При тези обстоятелства искам да кажа, че в Чешката република се прилагат едни и същи условия за всички независимо дали са чешки, словашки, вьетнамски или

украински граждани и независимо дали са от чешки, афроамерикански или ромски произход. Хартата на основните права и свободи, която е част от нашия конституционен закон, обявява равни национални и етнически права за всички граждани. Фактът, че Канада обяснява своите действия с позоваване на ромите, сам по себе си е дискриминационен, тъй като представлява признание, че визовите условия се променят заради една етническа група. Вместо за скъпи и административно натоварващи визи, Канада би трябвало поне да помисли задълбочено върху тези условия.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, както знаете, на 11 февруари Парламентът отхвърли Програмата за проследяване на финансирането на тероризма, програмата SWIFT. Вследствие на това споразумението беше суспендирано и не се изпращат никакви данни.

Комисията обаче има нов мандат за преговори. Въпросът, който искам да поставя пред председателството на Европейския парламент — не пред Вас, а пред действителното председателство — е дали имаме събеседник в преговорите, дали Съединените американски щати преговарят с Европейския съюз след неуспеха или преговарят по отделни аспекти и на двустранна основа с някои държави-членки.

Във всички случаи, г-н председател, ако такива преговори наистина се водят, изисквам Европейският парламент да поеме своята роля в преговорите, като смятам, че всички споделяме такова искане.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, на 23 февруари във Виласанта, Ломбардия, имаше сериозен разлив на въгледороди от резервоар в неизползвана рафинерия, което доведе до масивно замърсяване на близката река Ламбро.

Масшабът на тази екологична катастрофа, при която бяха разлети хиляди кубически метри петрол, не само заплашва екосистемата на река Ламбро, включително с последици за фауната, но също така застрашава да се разпространи, въпреки предприетите мерки, и до река По, която тече през цялата долина на По до Адриатическо море.

Изключителната и неотложна ситуация, която вече стана причина регионът Ломбардия да поиска обявяването на извънредно положение, същевременно дава основание и за искане за намеса от страна на Европейския съюз — и тук аз призовавам за знак чрез председателството — както от гледна точка на координирането на екологичните инициативи в застрашените области, които без съмнение включват и областта на По, така и с оглед на финансовите ресурси, които ще са необходими за изключително важното възстановяване на екологичния статус на тази обширна област, засегната от огромна екологична катастрофа.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Регионалните различия остават предизвикателство в контекста на Европейския съюз. Поради тази причина е от основна важност политиката за сближаване да продължи да подкрепя най-слабо развитите региони. Ето защо приветствам инициативата за стратегия на ЕС за региона на Балтийско море и текущата инициатива за региона на река Дунав.

Настоятелно призовавам Парламента по същите причини да разгледа внимателно възможността за нови стратегии за други региони. В Югозападна Европа например Макаронезия (Азорските острови, Мадейра, Канарските острови и Кабо Верде) се сблъсква с различни споделени предизвикателства, така че една стратегия за този регион би спомогнала за подобряване на системите за комуникация, опазване на околната среда, насърчаване на растежа, научния обмен, създаването на работни места и сигурност, и улесняването на борбата срещу незаконната имиграция. Това също така ще бъде и напредък за европейската атлантическа граница и ще прекара нов мост между Европа и Африка.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Искам да посоча, че в островните региони въздушният транспорт понякога е единственият начин за достъп, а условията за функциониране зависят от обема на превозваните пътници и товари. Макар и да съществуват редица островни региони, където тези обеми са достатъчно големи, за да привлекат много въздушни транспортни оператори, като по този начин създават конкуренция и ниски цени на превозите и така подобряват достъпността, има и други области, като например Азорските острови, където тези обеми са много по-малки и това ги прави непривлекателни за операторите. В резултат на това цените на въздушния превоз са по-високи, а това пречатства мобилността на хората и ограничава привлекателността на тази област за туристи, която би позволила разцвет и укрепване на техния огромен потенциал за развитие и за диверсифициране на икономическата им основа. Това ограничение е особено тежко във времена на криза, като периода, който преживяваме в момента.

Това означава, че временната подкрепа е от решаващо значение за насърчаване на увеличаването на обемите на превозваните пътници и товари, за да може пазарът да започне да функционира. По този начин регионите,

които имат висок туристически потенциал, ще могат да бъдат включени и в целите на трансевропейските мрежи, чиято цел е разгръщане към краищата на Европа.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Независимо от факта, че много икономисти и политици вече обявиха края на кризата в Европа, ние продължаваме да се борим с отрицателните последици от нея. Месечните данни за равнището на безработица в Европейския съюз стават все по-отчайващи. Днес повече от 23 милиона души в Европа са без работа. Това означава, че кризата е разрушила предприятиите в течение на редица години усилия за насърчаване на заетостта. Изключително вредно явление е постоянно растящият брой на безработни младежи. Днес всеки пети млад европеец е без работа. Трябва да се заключи, че това положение ще доведе до изключително вредни социални последици като увеличаване на престъпността, алкохолизъм, злоупотреба с наркотици и проблеми в семействата. Колкото до възможните начини за бързо излизане от рецесията, според мен трябва да използваме добре най-голямото си предимство: вътрешният пазар на Общността. Необходима е по-добра координация на европейско равнище, за да използваме в пълна степен възможностите на общото икономическо пространство. Нуждаем се от по-нататъшно опростяване на правилата за неговото функциониране и трябва да развиваме един действителен икономически съюз.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Поради изтичането на неговия стандарт GMP в началото на февруари беше отнет лицензът на Националния институт за изследвания и развитие за микробиология и имунология „Кантакузино“ в Букурещ за производство и продажба на продукти за инжектиране, включително на ваксини. Вследствие на въвеждането на плана за корекционни действия, изготвен от ръководството на института „Кантакузино“ заедно с Националната агенция за лекарствени средства и одобрен от министерството на здравеопазването, се очаква институтът да си възвърне разрешителното за производство на ваксини през втората половина на април.

Ние обаче не бива да забравяме, че прекъсването на работата на институт с национално и европейско стратегическо значение като института „Кантакузино“ създава висока потенциална опасност. Ето защо смятам, че за европейските институции е важно да упражняват по-строг контрол, което ще предотврати възникването на подобна ситуация на европейско равнище в бъдеще.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, с цялото ми уважение към Вас искам да Ви помоля утре да ни предоставите списък на всички, заявили едноминутно изказване, съставен по два критерия: първо, дали те не са се изказвали в предходната пленарна сесия, и второ, моментът, в който са подали искането си.

С цялото дължимо уважение както към Вас, така и към Бюрото не смятам, че е привилегия на Бюрото да дава време за изказвания, както то реши. Има редица принципи, първият от които е принципът на прозрачност.

Ще очакваме списъка утре — и виждам, че и други членове на Европейския парламент са съгласни и одобряват това — по два критерия, а именно критерият за момента, в който са подали искането си, и критерият дали са се изказвали или не на предходното пленарно заседание.

Председател. — Както знаете, критериите, които използваме, са равното разпределение на изказванията между различните политически групи в зависимост от големината на групата, като също така се дава предимство на онези, които не са се изказвали в предишното заседание. Това са критериите, които използваме.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Г-н председател, днес не се е изказал нито един член на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, докато пет или дори седем членове от други групи взеха думата. Моля Ви.

Председател. — Именно това обясних по-рано, г-н Tremopoulos. Бяха внесени три искания за изказвания от Вашата група. Всички тези членове на Европейския парламент се бяха изказвали в предишното заседание. Ето защо използвахме този критерий, за да разпределим справедливо изказванията.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Тези критерии от Вас ли са избрани или от службите за заседанието? Те записани ли са някъде?

Председател. — От списъка на членовете на Европейския парламент, които са поискали да вземат думата, се вижда кои от тях са взели думата съгласно член 150 в предишното заседание.

На основата на тази информация председателството дава думата за изказвания на всички политически групи. Така се случи, че тримата членове на ЕП от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, които поискаха да вземат думата, вече са го направили в предишното заседание. Поради това не им дадохме предимство. Така стават нещата. Опитваме се да дадем възможност на всеки да се изказва в съответствие с големината на

съответната група и критерия, който Ви обясних, относно хората, които не са се изказвали в предишното заседание.

María Muñiz De Urquiza (S&D). — (ES) Това вероятно е много разумен критерий, но записан ли е той в някой член или в Правилника за дейността за пленарните заседания, или в този на Парламента?

Председател. — Председателството използва своите правомощия и тълкува най-правилния начин за провеждане на заседанието по справедлив и уравновесен начин за всички групи.

Chrysoula Paliadeli (S&D). — (EN) Г-н председател, искам да попитам дали фигурирам в списъка на заявите изказване днес и също така дали съм в списъка на изказвалите се на последното пленарно заседание. Възможно ли е да получа отговор на този въпрос още сега?

Председател. — Ще Ви отговоря веднага. Г-жо Paliadeli, Вие фигурирате в списъка на заявите изказвания от групата на социалистите. Редът на изказванията е редът, в който са направени заявките за тях: Вие сте регистрирана в реда, в който сте поискали да вземете думата. Ние дадохме думата на шест члена на Вашата група.

Chrysoula Paliadeli (S&D). — (EN) Г-н председател, на какво основание?

Председател. — На основата на хронологичния ред — времеия ред. В този списък Вие сте номер девет.

Продължавам със заседанието.

(Реплика от залата)

Обясних критериите. Какво още искате да знаете?

Corina Crețu (S&D). — (EN) Г-н председател, единственият ни проблем е, че би било добре да знаем предварително кой ще вземе думата. Сега е 10 ч. вечерта и ние може би стоим тук напразно, ако няма да получим време за изказване. Смятам, че трябва да въведем правило, според което да научаваме най-малко два часа предварително кой ще взема думата в едноминутните изказвания.

Председател. — Ще вземем предвид Вашия коментар.

John Bufton (EFD). — (EN) Г-н председател, това изобщо не е по Ваша вина, но тук цари пълна бъркотия. Чакахме няколко часа тази вечер, за да можем да се изкажем. Сега е 10 ч. вечерта. Настъпва времето за едноминутните речи, получаваме време за тях, но това е жалка работа. Ако искаме да прекараме времето си тук, като разискваме по важни за нашите региони въпроси, без съмнение трябва да можем да се изказваме.

Необходимо е да съществува някаква схема в рамките на Вашата организация, в рамките на този объркан Парламент, за да можем да сме сигурни, че ще сме тук и че ще можем да получим време за изказване. Да прекарваме цялото това време тук в чакане и седене с надеждата, че ще ни бъде дадена думата, е пълна безсмислица. На нашите избиратели в страната ни, в Обединеното кралство, вече им е омръзнало от тази глупост, защото ние тук не можем да говорим за техните права и проблеми.

Това е абсолютна пародия. Призовавам Ви да говорите по въпроса с г-н Барозу. Вече съм му казвал по-рано, че всичко това е истински фарс. Ако трябва да седя тук в 10 ч. вечерта в понеделник, вторник, сряда и четвъртък вечерта, то тогава нека поне имаме шанс да се изказваме по важни въпроси, свързани с нашите държави-членки. Призовавам Ви, господине, предайте това на Вашите ръководители, тъй като това не е демокрация, а диктатура.

Председател. — Благодаря Ви. Искам да Ви припомня, че г-н Барозу е председател на Комисията, а не на Европейския парламент.

Sonia Alfano (ALDE). — (IT) Г-н председател, ако вместо цялата тази препирня бяхме получили възможността да вземем думата, може би щяхме да имаме възможността да сме от полза на нашите избиратели, тъй като сега е 10 ч. вечерта и ние всички знаем, че е трябвало да вземем думата. Всички идваме тук, за да предадем исканията на нашите избиратели. Една минута време за изказване и без това е много малко, а съкращаването на списъка по мое мнение е също така донякъде арогантно.

Председател. — Госпожи и господа, положението е съвсем ясно. Имаме половин час за тези изказвания и аз трябва да спазвам тази продължителност. Онези от вас, които искат да вземат думата, ще заемат много повече от половин час. Председателството всъщност прилага рационални и справедливи критерии, като това е част от неговите правомощия.

Разбирам вашата неудовлетвореност. Ето какво ще направим: съвместно с отговорника за пленарните заседания ще потърсим начин да получаваме приблизителна представа — тъй като тя никога не може да бъде точна, но поне приблизителна представа — за това кои от вас ще се изказват, така че да намалим до минимум броя на чакащите. Ще направим това с готовност и ще положим всички усилия.

Сега, ако разрешите, продължаваме заседанието, защото в противен случай ще стоим тук цяла нощ да обсъждаме едно и също.

С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

Писмени изявления (член 149)

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. — (EN) Сега е период за критични решения във връзка с взаимоотношенията между ЕС и Беларус. Програмата „Източно партньорство“ предложи на режима в Беларус възможности за отслабване на строгия му контрол над обществото и отваряне на път към демократични реформи. Този процес обаче трябва да бъде взаимен. Икономическата подкрепа на ЕС и започването на проекти за сътрудничество могат да доведат до устойчив напредък само ако всяка стъпка на добра воля от страна на ЕС бъде съпроводена с действителни мерки, насочени към възвръщането на отворено демократично общество в Беларус. Оценката на положението от лауреата на наградата „Сахаров“ Милинкевич е песимистична. Както той ни съобщи, положението с правата на човека не се е подобрило. То всъщност се е влошило. В същото време, като се има предвид, че режимът на Лукашенко зависи повече от всякога от западните технологии, пари и пазари, ЕС разполага с ефективно средство за въздействие върху бъдещото поведение на режима. Първо обаче трябва да разберем, че белоруският диктатор проучва положението, за да види колко сериозно настроени в действителност са неговите партньори от ЕС относно важността на демократичните реформи. Ето защо е толкова важно да бъде изпратено ясно послание, че приоритет на ЕС са действителните промени в положението на правата на човека.

21. Природно бедствие в автономна област Мадейра (разискване)

Председател. — Следващата точка е изявление на Комисията относно природно бедствие в автономна област Мадейра.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. — (DE) Г-н председател, уважаеми членове на ЕП, Комисията е загрижена и опечалена от ужасяващите събития в Мадейра, особено от големия брой жертви. Искам да изразя своето съчувствие към всички жители на Мадейра, пострадали при бедствието. Комисията изразява своите съболезнования на семействата на загиналите.

Вчера моят колега Йоханес Хаан, като компетентен член на Комисията, имаше възможността да разговаря с президента на автономна област Мадейра г-н Жардим, който каза, че обстановката остава сериозна. Въпреки това обаче регионалните и национални служби за спешна помощ вече са овладели ситуацията. В настоящия момент не се налага помощ чрез Европейския механизъм за гражданска защита.

Те съобщиха, че разрушенията са толкова сериозни, че Мадейра се надява на финансова подкрепа от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз. Сега Комисията разглежда възможните начини за осигуряване на финансова помощ от ЕС за Мадейра. През 2003 г., след ужасяващите пожари, успяхме да отпуснем парична солидарна помощ на Португалия на стойност повече от 48 млн. евро. Фондът „Солидарност“ беше създаден през 2002 г. с оглед осигуряването на финансова подкрепа на европейско равнище на държавите-членки, засегнати от сериозни природни бедствия.

Въпреки това обаче мобилизирането на фонд „Солидарност“ подлежи на изпълнението на известни критерии. Най-важната предпоставка е подаването на заявление от страна на португалското правителство за оказване на помощ. Искам да припомня, че регламентът за учредяване на фонда „Солидарност“ обикновено допуска мобилизирането на средства от фонда само за бедствия от голям мащаб, при които стойността на щетите надвишава прага от 0,6% от brutния национален доход на засегнатата държава. Що се отнася до Португалия, това означава, че стойността на щетите трябва да надвишава 958 млн. евро. Все пак, при изключителни обстоятелства и в случай, че критериите са изпълнени, помощ може да бъде отпускана и за по-малки, „регионални“ бедствия, особено ако крайно отдалечени региони като Мадейра са засегнати. Тъй като Комисията все още не разполага с достатъчно информация относно размера на щетите, прекалено рано е да кажем дали условията ще бъдат изпълнени.

Органите в Португалия трябва да проведат бърза и цялостна оценка на щетите и да подадат заявление до Комисията в рамките на десет седмици. Моят колега, г-н Хаан, ще се срещне с министъра на вътрешните работи

на Португалия, г-н Перейра, в петък, за да обсъдят изхода от създалата се ситуация. На 6 и 7 март г-н Хаан ще посети Мадейра, за да установи лично щетите. Генералната дирекция за регионална политика на Европейската комисия ще се отзове при оказването на всякакъв вид помощ, която може да бъде поискана за подпомагане на португалските органи при подготвянето на заявлението.

Искам да ви припомня, че финансовата помощ, отпускана чрез нашия фонд „Солидарност“, не се изплаща веднага. Фондът е средство за подпомагане на държавите-членки да се справят с финансовите последици при бедствия, а не инструмент за предприемане на незабавни мерки. Ресурсите на фонд „Солидарност“ се осигуряват от държавите-членки чрез допълнителни средства извън установения бюджет. Ето защо се изисква одобрението на Европейския парламент — с други думи, вашето одобрение и одобрението на Съвета под формата на изменение. Цялостният процес — от подаването на заявлението до изплащането на помощта — ще отнеме няколко месеца. Въпреки това ние, членовете на Комисия, ще положим всички усилия за съкращаването на процеса.

Структурните фондове не са предвидени за непосредствени спешни мерки. Те могат да осигурят известна помощ по отношение на дългосрочното възстановяване. Комисията, съвместно с административните органи на Португалия, ще обсъди опциите и възможните разумни и необходими изменения в програмата в краткосрочен план.

Искам да ви уверя, че Комисията ще направи всичко възможно, за да подпомогне хората и органите на Мадейра да се справят с тежкото природно бедствие.

Nuno Teixeira, *от името на групата PPE. – (PT)* Взимам думата днес в Парламента, изпълнен с опечалението на човек, който лично е преживял и видял трагедията, връхлетяла Мадейра миналата събота. Очевидно съчувствам на болката и скръбта на семействата на 42-те жертви, за които знаем, че са загубили живота си, на които изказвам своите съболезнования и почит за загубата им.

Истинските мащаби на бедствието тепърва предстои да бъдат разкривани, предвид това, че спасителните отряди, които работят без прекъсване от събота, полагайки неимоверни усилия, за което ги приветствам, едва сега достигат най-крайно отдалеченото население. Има опасения, че броят на жертвите може да се увеличи.

Големият мащаб на разрушенията обхваща значителни материални щети на водоснабдяването, електроснабдяването, пътната инфраструктура, като някои пътища и мостове са напълно разрушени. Повече от 600 души, които са загубили домовете и личното си имущество, са евакуирани. Икономическото и социално въздействие на катастрофата не позволява на хората да се върнат към нормалното си съществуване. Въпреки това сега е необходимо да гледаме напред. Трябва да изпратим послание към пострадалите хора за солидарност, надежда и увереност. Необходимо е оказването на помощ и Европейският съюз и Парламентът в частност имат съществена роля тук, тъй като те са основен фактор в процеса на мобилизиране на фонд „Солидарност“. Когато нашата намеса бъде призована, трябва да се отзовем своевременно, защото не можем да караме пострадалите хора да чакат, особено в момент, когато най-много се нуждаят от нас.

В резултат на това призовавам Комисията и нейния председател, г-н Барозу, и по-специално Йоханес Хаан, член на Комисията, отговарящ за регионалната политика. Приветствам намерението му да посети скоро Мадейра, отправяйки молба към него да предаде посланието за надежда, съдействие и подкрепа при възстановяването, защото сега е времето да се изгради отново това, което, за нещастие, природата за пореден път ни е отнела. Имам пълната вяра, че ще направим това, тъй като ме е учил националният химн на Мадейра — народът на Мадейра е скромен, устойчив и смел. Това е народът, който ореше земята сред скалите; това са герои на труда сред планинската дива природа. В името на Мадейра те ще почетат своята история и чрез труда си ще се борят и постигнат щастие и слава.

Edite Estrela, *от името на групата S&D. – (PT)* От името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент искам да изразя нашите съболезнования на семействата на жертвите и да покажем своята солидарност с хората, засегнати от трагедията, връхлетяла автономната област Мадейра в Португалия на 20-ти този месец. Поройният дъжд, силният вятър и бурното море направиха центъра на туристическия град Фунчал неузнаваем, оставяйки след себе си разруха и смърт. Нанесени бяха огромни щети и върху обществената и частната инфраструктура, както и върху природата и културните паметници. По първоначални данни, г-н член на Комисията, щетите ще надвишат един млрд. евро, така че това отговаря на критериите относно фонд „Солидарност“. За съжаление, има десетки жертви, значителен брой ранени и изчезнали хора и стотици, останали без дом. Картината на разрушение и страдание беше показана по целия свят и никой не остана безразличен. Имаше прояви на солидарност от четирите краища на света.

Европейският съюз и Европейската комисия трябва също така да покажат своята активна солидарност към този крайно отдалечен островен регион чрез спешно мобилизиране на фонд „Солидарност“ с цел намаляването на голямото социално и икономическо въздействие и оказването на помощ при възстановяването на засегнатите региони.

Завършвам, г-н член на Комисията, със следния въпрос: Парламентът вече одобри промени във фонд „Солидарност“, защо тези промени не са влезли в сила? Защо не се прилагат?

Marisa Matias, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Започнахме днешната парламентарна сесия с едноминутно мълчание. Едноминутното мълчание беше израз на две неща: първо, солидарност с жертвите на катастрофата, връхлетяла Мадейра, и техните семейства и, второ, почит към всички работници, които неуморно оказваха съдействие на жертвите.

Въпреки това обаче минутата мълчание трябва да ни накара да се замислим за неща, които сега не представляват непосредствена грижа. Това, което се случи в Мадейра, е явление, което ще се случва все по-често. Измененията на климата причиняват нови и нови събития от подобен мащаб и се налага да открием начин да се справим с тях. Не сме в състояние да избягваме природните бедствия, но своевременно не трябва да допускаме винаги да имат такива трагични последици за живота на хората. Ето защо е необходимо да се борим за създаването на политики за планиране и развитие, насочени към общественото благо. Но искам да завърша, г-н председател, с нещо по-важно, което ни събра тук: Европейската комисия, Европейският парламент и европейските институции трябва да са в състояние да осигурят незабавен отговор при извънредни ситуации. Финансовите средства и необходимата бързина при опериране са наложителни за целта.

Nuno Melo (PPE). – (PT) Трагедията в Мадейра взе много жертви, нанесе имуществени разрушения и обезобрази външността на португалския остров, който се гордееше с красотата си, до която имаха възможност да се докоснат множество посетители от целия свят. Предполагам, че никой, дори в Португалия — всъщност най-малко в Португалия — не е могъл да бъде подготвен за ужасяващите картини, излъчвани в домовете ни от поредица телевизионни репортажи — хора, които биват отнасяни от водата, пропадащи къщи, сриващи се мостове и целия пейзаж, променен от природната стихия.

Въпреки всичко това не е просто трагедия, случила се в един португалски регион, както показват изявленията досега. Това е трагедия, сполетяла ожесточено част от Европейския съюз, който от солидарност трябва да осигури помощ без уговорки. ЕС трябва безрезервно да подпомогне семействата на жертвите, които са починали, както и хората, които внезапно са се озовали на улицата, и също така трябва да окаже съдействие при възстановяването на инфраструктурата, възвръщайки на остров Мадейра това, което природата му е отнела. Следното, г-н председател, е сигурно: тук беше споменато посланието на химна на Мадейра, но аз извлякох поука и от химна на Португалия, който гласи: „герои на морето, благороден народ, смела нация“. Тези хора, чиято смелост проличава и в други случаи от тяхната история, винаги са знаели как да обърнат събитията в трудни времена и как да преодоляват подобни злополучни събития.

Това ще се случи отново и в този случай несъмнено със солидарността и подкрепата на целия Европейски съюз.

Constanze Angela Krehl (S&D). – (DE) Г-н председател, поводът за това разискване, разбира се, не е приятен. Остров Мадейра беше връхлетян от невъобразимо природно бедствие и ние изразяваме своите съболезнования на засегнатите семейства. Европейският съюз трябва да осигури подкрепа в настоящата обстановка. Необходима е солидарността на целия Европейски съюз и мога само да повторя казаното дотук. Настойчиво приканвам Комисията да мобилизира фонд „Солидарност“ възможно най-скоро, за да бъде осигурена помощ. Искам да призова Съвета да гарантира, че реформирането на фонд „Солидарност“, прието от Парламента преди две години, най-сетне се прилага, защото това ще осигури бързото оказване на съдействие на засегнатите региони.

Освен това необходимо е да гледаме напред. В предходните години Мадейра е получила значителни ресурси от структурните фондове и ще продължава да получава субсидии през следващите няколко години. Необходимо е тези ресурси да бъдат изразходвани за превантивни мерки, за да бъдат намалени ужасяващите последици от природни бедствия и произтичащото от тях страдание. Това е нещо, което, като Европейски съюз, трябва да приложим на практика в регионите и съответно в Мадейра.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Бедствието на остров Мадейра изисква спешни мерки и отпускането на извънредна финансова помощ за този автономен регион. Помощта трябва да бъде насочена към възстановяването на инфраструктурата и местата за отдих и култура, които бяха разрушени или повредени, както и към хората, пострадали в различна степен от трагедията в икономически, социален или личен план.

Трагедиите не са справедливи; почти винаги тези, които имат най-малко, губят най-много. Ето защо е важно да се установят и обезщетят, доколкото е възможно, всички, които са загубили членове на семейството си, домовете си или средствата си за препитание. Случилото се в Мадейра по драматичен начин ни показва значението на укрепването на сътрудничеството и солидарността в Европейския съюз, както и в областта на превенцията на природни бедствия. В настоящия момент е важно да бъде изградена съответна финансова превантивна рамка, която укрепва и оползотворява механизми като политика на сближаване, политика за развитие на селските райони, както и регионална политика, наред с други, с оглед оказването на съдействие на държавите-членки относно прилагането на мерки за защита на населението, околната среда и икономиката.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да изразя скръбта на всички членове на комисията по регионално развитие във връзка с ужасяващата загуба на човешки животи в Мадейра и намерението ни да направим всичко възможно, за да подпомогнем Мадейра в този час. Естествено националните и местни органи вече правят всичко по силите им, за да смекчат трудностите, пред които са изправени хората, и особено тези, останали без дом. Очакваме спешно иска им за европейска помощ чрез фонд „Солидарност“. Сигурна съм, че искът ще бъде навременно разгледан от всички инстанции.

Призовавам Европейската комисия да мобилизира всички свои средства и да преразгледа съвместно с португалските органи начините за опростяване на действащите европейски програми за оказване на съдействие на региона. Нека подчертая това, че съществуващият фонд „Солидарност“ продължава да бъде възпрепятстван по добре познати причини. През април 2005 г. Комисията прие предложение за преразглеждане на регламента, приет впоследствие от Парламента на първо четене през май 2006 г. Въпреки неоспоримата полза от един по-гъвкав фонд „Солидарност“, въпреки необходимостта от разширяване на неговия обхват на действие по отношение на непредвидими бедствия и престъпления, причинени от човека, както и природни бедствия, Съветът не съумя да постигне обща позиция относно преразглеждането на фонда след май 2006 г.

С оглед ужасяващите събития в Мадейра по-ясно от всякога усещаме необходимостта от фонд „Солидарност“, който може ефективно да отговори на предизвикателствата и да позволи на Съюза да оказва бързо и резултатно съдействие, когато държавите-членки са засегнати от бедствие. Ето защо призовавам испанското председателство да възобнови процеса на изменение на фонд „Солидарност“, доказвайки така, че духът на истинската европейска солидарност остава в сърцето на европейския проект.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, бедствията са и последица от глобалното затопляне. Необходимостта да се стремим да се справим със събитията, пред които сме изправени, става все по-належаща. Ето защо възниква въпросът за това дали помощта да не бъде осигурявана чрез Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, особено за работниците в Мадейра, защото множество работни места, разбира се, ще бъдат закрити, както и дали можем да подпомогнем малките и средните предприятия при дейностите по възобновяване. В частност можем значително да подпомогнем занаятчийския сектор и сектора на услугите.

Ето защо приканвам Комисията да прецени дали средствата от Фонда за приспособяване към глобализацията не могат да бъдат отпуснати незабавно.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Г-н председател, аз също изразявам своето най-дълбоко съжаление във връзка с апокалиптичното бедствие, връхлетяло Мадейра, и пълната ми подкрепа към португалското правителство. Надявам се, че трагичната загуба на човешки животи и изчезнали хора няма да се увеличи.

Планетата ни изпраща сигнал за помощ. Измененията на климата, заедно с безотговорната злоупотреба със земята и развитието на промишлеността, показват колко е уязвима околната среда. Катастрофалните наводнения в Германия в миналото и в държави от Източна и Централна Европа и пожарите в Гърция все още представляват открита рана. За бедствията действително няма национални граници.

Ето защо приканвам Европейската комисия да отговори положително на призивите на Европейския парламент за по-енергични действия на ниво общност по отношение на предотвратяването на природни бедствия и такива, породени от човека, както и тяхното въздействие.

Освен това призовавам за незабавно оказване на помощ на жертвите в Мадейра. От изключителна важност е наличието на ефективна политика на Общността, специално финансиране за извънредни случаи и пакет от мерки за незабавно възстановяване на щетите без бюрократични усложнения.

Моите съболезнования на роднините на жертвите.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Семействата, засегнати от трагедията в Мадейра, заслужават нашето дълбоко съчувствие и солидарност, както и дължима почит предвид броя на жертвите и ранените и стотиците

хора, останали без дом. Посланието за солидарност и надежда за хората от автономната област Мадейра след ужасяващото бедствие изисква спешни мерки и опростена извънредна процедура за подпомагане на хората, чиито живот и имущество са разрушени.

Необходимо е мобилизирането на фонд „Солидарност“, но освен това е необходимо да се използват всички други съществуващи фондове чрез извънредни мерки за бързото подпомагане на засегнатите от катастрофата семейства, за да се осигури бързото възобновяване на всички засегнати региони от автономната област Мадейра. В настоящия момент от първостепенно значение е необходимостта от бързо прилагане на мерките.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, трагичните наводнения, връхлетели автономната област Мадейра, ни напомнят за това, че природните бедствия, причинени от измененията на климата, липсата на планиране, инфраструктура, информация и готовност за действие могат да прераснат в човешка трагедия, както в случая.

Искам да припомня на Парламента и това, че преди няколко дни големи наводнения връхлетяха други региони на Европа, като България и региона на Еврос, Гърция, причинили загуби на имущество.

Искам да припомня също на Парламента, че Директива 2007/60/ЕО изисква от държавите-членки да извършат предварителна оценка на риска от наводнения за всеки речен басейн и съответните брегови региони на тяхната територия до 2011 г.

Наш дълг е да упражним натиск върху националните правителства да гарантират прилагането на директивата в държавите-членки. Но Европейският съюз има и задължението — и смятам, че всички биха се съгласили с това — да развие още по-интензивни действия в областта на предотвратяването на природните бедствия и в крайна сметка в закрилата на човешкия живот.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Г-н председател, поради пожари, суши или опустошителни наводнения като това южната част на Съюза очевидно се превърна в най-злощастния пример за ужасяващите последици от измененията на климата. Ако имаше европейска обсерватория, тя ясно щеше да покаже, че това е причината за значението на борбата с изменението на климата.

Освен това обаче е важно спешно да осигурим помощ на Мадейра в настоящата трагедия и Комисията е призована да действа незабавно с изключителна спешност.

Именно при подобни поводи Европейският съюз трябва да покаже, че е ефективен, подкрепящ и че е близо до своите граждани, особено до тези, които най-много се нуждаят от това.

Съвместно с испанските членове на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент ще подкрепим настоящата резолюция, за да подпомогнем скъпата ни съседка Португалия и Мадейра. Приканваме Комисията да застане зад португалското правителство незабавно, безрезервно и без да се скъпи по отношение на средствата с оглед облекчаването на пагубните последици от трагедията, колкото това е възможно.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, от малък любимият ми сладкиш е „Мадейра“, а откакто открих, че съществува прекрасен остров, наречен Мадейра, изпитвам влечение към него. Така че щом чух за разрушенията миналата събота, сърцето ми спря заради хората там, особено заради моя приятел Nuno Teixeira и другите португалски колеги, тъй като в моя собствен регион самите ние пострадахме от наводнения миналата Коледа.

Искрено се зарадвах, когато чух думите и тона на член на Комисията, който подаде приятелска ръка на народа на Мадейра в настоящия ужасяващ период, който оттук нататък може би ще бъде наричан „черната събота“.

Но в по-широк смисъл смятам, че е необходимо да разгледаме критериите за ускоряване на фонд „Солидарност“. Прагът в размер на 6,6% от БВП и 985 млн. евро е прекалено висок, защото много от трагедиите са с местен характер, въпреки че могат да бъдат твърде разрушителни.

Необходимо е да разгледаме въпроса. В близко бъдеще ще направим това, което е по силите ни за Мадейра и във връзка с това приветствам изявлението на член на Комисията.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) От името на групата „Европа на свободата и демокрацията“ искам да изразя нашата солидарност към жителите на Мадейра и да изкажа твърдото убеждение, че европейската помощ за засегнатото население ще бъде факт по-бързо, отколкото тази за Хаити. Искам да вярвам, че както Европейската комисия, така и португалското правителство ще реагират по-ефективно на природното бедствие в Мадейра в сравнение с предишните случаи.

Освен това искам да подкрепя моите колеги, които изискват подобрения по отношение на механизмите за осигуряване на помощ от ЕС в случаи на природни бедствия с оглед бързото и ефективно предоставяне на съответната помощ.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Искам да се присъединя към посланието за подкрепа на семействата и приятелите на жертвите от трагичните събития в събота на остров Мадейра.

Като жител на Азорските острови, португалец и европейец трябва да призова Парламентът и Съюзът да покажат своята действителна солидарност към автономната област Мадейра и нейното население.

Необходимо е именно в регионите и при подобни случаи, когато солидарността е по-нужна и по-важна от всякога, присъствието на ЕС да бъде почувствано.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, първо, позволете ми да изразя свето искрено съчувствие към жертвите и засегнатите семейства. В Австрия имаме кратка поговорка: този, който помага бързо, помага два пъти повече. Това не би трябвало да е проблем. Необходимо е бързо да намерим необходимите средства, които до направят ресурсите налични, и незабавно да подпомогнем засегнатото население. Анализите също ще бъдат необходими.

Като човек, който живее в планински регион, разбирам много добре случилото се. Сега бяха допуснати грешки подобни на тези, извършени в нашата страна. Проведохме разпределителна и хидротехническа дейност, без да взимаме природата под внимание и вследствие на това малките потоци и канали се превърнаха в големи реки. Следях настоящите събития, които сполетяха и Австрия преди две или три години, с ужас, с други думи, с искрено съчувствие и разбиране. Веднага след разчистването и определянето на щетите, трябва да работим заедно, за да поправим тези грешки. Предлагаме нашата помощ за това. Получихме международна помощ, когато пострадахме от огромното бедствие в Галтиор, причинено от лавина. Международната помощ ни беше необходима, за да ни помогне да евакуираме цяло село и да спасим хората. Настоящият момент е подходящ да отправим позитивно послание и да покажем международна европейска солидарност и аз съм готов да направя каквото мога, за да помогна в това отношение.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Аз също искам да изразя своята солидарност към болката на жителите на Мадейра и умолявам европейските институции, особено Комисията, да отпуснат всички налични средства и да направят всичко в техните правомощия за осигуряването на помощта. Освен това искам да подчертая, че когато се случи подобно нещастие, много по-трудно е да се справим с последствията, ако то се случи в бедна държава или регион. По отношение на Мадейра обаче трябва да обърнем внимание на факта, че икономиката на Мадейра беше засегната вследствие на зависимостта на острова от туризма, така че бедствието се оказва двойно по-силно. Естествената красота на острова, пътната инфраструктура и жизненият стандарт бяха напълно разрушени. Ето защо обстановката е действително различна, когато сме изправени пред такива трудности в бедни държави и региони, особено в планински и туристически региони, както е случаят с Мадейра.

Ето защо е от решаваща важност да не чакаме повече всички подобрения на фонд „Солидарност“, изисквани, предлагани и повдигнати отново в Парламента. Те незабавно трябва да влезнат в сила, защото, предвид измененията на климата, подобни събития, за съжаление, ще се повтарят, особено в най-бедните европейски региони, тъй като именно те са подложени на поройни дъждове и голяма суша през лятото.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. (DE) Г-н председател, уважаеми членове на Парламента, искам да благодаря за възможността да се обърна към вас в Парламента във връзка с наводненията в Мадейра.

Отправихте внушителен призив към Комисията да подпомогне Мадейра в настоящата обстановка и да бъде пример за европейска солидарност. Комисията е готова да направи това. Как точно може да се случи ще се реши в следващите дни и седмици в тясно сътрудничество с португалските органи. Ние трябва и ще спазваме правилата на фонда. Когато правилата позволяват, Комисията ще оползотвори всяка възможност за благото на Мадейра. Преди всичко необходима е оценка на щетите, след което следва попълването и подаването на заявление за оказване на помощ. Такъв е редът на нещата. Генералната дирекция за регионална политика и моят колега, члена на Комисията Хаан, ще дадат съвет и подкрепа в това отношение.

Г-жа Estrela призова за по-нататъшно развитие на основната директива и правилата на фонда. Преди повече от четири години Комисията представи предложение в това отношение, което беше подкрепено от Парламента. В настоящия момент то все още е в Съвета. Но, въз основа на определянето, искам да кажа, че предложенията, които внесохме тогава, не биха осигурили по-добри възможности за помощ в конкретния случай. Редно е превантивните мерки да останат съществена част от нашата политика. Ето защо политиката на сближаване е най-правилният инструмент за употреба.

Искам още веднъж да ви уверя, че Комисията ще направи всичко в нейните правомощия, за да подпомогне населението и администрацията в Мадейра да превъзмогнат това ужасяващо събитие.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на първата месечна сесия през март.

Писмени изявления (член 149)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Искам да изразя голямата си тъга и съчувствие към семействата на жертвите на природното бедствие, връхлетяло Мадейра.

Искам да изразя своята солидарност към жителите на Мадейра, нейните институции и регионалното правителство. Призовавам за солидарност от страна на институциите на ЕС във връзка с бързото и гъвкаво прилагане на фонд „Солидарност“, особено във връзка с отпускането на възможно най-голяма финансова помощ, имайки предвид специалния статут на Мадейра на остров и крайно отдалечен регион на ЕС.

Призовавам Европейската комисия да приложи структурните фондове — Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд — въз основа на бързи и опростени процедури.

Освен това призовавам благоволенieto на Европейската комисия да договори преразпределението на средствата от структурния фонд с компетентните органи въз основа на рамката на Общността, взимайки под внимание настоящото бедствие.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Искам да изразя своето дълбоко съчувствие и солидарност към населението, институциите и регионалното правителство на Мадейра във връзка с трагедията с *непреодолима сила*, сполетяла автономната област Мадейра на 20 февруари, която причини десетки жертви, ранени, изчезнали хора, хора останали без домове и огромни материални щети. Настоящото положение изисква предприемането на бързи и ефективни мерки на солидарност от страна на ЕС. С оглед на това се изисква възможно най-голяма готовност от страна на всички, включени в преразпределението на фонд „Солидарност“, с оглед на навременното му мобилизиране. Също така е от съществена важност различните фондове на Европейския съюз да бъдат мобилизирани по гъвкав начин чрез предварителни плащания, опростени процедури и по-високо равнище на съвместно финансиране с цел отговарянето на нуждите на автономна област Мадейра. Застъпваме се за това, че фонд „Солидарност“ трябва да бъде преразгледан по начина, изискан вече от Парламента. Фондът трябва да играе ролята на фонд за спешни случаи, като периодът от планирането до завършването на съответната операция бъде намален, а наличните средства — повишени.

Krzysztof Lisek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Искам да изразя своите съболезнования на семействата на загиналите вследствие на наводненията и свлачищата, причинени от проливните валежи в Мадейра. Природата не може да бъде излъгана, и тъй като не можем да предотвратяваме природните бедствия, трябва да направим всичко възможно за предотвратяването на разрушителните последици и оказване на помощ на пострадалите. В обстановка на криза и природни бедствия Европейският съюз трябва да бъде способен да реагира бързо и ефективно, оползотворявайки съответните средства. Във връзка с това, както вече подчертах в измененията, внесени относно проектодоклада на г-н Danjean за прилагането на европейската стратегия за сигурност и общата политика за сигурност и отбрана, от съществена важност е гарантирането на ефективно прилагане на средствата за реагиране в кризисни ситуации чрез добра организация на командните центрове, съответстваща на необходимостта от действие като част от първия и втория стълб. Доброто планиране и ефективното управление на тези центрове ще бъде предпоставка за успешни действия, предприемани на територията на държавите-членки на ЕС и други държави, нуждаещи се от помощ.

В частност, необходимо е по-добро съгласуване на спасителните, полицейски, военни и противопожарни сили в Европейския съюз. Трябва да бъде взето под внимание и включването на специално обучени отряди като Полската спасителна група на Националната служба за противопожарна отбрана, която притежава удостоверение от ООН.

22. Инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейската общност (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Adina-Ioana Vălean, от името на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, относно предложението за регламент на Съвета относно уведомяването на Комисията за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейската общност и за отмяна на Регламент (ЕО) № 736/96 (COM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(CNS)) (A7-0016/2010).

Adina-Ioana Vălean, докладчик. – (EN) Г-жо председател, наистина оценявам присъствието Ви на пленарното заседание тази вечер. Бих искала да благодаря на докладчиците в сянка за плодотворните обсъждания и работата по доклада. Влизането в сила на Договора от Лисабон дава на Европейския съюз по-големи правомощия в областта на енергийната политика. Считам, че това е област, в която, ако държавите-членки работят съвместно, Европа може да осигури по-евтина и по-ефективна енергия за гражданите си. Заедно можем да сведем до минимум ефекта от непредсказуемите събития като прекъсването на захранването с газ, което преживяхме миналата зима.

Разбира се, Европа не може да се намесва по отношение на газовия поток извън нейните граници или да решава подобни спорове, но това което можем да направим, е да гарантираме, че нашата инфраструктура може да се справи в случай на недостатъчни или неуспешни доставки на газ и да направим пазара по-прозрачен и ефективен. Европа е поставила този приоритет на челно място в дневния си ред. Миналата година приехме трети пакет от мерки в областта на енергетиката, целящ да гарантира по-конкурентоспособен и ефективен енергиен пазар. Сега за разглеждане в Парламента е внесен регламент относно сигурността на доставките на газ, а утрешното гласуване на регламента относно уведомяването за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура ще допринесе за постигане на по-голяма прозрачност и предсказуемост на пазара.

На този фон считам, че би било жалко, ако не приложим подходящото правно основание, предвидено в новия член 194 от Договора от Лисабон, и пропуснем възможността, която ни предлага този нов инструмент. Това е изключително важен институционален, политически и правен въпрос. Регламентът е не само инструмент за събиране на информация, а дава и цялостна представа за инвестициите за енергийна инфраструктура като база за формиране на политиката. И така, в случай че Съветът приеме този регламент с погрешно правно основание, Парламентът следва да отнесе въпроса до Съда и бих искала да ви уверя, че ще го направи.

Сега по същество. По-рано казах това на г-н Барозу, а сега ще го кажа и на Вас, г-н Йотингер. Това е превратен момент за Европа и сега повече от всякога наш приоритет следва да бъде подкрепата за дружествата ни и създаването на благоприятна конкурентна среда. Ето защо се нуждаем от силна политика, и по-специално от по-силна, надеждна енергийна политика. В крайна сметка целта е да гарантираме сигурна и евтина енергия както за нашите граждани, така и за дружествата ни. Във връзка с това се надявам, че събирането на информация няма да се превърне в самоцел. Трябва да се уверим, че този регламент няма да създаде допълнителна бюрократична тежест за дружествата и че чувствителната от търговска гледна точка информация ще бъде строго пазена.

Друг въпрос, за който мога единствено да съжалявам, е, че групата на Европейската народна партия и групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент внесоха изменение, съгласно което дружествата от ЕС следва да предоставят информация във връзка с проекти за инвестиции в трети държави. Призовавам всички да откриете правното основание в Договорите, което позволява екстратериториалност в областта на енергийната политика. Освен това считам, че първо следва да започнем да доказваме, че знаем какво се планира на европейско равнище и след това да гледаме извън границите ни. Забелязах също така, че Парламентът се изкушава да включи всичко в този регламент. Считам това за грешка. За да бъде ефективен този инструмент, трябва да се съсредоточим върху действително последователна информация, да не забравяме въпроса за избягването на прекалената бюрокрация, както и въпросите, свързани с поверителността относно нашите дружества и Комисията. Опитах се да постигна този баланс, като, от една страна, предоставяме възможност на Комисията да има обща представа за евентуалните бъдещи развития, но също така, от друга страна, гарантираме, че картината е възможно най-точна.

Нуждаем се също така от известна сигурност за бъдещите инвестиции, за да осигурим провеждането на правилна и солидна политика. Трябва също така да получа едно уверение от Вас, г-н Йотингер. Искам да избегнем ситуация, при която, след като е събрала информация, Комисията ще започне да налага инвестиционни планове на дружествата, като ги кара да инвестират в определени проекти. Комисията следва обаче да осигурява решения и стимули за дружествата, на които може да се наложи да правят краткосрочни нерентабилни инвестиции, за да се гарантира сигурността на доставките, защото в противен случай слабостите ще останат.

Ще спра до тук. Благодаря за отделеното време. Очаквам вашите коментари.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. – (DE) Г-жо председател, г-жо Vălean, уважаеми членове на ЕП, газовата криза в началото на миналата година ни показва колко важно е за Европа да има енергийна инфраструктура, която не само насърчава функционирането на вътрешния пазар, но също така прави възможна солидарността между държавите-членки и регионите, засегнати в случай на криза. Ето защо е важно Комисията да получи представа за новите проекти за инвестиции, които се планират или са в процес на изграждане, както и за това, кои стари инсталации може да бъдат изведени окончателно от експлоатация. Поради това предложението ни е да се разработи и преработи инструментът за информация, който беше създаден по време на друга криза, а именно първата криза с цените на нефт.

Това предложение цели да се разшири приложното поле на регламента, в частност в областта на възобновяемите източници на енергия и улавянето и съхранението на въглероден диоксид. Приветстваме внесените от Парламента предложения за включване на области на приложение като регионални отоплителни мрежи или производствения капацитет за добив на газ, въглища и нефт. Искаме също така да вземем предвид съществуващите задължения за отчетност, при условие че достъпната информация в контекста на анализите, които се извършват от Комисията, е използвана.

(Загуба на звука)

(Заседанието се прекъсва за кратко поради технически проблеми)

Председател. – Бихме искали да опитаме още веднъж и да видим дали ще проработи за немски език.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на ЕП, поставих въпроса за това, как Комисията иска да оценява информацията, която получава от държавите-членки в контекста на регламента. При анализите си първоначално ще разглеждаме очакваното развитие на инфраструктурата с оглед на очакваните промени в търсенето. Ще вземем предвид дали предвижданите нови мощности ще отговорят на прогнозите за бъдещото търсене или дали можем да очакваме съкращаване.

Във връзка с това, за разлика от сега действащия регламент, би било важно да се въведе обсъждане на институционално равнище относно тези тематични области. Ето защо Комисията предлага, първо, на всеки две години да се публикува доклад за структурното развитие в енергийната инфраструктура. С това се цели да се повиши прозрачността за пазарните оператори. Второ, искаме и политически дебат с Парламента и държавите-членки, от който да направим необходимите заключения. Накрая бих искал да подчертая, че едно нещо е ясно: регламентът сам по себе си е инструмент за събиране на информация, която ни показва дали е необходимо да се предприемат някакви действия. Как ще подходим към тези потребности трябва да решим в контекста на конкретните инициативи в областта на енергийната политика.

И така, стигнах до момента, г-жо Vălean, който представлява интерес за Вас и за целия Парламент, а именно новия член 194 от Договора от Лисабон и неговото прилагане. За всички нас, Парламента, Съвета и Комисията, този член представлява едновременно възможност и задължение да формираме политиката на ЕС в областта на енергетиката в тясно сътрудничество, или по-конкретно, съвместно с Европейския парламент. В качеството ми на нов член на Комисията, отговарящ за енергетиката, бих искал, доколкото е възможно, Парламентът да взема непосредствено участие при определяне на всички политически мерки в бъдеще и това да се случва на ранен етап. Правният акт, на който е посветено днешното разискване обаче, се отнася единствено до събирането и оценката на информация в енергийния сектор и следователно според тълкуването на Комисията се основава на членове 337 и 187 от Договора за Евратом. Съдържанието на регламента е в съответствие и с двата члена от първичното законодателство и съгласно съдебната практика изборът на правно основание за вторичното законодателство трябва да е свързан с измерими критерии, свързани със съдържанието.

Няма енергийна политика, която да се определя единствено чрез събиране и оценка на информацията, поради което според мен трябва да се вземе решение. Моля за разбиране по този въпрос.

Marian-Jean Marinescu, от името на групата PPE. – (RO) Г-н член на ЕК, опитахте се да обясните причината, поради която не работим по процедурата за съвместно вземане на решение. Споделям мнението на моята колега, г-жа Vălean, изготвила този доклад, че би било добра идея регламентът да се обсъди на базата на процедурата за съвместно вземане на решение.

Новият регламент е законодателен инструмент с изключително значение за енергийния пазар на Европейския съюз. Този анализ следва да допълни националните и регионалните стратегии и да помогне за консолидиране на енергийната сигурност чрез установяване на потенциалните недостатъци и рискове по отношение на

инфраструктурата и инвестициите, с оглед осигуряването на баланс между търсенето и предлагането в енергийния сектор.

Считам, че предложението на Комисията съдържа редица неясни моменти, които, надявам се, са били отстранени с внесените изменения, като например въпроса с публикуването на енергийната информация, която се изпраща от държавите-членки. Тя трябва да се обобщава на национално и регионално равнище. Това ще спомогне да се предотврати разкриването на чувствителна търговска информация.

Друг въпрос е необходимостта от яснота за това, какво се има предвид под „конкретна институция“ или орган, на когото са възложени подготовката и приемането на многогодишни планове за развитие и инвестиции в енергийната инфраструктура в ЕС. Съществува също така и въпросът за избягване на дублирането при събиране на информацията и определяне на срокове, в които данните за определени проекти да бъдат предавани, например след като органите са получили заявление за разрешение за строеж.

Друг особено важен аспект е въпросът за контрола на инвестициите в трети държави, които от своя страна оказват влияние върху европейския енергиен пазар. Считам, че инвестициите на правителствата и националните дружества в трети държави, които имат значително влияние върху енергийния пазар, трябва да се отчитат като част от този регламент.

Adam Gierek, *от името на групата S&D.* – (PL) Г-жо председател, европейската интеграция, сигурност и енергийна солидарност изискват общо управление на инвестициите във всички държави-членки като част от енергийна инфраструктура в по-широк смисъл, и по-специално инфраструктура за пренос. За вземането на оптимални решения за инвестиции в тази област е необходима обективна информация за състоянието на инфраструктурата във всяка национална система, както и важна информация за провеждането на централно проучване в ЕС във връзка с бъдещата интеграция.

Това, което е от значение, е елементът на конкуренция на общия пазар на стоки и услуги, който се влияе основно от цената на енергията във всяка държава-членка, а необходимостта от опазване на търговската тайна не следва да внася неяснота или да пречи на процеса на интеграция. Нека пазим в тайна само онова, което трябва да остане поверително – военните инфраструктурни съоръжения.

Това е важно, защото вземането на решения за инвестиции, като например за изграждането на северен или южен газопровод, не следва да бъде мярка, продиктувана единствено от егоистичните интереси на няколко държави-членки на ЕС. Нека изготвим цялостен, дългосрочен инфраструктурен план за целия Съюз, основан на принципите на сътрудничество, доверие и солидарност. За съжаление, настоящият регламент ще служи на тази цел само в известна степен, а според мен следва също така да включва и приоритетите на държавите-членки.

Lena Ek, *от името на групата ALDE.* – (SV) Г-жо председател, много се радвам да видя, че Комисията се ангажира да насърчи добрите практики и да повиши енергийната ефективност на европейския енергиен пазар. Енергийната ефективност има решаващо значение за създаването на работни места и за растежа в Европа, както и за постигане на целта за ограничаване на глобалното затопляне до 2° C. Двете основни предпоставки за това са интелигентни електропреносни мрежи и свободен и добре функциониращ вътрешен енергиен пазар. Естествено и за двете е необходимо Комисията добре да познава сега съществуващата инфраструктура и пазара, а това е и предметът на предложението.

Необходимо е обаче и бюрокрацията, която се занимава с тази информация, да действа ефективно. Трябва да се избягва дублиране и предоставената информация трябва да бъде в съответствие с целите, които се стремим да постигнем. Ако искаме да постигнем функциониращ пазар, изключително важно е информацията, която се събира от европейските предприятия, да бъде защитена, за да се избегне каквото и да било смущение на пазара. Ще подкрепя доклада и призовавам Парламента да отхвърли изключително бюрократичните предложения, внесени от групата на Зелените/Европейски свободен алианс.

Както беше споменато по-рано, целите на предложенията са от съществено значение. Толкова са важни, че получиха отделно правно основание в член 194 от Договора от Лисабон, в който буквално са изброени дума по дума. Пълноправното участие на Европейския парламент чрез обикновена законодателна процедура съгласно Договора се разбира от само себе си. Всичко друго би било недостатъчно и би било изключително неуспешен старт за сътрудничеството между Парламента и Комисията, от което се нуждаем за функционирането на вътрешния енергиен пазар.

Yannick Jadot, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н член на Комисията, хубаво е, че искате да разисквате резултата от използването на този инструмент пред Европейския парламент, но най-важното нещо, с което

трябва да се съобразите по отношение на Европейския парламент, е обикновената законодателна процедура. Намираме този инструмент за полезен, но би могъл да бъде по-функционален, ефективен и прозрачен.

По-конкретно, можеше да бъде по-ефективен, ако отчиташе всички децентрализирани източници на енергия. Не става въпрос да се брои всяка слънчева батерия, а на равнище държави-членки разполагаме с информация, която можете да съберете и да видите за какво ще допринесат всички планове за децентрализирана енергия. Когато говорим за демокрация и прозрачност, изненадан съм да чуя, че нашият колега либерал ни отговаря с бюрокрация. Този инструмент трябва да бъде прозрачен, трябва да бъде разискван, а Комисията трябва да проведе консултации със заинтересованите лица, съюзи и сдружения. В заключение, данъкоплатците имат огромен принос за преход в енергетиката и е важно да разполагаме с информация относно финансирането, за да знаем как точно данъкоплатците финансират този преход в Европа. Надявам се утре внесените изменения да бъдат приети с по-голям брой представители на Европейския парламент, от този на присъстващите тук тази вечер.

Evžen Tošenovský, *от името на групата ECR*. – (CS) Предложението за редовно предоставяне на информация относно инвестиционните проекти в областта на енергийната инфраструктура на ЕС е спорно. Това ще означава включване на структури на ЕС в областта на конкурентните взаимоотношения между предприятия, които са предимно частна собственост. Считам, че предложението трябва да се разглежда на две равнища. Първото се отнася до съдържанието на подобна задължителна информация, по-конкретно до обхвата и подробностите. Второто засяга степента на поверителност и произтичащите от това задължения на Комисията да пази тайна.

Категорично считам, че информацията, която трябва да се предоставя, следва да има по-описателен характер, като представя накратко енергийните мрежи и бъдещото им развитие. По този начин Комисията ще добие достатъчна обща представа за връзките между отделните държави и в същото време ще бъде достатъчно информирана относно съществуващите мрежи и перспективите за бъдещето. Логично възниква въпросът какво ще прави Комисията, ако е убедена, че в дадена област не съществува достатъчно капацитет или обратно, ако има излишен капацитет. С достатъчно обща информация ще можем също така да се справим с проблема с провеждането на странни обсъждания за опазване на тайните във връзка с някои стратегически планове на енергийните дружества.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) Събитията през последните години ни показаха, че енергийната сигурност на ЕС е по-скоро стремеж, отколкото реалност.

Енергийните системи на държавите-членки на ЕС не са нито достатъчно съвместими, нито достатъчно взаимосвързани. Ето защо в началото на миналата година много държави изпаднаха в положение, при което останаха без отопление и газ, въпреки цялата солидарност и доброжелателност на Европейския съюз. За да се поправи това положение, ще бъдат необходими мащабни инициативи от страна на Европейската комисия и следователно в работата си Европейската комисия трябва да получава качествена и подробна информация както от държавите-членки, така и от частния сектор.

Поради тези причини можем да считаме проекта за Регламент на Съвета относно уведомяването за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура за естествена и необходима стъпка в процеса на разширяване на енергийната политика на ЕС в унисон с текущите тенденции в областта на енергийните доставки в ЕС. Включените в доклада предложения за изменения по този въпрос от програмата подобряват формулировката на регламента и следователно считам за редно да ги подкрепим.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, отличният доклад на г-жа Vălean съдържа някои разумни предложения, с които съм съгласна.

Първо, изискването за гарантиране на оптимално равнище на сигурност по отношение на данните и информацията, които се изискват съгласно предложението, а именно тези, които стопанските оператори определят като чувствителни. Второ, изискването за предоставяне на възможност за обобщаване на данните и на по-широко регионално равнище, предвид това, че понякога националното равнище не е от значение. Трето, уведомяването следва да има практическа цел и следва да допълва анализа на развитието на европейската газопреносна система.

Поради това Комисията следва да бъде задължена да обсъжда анализите си с държавите-членки и с участниците в тези сектори; това е ангажимент, който Комисията пое пред нас.

Необходимо е също така успешно да избягваме дублирането на работата, която операторите, националните регулаторни органи и държавите-членки трябва да свършат, за да определят национални планове, насочени

към опазване на сигурността на доставките, като се отдели специално внимание на газовата инфраструктура, а също и да гарантираме, че ако операторите решат да променят инвестиционните си планове, няма да бъдат наказани по какъвто и да е начин.

В заключение искам да привлека вниманието ви към член 1, параграф 2 от предложението, в който се обсъждат сроковете за уведомяване. Необходимо е да се отчете фактът, че много проекти не стигат по-далеч от етап планиране. Ето защо възможно най-добър резултат може да се постигне, ако уведомяването се отнася само за онези проекти, които са получили съответните разрешения и разрешителни или за онези, за които е взето окончателно инвестиционно решение.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Преди всичко бих искала да поздравя докладчика за добре свършената работа. Договорът от Лисабон засилва правомощията на Европейския съюз в областта на енергийната политика. Енергийната сигурност на ЕС и солидарността между държавите-членки в случай на енергийна криза са от решаващо значение за енергийната политика на Европейския съюз. С настоящия регламент се въвежда рамка на Общността за предоставяне на Комисията на данни и информация за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в секторите на нефта, газовите горива, електроенергията и биогоривата, както и за проектите, предвиждащи геологическо съхранение на въглеродните емисии в енергийния сектор.

Всъщност Комисията ще може да внася предложения за това, как по-успешно да се използва съществуващият капацитет и да намира решения в ситуации на енергийна криза. Регламентът не трябва да увеличава значително административната тежест, с която енергийните дружества следва да се справят. Считам обаче, че този регламент следва също да се прилага за европейски дружества, които инвестират в проекти за енергийна инфраструктура в трети държави и са пряко свързани с енергийните мрежи на една или повече държави-членки или им оказват съществено влияние. Ето защо се надявам изменение 74 утре да бъде подкрепено с необходимото мнозинство.

Roger Helmer (ECR). – (EN) Г-жо председател, някои от измененията, които разглеждаме тази вечер, са отражение на манията, която ни е обзела, по отношение на възобновяемите източници на енергия. Продължаваме да говорим за това, колко важно е да намалим емисиите на въглероден диоксид, дори когато теорията за причиненото от човека глобално затопляне се разпада пред очите ни.

Ако наистина бяхме сериозни по отношение на намаляването на емисиите на въглероден диоксид, със сигурност щяхме да подкрепяме атомните електроцентрали, а не възобновяемите източници на енергия. Избрахме да започнем инициативи, които до голяма степен променят пазара в полза на последните и срещу атомната енергия.

Европа се нуждае от конкурентен, надежден основен поток, с базов режим на експлоатация, генериращ капацитета, който дава атомната енергия. Междувременно не може да се разчита жалката струйка непостоянна енергия от вятърните централи да захранва промишлените отрасли в Европа.

Много държави в ЕС, включително родната ми страна, са изправени пред изгледите за енергийна криза по-късно през това десетилетие, отчасти в резултат на Директивата за големите горивни инсталации. Ако не се обединим и не изградим сериозен капацитет за генериране на енергия, имам предвид чрез атомни и топлоелектрически централи, ще се окажем в ситуация, при която ще останем без осветление.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Въпросът за енергията и енергийните мрежи е от решаващо значение за бъдещето на европейската икономика. Значението на енергийната сигурност се повтаря в редица документи, при разисквания и заседания. За да може думите и декларациите да бъдат подплатени с конкретни решения и да има измерими ефекти обаче, следва преди всичко да осигурим подходящото равнище на финансиране за инвестициите, които се планират. Според доклад, изготвен от „Ексон Мобил“, една от най-големите петролни корпорации в света, световното търсене на енергия ще се повишава с близо 1,2% годишно, като до 2030 г. ще се е увеличило с приблизително 35%.

Търсенето на газ, който ще бъде вторият най-важен източник на енергия, ще нараства с 1,8% годишно. В момента в света се използват малко над 3 млрд. м³. През 2030 г. ще са необходими близо 4,3 млрд. м³. Вследствие на увеличаващите се потребности на Европа от газ ще нарасне зависимостта ѝ от вноса на този ресурс, който от 45% през 2005 г. ще достигне 70% през 2030 г. Предвид тези данни трябва да имаме стратегически подход относно финансовата подкрепа от Европейската общност за енергийните мрежи.

При сегашната икономическа и финансова ситуация е изключително трудно да открием инвеститори за редица проекти. Единствено подходящата подкрепа от страна на Европейския съюз ще даде възможност работата по тези проекти да продължи. Следва да се даде приоритет на проектите, чиито акцент е поставен върху трансграничните потребности от енергия и които допринасят за развитието на нови технологии с основно

значение за посрещане на потребностите на Европа от енергия в бъдеще. Тези проекти ще спомогнат за отстраняване на различията във връзките между системите в Европейския съюз и ще предоставят възможност за допълнително оптимално използване на собствените ресурси на Европейския съюз от енергия.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, този въпрос е много важен най-малко поради три причини: първо, трябва да мислим за енергийната сигурност, защото ще дойде ден, когато изкопаемите горива ще се изчерпят; второ, целите ни във връзка с изменението на климата за 2020 г. или според някои дори за 3020 г., или дори 4020 г.; и трето, много важно, трябва да намалим зависимостта си от изкопаемите горива, които понякога идват от нестабилни държави или дори диктаторски режими.

И така, времето не е на наша страна, а една от областите, която изисква сериозно внимание, е тази на науката и иновациите. Дублирането в тази област поражда безпокойство у мен.

Неотдавна научих, че има 45 различни групи, които правят проучвания за бактерията салмонела. Ако това е така, то възможно е 450 групи да правят проучвания за възобновяеми източници на енергия, например за вятърна енергия, слънчева енергия, енергията на приливите и отливите и енергията на вълните.

Във връзка с това искам да попитам Комисията с какви планове разполага за координиране на тези проучвания, за да се извлече максимална полза от ресурсите и да получим технологията, от която се нуждаем.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Бих искал да поздравя г-жа Vălean за този доклад и да подчертая някои аспекти относно значението на инвестициите в инфраструктура. Непрекъснатото развитие на енергийната инфраструктура е единственият начин да се справим с непрекъснато променящото се общество. Развитието на съществуващите мрежи, наред с инвестициите в нови видове мрежи, адаптирани към новите видове енергийни ресурси, е фактор с решаващо значение, който има за цел да улесни достъпа до нови източници на енергия както за населението, така и за промишлеността.

В момента регионално сътрудничество в енергийния сектор на практика съществува. То обаче трябва да бъде подкрепено от ясни регламенти. Солидарността между държавите-членки от идея трябва да се превърне в реалност. Важно е също така да се увеличат инвестициите в информационни системи за контрол и отчитане на запасите от горива по време на криза.

В заключение бих искал да подчертая, че инвестициите и разгръщането на информационните и комуникационни технологии в енергийния сектор са ключови фактори за развитието на енергийно ефективна икономика с ниски въглеродни емисии.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Договорът от Лисабон, който увеличава правомощията на ЕС в областта на енергийната политика, следва да бъде използван активно за преодоляване на трудностите и предотвратяване на евентуални проблеми на енергийния пазар.

Предоставянето на информация относно инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура ще допринесе за установяване на несъответствията между търсенето и предлагането в този сектор и следователно ще спомогне за създаването на по-добра обща енергийна политика в дух на солидарност, като сближи държавите-членки на енергийния пазар. Поради горепосочените причини съм съгласен със становището, че е необходимо да се събира точна и адекватна информация за планираните инвестиции, за да може ЕС да взема информирани решения относно енергийната политика, основани на обобщена картина и на ситуацията, преобладаваща във всички държави-членки.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Гарантирането на стабилни и непрекъснати енергийни доставки се превърна в приоритет за правителствата на държавите-членки на Съюза, както и за Общността като цяло. Конкретна отговорност за това носи Европейската комисия, която чрез действията си следва да се стреми да гарантира енергийните доставки за Общността, като развива и контролира правилното функциониране на европейския енергиен пазар.

Един от механизмите на многоизмеримата енергийна политика на Комисията следва да бъде подкрепата за ефективни проекти за инвестиции в енергийния сектор. Комисията следва редовно да извършва анализи и проучвания. Анализите следва да се основават на информацията относно инвестиционните проекти в енергийната инфраструктура на отделните държави с акцент не само върху съоръженията, които се използват в момента, но и върху анализа на инвестиционни проекти, целящи да се подобри диверсификацията както на източниците на енергийни суровини, така и на начина, по който те се пренасят и обработват. Когато Комисията разполага със сходни анализи за всички държави от Съюза, ще може да избере най-благоприятната стратегия за европейския енергиен пазар.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н Йотингер, един от основните проблеми в енергийния сектор е съхранението на енергията, разбира се. Считам, че във връзка със сигурността на доставките трябва да помислим по-сериозно по въпроса за съхранението. Това е огромно предизвикателство във връзка с възобновяемите източници на енергия, по-специално.

От друга страна, необходимо е също така да създадем интелигентни мрежи. Колкото повече енергия от възобновяеми източници имаме, толкова по-големи са шансовете ни да повишим значително енергийната ефективност на околната среда чрез интелигентни мрежи и в крайна сметка да дадем стимул на домакинствата да използват интелигентни методи за отчитане, за да намалим потреблението и разходите. Повишаването на ефективността ще има много важна и ключова роля в бъдеще не само при производството на енергия, но в частност и при потреблението ѝ.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на ЕП, бих искал да ви благодаря за ценните предложения за подобрения. Комисията ще предприеме стъпки, за да гарантира, че много от вашите предложения се вземат предвид от държавите-членки в окончателния текст на регламента.

Комисията е наясно с поверителното естество на информацията, свързана с планираните проекти. Ето защо сме съгласни с предложенията на Парламента да се публикуват единствено данни, които преди това са били събрани на равнище държава-членка. В допълнение данните следва да бъдат обобщени на европейско равнище по такъв начин, че да не се правят изводи за отделни дружества и тяхната стопанска политика. Това е важно в случаите, когато има само едно дружество, действащо на национално равнище в конкретен енергиен сектор.

Както вече споменах, приветстваме също така разширяването на приложното поле и включването на производствените мощности за добив на нефт, газ и въглища. Не желая да крия факта, че държавите-членки не са много склонни да приемат това предложение, но обещавам включването на тези мощности да бъде преразгледано в рамките на пет години.

Независимо от разликите в тълкуванията ни по отношение на правното основание за регламента, мога да ви уверя, че целта на Комисията е да има широк дебат в областта на инфраструктурата. Новата инфраструктура и инструментът за солидарност, който предстои да бъде разработен след предоставяне на финансова помощ от Общността за трансевропейски енергийни мрежи, както и докладите на Комисията относно напредъка по изпълнението на програмата за икономическо възстановяване по отношение на ползите за енергийните проекти, ще дадат възможност това да се случи.

Adina-Ioana Vălean, докладчик. – (EN) Г-жо председател, бих желала да благодаря на члена на Комисията и на колегите за интересния им принос към настоящото разискване.

Бих искала да кажа само няколко думи в заключение. Преди всичко бих желала още веднъж да подчертая, че политиките със сигурност следва да се въздържат от намеса в пазара. Нека не забравяме, че Европа е пазарна икономика и можем да използваме политиката само за да отстраним слабостите на пазара.

Второ, твърдо поддържам становището си, че не следва да използваме този регламент, за да проверяваме дали други регламенти се прилагат правилно или дали включват изчерпателна информация; това не е упражнение по статистика. Определено трябва да пазим събраната информация, доколкото това е уместно, в противен случай тя се обезсмисля, като се губи в един огромен масив от данни. А този регламент не е посветен на разработване на политика за възобновяеми източници на енергия или газ.

В заключение бих искала да се обърна към моята колега, г-жа Lena Ek, и да кажа, че само се надявам обобщената информация, която ще се събира в резултат от този регламент, да помогне да увеличим познанията си в областта на енергийните въпроси, а това ще бъде в интерес на всички ни.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 25 февруари 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), в писмена форма. – (IT) Поздравявам Европейската комисия за това, че е представила на Съвета изменения регламент относно инвестиционните проекти за енергийна инфраструктура в Европейския съюз.

Докладът обогатява съдържанието, като го прави по-конструктивно и актуално и има две причини за това. Първата е осигуряването на прозрачна информация относно сигурността и поверителността на чувствителните данни, които Комисията ще трябва да получава периодично с цел ефективно управление на енергийната

политика. Докладът е в съответствие с Договора от Лисабон, в който се отделя специално внимание на енергийната политика, като се засилват и координират използваните методи и необходимите за сектора инвестиции.

Фактът, че срещата на най-високо равнище в Копенхаген не успя да удовлетвори световните политически лидери означава, че за провеждането на политиките е необходимо да се промени стратегията. Европейският парламент обръща специално внимание на проблема във връзка с целта за упражняване на надзор над енергийните инвестиции в строителството, преноса и съхранението на свързани енергийни продукти, за да задоволи секторите за производство и разпространение и съответно да опази здравето на потребителите.

Втората причина е, че след като в ЕС има недостиг на енергийни продукти, а вътрешното търсене, както и вносът, нарастват с всеки ден, енергийната политика на ЕС трябва да се съсредоточи върху диверсификацията, сигурността на доставките и енергийната ефективност.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Принципът на солидарност трябва да осигури платформа за разработването на енергийните политики на Европейския съюз. Ако държавите-членки работят съвместно, могат да гарантират по-сигурни, по-евтини и по-ефективни доставки на енергийни ресурси за гражданите и дружествата. От изключително значение е Европейският съюз да разполага с енергийна инфраструктура, която улеснява сътрудничеството между държавите-членки с цел намаляване на проблемите, които възникват по време на енергийни кризи. Настоящият регламент ще осигури на Европейската комисия информация за енергийните структури, за да може тя да добие представа за тях. Тази информация включва данни за инфраструктурите за нефт и природен газ, както и за възобновяеми източници на енергия. След събиране на информацията ще бъде възможно да се очертаят недостатъците в европейската енергийна система и след това да се предложат мерки за тяхното отстраняване. Мерките, предприети на европейско равнище, трябва да допълват националните и регионалните стратегии. Считам, че за нас е изключително важно да гарантираме поверителния характер на търговската информация, която се събира. Освен това е важно също така да контролираме онези европейски инвестиции в трети държави, които имат съществено влияние върху енергийния пазар на ЕС.

Sergio Berlato (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, предложението за регламент относно инвестиционните проекти за енергийна инфраструктура Европейската общност е важен инструмент за ефективно насърчаване на енергийната политика на равнище ЕС.

Изразявам подкрепата си за начина, по който предложението е обосновано, а именно необходимостта да се определи последователна и всеобхватна рамка за развитието на инвестициите в енергийна инфраструктура в Съюза, която ще позволи на Комисията да наблюдава състоянието на развитието на планираните инвестиционни проекти в енергийния сектор.

Наблюдението и контролът със сигурност имат решаващо значение, за да се гарантира, че провежданата политика в подкрепа на проектите е прозрачна, но при условие че административната тежест за малките и средните предприятия – движещата сила на икономиката в ЕС – бъде сведена до минимум.

Считам за положителен факта, че беше постигнат компромис, за да се гарантира, че информацията от операторите на пазара ще се получава и обработва от Комисията, като се осигури необходимата степен на поверителност. Инвестиционните проекти за енергийна инфраструктура са от съществено значение, ако искаме да изградим свободен и следователно конкурентен енергиен пазар.

Поради тази причина призовавам Комисията на базата на събраната информация периодично да представя анализи за структурното развитие на енергийния сектор с цел установяване на областите на пазара, в които са необходими подобрения, и на всякакви пречки, които възпрепятстват оптималното му функциониране.

András Gyürk (PPE) *в писмена форма*. – (HU) Не минава и ден, без някоя държава-членка или голямо дружество да не обяви големи инвестиционни планове в енергийния сектор. Различни газопроводи, дузини разположени в морето вятърни паркове и електроцентрали са на етап планиране. В същото време все още има много да се желае в областта на координирането на бъдещите инвестиции. Това само по себе си е повече от достатъчна причина да се приеме внесеният сега за разглеждане регламент, който ще консолидира в единна структура всички задължения за уведомяване за енергийни инвестиции от страна на държавите-членки. Възможно е регламентът, който предстои да бъде приет, да хармонизира регионалните инвестиции и да спомогне за съвместното планиране, като по този начин укрепи енергийния пазар и сигурността на доставките.

Считам, че е важно изискванията в предложението относно задължението за предоставяне на данни за инвестициите да не натоварват органите на държавите-членки с излишна административна тежест. Трябва

да гарантираме, че методът за предоставяне на данни относно инвестициите съответства на вече приетите правила. Във връзка с това си заслужава да си припомним, че дори сега директивите на ЕС относно вътрешния пазар на електроенергия и газ призовават за изготвяне на 10-годишни инвестиционни планове.

Първоначалното предложение на Европейската комисия не включваше инвестициите в местни топлофикационни системи. Поради това изменението, което ги включва сред областите, за които задължително ще се предоставя информация, направено от парламентарната комисия по промишленост, изследвания и енергетика, следва да бъде прието. Не трябва да забравяме, че в новите държави-членки местните топлофикационни системи имат важна роля в услуга на населението. В Унгария например този вид отопление се използва от близо 2 милиона души. Инвестициите в местни топлофикационни системи не могат да не бъдат взети предвид при хармонизирането на политиките за енергийни инвестиции.

Edit Herczog (S&D), в писмена форма. – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, въпреки голямата несигурност във връзка с изпълнението на инвестиционните проекти за енергийна инфраструктура, наред със сериозните затруднения, които сегашната икономическа и кредитна криза създава за инвестиционните планове в енергийния сектор, трябва ясно да разберем, че ключов фактор в новата европейска енергийна политика, която цели да се гарантира сигурността на доставките, като се смекчат последиците от изменението на климата и се поддържа конкурентоспособността, са значителните инвестиции през следващите години в енергийната инфраструктура на Европейския съюз. Това е важен инструмент за формирането на обща енергийна политика.

Без достатъчно информация относно нашата енергийна инфраструктура не можем да окажем ефективна подкрепа на европейската енергийна политика на равнище ЕС. Поради тази причина считам, че общата ни цел в Общността трябва да бъде редовното предоставяне на точна информация за инвестиционните проекти в енергийната инфраструктура на ЕС, намаляване на бремето за събиране на информацията, подобряване на полезните анализи, основани на информацията, която се предава на Комисията, наред с намаляване на тежестта върху участниците в частния сектор, които имат все по-голяма роля в инвестирането в инфраструктурно развитие.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), в писмена форма. – (PL) Бих искал да изкажа искрена благодарност на докладчика за изготвянето на толкова балансиран доклад. Обединените усилия на държавите-членки и на Европейската комисия, вложени в доклада, ще гарантират интегрирана и усъвършенствана система за енергийна сигурност за Съюза, като в същото време ще повишим ефективността и ще намалим потреблението на енергия. Като част от енергийната политика на Общността Комисията и държавите-членки следва да определят инвестициите, необходими за посрещане на стратегическите потребности на ЕС във връзка с доставката и търсенето на природен газ и електроенергия. Регламентът въвежда общи рамки, на базата на които Европейската комисия получава данни и информация относно инвестиционните проекти за енергийна инфраструктура в области като инвестиционни проекти за суров нефт, природен газ, електроенергия, биогорива и инвестиционни проекти с ниски емисии за градски топлофикационни и охладителни системи. Без съмнение един от елементите, необходими за поддържане на стабилността в енергийната система, са въглищата, които не трябва да се заменят с възобновяеми източници на енергия, защото последните не биха могли да посрещнат потребностите на непрекъснато разширяващите се и развиващи се стопански сектори на новите държави-членки. При изброяване на предимствата на въглищата като източник на енергия следва да се посочи, че използването на нови технологии ще ни даде възможност в по-значителна степен да намалим замърсяването и постепенно да приемем определените ограничения за емисиите на въглероден диоксид.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) В контекста на новата енергийна политика, насочена към гарантиране на доставките на енергия, смекчаване на последиците от изменението на климата и осигуряването на конкурентоспособност, инвестициите в енергийна инфраструктура ще играят решаваща роля. Новите изисквания на политиката, като например целите, засягащи структурното разпределение на енергоносителите, ще променят политиките на държавите-членки, така че да могат да се възползват от новата, модернизирана инфраструктура.

Предложението на Комисията е да се преразгледа настоящата система за уведомяване относно енергийните инвестиционни проекти. Целта е да се събере адекватна информация за планираните инвестиции, за да се даде възможност на Комисията да следи за състоянието на инфраструктурата и да предвижда потенциалните проблеми. Предвид факта, че съществуващото законодателство на ЕС вече налага задължения за докладване и предоставяне на информация във връзка с инвестициите и инфраструктурите, при използването на тази информация трябва да има по-добра координация, за да се избегне дублирането на задължения за докладване и поверителност, като се подобри и достъпът на гражданите до информация. Въпреки че предложението се съсредоточава основно върху административни въпроси, то дава представа за очакванията за естеството и характеристиките на бъдещите инвестиции.

Следователно е от значение да се постави допълнителен акцент върху въздействието на проектите върху околната среда с цел да се предоставят гаранции и допълнителни стимули за изграждането и извеждането от експлоатация на енергийни инфраструктури по устойчив начин и с необходимото зачитане на околната среда. Поздравявам докладчика.

Richard Seeber (PPE), в писмена форма. – (DE) Справянето с нарастващото търсене на енергия и в същото време опазването на околната среда, и по-конкретно с оглед на антропогенното изменение на климата, е една от най-важните задачи, с която ЕС ще трябва да се справи в бъдеще. Във връзка с това за Европейския съюз е изключително важно да бъде наясно с проектите за енергийна инфраструктура в държавите-членки. Това ще повиши ефективността на работата за намиране на европейски енергийни решения. Настоящият текст за обмена на информация относно инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура ще гарантира добра представа за енергийните инфраструктури в Европа.

Ясно е, че този доклад не трябва да дава възможност за злоупотреба с информация. Ето защо приветствам междупартийния компромис, който определя ясни основни правила за прехвърлянето на данни. Централизираното наблюдение и контрол дават възможност да се установи на ранен етап дали Европа се съсредоточава прекалено върху един единствен източник на енергия. Като цяло докладът показва напредък към по-модерно структурно разпределение на енергоносителите.

Владимир Уручев (PPE), в писмена форма. – Уважаеми г-н Председател, Колеги, Дискусията за необходимост от бързо разработване на обща енергийна политика на Съюза досега водим само когато се задава криза, като тази от зимата на 2009г. Можем с обезпокоение да констатираме, че така нещата не могат да продължават, затова приветствам доклада на Г-жа Валеан и го разглеждам като важна стъпка по пътя за изграждане на общоевропейската енергийна политика. Очевидно е, че с приемане на поредица от директиви и регламенти в областта на енергетиката ще бъдат създадени необходимите условия за изграждане на такава обща политика. Смятам, че не е далеч момента, когато ще заговорим и за договор за създаване на енергийна общност на съюза. Въвеждането на система за уведомяване за инвестиционните проекти в енергетиката на отделните страни членки ще позволи на Комисията да има пълната картина развитието на енергийната инфраструктура в съюза и да насочи страните към решаване на най-слабите и проблемни места. С това ще се постигне адекватна и надеждна инфраструктура както за функциониране на вътрешния енергиен пазар, така и за смекчаване на последиците при възникване на кризи. Най-важното е факта, че една адекватна общоевропейска енергийна инфраструктура е предпоставка за обща външна енергийна политика на ЕС, за което ЕП е настоявал в редица свои документи.

23. Бюджетна прогноза за приходите и разходите за коригиращ бюджет 1/2010 (раздел I, Европейски парламент) (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът от Vladimír Maňka, от името на комисията по бюджети, относно бюджетната прогноза за приходите и разходите за коригиращ бюджет № 1/2010 (раздел I, Европейски парламент)

(2010/2014(BUD)) (A7-0017/2010).

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) Всички знаем много добре, че единствено с помощта на общи усилия на европейско равнище ще успеем да посрещнем най-големите предизвикателства на XXI век, като изменението на климата, рисковете и цените на суровините и енергията, икономическата глобализация и заплахите за сигурността ни.

За да се изправи пред тези проблеми, Европа трябва да разполага с ефективни и сложни инструменти. Договорът от Лисабон ще предостави такива инструменти.

През декември одобрихме бюджета на европейските институции за финансовата 2010 г. По причини, свързани с прилагането на Договора от Лисабон, работата ни по бюджета не приключи през декември и ще продължи до април. Днес се намираме на начален етап от влизането в сила на договора и ЕС ще има нужда от подходящо финансиране още от самото начало, за да прилага новите политики. Договорът от Лисабон се отразява върху работата на всички служби на Европейския парламент и други институции. По отношение на Парламента, прилагането на процедурата на съвместно вземане на решение ще се увеличи рязко, обхващайки 95% от законодателството. Бяха добавени области като свобода, сигурност и правосъдие, селско стопанство, рибарство, изследвания и структурни фондове. Все по-често ще се използва квалифицирано мнозинство при гласуването в Съвета и ще се създадат редица нови правни основи в области като туризъм, спорт, енергетика, гражданска защита, администрация и сътрудничество. Всичко това ще увеличи законодателните дейности на ЕС като

цяло, като повлияе съществено върху правомощията и дейността на Европейския парламент и следователно върху необходимостта от увеличаване на администрацията.

Основен приоритет на коригиращия бюджет, предложен от Бюрото на Европейския парламент във връзка с Договора от Лисабон, е да се гарантира, че Европейският парламент разполага с достатъчно ресурси за изпълнение на законодателната си роля. Нека си припомним, че Европейският парламент постави ограничение на собствените си изисквания през 1988 г. Той определи те да възлизат на 20% от общите административни разходи за институциите. През 2006 г. при преговорите за многогодишната финансова рамка за периода 2007–2013 г. Европейският парламент одобри и определи този процент от общите административни разходи за институциите като максимален. От 2006 г. разходите на Европейския парламент нараснаха във връзка с влизането в сила на Устава на членовете на Европейския парламент, въпреки че на втора страница от същия този устав пише, че финансирането се заделя в бюджетите на държавите-членки. Днес също така е необходимо да покриваме разходите, възникващи от новата роля на Европейския парламент във връзка с влизането в сила на Договора от Лисабон. Трябва да се каже, че при ограничаването на разходите до 20% не са взети предвид Устава на членовете на Европейския парламент или Договора от Лисабон. Въпреки че Уставът на членовете на Европейския парламент е включен в Договора от Лисабон, ние в комисията по бюджети настоявахме бюджетът на Европейския парламент за 2010 г. да остане в рамките на ограничението от 20%, предвидено първоначално в многогодишната финансова рамка и успяхме да постигнем и това.

При изготвянето на бюджета за 2011 г. обаче ще трябва внимателно да определим новата формула, за да гарантираме устойчивостта на бюджета в бъдеще. Бих искал да подчертая, че най-добрият начин да се гарантира устойчивостта на бюджета е да се създаде бюджет, основан на реалните потребности, а не на инфлационни индекси. Само този подход ще гарантира, че бюджетът отразява само реалните потребности, като по този начин ще се повиши неговата прозрачност и ефективност.

José Manuel Fernandes, *от името на групата PPE*. – (PT) Коригиращият бюджет е резултат от влизането в сила на Договора от Лисабон. Парламентът получи нови правомощия и нови отговорности, и следователно трябва да разполага с необходимите средства да се изправи пред новите предизвикателства. Бих искал да подчертая, че европейските граждани искат отлично законодателство от Парламента и за да им осигурим такова, е важно да предоставим на неговите членове, комисии и политически групи необходимите средства.

Този коригиращ бюджет е изготвен съобразно правните и бюджетните стандарти и добрата финансова дисциплина. Освен това считаме, че бюджетната дисциплина и реализирането на спестявания са по-необходими от всякога, а европейските граждани очакват това при изпълнението на бюджета. Ето защо бихме искали отново да подчертаем колко е важно да се изготви нулево базиран бюджет, който да гарантира по-голяма точност и прозрачност. Искаме също така спешно да се предостави информация относно реалните фиксирани разходи на Европейския парламент. Настояваме също така, че е необходимо дългосрочно планиране на политиката за сградния фонд с оглед гарантиране на устойчивостта на бюджета.

Искаме да подчертаем също, че намалихме резерва за сградния фонд с 4 млн. евро. По този начин общото равнище на бюджета сега е 19,99% от първоначалната функция, функция 5, приета на първо четене.

Сигурни сме, че тези мерки ще ни помогнат да се справим с основателното безпокойство, очакванията и потребностите на европейските граждани.

Göran Färm, *от името на групата S&D*. – (SV) Г-жо председател, този коригиращ бюджет е предимно от практическо естество, като целта му е да приспособи процедурите на Парламента към новите задачи, възложени му съгласно Договора от Лисабон. В един параграф обаче става въпрос за принципи; той засяга взетото преди 20 години решение, че Парламентът не следва да използва повече от 20% от административния бюджет на ЕС.

С това решение ще надвишим незначително това ограничение, но по-скоро вследствие на техническа промяна, а не в резултат от нова политика. Това обаче предизвиква разискване относно правилото за 20%. Освен ако не се направят значителни съкращения, ограничението ще бъде надхвърлено, когато резултатът от днешното решение се прояви изцяло през 2011 г. Имаме добро основание да обсъдим промяната на правилото за тези 20%, тъй като ролята на Парламента се променя в по-голяма степен от тази на другите институции, но не следва да пренебрегваме този принцип, без да му отделим необходимото внимание.

Имам предвид главно два аспекта. Първо, трябва да помислим относно факта, че понастоящем много държави-членки са подложени на изключителен натиск за съкращаване на персонала и заплатите. В такива условия не можем да продължим безотговорно да увеличаваме бюджета на администрацията на ЕС. Второ, трябва да имаме предвид, че разпределяме административния бюджет на ЕС съвместно с другите институции

и че в решението от 1988 г. поемаме ангажимент, че в случай че обмисляме промяна на правилото за тези 20%, това ще се случи само след консултации със Съвета. Това е изключително важно с оглед на трудните преговори със Съвета, които по отношение на Службата за външна дейност, Финансовия регламент, дългосрочния бюджет и др. са неизбежни.

Ще гласувам в подкрепа на доклада, но в същото време бих искал да изразя своето опасение относно бъдещето.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, Договорът от Лисабон укрепва ЕС като цяло. Той повишава ангажираността на европейските граждани и засилва ролята на Европейския парламент. Повишаването на статуса на Европейския парламент носи и по-големи законодателни задължения, които всеки един член на Парламента трябва да изпълнява по-възможно най-добрия начин съобразно знанията и убежденията си.

В този ред на мисли бих искала да спомена и лозунга за отлична законодателна работа. Моето „да“ за коригирането на бюджета на Парламента е условно. С оглед на постоянно задълбочаващата се криза трябва да управляваме финансите си изключително внимателно. Като членове на Парламента обаче също така сме задължени да осъществяваме законодателната си дейност по възможно най-добрия начин. Трябва да изпълним това двойко изискване.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Г-жо председател, доказателство за доверието, което членовете на Парламента имат в комисията по бюджети, е, че гласуваме за значително увеличаване на бюджета на Парламента, включително на надбавките за членовете на ЕП за парламентарни сътрудници, а на практика на обсъждането присъстват само четиримата или петима членове на тази комисия. Това е добър знак за доверието, което ни гласуват.

Въпреки това причината, поради която тук присъстват двама координатори от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския Парламент и групата на Европейската народна партия (Християндемократи), е да се потвърди, че сме напълно съгласни с това увеличение на бюджета, тъй като считаме, че то не е в нарушение на стандартите за строги ограничения, които сме си наложили.

Европейският парламент е много специална институция, както моят колега г-н Färm добре знае. Ако в Швеция и Испания непрекъснато увеличавахме размера на регионите, броя на членовете в нашите национални парламенти и функциите си, всяка от държавите-членки щеше да има потребност от увеличаване на бюджета на своя парламент.

Това се случва с Европейския парламент и следователно трябва да гласуваме в подкрепа на този бюджет.

Вярно е, че през следващите години ще трябва да осигурим устойчиви разходи, а за тази цел ще трябва да проведем сериозни обсъждания във връзка с политиката за сградния фонд и за бъдещите ни политики за наемане на персонал и за офис оборудване. Всичко това следва да се вземе предвид в бъдеще в контекста на постигане на устойчивост и ефективност на разходите.

Бюрото на Парламента и комисията по бюджети приеха някои позиции, по които бяха на различни становища, тъй като бюрото защитава потребностите на членовете на ЕП, а комисията по бюджети защитава ограниченията и бюджетната реалност.

Считам обаче, че постигнатото съгласие е добро и утре ще можем да го приемем без проблеми.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-жо председател, говоря от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, но повечето членове на Парламента ще признаят необходимостта от допълнителни ресурси след влизане в сила на Договора от Лисабон. Въпреки това има редица въпроси, засягащи сроковете и финансирането на тези предложения. Колегите повдигнаха някои от тях.

Съществуват обаче и други въпроси. Например, ако се наложи да увеличим ресурсите за персонала, на какво основание ще направим това? Тези цифри от въздуха ли се взеха? Или ако това предложение се базира на доказателства, считам, че те следваше да ни бъдат предоставени.

Стои въпросът и за това, как ще се разпредели допълнителният персонал в секретариата. Считам, че следваше да получим информация и за това.

Ако приемем допълнителните надбавки за асистентите от 1 500 евро на месец, ще трябва да мислим и за други разходи, като разходи за допълнителни офиси, които биха били необходими. Всъщност следва да ни се предостави информация за общите разходи.

Утре на членовете на ЕП им предстои да вземат трудно решение. Винаги има противоречие, когато се налага сам да си далеш ресурси. Ако ни бяха предоставили цялата информация, която аз и моите колеги искаме, утре щяхме да вземем решение по-лесно.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Предвид късния час, в който обсъждаме този въпрос, бихте могли да си помислите, че нашият собствен бюджет не е за дневна светлина.

Г-жо председател, Договорът от Лисабон очевидно ни възлага повече задължения, повече правомощия и повече работа, но дали това означава, че се нуждаем от повече персонал за комисиите, групите и отделните членове на Парламента. Съмнявам се. Считаю, че ако искаме да проявим по-голямо благоразумие и ефективност в работата си, можем успешно да постигнем това в рамките на настоящия бюджет.

И накрая, г-жо председател, изглежда, че ни предстои да предприемем редица стъпки. Не говорим просто за еднократно увеличение тази година, защото изглежда, ще повишаваме бюджета и през следващата година, а моята група не подкрепя подобни действия. Ако сега се съгласим да го увеличим заради Договора от Лисабон, тогава това би бил единственият повод, при който ще използваме този аргумент. Що се отнася до нас, увеличението следва да бъде еднократно и да не се прави друго през следващата година и през по-следващата година. Всичко, което ще постигнем, ще бъде, че ще нарасне необходимостта от повече сгради.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Отличната законодателна работа е приоритет за Парламента и на членовете на Европейския парламент, комисиите и политическите групи трябва да се предложат достатъчно ресурси за постигане на тази цел. Новите административни разходи, натрупани при прилагане на разпоредбите на Договора от Лисабон, сега са включени в бюджета на Парламента. Освен това докладът също така подчертава колко е важна разширената законодателна роля на Парламента, а оттук и необходимостта от допълнителни финансови ресурси, за да се изпълни този прерогатив. Необходимо е да се предприемат конкретни действия, за да се гарантира стабилен бюджет чрез изготвяне на бюджетна политика на нулева база и дългосрочно планиране за посрещане на изискванията на Парламента по отношение на политиката в областта на сградния фонд.

Считаю, че като цяло бюджетът на Парламента следва да продължи да се придържа към първоначалното планиране на многогодишната финансова рамка с цел да се защитят интересите му, като в същото време се спазва бюджетната дисциплина. Същевременно считаю, че трябва да се придържаме към традиционното ограничение от 20% и приветствам факта, че в конкретния случай е постигнат консенсус то да не бъде превишено. Подкрепям и идеята, че следва да се предприемат действия, насочени към гарантиране на устойчивостта на бюджета през следващите години, като още веднъж подчертавам, че е изключително важно да се изготви бюджетна политика, която да гарантира по-голяма точност. Считаю също така, че е необходима прозрачност, което от своя страна означава предоставяне на конкретна информация относно цялостния размер на фиксирания разходи в бюджета на Европейския парламент.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Г-жо председател, в края на процедурата бих искал да кажа, че Европейският парламент се справи с този въпрос много отговорно. Бих искал по-конкретно да благодаря на Бюрото за това, че намери начин да се съобрази с максималното ограничение от 20%. По време на икономическа криза за всички нас е важно да бъдем изключително внимателни, когато става дума за парите на данъкоплатците и въпреки това да гарантираме, че са осигурени добри и ефективни ресурси за членовете на Европейския парламент. Четирите милиона евро спестявания от сградния фонд не следва да ни спират да използваме съществуващите ресурси, за да превърнем сградата си в една от най-модерните в света, за да можем да работим възможно най-ефективно в полза на нашите граждани.

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) На този етап бих искал да благодаря на всички ви, госпожи и господа, за изложените възгледи и за изказванията, както и за опита да се намери решение в комисията.

Бих искал да кажа, че в бюджета за финансовата 2010 г. сме въвели системни мерки, които да доведат до финансови спестявания и до намаляване на напрежението върху ограниченията за разходите. През октомври миналата година по време на помирителната процедура постигнахме съгласие, че през тази година в Генерална дирекция за инфраструктури и логистика на Европейския парламент и в службата за сигурност ще се проведе административен одит. Целта е да се направи оценка дали ресурсите се изразходват по възможно най-добрия начин. Резултатите от одита следва да бъдат отправна точка за бъдещия напредък и за постигане на по-голяма ефективност. Виждам допълнителен потенциал за реализиране на спестявания чрез по-добро използване на собствените ни ресурси в рамките на услугите, свързани с устен превод, или в областта на дистанционната работа. Очаквам актуална информация от Европейския парламент и другите институции за това, как планират да използват временно неусвоените ресурси не само в областта на езиковите услуги, но също и по отношение на наетите офиси, копирните услуги и др. Категорично считаю, че спестявания в бюджета ще се реализират

чрез средносрочна стратегия в областта на активите и сградния фонд, която ще допринесе за устойчивостта на бюджета на ЕП. Администрацията на Европейския парламент ще ни представи стратегия след няколко дни. Госпожи и господа, бих искал отново да ви благодаря за сътрудничеството и за отговорното ви отношение към този въпрос.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 25 февруари 2010 г.

Бих искала да благодаря на всички ви. Изказвам благодарности и на нашите техници и преводачите за това, че в края на краищата останаха с нас до края тази вечер.

Писмени изявления (член 149)

Alexander Alvaro (ALDE), в писмена форма. – (DE) Поздравявам г-н Майка за успешните преговори с оглед на много тясната рамка на бюджета за 2010 г. Освен напълно оправданите и необходими корекции на политиката за персонала и сградния фонд на ЕП, според мен има и един щекотлив въпрос за планираното увеличение на надбавките за секретарска помощ с 1 500 евро. За жалост, поради процедурни причини не е възможно да има отделно гласуване за това, тъй като повишаването на надбавките за секретарска помощ за членовете на Европейския парламент от май 2010 г., за което Бюрото взе решение, не е уместно във време на финансова криза. Наистина съгласно Договора от Лисабон, който наскоро влезе в сила, Парламентът като цяло ще се нуждае от допълнителен капацитет за законодателната работа, но след въвеждането на статута на сътрудниците от началото на сегашния парламентарен мандат, все още няма никакво доказателство за това, че членовете на Европейския парламент наистина се нуждаят от повече сътрудници. Освен това, „покупателната способност“ на допълнителните средства при сравнение между отделните държави-членки е много различна и това също следва да се вземе предвид при изготвянето на доклада за резултатите, постигнати след въвеждане на новите правила за сътрудниците на членовете на Европейския парламент. С оглед на ограничените в момента пространство и работни помещения в Парламента, съществува и опасението, че повишаването на надбавките за секретарска помощ с 1 500 евро, прието днес, ще създаде условия за допълнителни увеличения, искания и работни помещения в бъдеще. На този фон представителите на германската Свободна демократическа партия – Либерали (FDP) в Европейския парламент ще се въздържат при гласуването.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Този коригиращ бюджет е в отговор на реална потребност. Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон правомощията на Европейския парламент се увеличиха значително в редица области. Пряка последица от това увеличение е значително по-големият обем работа, чието качество трябва да бъде на равнището на най-високия законодателен стандарт. Не искаме средства за самите себе си, както твърди пресата. Трябва обаче да осигурим на институцията Европейски парламент необходимите ресурси, за да отговори на очакванията на гражданите от този форум.

Georgios Stavrakakis (S&D), в писмена форма. – (EL) Аз също бих искал да благодаря на докладчика за свършената от него работа. Несъмнено увеличаването на правомощията, дадени на Европейския парламент съгласно Договора от Лисабон, значително разширяват ролята на Европейския парламент и дават възможност да се отговори по-реално и ефективно на очакванията на европейските граждани. В същото време обаче разширяването на обхвата от дейности налага допълнителни изисквания за повече персонал както в администрацията на Европейския парламент, така и в политическите групи и офисите на членовете на Парламента. Изменението на бюджета на Европейския парламент е не само очаквано, но и необходимо, ако искаме Парламентът да изпълнява ефективно новите си отговорности, които допълнително увеличават демократичните му правомощия. Бих искал да припомня на Парламента, че подобна корекция беше направена и в бюджета на Съвета, за да се отговори на административните изисквания, когато беше създадена институцията председател на Европейския съвет, и се очакват сходни предложения за коригиране и на бюджета на Европейската комисия. Приемането на тази корекция ще даде възможност както на администрацията в Парламента, така и на политическите групи и членовете на Европейския парламент да отговорят по-добре и по-ефективно на новите изисквания.

24. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

25. Закриване на заседанието: вж. протокола

(Заседанието се закрива в 23,50 ч.)